Scholia on Aeschylus, Prometheus and Other Plays: Prometheus Bound by Aeschylus Scholia

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι᾽ οὗ τέχνας πάσας ἄνθρωποι εὕροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος δεσμοῖς σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ προσηλώσαιεν. οὗ γενομένου παραγίνονται αἱ Ὠκεαναῖαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ Ὠκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεῖ, ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δεήσεσι καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τοῦ δεσμοῦ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς οὐκ ἐᾷ, τὸ τοῦ Διὸς εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τοῦ Ὠκεανοῦ παραγίνεται Ἰὼ πλανωμένη, ἡ τοῦ Ἰνάχου, καὶ μανθάνει παρ᾽ αὐτοῦ ἅ τε πέπονθε καὶ ἃ πείσεται, καὶ ὅτι τις τῶν αὐτῆς ἀπογόνων λύσει αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διὸς τέξει τὸν Ἔπαφον. θρασυστομοῦντι δὲ Προμηθεῖ κατὰ Διὸς ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ᾽ οὗ τέξεται παιδὸς, καὶ ἄλλα βλάσφημα λέγοντι, παραγίνεται Ἑρμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνὸν, εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι τῷ Διὶ εἴπῃ, καὶ μὴ βουλόμενον βροντὴ καταρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει. ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου Προμηθεὺς δεσμώτης.

1 τηλουρὸν πέδον τὸν Καύκασον λέγει. τηλουρὸν δὲ διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐνταῦθα ἐκάλεσεν, ἤγουν τὸ ἐπὶ πολὺ διῆκον καὶ ἔλκον τὰ οἰκεῖα ὅρια μακράν. ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν, ἀφ᾽ οὗ πόρρω τις ὁρᾶν δύναται. χθονὸς γῆς. τηλουρὸν ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ᾽ οὗ τῆλε καὶ μακρὰν ὁρᾶν τις δύναται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ ἀκρόθεν ὁρώμενον τὰ οἰκεῖα ὅρια, ἤγουν τὸ μακρὸν καὶ εἰς πολὺ τεταμένον. ἢ διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν αὐτὸ τηλουρὸν τὸ ἐπὶ πολὺ ἔλκον, ἢ διὰ τὸ ὕψος. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ Καυκάσῳ φησὶ δεδέσθαι τὸν Προμηθέα, πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ οὐκ ἀλλαχοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένων ἔστι

συμβαλεῖν. περάσαντες τὸ πολὺ διάστημα τῆς χθονὸς, τουτέστι πόρρω ἀφωρισμένοι. τηλουρὸν τὸ ὄρος τοῦ Καυκάσου. ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ ὁρῶ. ἢ τὸ τῆλε καὶ μακρὰν τῶν ὁρίων ἡμῶν. εἰς τὸ τηλοῦ τὸν ὅρον ἔχων, ὅ ἐστι πόρρω· τουτέστι τὸ μακρὰν ᾠκισμένον.

2 Σκύθην ἐς οἶμον ἥγουν τὴν Σκυθικὴν ὁδόν. ἵνα γὰρ ἀπαραμύθητος εἴη ὁ Προμηθεὺς, διὰ τοῦτο ἐς ἐκείνους τόπους ἄγουσιν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. ἢ διὰ τοῦτο Σκυθικὴν ὁδὸν εἶπε, διότι Σκύθαι κατῴκουν τὸν Καύκασον· ἢ διὰ τὸ ἄγριον καὶ ἀπάνθρωπον τοῦ τόπου. ὅτι δὲ τοιοῦτος ἦν ὁ τόπος ἐκεῖνος δῆλον ἀπὸ τοῦ εἰπεῖν ἄβατον εἰς ἐρημίαν. Σκύθην οἶμον Σκυθικὴν ὁδὸν, ἢ διὰ τὸ ἀπαραμύθητον τοῦ δεθησομένου, καὶ Σοφοκλῆς τὸ αὐτὸ περὶ Φιλοκτήτου λέγει. ἢ ὅτι ἐπειδὴ Σκύθαι κατῴκουν τὸν Καύκασον οἱ καὶ ἄγριοι καὶ ἀπάνθρωποι, Σκυθικὴν ὁδὸν εἶπε. ἄβατον εἰς ἣν οὐδεὶς βαίνει, διὰ τὸ τραχύ. Σκυθικὸν, τὸ ἀπόλυτον ἀντὶ κτητικοῦ ἁπλοῦν. ἄβατον δύσβατον.

3 ἐπιτολάς ἥγουν τὰς ἐντολὰς, παραγγελίας καὶ προστάξεις. ἀντίπτωσις, ἥγουν τῆς ἐπιστολῆς. ἐντολάς. γράφεται καὶ ἐπιτολάς δίχα τοῦ σ κατὰ τοὺς Ἀθηναίους. χρὴ πρέπει. μέλειν διὰ φροντίδος ἔχειν. ἐπιστολὰς ἐντολάς. ἐπιστολὰς ἐπιτέλλειν τὸ προστάσσειν, καὶ ἐντέλλεσθαι, ἐξ αὐτοῦ δὲ προσθέσει τοῦ σ ἐπιστολὴ ἡ ἐντολή. ἐπιστολὰς ἀντιπτωτικὸν, τῶν ἐπιστολῶν τῆς προστάξεως.

4 πατὴρ ὁ Ζεύς. ἐφεῖτο ἐνετείλατο. τόνδε τὸν Προμηθέα. ἐφεῖτο ἐδίδου, ἐνετείλατο, ἐκέλευσεν.

5 ὑψηλοκρήμνοις ταῖς ἐχούσαις ὑψηλοὺς κρημνούς. τὸν λεωργὸν τὸν Προμηθέα λέγει τὸν ὀφείλοντα γενέσθαι ἔργον λάων, οἱονεὶ τὸν ἄξιον λιθασθῆναι· ἢ οἱονεὶ ἔργον ἔχοντα τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ὄργια καὶ μυστήρια. ἢ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργασάμενον, ἤγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. μυθεύεται γὰρ τοὺς λίθους πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους. Ἄλλως. λεωργὸν, τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν ἄξιον γενέσθαι ἔργον καὶ παρανάλωμα λάων, τουτέστι λίθων. τὸν λεωργὸν τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόμενον διὰ τοῦ πυρός. ἢ τὸν ἄξιον ἔργον καὶ παρανάλωμα λίθων γενέσθαι, ὡς κλέπτην καὶ θεῶν παρήκοον.

ὀχμάσαι δῆσαι, προσπῆξαι. συνδῆσαι, κατέχειν. ἀδαμαντίνοις σιδηρίοις, στερραῖς. ἀδάμας λίθος οὕτω στερρὸς ὡς μὴ δύνασθαι ὑπὸ τοῦ σιδήρου τμηθῆναι, αἵματι δὲ τράγου ἢ λέοντος μαλάσσεται, διὰ τὸ τὸν μὲν ἀδάμαντα ψυχρὸν καὶ ξηρὸν ἄγαν εἶναι, τὸ δ᾽ αἷμα θερμὸν καὶ ὑγρὸν ἄγαν εἶναι. πέδῃσιν δεσμαῖς. ἀρρήκτοις στερραῖς. ἀναρραγέσι, ταῖς μὴ ἐχούσαις φύσιν ῥήγνυσθαι. πέτραις τοῦτο δηλοῖ τὸ ἐκ δευτέρου πέτραις· οὐ μόνον ταῖς πέτραις οὔσαις ὑψηλοκρήμνοις, ἀλλὰ καὶ πέτραις ἐμπέδοις καὶ στερεαῖς· εἰσὶ γὰρ ἐν ὄρει πέτραι.

7 τὸ σὸν γὰρ ἄνθος ταῦτα πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ Ἡφαίστου φασὶ τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία, ἵνα σπουδαῖον αὐτὸν ἀπεργάσωνται πρὸς τὴν τοῦ Προμηθέως ἀνασκολόπισιν. ἴσον δὲ τοῦτο ὡς εἰ ἔλεγεν ὅτι τὸν σὸν κόσμον καὶ καλλωπισμὸν ἀφείλετο. ὁ γὰρ Προμηθεὺς κλέψας τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἄγνωστον ὂν πρὶν τοῖς ἀνθρώποις παρέσχεν, ὡς ἂν δι᾽ αὐτοῦ τὰ πάντα ἐργάζωνται. τῆς τοιαύτης γοῦν ἁμαρτίας ἐνδέχεται αὐτὸν δοῦναι δίκην. ἄνθος δὲ λέγει τὸ πῦρ, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀνάπτειν οἷον ἀνθεῖν, ἔπειτα δὲ μαραίνεσθαι. καλλώπισμα. παντέχνου δι᾽ οὗ πᾶσαι γίγνονται αἱ τέχναι. τοῦ αἰτίου πάσης τέχνης.

8 θνητοῖσι ἀνθρώποις. ὤπασε παρέσχε. τοίας τοιαύτης.

9 ἁμαρτίας ἕνεκα. σφε αὐτόν. δεῖ πρέπει. ἀπόκειται, ἐνδέχεται. δοῦναι δίκην παρασχεῖν τιμωρίαν. τιμωρηθῆναι. τῆς τοιαύτης οὖν ἁμαρτίας ἐνδέχεται δοῦναι δίκην.

10 ὡς ἵνα. διδαχθῇ μάθῃ καὶ νοήσῃ. τυραννίδα τὴν ἀρχὴν, ἢ τὴν βασιλείαν. σημείωσαι ὅτι τὸ τύραννος ὄνομα βασιλικὸν ἦν τοῖς παλαιοῖς, νῦν δὲ βλασφημεῖται, ὥσπερ καὶ τὸ χυδαῖοι ἀντὶ τοῦ πεπληθυσμένοι πάλαι λεγόμενον, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμινοί. πολλοστὸς οὐχ ὡς πάλαι, ὁ πολὺς, ὁ ἔνδοξος, ἀλλ᾽ ὁ μηδὲν ὤν· ὠμὸς οὐχ ὁ στερεὸς, ἀλλ᾽ ὁ φαυλότατος νῦν· ἐξαίσιον τὸ ἔξω τοῦ δικαίου, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μέγα καὶ ξένον.

11 στέργειν σέβειν, τιμᾶν. ὑπομένειν, ἢ φιλεῖν, τιμᾶν. φιλανθρώπου οὐ μόνον διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, ἄγνωστον ὂν τοῖς ἀνθρώποις, κεκόλασται Προμηθεὺς, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ βοῦν ποτε τεθυκότων ἑαυτοῖς τῶν θεῶν αὐτὸς διανομεὺς καταστὰς τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς ἔγκατα παρέθηκε

μόνα, τῷ δὲ Διὶ κῶλα πιμελῇ κεκαλυμμένα, τὰ κρέα πάντα αὐτὸς κατεδηδοκώς. τοῦ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους· δριμεῖα λέξις.

12 Κράτος καὶ Βία, ἡ μὲν παρὰ τοῦ Διὸς ἐντολὴ δι᾽ ὑμῶν ἀγγελθεῖσά μοι, φησὶν ὁ Ἥφαιστος, ἔχει ἤδη τέλος· οὐδὲν ἐμποδών ἐστι τοῦ γενέσθαι καὶ πληρωθῆναι αὐτήν· ἐγὼ δὲ ἀπρόθυμός εἰμι τὸν Προμηθέα δῆσαι καὶ ἀνασκολοπίσαι ἐν τῷ δυσχειμέρῳ τούτῳ ὄρει· τὰ γὰρ ὑψηλόκρημνα ὄρη δυσχείμερά εἰσιν· ὅμως οὖν ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτο ποιῆσαι. τὸ γὰρ ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος τίθεσθαι καὶ ποιεῖσθαι τὰς τοῦ πατρὸς Διὸς προστάξεις, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐξωριάζειν πατρὸς λόγους, ἤτοι παραβλέπειν, χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον. σφῷ ὑμῖν. ἐντολὴ ὁ ὁρισμός.

13 ἔχει τέλος ἔχει πλήρωμα.

14 ἄτολμος δειλὸς, ἀπρόθυμος. δειλὸς οὐ τολμῶ. εἰμι ὑπάρχω. συγγενῆ θεόν τὸν ὄντα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γένους.

15 δῆσαι δεσμεῦσαι. δῆσαι βίᾳ περιφραστικῶς. δυσχειμέρῳ κακὸν ἐχούσῃ χειμῶνα, διὰ τὸ χειμῶνι ἀεὶ καλύπτεσθαι. πρὸς δυσχειμέρῳ ἐν δυσχείμῳ.

16 ἀνάγκη ὑπάρχει. ἀπαραίτητον ὑπάρχει. τῶνδε ὧν εἴπατε. τῶνδε προσταγμάτων. τόλμαν σχεθεῖν ἐπιχείρησιν ἔχειν. σχεθεῖν κρατεῖν, ἔχειν.

17 ἐξωριάζειν ἄθετον καὶ ἔξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι. ἔξω ὥρας τιθέναι καὶ ἀφροντιστεῖν καὶ ἀποβάλλειν, ἔξω φροντίδος ποιεῖν, ἀπορρίπτειν. βαρύ βαρὺ καὶ χαλεπὸν καὶ ἐπικίνδυνον ὑπάρχει.

18 τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος πρὸς τὸν Προμηθέα ἀποστρέφει ὁ Ἥφαιστος τὸν λόγον, Θέμιδός τε παῖδα αὐτὸν εἶπε, τῆς Δικαιοσύνης τῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης. πῶς δέ φησι τὸν Προμηθέα υἱὸν τῆς Θέμιδος, δέον ἀντιστρόφως λέγειν; ἐκ προμηθείας γὰρ καὶ σκέψεως τὸ δίκαιον εὕρηται. καί φαμεν ὡς αἴτιον τὸ δίκαιον τοῦ προμηθεῖσθαι, διὰ τοῦτο καὶ τὸν Προμηθέα Δίκης υἱὸν λέγομεν· ἐπεὶ καὶ ὁ κλινοποιὸς πρῶτον ἔννοιαν λαμβάνει τῆς ἀνθρώπων ἀναπαύσεως, εἶτα ἐπιχειρεῖ καὶ κλίνην ποιεῖ, καὶ ἔστι τῷ μὲν ἔργῳ πρῶτον ἡ κλίνη, τῇ δὲ διανοίᾳ ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀνάπαυσις. ὀρθοβούλου τῆς ἀληθὲς βουλευομένης. τῆς ὀρθὰ καὶ δίκαια βουλευομένης Δικαιοσύνης, ἢ ὑψηλὰ βουλευομένης, ἢ χαλεπὰ καὶ

στρεβλά. ἢ τῆς ὑψηλῆς, ἢ τῆς ὑψηλὰ βουλευομένης καὶ ὀρθά. αἰπυμῆτα μεγαλόβουλε.

19 δυσλύτοις ἀλύτοις, ἀφύκτοις. χαλκεύμασι σιδηροῖς δεσμοῖς.

20 προσπασσαλεύσω προσηλώσω. πάγῳ ὄρει. τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ τῷ ἀπὸ καὶ μακρὰν τῶν ἀνθρώπων, ἢ τῷ ἔχοντι ἀνθρώπους ἀπανθρώπους· σκληρῷ, ἀγροίκῳ βούνῳ.

21 ἵν' ὅπου. φωνὴν ἀκούσῃ δηλονότι. του τινός. βροτῶν ἀπό. ἵν' τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. τὸ ᾗ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα. εὑρίσκεται γοῦν τὸ ἵνα ὁμοίως τῷ ᾗ ἀντὶ τοῦ ὅπου καὶ λαμβάνεται καὶ ἀντ' αὐτοῦ. οὔτε φωνὴν κατὰ ἀναλογίαν λείπει τὸ ἀκούσεις.

22 ὄψει θεάσει. σταθευτὸς ἱστάμενος καὶ φλογιζόμενος. σταθεύειν φασὶν Ἀττικοὶ τὸ κατὰ μικρὸν καίεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἵστημι στήσω καὶ τοῦ αἴθω τὸ καίω γινόμενον. σταθευτός ὀπτώμενος. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ ἵστημι στήσω, καὶ τοῦ εὔω τὸ φλογίζω, ὁ ἐν τῷ ἵστασθαι φλογιζόμενος. Ἀττικὴ ἡ λέξις. ἢ τὰ κατ' ὀλίγον ἐψυγμένα καθὰ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἕψεται. φοίβῃ ἀντὶ τοῦ καυστικῇ, λαμπρᾷ.

23 χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος εἴδους ἀλλάξεις τὴν λαμπρότητα. ἀσμένῳ χαίροντι. ἀσμένῳ μετὰ περιχαρείας διάγοντι, διὰ τὸ μὴ καίεσθαι τὴν νύκτα παρὰ ἡλίου.

24 ποικιλείμων ἡ ὡς λειμὼν τοῖς ἄστροις ποικιλλομένη ἢ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. ποικιλείμων ἡ ποικίλον ἔνδυμα ἔχουσα, διὰ τὸ πεποικίλθαι τοῖς ἄστροις. φάος τὴν ἡμέραν ποικιλείμων ποικιλολείμων τις οὖσα καὶ ποικιλείμων, ἢ ἡ ἔχουσα ποικίλα εἵματα καὶ ἱμάτια διὰ τὰ ἄστρα. ὁ δὲ Σοφοκλῆς μέλαιναν.

25 πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν ἐκ διαδοχῆς μετὰ τὴν νύκτα σκεδάσει. ἐν νυκτὶ ἴσμεν ὅτι γίνεται ἡ πάχνη ταύτην οὖν, φησὶν, ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἀνατέλλων ὁ ἥλιος ἀποσκεδάσει σοι καὶ διασκορπίσει. ἑῴαν δὲ τὴν ὑπὸ τὴν ἕω γενομένην, ἤτοι τὴν πρωινήν· δηλοῖ δὲ ὅτι οὐδὲ νὺξ, οὐδὲ ἡμέρα ἔσται αὐτῷ μετὰ περιχαρείας. πάχνην θ' ἑῴαν δρόσον πρωινήν. σκεδᾷ

σκεδάσει. πάχνην τὴν ἐν νυκτὶ γινομένην. εὔδηλον γὰρ ὅτι ἡ πάχνη κατὰ τὴν νύκτα γίνεται.

26 ἀχθηδὼν τὸ βάρος. ἀχθηδὼν βαρύτης, βάρος, ἤγουν τῆς ἐνταῦθα δήσεως.

27 ὁ λωφήσων ὁ ποιήσων λωφῆσαι Ἡρακλῆς. φασὶ γὰρ μετὰ ταῦτα γενόμενον τὸν Ἡρακλέα πρὸς τὸ καθᾶραι τῶν κακούργων καὶ λῃστῶν τὴν γῆν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ στελλόμενον, καὶ πρὸς πᾶν μέρος τῆς γῆς πορευόμενον παραγενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν χώραν, καθ᾽ ἣν ὁ Προμηθεὺς ἐδέδετο· ἰδόντα δὲ αὐτὸν ταῖς πέτραις προσηλωμένον καὶ ὑπὸ γυπὸς τὸ ἦπαρ κειρόμενον, ὑπεραλγῆσαί τε αὐτοῦ καὶ βέλει τὸν γῦπα διωσάμενον ἐλευθερῶσαι τὸν Προμηθέα τοῦ ἐκ τοῦ ἀποκείρεσθαι τὸ ἦπαρ ἄλγους, καὶ μέντοι καὶ ἀπολῦσαι. ἐνταῦθα οὖν τὸν Ἡρακλέα αἰνιττόμενος λέγει ὅτι οὔπω γεγένηται ὁ παύσων σε τῆς ταλαιπωρίας. τρύσει δαμάσει. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἀνωτάτω λέγων ἀσμένῳ τῷ Προμηθεῖ ἐπέρχεσθαι τὴν νύκτα, νῦν φησι δαμάσειν αὐτὸν τὸ ἀεὶ ἐνιστάμενον βάρος. καί φαμεν ὅτι ἐν μὲν ἀρχῇ ἥ τε νὺξ καὶ ἡμέρα ἤδισται ἂν δοκοῖεν αὐτῷ, τῆς μὲν νυκτὸς ἀπαλλαγὴν παρεχούσης τοῦ ἐφ᾽ ἡμέραν καύσωνος, τῆς δὲ ἡμέρας τοῦ ἀπὸ τῆς νυκτὸς ψύχους, ἐν δὲ τῷ μέσῳ βαρεῖαι καὶ δυσχερεῖς. ὁ λωφήσων ὁ παύσων σε τούτου. οὐ πέφυκε πω οὐκ ἐγεννήθη ἀκμήν· ἔστι δὲ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ λωφήσων ὁ παύσων, ὁ λυτρώσων, ὁ λῆξαι ποιήσων, ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθησόμενος.

28 τοιαῦτ᾽ ἀπηύρω τοιούτων, φησὶν, ἐπέτυχες φιλάνθρωπος γενόμενος. ἐν ἤθει δὲ ὁ λόγος, οἷον τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τοιαῦτά σοι ἐγένετο, καὶ τοιούτων ἐπέτυχες ἀγαθῶν, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις δέδωκας τὴν τοῦ πυρὸς χρῆσιν, τιμῶν αὐτοὺς, τῶν δὲ μεγίστων θεῶν τὴν ὀργὴν μὴ πτοούμενος. ἀπηύρω ἀπήλαυσας. ἀπέλαβες καὶ ἀπήλαυσας, Προμηθεῦ, ἕνεκα τοῦ φιλεῖν τοὺς ἀνθρώπους.

29 θεός ὤν. ὑποπτήσσων φοβούμενος. χόλον τὴν ὀργήν. θεός ὑπάρχων σὺ πρὸς πλείονα λύπην.

30 ὤπασας παρέσχες. πέραν δίκης ἐπέκεινα τοῦ δικαίου. ὃ γὰρ οὐκ ἠβούλετο ὁ Ζεὺς ἄδικόν τε ἦν καὶ παράνομον. πέρα δίκης πέραν, ἔξω δικαιοσύνης, τοῦ δικαίου.

31 ἀνθ᾽ ὧν ἀτερπῆ τοῦτό φησιν, ἀνθ᾽ ὧν ἔπραξας τολμηρῶς, φρουρήσεις καὶ φυλάξεις καὶ τηρήσεις ταύτην τὴν ἀτερπῆ πέτραν, ὀρθὸς ἱστάμενος ἄυπνος, οὐδέποτε καθήμενος· ἢν οὐ δυνήσῃ παρατραπῆναι. ἀτερπῆ διὰ τὰ ἐπαγόμενα. ἀνθ᾽ ὧν δι᾽ ὧν. ἀτερπῆ ἀηδῆ. δέον ἀτερπὴς εἰπεῖν ἀτερπῆ πρὸς τὴν πέτραν ἐπήνεγκεν. τὸ δὲ φρουρήσεις ἀντὶ τοῦ φυλάξεις καὶ περὶ αὐτὴν ἐμμενεῖς. ὃ γάρ τις φρουρεῖ, τοῦτο καὶ οἰκεῖ. ἀνθ᾽ ὧν ἕνεκα τούτων. ἀτερπῆ ἀχαρῆ. φρουρήσεις κατοικήσεις, φυλάξεις, τηρήσεις. πέτραν τὸν Καύκασον.

32 ὀρθοστάδην ὀρθὸς ἱστάμενος. οὐ κάμπτων γόνυ οὐ κλίνων.

33 γόους θρήνους. ἀνωφελεῖς δέον ἀνωφελεῖ εἰπεῖν, ἀνωφελεῖς εἶπεν, διὰ τοὺς γόους.

34 Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες χαλεπαὶ γάρ εἰσι καὶ ἀκαταφρόνητοι αἱ τοῦ Διὸς προσταγαὶ, καὶ εἰ παραιτηθεῖεν, κακοῦ πρόξενοι γίνονται. ἢ ἀμετάτρεπτοι καὶ ἀμετάκλιτοί εἰσιν οἱ τοῦ Διὸς λογισμοὶ, καθ᾽ ὧν ὀργισθῇ. πᾶς δὲ νεωστὶ κρατήσας περισσῶς χρῆται τῇ ἐξουσίᾳ, ἵνα φοβερὸς δόξῃ τοῖς ὑπὸ χεῖρα· καὶ ὁ Ζεὺς νεωστὶ ἐπέβη τῆς βασιλείας. δυσπαραίτητοι ἀμετάτρεπτοι καὶ δυσκόλως πρὸς συμπάθειαν καὶ πρὸς συμπλοκὰς ἔχουσαι. παραίτησις γοῦν ἡ συγγνώμη· ἢ δυσκόλως παραιτούμεναι καὶ ἀφιεῖσαι ἃ ἂν ἐκτήσαντο. παραίτησις γὰρ καὶ ἡ ἄφεσις, παραιτοῦμαι τὸ ἀπολογοῦμαι, τὸ συγγνωμονῶ, τὸ αἰτῶ, καὶ τὸ ἀφίημι. ἀμετάτρεπτοι, ἀκαταφρόνητοι. δυσπαραίτητοι δυσπαράτρεπτοι, δυσπαράκλητοι, ἀσυγγνωμόνητοι. παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, ὡς Ἀριστείδης «παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα.» δυσπαραίτητος δὲ ὁ κριτὴς ὁ εἰς συγγνώμην δύσκολος. φρένες οἱ λογισμοί.

35 τραχὺς ἀκαμπὴς, σκληρὸς, ἀπηνής. νέον νεωστί. ἅπας ὅλος. τραχὺς ἀπηνὴς, ἄγριος. νέον κρατῇ νεωστὶ κρατήσῃ, βασιλεύῃ, βασιλεύσῃ.

36 εἶεν ἔστω ταῦτα. μάτην ματαίως καὶ ἀκαίρως. εἶεν ὑπαρχέτωσαν. ἀπόθεσις τὸ σχῆμα. Ἄλλως. τὸ εἶεν Ἀττικόν ἐστιν ὁμοῦ καὶ ῥητορικόν. χρῶνται γὰρ τούτῳ οἱ ῥήτορες ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς. ὅταν γὰρ μέλλωσι δύο τινὰς ὑποθέσεις εἰπεῖν ἀλληλενδέτους καὶ συνεχεῖς, πληρώσωσι δὲ τὴν μίαν ὑπόθεσιν καὶ τῆς ἑτέρας

κατάρξασθαι μέλλωσι, τιθέασι τὸ εἶεν, ὡς ἐν σχήματι ὑπογραφῆς ὁμοῦ καὶ ἐπιγραφῆς τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συνεχοῦς ὑποθέσεως. κεῖται δὲ τὸ εἶεν ἀντὶ καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐχέτωσαν.

37 τί διά. ἐντεῦθεν ἐπεγείρει τὸν Ἥφαιστον εἰς θυμόν. ἔχθιστον ἐχθρότατον. οὐ στυγεῖς οὐ μισεῖς. ἔχθιστον ἀπὸ τοῦ ἔχω τοῦ κρατῶ ἔχος, καὶ πλεονασμῷ ἔχθος.

38 ὅστις ὁποῖος. τὸ σὸν γέρας ἤτοι τὸ πῦρ. τοῦτο γὰρ ἀνατέθειται Ἡφαίστῳ.

39 τὸ συγγενές τοι δεινὸν ὁ Ἥφαιστός φησιν ὅτι ἰσχυρὸν καὶ βίαιον ἡ συγγένεια καὶ ἡ ἐκ παλαιοῦ συνήθεια καὶ ὁμιλία καὶ συναναστροφή. ταῦτα δέ φησι πρὸς τὸ Κράτος εἰπὸν πρὸς αὐτόν· διὰ τί οἰκτίζει τὸν Προμηθέα; τὸ δέ φησι πρὸς τὸν Ἥφαιστον ὅτι ἀληθῶς λέγεις ταῦτα. φησὶ δὲ τὸ συγγενὲς, ὅτι πυρὸς ταμίας ἐστὶ καὶ αὐτός. δεινὸν δυσχερές. τὸ συγγενές τοι δεινὸν μέγα τι πρὸς οἶκτον ἐγεῖραι ἡ πρώην συναναστροφή. δεινὸν χαλεπὸν, ἰσχυρόν· ὑπάρχει συναναστροφὴ δεινή.

40 ἀνηκουστεῖν τὸ δὲ ἀνηκουστεῖν τῆς τοῦ πατρὸς Διὸς κελεύσεως δυνατόν ἐστι πῶς; ἐρώτησις ἔχουσα τὸ ἄλυτον, οἷόν τε πῶς; δύναται δὲ νοηθῆναι καὶ οὕτως, κατ᾽ ἐρώτησιν ἁπλῆν δοκοῦσαν ἔχειν τὸ ἄλυτον, ὡς καὶ ἐν τῷ «Πῶς ἂν ἔπειτα Ὀδυσσῆος λαθοίμην;» ὡς γὰρ μὴ δυνατὸν λαθέσθαι ἠρώτα. σύμφημ᾽ συνομολογῶ. ἀνηκουστεῖν παρακούειν. σύμφημ᾽ ὁμολογῶ.

41 οἷον δυνατόν. τοῦτο τὸ παρακούειν. δειμαίνεις φοβῇ. πλέον τῆς συγγενείας. οἷόν τε πῶς; θαυμάσιον μέγα πῶς. οἷόν τε πῶς; σημείωσαι ὅτι τὸ οἷον, τὸ δυνατὸν, χωρὶς τῆς «τε» συλλαβῆς οὐ γράφεται.

42 αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ πρὸς τὸν Δία τοῦτό φησιν, οὐ πρὸς τὸ Κράτος. τὸ γὰρ κράτος ἤτοι ἡ τοῦ Διὸς ἐξουσία αὐτός ἐστιν ὁ Ζεύς· πρὸς αὐτὸν οὖν τὸν λόγον ποιεῖται· εἰ γὰρ πρὸς τὸ Κράτος ἔλεγεν, οὐδετέρως ὤφειλε τὸν λόγον ἀποδοῦναι. αἰεί τε διὰ τοῦτο ἀρσενικῶς ταῦτα ἐξήνεγκεν, ἢ πρὸς τὸν Δία ἀποδεδωκὼς ταῦτα. τὸ γὰρ κράτος, ἤτοι τοῦ Διὸς ἡ ἐξουσία, αὐτός ἐστιν ὁ Ζεύς. νηλὴς ἀπηνής. πλέως πεπληρωμένος.

43 ἄκος ὠφέλεια.

44 μὴ πόνει μάτην μὴ ἐνέργει, μὴ ποίει ματαίως.

45 ὦ πολλὰ μισηθεῖσα ἐνταῦθα μὴ δυνάμενος ὁ Ἥφαιστος ἀντειπεῖν, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τὴν χαλκευτικὴν ἀνάγει τὴν ἀρὰν, καὶ μισητὴν αὐτὴν ἀποκαλεῖ, διότι μέλλει προσηλῶσαι τὸν Προμηθέα. τὸ δὲ Κράτος βουλόμενον δηλῶσαι ὅτι οὐχ ἡ αὐτοῦ τέχνη ἦν αἰτία τοῦ δεθῆναι τὸν Προμηθέα, ἀλλ᾽ ἡ τοῦ Διὸς προσταγὴ, φησὶ, τὴν σὴν τέχνην μισητὴν ἀποκαλεῖς; οὐ γάρ ἐσθ᾽ αὕτη ἡ σὴ τέχνη αἰτία τῶν παρόντων πόνων, ἤτοι τῆς δέσεως τοῦ Προμηθέως, ὡς ἁπλῶς διὰ λόγου ἐστὶν εἰπεῖν. χειρωναξία ἡ διὰ τῶν χειρῶν ἐργασία· καὶ χειρῶναξ ὁ διὰ χειρῶν ἐργαζόμενος, ἢ ὁ τεχνίτης ὁ χειρῶν μόνον δεσπόζων. ᾐνίξατο δὲ ὅτι τὴν αἰτίαν τοῦ Διὸς εἰς τὴν τέχνην μετήγαγεν. μισηθεῖσα ὑπ᾽ ἐμοῦ. χειρωναξία βάναυσος τέχνη

46 ἁπλῷ λόγῳ ἐν ἀληθεῖ λόγῳ, ἢ ἐν συντόμῳ.

48 ἔμπας ναὶ δὴ καλῶς λέγεις ὅτι οὐχ ὑπάρχει ἡ τέχνη.

49 ἅπαντ᾽ ἐπράχθη τινές φασιν ὅτι πάντα ἐκ Μοιρῶν δέδοται τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ ἄρχειν. τὸ δὲ ἐπράχθη ἀντὶ τοῦ ὥρισται, τετύπωται. ἅπαντ᾽ ἐπράχθη ὅλα ἐγεγόνει ἐκ μοίρας. πλὴν κοιρανεῖν εἰ μὴ ἄρχειν. εἰπόντος Ἡφαίστου περὶ αὐτοῦ τέχνης ὡς εἶθεν ταύτην λαχεῖν ἕτερον, τὸ Κράτος φησὶν ὡς ἅπαντα ἐπράχθη καὶ ἐγεγόνει τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ κοιρανεῖν καὶ ἄρχειν, τουτέστιν ἅπαντα δέδοται τοῖς θεοῖς, ὅπλα μὲν Ἄρει, Ἀρτέμιδι δὲ τόξα, Ἀπόλλωνι δὲ μουσικὴ, σοὶ δὲ ἣν ἔχεις τέχνην, καὶ ἕτερα ἑτέροις· τὸ δὲ βασιλεύειν μόνον ὁ Ζεὺς ἐκληρώσατο. ἐπεὶ οὖν οὕτω ταῦτ᾽ ἔχει, ἀνάγκη καὶ σοὶ ἥνπερ ἔλαχες τέχνην στέργειν, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Διὸς ἐπιτεταγμένα σοι ἐκτελεῖν. ἅπαντ᾽ ἐπράχθη ἀπεκυρώθη. ἅπαντα, φησὶν, ἐτυπώθησαν καὶ ὡρίσθησαν καὶ ἐπράχθησαν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν πλὴν τοῦ κοιρανεῖν τῶν θεῶν, ἤγουν τοῦ ἄρχειν αὐτῶν. ἢ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ ὅμως, καὶ ἔστιν οὕτω· πάντα μὲν ὑπὸ τῶν Μοιρῶν ὁρίζονται, ὅμως δὲ οἱ θεοὶ ἄρχουσι καὶ ὁρίζουσι τὴν τούτων ἔχειν πρᾶξιν· ἐλεύθερος δὲ, ἤτοι μὴ ἀγόμενος ὑπ᾽ ἄλλων, οὔτις ἐστὶ χωρὶς τοῦ Διός. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἄρχουσι μὲν, ἀλλ᾽ ἄνευ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς οὐδεὶς δύναταί τι ποιῆσαι. οἷς συγκατατιθέμενος καὶ ὁ Ἥφαιστός φησιν, ἔγνων ὅτι οὕτως

ἔχει τὰ τῶν θεῶν καὶ οὐκ ἀντιλέγω. πρὸς ὃν τὸ Κράτος φησὶν, σὺ σπεύδεις λοιπὸν δεσμῆσαι τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ ὁ πατὴρ ἴδῃ σε βραδύνοντα καὶ ἀμελοῦντα τῶν αὐτοῦ πράξεων. Ἄλλως. ἅπαντα, φησὶ, τοῖς θεοῖς πέπρακται καὶ τετέλεσται καὶ τέλειά εἰσι πλὴν τῆς κοιρανίας· αὕτη γὰρ ἄδηλος τοῖς θεοῖς πλὴν τοῦ Διός. ἢ οὕτως, ὃ καὶ κρεῖττον· ἅπαντα τοῖς θεοῖς δέδοται τὰ καλὰ, πλὴν καὶ χωρὶς τοῦ ἄρχειν ἑαυτῶν καὶ μὴ ἔχειν τινὰ τὸν δεσπόζοντα. διὸ ἐπάγει ὡς οὐδεὶς ἐλεύθερος εἰ μὴ Ζεύς.

52 ἐπείξῃ σπουδάσῃ. περιβαλεῖν περιθεῖναι.

53 ὡς ἵνα. ἐλιννύοντα βραδύνοντα. προσδερχθῇ θεάσηται. ἐλιννύοντα ἐλιννύω ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω καὶ τοῦ ἀνύω. εἰώθασι γὰρ οἱ μέλλοντες ἀνύσαι τι ἀνασκοπεῖν πρῶτον καὶ οἷον ἐμβραδύνειν.

54 πρόχειρα ἕτοιμα εἰς χεῖρας. ψάλια αἱ πέδαι. ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων, ἐνταῦθα δὲ τὰ σιδηρᾶ δεσμά. ψάλια οὐχὶ ἧλοι, ἀλλ᾽ ἕτερά τινα σιδήρια, εἶδος ἔχοντα τοιοῦτον ὥστε ἁρμόσαι τῇ μασχάλῃ καὶ εἰς ἄλλο μέρος τοῦ σώματος. λέγονται δὲ ψάλια κυρίως τὰ χαλινὰ τῶν ἵππων.

55 νιν αὐτόν. ἀμφὶ περί. χερσὶν αὐτοῦ. ἐγκρατεῖ σθένει ἰσχυροτάτῃ δυνάμει.

56 ῥαιστῆρι ἐν σφύρᾳ. θεῖνε τύπτε. πασσάλευε προσήλου. προσκάρφου.

57 περαίνεται τελεῖται. ματᾷ μάτην πράττεται. περαίνεται δὴ ἀρξάμενος δὲ δεσμεῖν τὸν Προμηθέα ὁ Ἥφαιστός φησιν, ἰδοῦ, πράττεται τὸ προστεταγμένον καὶ οὐκ ἀναβάλλεταί μοι τόδε τὸ ἔργον, καὶ ἀσφαλῶς καὶ οὐ μάτην ἐργάζεταί μοι ἡ δέσις.

58 ἄρασσε πλῆττε. μηδαμῆ χάλα ἐν οὐδενὶ μέρει τῶν δεσμῶν ἔφεσιν δίδου. τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῆς νηός.

59 δεινὸς ἐπιτήδειος. εὑρεῖν εἰς τό. πόρον βουλὴν, τρόπον, μηχανήν. δεινὸς δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι φαίνῃ καὶ παντοίας εὑρῆσαι μηχανάς. ἢ μηχανικὸς ὢν ὁ Προμηθεὺς, εἰ μὴ στερρῶς προσηλωθῇ, λύσεως μηχανὴν εὑρήσει.

60 ἄραρεν ἡρμόσθη οὗτος ὁ σιδηροῦς δεσμός. στρογγυλοειδὴς γὰρ ἦν δυσκόλως εἰς τὸ λυθῆναι. ἥρμοσται. ὠλένη ἀγκάλη. ἄραρεν ὁ Ἥφαιστός φησιν ὅτι οὗτος ὁ σιδηροῦς δεσμὸς ἀσφαλῶς ἡρμόσθη καὶ ἐνεπάγη, τὸ δὲ τοῦ Διὸς Κράτος φησὶ πρὸς αὐτὸν, καὶ ταύτην τὴν σιδηρᾶν ὠλένην, ἤγουν τὸν κρίκον, περόνησον ἀσφαλῶς, ἵνα, δεινὸς ὢν εἰς τὸ νοῆσαι καὶ ἐφευρεῖν τέχνας, νοήσῃ καὶ μάθῃ ἐλάττων καὶ ἐπιδεέστερος ὢν τοῦ Διός. εἶτα ὡσανεὶ βεβαιῶν ὁ Ἥφαιστος ὅτι ἀσφαλῶς αὐτὸν προσέδησε, φησὶ, πλὴν ἕνεκα τούτου, οὐδεὶς ἂν μέμψαιτό μοι δικαίως ὡς μὴ καλῶς αὐτὸν προσηλώσαντι.

61 πόρπασον κάρφωσον, κρίκωσον. περόνησον. προσάρμοσον. πόρπαξ οὐχ ὁ ἦλος, ἀλλ᾽ ἄλλο τι σίδηρον κατασκευασμένον.

62 σοφιστὴς ἀπατεών. μάθῃ νοήσῃ. σοφιστὴς ὢν ἀπατεὼν ὑπάρχων. νωθέστερος χαυνότερος, τουτέστιν, ἵνα γνώῃ ὡς εἰ καὶ τὸν Δία ἀπειλεῖ καὶ σοφίζεται, ἀλλ᾽ οὐδέν τι τελέσαι δύναται, ἐλάττων τούτου τυγχάνων. ἢ οὕτως, ὅτι ἵνα μάθῃ νωθέστερον καὶ ἀμελέστερον καὶ ῥᾳθυμότερον πρὸς τὸν Δία σοφίζεσθαι, τουτέστιν, ἵνα παντελῶς ἀφίσταται τοῦ τοιαῦτα ποιεῖν πρὸς αὐτόν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν εἶναι, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὢν εἰπὼν, ὅπερ ἐστὶ κρεῖττον.

63 πλὴν τοῦδε εἰ μὴ τοῦ Προμηθέως. μέμψαιτο κατηγορήσῃ.

64 ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς στερροῦ ἥλου σιδηροῦ. αὐθάδη γνάθον ἤτοι ἐξοχὴν, περόνην διὰ τῶν στέρνων αὐτοῦ βάλε, περόνα, δέσμει ἀσφαλῶς. ἢ τὸ ἄκρον τοῦ σιδηροῦ ἥλου καὶ τὴν ὀξύτητα. ἢ τὴν ἀναιδῆ καὶ στωμύλον αὐτοῦ γνάθον καὶ παρειὰν μέχρι καὶ τοῦ στήθους διάπειρον· τουτέστιν ἕως καὶ αὐτῶν τῶν στέρνων κατελθέτω ἡ περόνη. κατὰ τῶν στέρνων δὲ, φησὶ, περόνα αὐτὸν, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ ἡ ἀγχίνοια καὶ ἡ βουλὴ ἔγκειται, περὶ τοὺς τῆς καρδίας τόπους. ἀδαμαντίνου σιδηρώδους καὶ στερροῦ. σφηνὸς σιδήρου ἄκρον, τὴν ὀξύτητα, σιαγόνα. τοῦ ἥλου. αὐθάδη τραχεῖαν. γνάθον στόμα.

65 διαμπάξ δι᾽ ὅλου. περόνει, προσκάρφου ἰσχυρῶς ἀπὸ ἄκρας ἕως ἄκρας. διαπέρα. ἐρρωμένως ἰσχυρῶς.

66 σῶν ἕνεκα.

67 σὺ δ’ αὖ κατοκνεῖς ὀκνηρῶς διάκεισαι πρὸς τὸ ἔργον.

68 ὅπως λείπει τὸ σκόπει, ὅρα. στένεις τὸ λυπεῖσθαι. ὅπως ὅρα. Ἀττικῶς. οἰκτιεῖς ἐλεήσεις.

69 ὁρᾷς θέαμα λίαν ἀσφαλῶς ὁ Ἥφαιστος πεδῶν τὸν Προμηθέα φησὶν, ὁρᾷς θέαμα ὀδυνηρὸν καὶ ὀφθαλμοῖς οὐκ ἀνεκτὸν μεθεῖναι. τὸ δὲ Κράτος φησὶν, ὁρῶ τοῦτον τὸν Προμηθέα ἀπολαύοντα ὧν ἐστιν ἄξιος.

70 ἐπαξίων ἁρμοδίων.

71 ἀλλ’ ἀμφὶ ἀλλὰ βάλε τῷ περὶ τὰς πλευρὰς αὐτοῦ μασχαλιστῆρι διαζώστρας, ἤτοι δεσμά.

72 δρᾶν ταῦτ’ ἀνάγκη ἀναγκαῖόν ἐστι ποιῆσαι τοῦτο, ἤτοι τὸ βαλεῖν μασχαλιστῆρας. σὺ οὖν μὴ πρόστασσέ μοι συνεχῶς καὶ λίαν. τὸ δὲ φησὶ πρὸς αὐτὸν, ὄντως δὴ καὶ κελεύσω σοὶ τοῦτο καὶ σὺν τῷ κελεῦσαι κραυγάσω, ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον. ἐγκέλευ’ ἄγαν πρόστασσε λίαν.

73 ἦ μὴν ὄντως. κἀπιθωΰξω ἐπεμβριμήσομαι. πρὸς πρὸς τούτοις.

74 χώρει κάτω ἐν τῷ βάθει. ἐπειδήπερ ἄνω περὶ τὰς πλευρὰς μασχαλιστῆρας ἐνέβαλεν, ἔδει δὲ καὶ πρὸς τοὺς πόδας τοῦτο ποιῆσαι, διὰ τοῦ «χώρει κάτω» τὸ μέγεθος ἐνέφηνε τοῦ δεσμουμένου θεοῦ. Χωρῶ τὸ δέχομαι, οἷον τοσοῦτον ὕδωρ τόδε τὸ ἄγγος χωρεῖ· καὶ χώρα ἡ ἄδεια, καὶ ἐλευθερίαν ἐγχωρεῖν, τὸ ἐνδέχεσθαι· χωρῶ καὶ τὸ ἔρχομαι, ἀφ’ οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἑκὼν ἐκλύω, καὶ παραχωρῶ ὅταν ἄκων ἀπολύω, καὶ προχωρεῖ ἀντὶ τοῦ προβαίνει, καὶ ἀναχωρεῖ τὸ αὐτό. χώρει ἀντὶ τοῦ ἀφίστασαι, ὑποχώρει ἀντὶ τοῦ ὑπέρχου. κρίκωσον βίᾳ δέσμευσον αὐτὸν βιαίως. κρίκος τὸ κρικέλιον. κάτω ἐν βάθει τὸν κρίκον περόνησον.

75 οὐ μακρῷ πόνῳ ἀλλὰ συντόμως.

76 ἐρρωμένως νῦν θεῖνε τοῦ Ἡφαίστου εἰπόντος ὅτι καλῶς ἤδη πέπρακται τὸ ἔργον ἅπαν καὶ ὁ Προμηθεὺς ἀσφαλῶς διεπερονήθη, φησὶ τὸ τοῦ Διὸς

Κράτος πρὸς αὐτὸν, ἐπειδὴ ἀρκούντως τῷ βάθει τοὺς κίρκους ἐνέβαλες, νῦν τύπτε ἰσχυρῶς τὰς διατόρους πέδας, τὰς διαπειρούσας καὶ τιτρωσκούσας, ἤτοι τοὺς δεσμοὺς τοὺς σιδηροῦς. ἢ διατόρους πέδας, τὰς διατετορνευμένας. ἐρρωμένως θεῖνε ἰσχυρῶς τύπτε. διατόρους πέδας τοὺς μεγάλους δεσμούς.

77 ὡς οὐπιτιμητής καλῶς, φησὶ, καὶ στερεῶς τύπτε τὰς πέδας τοῦ Προμηθέως. ὁ γὰρ προστάξας τοῦτο τὸ ἔργον, ἤγουν ὁ Ζεὺς, δεινός ἐστι καὶ βαρύς· ἢ ὁ τοῦ ἔργου ἐπιστάτης· ἢ ὁ ζημιωτὴς καὶ ὁ εὐθυντής. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ Κράτους φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἥφαιστος, ἀγρίου πεποιημένου τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἀναιδοῦς, ὅτι ἁρμόζει τῇ μορφῇ σου καὶ προσήκοντα ταύτῃ τυγχάνει τὰ τραχέα ῥήματά σου. τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν, σὺ γίνου μαλθακὸς καὶ χαῦνος, ἐμὲ δὲ ἕνεκα τῆς αὐθαδίας μὴ ὀνείδιζε. ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς ἐπιστάτης. ὅτι ὁ ἐξεταστὴς καὶ εὐθύνας ἐπάξων, εἰ φαῦλα φωράσεται, χαλεπὸς, ἀνύποιστος.

78 ὅμοια μορφῇ ἁρμόζοντα τῷ ἀγρίῳ σώματι τὰ τραχέα ῥήματα σου. μορφῇ τῇ σῇ. γηρύεται βοᾷ.

79 μαλθακίζου ταπεινοῦ. αὐθαδίαν Ἰωνικῶς, ἀλαζονείαν.

80 μὴ ’πίπλησσέ μοι ὀνειδιστικῶς πρόφερε.

81 στείχωμεν ἀποχωρῶμεν. ὡς ἐπεί. κώλοισιν ἐν τοῖς ἄρθροις αὐτοῦ, τοῖς ποσίν. ἀμφίβληστρ’ δεσμά. στείχωμεν βαδίζωμεν, ὑποχωρῶμεν, συμβουλευτικόν. ἐπεὶ ποσὶ καὶ χερσὶ τὰ δεσμὰ ἔχει, τουτέστιν ἅπαν τὸ σῶμα προσήλωται, ἀναχωρῆσαι χρεία.

82 ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε ἰδὸν τὸ Κράτος ἀσφαλῶς δεσμηθέντα τὸν Προμηθέα φησὶ πρὸς αὐτὸν, νῦν ὕβριζε καὶ καταφρόνει τοῦ Διὸς, καὶ κλέπτων τὴν τιμὴν τοῦ Διὸς δίδου τοῖς ἀνθρώποις. τί σοι δοκεῖ; δύνανταί σε οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερῶσαι τοῦ δεσμοῦ τοῦδε; ψευδῶς ὀνομάζουσί σε οἱ θεοὶ Προμηθέα, χρεία γάρ σοι ἑτέρου Προμηθέως δυναμένου σοι σαφηνίσαι ποίῳ τρόπῳ ἐλευθερωθήσῃ τούτων τῶν δεσμῶν. ἀπὸ τοῦ οἰκείου ὀνόματος διαβάλλει αὐτὸν, ὅτι προνοητὴς ὢν τῶν μελλόντων — τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Προμηθέως ὄνομα — οὐκ ἐνόησε τὰ μέλλοντα αὐτῷ

συμβῆναι, οὐδὲ δύναται ἑαυτὸν ἐλευθερῶσαι ἀπὸ τῶν δεσμῶν. ἐνταῦθα τούτοις συνὼν τοῖς δεσμοῖς. ὕβριζε θρασύνου καὶ μεῖζον θεῶν φρόνει.

83 συλῶν κλέπτων. ἐφημέροισι προστίθει τοῖς θνητοῖς δίδου. ἐφημέροισι ἐφήμεροι κυρίως λέγονται οἱ κώνωπες, οἵτινες ὄντες ἔσωθεν τοῦ πίθου ζῶσι, ἀποσκεπάσαντος δὲ τὸν πίθον καὶ ἰδόντας αὐτοὺς τὸ φῶς οὐκέτι ζῶσιν· ἐξ αὐτῶν δὲ ἐκλήθησαν καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐφήμεροι.

84 οἷοί τε δυνατοί. ἀπαντλῆσαι ἐλευθερῶσαι, ἀπεκβαλεῖν.

85 ψευδωνύμως πάνυ εὐφυῶς ἐτυμολογεῖται τὸ τοῦ Προμηθέως ὄνομα. Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ὁ προορῶν τὰ μήδεα καὶ τὰ βουλεύματα· καὶ τροπὴ τοῦ δ εἰς τὸ θ. ψευδωνύμως ψευδῶς. δαίμονες οἱ θεοί.

86 αὐτὸν γάρ σε δεῖ Προμηθέως χρεία ἐστὶ προμηθείας. ἡ δὲ σύνταξις ὡς τὸ, «χρεὼ βουλῆς ἐμέ τε καὶ σέ,» δοτικὴν γὰρ ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε λαμβανομένης ἔξωθεν τῆς εἰς. δεῖ χρεία γάρ σοι ἀνθρώπου συμβουλευομένου τίνι τρόπῳ ἐκβληθῇς τοῦ τεχνηέντως κατεσκευασμένου δεσμοῦ.

87 ὅτῳ τίνι. ἐκκυλισθήσῃ ἐλευθερωθήσῃ. τέχνης τῆς τοῦ Ἡφαίστου.

88 ὦ δῖος αἰθὴρ ἁρμοζόντως φησὶν ὁ ποιητὴς μὴ εὐθὺς ἀντειπεῖν τὸν Προμηθέα, ἵνα μὴ δόξῃ ἄφρων καὶ αὐθάδης· μετὰ δὲ τὸ ὑποχωρῆσαι τοὺς κολαστὰς προσμαρτύρεται, τὸν αἰθέρα καὶ τοὺς ἀνέμους, ἤτοι τὰ ἀέρια στοιχεῖα, τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πηγὰς, τὴν ὑγρὰν φύσιν, καὶ τὴν γῆν, τὴν ξηρὰν φύσιν, καὶ τὸν ἥλιον, τὴν θερμὴν φύσιν. καὶ λέγει αὐτοῖς, θεάσασθέ με οἷα πάσχω κακὰ καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ ἐγὼ θεὸς ὢν τάχα. ἀλλάσσει δὲ αὖθις τὴν λέξιν καί φησι, δέρχθητε, ἀντὶ τοῦ ἴδετε, οἵαις τιμωρίαις διακοπτόμενος κακοπαθήσω ἐς τὸν διηνεκῆ χρόνον. τοιοῦτον γὰρ δεσμὸν ἐξεῦρεν ἐπ᾽ ἐμοὶ ὁ νέος ἡγεμὼν τῶν θεῶν, ἤγουν ὁ Ζεύς. νῦν τὰ τέσσαρα ἐπιβοᾶται πρὸς οἶκτον στοιχεῖα, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ἐπειδὴ καὶ ἥλιος διὰ τούτων διέρχεται καὶ τῶν ἑκάστοτε γιγνομένων ἐστὶ θεατὴς, προσειλήφει καὶ τοῦτον τῇ ἐπικλήσει. ταχύπτεροι ταχεῖαι, καὶ τάχος τοῖς πτεροῖς τῶν ὀρνέων παρέχουσαι. ταχύπτεροι οἱ ἄνεμοι κατὰ μὲν Ἀναξαγόραν ἐκ τῆς γῆς γίνονται, καθ᾽ Ὅμηρον δὲ «πατρὸς Διὸς ἐκ

νεφελάων.» ἀλλ᾽ ὁ μὲν Ἀναξαγόρας τὸ ὑλικόν φησιν αἴτιον τῶν ἀνέμων, Ὅμηρος δὲ τὸ ποιητικὸν, μᾶλλον δὲ ἀμφότερα, τό τε ὑλικὸν καὶ τὸ ποιητικόν· ἐκ μὲν γὰρ τοῦ λέγειν ἐνιαχοῦ τοὺς ἀνέμους ἰκμένους, ἤτοι ἰκμώδεις καὶ καθύγρους, τὸ ὑλικὸν αὐτῶν αἴτιον λέγει, τὴν ἰκμάδα καὶ δρόσον· ἐκ δὲ τοῦ λέγειν αὐτοὺς ὁρμᾶν «πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων» τὸ ποιητικόν φησιν αἴτιον. ἰκμὰς γὰρ λεπτυνθεῖσα ἀὴρ γίνεται, ἀὴρ δὲ ἔτι ἀναχθεὶς καὶ λεπτυνθεὶς πνεῦμα.

89 ποταμῶν τε πηγαὶ βρύσαι. ὦ. ποντίων τῶν θαλασσίων.

90 γέλασμα καλῶς εἶπε γέλασμα τὸ χῦμα ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων καὶ διαχεομένων. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι εὐφραινομένης τῆς καρδίας γελῶσι, γελῶντες δὲ διαχέονται καὶ εὐρύτητα ποιοῦνται τῶν στομάτων αὐτῶν, ὥσπερ πάλιν οἱ λυπούμενοι συστέλλονται τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐμφύτου θερμοῦ αἵματος συστελλομένου, οὕτω καὶ τὸ κῦμα ὡσανεὶ γελᾷ καὶ διαχέεται συχνὸν ἐρχόμενον καὶ ἐπάλληλον. ἀνήριθμον γέλασμα ἄπειρον χῦμα, πλάτος, ἐκ μεταφορᾶς τῶν γελώντων· οἱ γὰρ γελῶντες ἐξήπλωνται. παμμῆτορ ἡ πάντων μήτηρ καὶ τροφὸς, ζῴων λέγω καὶ σπερμάτων καὶ ἀνθρώπων.

91 πανόπτην τὸν πάντ᾽ ἐφορῶντα, τὸν πάντα βλέποντα, ἢ τὸν ὑπὸ πάντων βλεπόμενον.

92 ἴδεσθε θεάσασθε. θεὸς ὤν.

93 δέρχθητ᾽ θεάσασθε. αἰκίαισι τιμωρίαις.

94 διακναιόμενος διακοπτόμενος καὶ προσταλαιπωρῶν. μυριετῆ πολύν· τρεῖς μυριάδας αὐτόν φασι δεδέσθαι.

95 ἀεθλεύσω μετ᾽ ἄθλου καὶ κακότητος διάξω.

96 ταγὸς ἡγεμών. ἐξεῦρ᾽ ἐμηχανήσατο.

97 ἀεικῆ ἀπρεπές.

98 τὸ παρὸν τὸ ἐνιστάμενον. ἐπερχόμενον μέλλον. αἲ αἲ φεῦ φεῦ, στενάζω καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐπερχόμενον πῆμα.

100 χρὴ τέρματα τῶνδ’ ἐπιτεῖλαι ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεσθῆναι, ὡς τόδε,
Νόστον ὃν ἐκ Τροίας ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη,
ἀντὶ τοῦ ἀπεπέλεσε. χρὴ ἀπόκειται. ἐπιτεῖλαι φανῆναι.

101 καίτοι τί φημι; ἀποδυρόμενος ὁ Προμηθεὺς καὶ ὡσανεὶ ἄγνοιαν προβαλλόμενος τῆς τελευτῆς καὶ τῶν συμβάντων αὐτῷ κακῶν ἐρωτᾷ πότε ἥξει αὐτῷ ἐλευθερία τῶν δεσμῶν· εἶτα γνοὺς ὡς αὐτός ἐστιν ὁ Προμηθεὺς, καὶ οὐ μόνον τὰ αὐτῷ συμβησόμενα ἐπίσταται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέροις, φησὶ, τί φημι ἐγώ; τὰ πάντα ἐπίσταμαι ἀκριβῶς· τὰ μέλλοντα δέ μοι συμβήσεσθαι οὐδεμίαν βλάβην κομίσουσί μοι. τί φημι τοῦτο.

102 σκεθρῶς ἀσφαλῶς. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ, ὅταν οὐχὶ σκάζῃ καὶ ῥέπῃ ἑνὶ μέρει, ἀλλ’ ἔστιν ἐπὶ ἰσότητι. ἀκριβῶς. ποταίνιον ἀπροσδόκητον, ἄγνωστον. ποταίνιον τὸ ἀπροόρατον, ἀπὸ τῆς πρό προθέσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ λόγος, ἤγουν τὸ μὴ γενόμενον εἰς ἐμὲ καὶ δεύτερον καὶ ἄλλο, διότι ἐγὼ προγινώσκω τὰ πάντα.

103 πῆμ’ βλάβη. ἥξει ἐπέλθῃ. χρὴ χρὴ δὲ ἑκάστῳ ὑπομένειν τὴν λαχοῦσαν αὐτῷ τύχην καὶ μοῖραν ὥσπερ κἀμοί. ὑπομένω δὲ ὡς λίαν γινώσκων τὸ τῆς ἀνάγκης σθένος, ἤγουν τὴν δύναμιν τῆς εἱμαρμένης ἀκαταμάχητον οὖσαν καὶ ἀήττητον.

104 αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα μοῖραν ὑπομένειν εὐκόλως.

105 ἀνάγκης τῆς βίας. ἀδήριτον ἀμάχητον. σθένος δύναμις.

106 ἀλλ’ οὔτε ἔξεστί μοι τάσδε τὰς τύχας λέγειν τε καὶ σιγᾶν. σιγᾶν μὲν, ὅτι μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς τὸ πῦρ ἔκλεψα, λέγειν δὲ ὅτι τοῖς βροτοῖς γέρα παρέσχον καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐφιλανθρωπευσάμην δούς τε τὸ πῦρ καὶ πάνθ’ ὅσα προσῆκέ σφας εἰδέναι διδάξας. σιγᾶν σιωπᾶν. τύχας τὰς ἐμὰς δυστυχίας. ἀλλ’ οὔτε σιγᾶν ἀλλ’ ὅμως οὔτε σιγᾶν δύναμαι τὰς τύχας· ἀλγῶ γάρ· οὔτε μὴ σιγᾶν, ἤτοι λαλεῖν· εὐλαβοῦμαι γὰρ τὸν Δία. ἐγὼ γὰρ παρασχὼν τοῖς ἀνθρώποις τιμὴν, τὴν διὰ τοῦ πυρὸς λέγω, ἐνεπάγην ταύταις ταῖς συμφοραῖς. οὐ δύναμαι ταύτην τὴν τύχην σιγῆσαι· ἐὰν γὰρ ταύτην σιγήσω, λύπην τῇ ψυχῇ μου φέρω. οὐ τοσοῦτον γάρ τις λυπεῖται, εἰ καὶ ἐν θλίψεσίν ἐστιν, ὅσον χαίρει, ὅταν ἔκδηλα ποιῇ καὶ πρὸς ἑτέρους

λέγῃ τὰ λυποῦντα αὐτόν. εἰ δὲ μὴ σιγήσω, ἤτοι ἐὰν λαλήσω καὶ εἴπω τὰ λυποῦντά με, τὸν Δία παροτρυνῶ εἰς ὀργὴν ἐμήν.

107 οἷον δυνατόν. τὰς ταύτας. γέρα τιμάς.

108 πορὼν παρασχὼν, δοὺς ἐγώ. ὑπέζευγμαι συνεζευγμένος εἰμί.

109 ναρθηκοπλήρωτον ἐν τῇ νάρθηκι πεπληρωμένην. νάρθηκα μεστόν. θηρῶμαι μετὰ μηχανῆς λαμβάνω. πυρὸς τοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἀεὶ ἐσομένου.

110 πηγὴν θηρῶμαι δὲ καὶ σφετερίζομαι καὶ παρέχω τοῖς ἀνθρώποις πηγὴν πυρὸς κλοπαίαν τῷ νάρθηκι, ἤγουν ἔσω νάρθηκος αὐτὴν βαλών. πηγὴν δὲ πυρὸς εἶπεν, ὅτι πᾶσα οὐσία μείωσιν δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, κἂν τὸ τυχὸν εὑρεθῇ, ἤτοι σμικρότατος σπινθὴρ, ὑποτεθῇ δὲ ὕλῃ τινὶ, πάλιν αὔξεται. διὰ τοῦτο δὲ εἶπε πηγὴν πυρὸς, ὅτι ἐκ τοῦ μικροῦ αὔξεται. πηγὴν κλοπαίαν ῥίζαν καὶ ἀρχήν· πηγὴν κλοπαίαν εἶπεν ὅτι πᾶσα οὐσία μέτρον δέχεται, τὸ δὲ πῦρ, ἂν τὸ τυχὸν εὑρεθῇ, ἤτοι σμικρότατος σπινθὴρ, ὅλῃ τῇ βίᾳ αὔξεται πάλιν. πηγὴν οὖν εἶπε πυρὸς, ὅτι πολὺ αὔξεται ἐκ μικροῦ. δέον εἰπεῖν κλοπαίου κλοπαίαν εἶπε πρὸς τὸ πηγήν. τοιοῦτον δέ ἐστι καὶ τὸ ναρθηκοπλήρωτον, ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἐντὸς νάρθηκος. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, τό τε κλοπαίαν τό τε ναρθηκοπλήρωτον, οἱονεὶ ἐπεξήγησις τοῦ θηρῶμαι, εἰπὼν γὰρ «θηρῶμαι δὲ πηγὴν πυρός,» ὤφειλεν εἰπεῖν καὶ τίνα τρόπον ἐθηράσατο.

111 πόρος πορισμὸς τοῦ ζῆν.

112 τοιάσδε ποινὰς τοιῶνδε ἁμαρτημάτων ποινὰς ἔδει εἰπεῖν, νῦν δὲ πρὸς τὸ ποινάς τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. ποινὰς βλάβας. ἀμπλακημάτων ἕνεκα. τίνω δίδωμι.

113 ὑπαίθριος ὑπὸ τὴν αἰθρίαν, ὑποκάτω τοῦ αἰθέρος, ἐκτὸς στέγης τινός. πασσαλευτός πασσαλευόμενος, κεκαρφωμένος. προσκεκαρφωμένος.

114 ἃ ἃ ἐπίρρημα ἐκπληκτικὸν Ἀττικόν. ἰδιοπεποιημένη ἡ φωνή.

115 τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ ἴσως αἱ Ὠκεανίδες εὐωδίας ἔπνεον. αἰσθητὴ δὲ ἡ ὀσμὴ, οὐχ ὁρατή· διὸ καὶ ἀφεγγῆ ταύτην φησὶν, ὡς ἀθεώρητον οὖσαν, διὰ τῆς

ὀσμῆς δὲ προνοεῖται τὴν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν. ἀχὼ φωνή. ὀδμὰ ὀσμή. ἴσως αἱ Ὠκεανίδες εὐωδίαν ἔπνεον, αἰσθητὸν δὲ ἡ ὀσμή, οὐχ ὁρατή· διὸ καὶ ἀφεγγῆ ταύτην εἶπεν, ὡς ἀθεώρητον. διὰ τῆς ὀσμῆς οὖν προνοεῖται τὴν τῶν Ὠκεανίδων ἄφιξιν. προσέπτα προσῆλθε. ἀφεγγὴς ἀόρατος.

116 θεόσυτος ἐκ θεῶν ὁρμηθεῖσα. βρότειος ἀνθρωπίνη. κεκραμένη ἡρωική.

117 τερμόνιον ἐπὶ πάγον διὰ τὴν ὀξύτητα τοῦ ὄρους. ἐπὶ τὸ τελευταῖον μέρος τῆς γῆς ἦλθεν, ἐπειδὴ τέλος τῆς οἰκουμένης ὁ Καύκασος. ἢ, οὗ ἐγὼ πρὸς τὸ πέρας εἰμὶ δεδεμένος· ἐπὶ γὰρ ἄκρου προσδέδεμαι. ἵκετο ἦλθε. τερμόνιον τὸν τελευταῖον. πάγον τὸν τραχὺν καὶ κρημνώδη τόπον.

118 πόνων τῶν κακοπαθειῶν. θεωρὸς θεατής. ἐπὶ ἡ ἐπί, ὅταν στάσεως, μετὰ γενικῆς, ὅταν δὲ κινήσεως, μετὰ αἰτιατικῆς. πάγον ἐπὶ τέλει τοῦ Ὠκεανοῦ ὁ Καύκασος. πάγος δὲ παρὰ τὸ πήσσεσθαι ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα· ἢ διὰ τὸ τὰς πηγὰς ἐξ ἄκρων τῶν ὀρέων κατέρχεσθαι.

119 ὁρᾶτε πρὸς τὴν ὑποληφθεῖσαν αὐτῷ φαντασίαν τοῦτο λέγει. δύσποτμον δυστυχῆ. τὸ δύσποτμον οὐ πρὸς τὸν δεσμώτην, ἀλλὰ πρὸς τὸν θεὸν συντακτέον.

120 πᾶσι θεοῖς δι’ ἀπεχθείας πάντες οἱ θεοὶ ὀργίζονται τῷ Προμηθεῖ διὰ τὸ πῦρ. ἐκ γὰρ τούτου πάντα ῥᾷστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐκέτι ἔθυον συνεχῶς. φασὶ γὰρ τὸν Προμηθέα κεκλοφέναι ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ πῦρ, βαλεῖν τε νάρθηκι καὶ τοῖς ἀνθρώποις καταγαγεῖν. τοῦτο δὲ μυθῶδες· τὸ δ’ ἀληθὲς οὕτως ἔχει· πῦρ καλεῖται ἡ γνῶσις, διὰ τὸ δραστήριον, Προμηθεὺς δὲ καλεῖται ἡ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσις καὶ ἡ πρωτόπλασις, ἣν δέδωκεν ὁ θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ἔχειν καὶ φυλάττειν καὶ μή τινος φροντίζειν. ὁ δὲ ταύτην λαβὼν οὐκ ἐφύλαξεν, ἀλλ’ ἤρξατο φροντίζειν καὶ προβουλεύεσθαι καὶ οἷον κλέπτειν τὴν τοιαύτην προμηθείαν. ὅτι δὲ νάρθηκι ἔβαλε τὸ πῦρ, καὶ αὐτὸ προσφόρως· ἀπὸ γὰρ τῆς οἰκείας σαθρότητος τοῦ νοὸς ἤρξατο φροντίζειν καὶ προλέγειν τὰ μὴ δέοντα. οὕτως ὁ ἀληθὴς ἔχει λόγος. ἄνθρωπος ἦν. σοφὸς δὲ ὢν εἰς παιδείαν μετέπλασε τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἄγαν ἰδιωτείας εἰς γνῶσιν ἄκραν, ὅθεν καὶ μεμύθευται τοῖς Ἕλλησι πλάττειν τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ καὶ

Πλάτων ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ φησὶν ἐν Σοφισταῖς
Προμηθία γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς.

πᾶσι θεοῖς πάντες γὰρ οἱ θεοὶ ὠργίζοντο πρὸς τὸν Προμηθέα διὰ τὸ πῦρ· ἐκ τούτου γὰρ πάντα ῥᾷστα εἶχον οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐκέτι ἔθυον αὐτοῖς.

121 δι᾽ ἀπεχθείας ἐν ἔχθρᾳ.

122 εἰσοιχνεῦσι εἰσπορεύονται, κατοικοῦσι. ἀπὸ τοῦ οἴχω οἰχνῶ, ὥσπερ καὶ ἵκω ἱκνῶ. σχῆμα τὸ λεγόμενον καινοπρεπές. ἔστι δὲ τῶν Ἀττικῶν· τοῦτο γὰρ πρὸς τὸν νοῦν καὶ τὸ σημαινόμενον τῆς λέξεως ἀφορῶσιν. εἰσιχνεῦσι διάγουσι. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσιχνεῦσιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν ὁπόσοι Διὸς φίλοι, ἦσαν γὰρ καὶ ἕτεροι οἳ οὐ προσεῖχον Διί. τοιοῦτοι δὲ οἱ Τιτᾶνες.

123 φιλότητα βροτῶν ἀγάπην ἣν εἶχον εἰς τοὺς βροτούς.

124 φεῦ, φεῦ πλησιέστερον γενομένης τῆς τῶν Ὠκεανίδων πληθύος ἤδη καὶ τῆς τῶν πτερύγων ἠχῆς αἰσθάνεται, καί φησι, τί δή ἐστι τὸ κίνημα τῶν ὀρνέων, ὅπερ ἀκούω πλησίον; ὑποσυρίζει γὰρ ὁ αἰθὴρ ἐν εὐδιειναῖς πνοαῖς πτερύγων. φησὶν οὖν ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων πρὸς αὐτὸν, μηδαμῶς φοβηθῇς, Προμηθεῦ· προσέβη γὰρ ἐνταῦθα πληθὺς φίλη ἐν ταχυτάτῃ κινήσει τῶν πτερύγων, μόλις πείσασα τὴν τοῦ πατρὸς Ὠκεανοῦ διάνοιαν. κινάθισμα τὸ κάθισμα, τὸ κίνημα τῶν ὀρνέων. κίνημα πλήθους. παραγώγως. ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεσθαι ὑπακούεται. κινάθισμα κίνημα, ὁρμήν.

125 πέλας τοῦ Καυκάσου. οἰωνῶν ὀρνέων. αἰθὴρ ὁ ἀήρ. ἐλαφραῖς ἐλαφρῶν.

126 ῥιπαῖς ὁρμαῖς. πτερύγων ἐκ τῶν πτερύγων γινομέναις.

127 φοβερὸν φόβου ἄξιον. τὸ προσέρπον τὸ εἰσερχόμενον.

128 φιλία γὰρ ἥδε αὕτη ἡ φάλαγξ ἡ σύστοιχος, ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς. ταῦτα δέ φασιν ἀεροδρομοῦσαι διά τινος μηχανῆς. ἄτοπον γὰρ κάτωθεν διαλέγεσθαι τῷ Προμηθεῖ τῷ ἐφ᾽ ὕψους κρεμαμένῳ. ἐν ὅσῳ δὲ Ὠκεανῷ προσλαλεῖ ὁ Προμηθεὺς, κατίασιν αὐταὶ ἐπὶ τῆς γῆς. μηδὲν φοβηθῇς ὅρα ἵνα μή. φιλία φιλική. ἥδε τάξις ἤτοι τὸ ἡμέτερον τάγμα.

130 προσέβα τόνδε πάγον προσῆλθε τὸν κρημνώδη τόπον.

131 παρειποῦσα παραπείσασα. καταπείσασα.

132 κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι ἐκόμισαν δὲ ἐμὲ ἐνταῦθα αἱ ταχύταται πνοαὶ τῶν ἀνέμων. ἡνίκα γὰρ ἐπασσαλεύου τῇ πέτρᾳ προσηλούμενος, ὁ κτύπος τοῦ Χαλυβικοῦ σιδήρου ἀφίκετο εἰς τὸν ἐσώτατον τόπον τῶν ἡμετέρων οἰκημάτων. τοῦτο δὲ δηλοῖ ὅτι καὶ μέχρι τοῦ Ὠκεανοῦ ὁ κτύπος ἀφίκετο. κραιπνοφόροι ταχεῖαι. αὖραι τοῦ ἀέρος πνοαί. κραιπνόφοροι κραιπνὸν τὸ ταχὺ, ἀπὸ τοῦ κάρτα πνεῖν.

133 ἀχὼ ἡ βοή. χάλυβος τοῦ σιδήρου. ἰστέον ὅτι πρῶτον ὁ σίδηρος ἐν Χάλυψι. ἔθνος ἔνθα ὁ σίδηρος ἐγένετο. ὅτε δὲ προσεκαρφοῦτο, ὁ κτύπος τοῦ σιδήρου ἠκούετο ἐκεῖ. διῆξεν διῆλθεν. ἄντρων μυχὸν τῶν ἐντὸς τῶν πηγῶν κοιλωμάτων, ἔνθα φασὶ κατοικεῖν τὰς Νύμφας. χάλυβος ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τὸ παράγωγον. Χάλυβες γὰρ ἔθνος, καὶ ἐκ τούτων εὑρέθη ὁ σίδηρος. Χάλυβες ἔθνος, ἐν ᾧ γίνεται ὁ σίδηρος, ἤγουν πρῶτον εὑρέθη.

134 θεμερῶπιν γράφεται θερμερῶπιν. τὴν ἐπικειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ μου, ἤτοι τὴν ἐρυθρότητα, ἣν οὐκ ἔξεστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, οὕπω γὰρ συνεζεύχθη ἀνδρὶ, ὥστε τρέφειν διὰ τοῦ αἵματος ἑαυτῆς τὸ παιδίον, οὔτε καταμήνια βλέπει, δι' ὧν τρέφεται τὸ ἔμβρυον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἷμα διὰ τοῦ προσώπου αὐτῆς ἐξέρχεται· ἡ δὲ γαμηθεῖσα ἐκείνη χλωριάσασα τὴν ὄψιν ἐστὶν, ὡς ἀπολείποντος τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ τρεφούσης τὸ ἔμβρυον. ἐκεῖ γὰρ κατέρχεται ἅπαν τὸ αἷμα αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μένει χλωρὰ, βλέπουσα καὶ καταμήνια, δι' ὧν τρέφεται τὸ παιδίον. ἔχει γάρ τι ἐρύθημα ἡ παρθένος ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ, ὃ οὐκ ἔστιν ἐν ἀνδρὶ βλέπειν. ἀποσείσασθαι δέ με καὶ ἀπορρῖψαι τὴν πολλὴν θερμὴν αἰδῶ, ἤγουν τὴν καλλίστην, τὴν ἐξ ἀναδόσεως αἵματος γενομένην, ἀνέπεισε καὶ τολμηρότερον ἐνταῦθα παρεῖναι. ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὴν θερμερῶπιν αἰδῶ εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησε παρθενικὴν ἐμέ· περιφραστικῶς. ἀπεσείσατό μου τὴν παρθένοις πρέπουσαν αἰδῶ, τὴν ἐπικειμένην θερμότητα τῷ προσώπῳ, ἤτοι τὴν ἐρυθρότητα, ἣν οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ βλέπειν· καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ.

135 σύθην δ’ ἀπέδιλος ἦλθον δὲ καὶ ὥρμησα, ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ, ἤγουν τῇ δι’ ἀέρος πτήσει. διὰ τούτου δὲ δηλοῖ ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, ὥστε οὐδὲ τὰ οἰκεῖα πέδιλα δυνηθῆναι βαλεῖν. Ἄλλως. ὄχῳ πτερωτῷ, ταῖς πτέρυξιν, αἷς ἐποχοῦνται οἱ ἱπτάμενοι. σύθην δ’ ἀπέδιλος ὡς τὸ «γείτονες ἄζωστοι ἔκιον.» σύθην ὥρμησα. ἀπέδιλος ἀσάνδαλος. ὄχῳ ἅρματι. πτερωτῷ τοῖς πτεροῖς. ὄχημα γὰρ ἦν αὐτοῖς τὰ πτερὰ, ὥσπερ τοῖς ἱππεῦσιν οἱ ἵπποι.

136 αἳ αἵ γράφεται αἵ καὶ φεῦ. ὦ τέκνα τῆς πολυγόνου Τηθύος, ἤγουν τῆς γῆς, καὶ τοῦ περικυκλοῦντος Ὠκεανοῦ πᾶσαν τὴν γῆν ἐν πολυκοιμήτῳ ῥεύματι, ἤτοι πολυησύχῳ· τὸ γὰρ α κατ’ ἐπίτασιν κεῖται. εἰ γὰρ ἦν ταραχῶδες τὸ τοῦ Ὠκεανοῦ ῥεῦμα κυκλοῦντος πᾶσαν τὴν γῆν, ἀνάγκη ἦν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι. αἳ αἵ τὰ εἰς αι λήγοντα ἐπιρρήματα θρηνητικὰ περισπῶνται πλὴν τοῦ βαβαί καὶ οὐαί. τὸ δὲ αἵ ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε, ἐξ οὗ καὶ τὸ αἴθε ὡς εὐκτικὸν, ὀξύνεται. τὰ εἰς αι λήγοντα δίφθογγα ἐπιρρήματα ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον περισπῶνται· ἰαττατaῖ, παπαῖ, αἶ, καὶ τὰ ὅμοια, πλὴν τοῦ βαβαί, ναί, ἐπίρρημα καταθετικὸν, καὶ οὐαί.

137 τῆς πολυτέκνου Τηθύος τῆς παμμήτορος γῆς.

138 περὶ τὴν κύκλῳ σχέσιν. ἑλισσομένου συστρεφομένου

139 ἀκοιμήτῳ γαληνώδει, πολυκοιμήτῳ, ἠρεμαίῳ ῥεύματι, ἤτοι πολυησύχῳ, ἵνα τὸν ἀκαλαρρείτην δηλώσῃ. τὸ γὰρ α κατ’ ἐπίτασιν κεῖται. εἰ γὰρ ἦν ταραχῶδες τὸ τοῦ Ὠκεανοῦ ῥεῦμα κυκλοῦντος πασᾶν τὴν γῆν, ἀνάγκη ἦν καὶ τὴν γῆν κυμαίνεσθαι, ὡς ἐν αὐτῷ ἀναπεπταμένην. ἄλλως τε οὐδὲ ἔπαινος τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ψόγος. ὑδάτων δὲ ἀρεταὶ τέσσαρες, τὸ ψυχρὸν, τὸ λευκὸν, τὸ ἡδὺ, καὶ τὸ ἠρεμαῖον τῆς ῥεύσεως. χθόν’ γῆν. ἀκοιμήτῳ ἀπαύστῳ.

140 πατρὸς Ὠκεανοῦ Ὠκεανὸς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς υἱὸς ὁ πρῶτος γήμας Τηθὺν τὴν ἀδελφὴν τάδε γεννᾷ τὰ τέκνα, τοὺς ποταμοὺς, καὶ τὰς πηγὰς τὰς οὔσας ἐν τῷ κόσμῳ, ὧν καὶ Πλουτὼ καὶ Περσηΐς καὶ Μῆτις καὶ Ἀσία καὶ Στὺξ ὁμοῦ καὶ Καλυψώ· τὰς δ’ ἄλλας ἐατέον.

141 δέρχθητ’ ἴδετέ με, οἵῳ προσηλωμένος δεσμῷ τῆς ἐξοχῆς ταύτης τοῦ ὄρους κακὴν τήρησιν βαστάσω. οἵῳ καὶ ὁποίῳ. προσπορπατός κεκαρφωμένος.

143 φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω οἴκησιν κακὴν, ἣν οὐδεὶς ζηλώσει, φυλάξω.

144 λεύσσω, Προμηθεῦ βλέπω, ὦ Προμηθεῦ, ἃ πάσχεις φοβερὰ, ἤγουν φόβου ἄξια, εἰσῆλθε δὲ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δακρύων, εἰσιδούσῃ τὸ σὸν σῶμα πρὸς τῇ πέτρᾳ ξηραινόμενον καὶ κατατηκόμενον ταῖς τοῦ δεσμοῦ σιδηραῖς βλάβαις. νέοι γὰρ βασιλεῖς κρατοῦσι τοῦ Ὀλύμπου. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Δία· ἤδη γὰρ ἔρριψε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ νέοις νόμοις καὶ ἀσυνήθεσι τὰ πάντα διεξάγει ἀδίκως. οἰακονόμοι δὲ λέγονται κυρίως οἱ κυβερνῆται τῶν νηῶν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τρέπουσι τὴν ναῦν ἔνθα βούλονται, οὕτω καὶ ὁ βασιλεὺς ποιεῖ ἃ βούλεται. λεύσσω βλέπω. ὄσσοις ὀφθαλμοῖς. φοβερά φόβου ἄξια. ὄσσοις ἢ στικτέον εἰς τὸ φοβερὰ, ἵν’ ᾖ ἡ σύνταξις οὕτως, ὦ Προμηθεῦ, λεύσσω καὶ βλέπω ἃ πάσχεις, δηλονότι φοβερὰ καὶ ἄξια φόβου. τὸ δὲ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ, ἵν’ ᾖ τὸ ἑξῆς οὕτως· εἰσῆλθε γὰρ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς νεφέλη πλήρης δακρύων.

145 ὁμίχλη ταύτην τροπικὴν ἀπὸ τοῦ νέφους καὶ τῆς ὁμίχλης· ἐκ τούτων γὰρ τὸ ὕδωρ καταρρήγνυται· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα νέφους ἐπιγεγονότος δάκρυα καταχέουσιν οἱ ἄνθρωποι. ὁμίχλη σκότωσις· οἱ γὰρ δακρύοντες οὐ βλέπουσι. νέφος λύπης. προσῇξε προσῆλθε.

146 εἰσιδούσῃ καὶ εἰσιδούσῃ τὸ ση η, καὶ εἰσιδοῦσι τὸ σι ι, καὶ τὸ εἰσιδοῦσι μὲν πρὸς τὸ ὀφθαλμοῖς, τὸ δὲ εἰσιδούσῃ πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ προσῆλθε τοῖς ἐμοῖς ὅσσοις οὐκ ἔστιν ἕτερον ἢ ἐμοί.

147 προσαυαινόμενον προσηλούμενον καὶ ξηραινόμενον ξηραινόμενον καὶ προσταλαιπωροῦν.

148 λύμαις βλάβαις, κολάσεσι.

149 οἰακονόμοι ἄρχοντες, ἤτοι ὁ Ζεύς. Ὀλύμπου τοῦ οὐρανοῦ.

150 ἀθέσμως ἀνόμως, καὶ ἔξω τοῦ νόμου καθ᾽ ὃν ἦρχον ὅ τε Οὐρανὸς καὶ ὁ Κρόνος.

151 πελώρια ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω καὶ ὥρα ἡ φροντίς. Ἄλλως. πελώρια λέγει τοὺς Τιτᾶνας· πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ Τιτᾶνες ἐβασίλευον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ζεὺς καὶ καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. πελώρια οὖν λέγει καὶ Τιτᾶνας καὶ νόμους αὐτῶν. πελώρια τὰ κεφάλαια, τόν τε Κρόνον τούς τε Τιτᾶνας. λέγει τοὺς Γίγαντας πρὶν γὰρ, ὡς λέγουσί τινες, οἱ Γίγαντες ἐβασίλευον· ἐλθὼν δὲ ὁ Ζεὺς καὶ καταβαλὼν τούτους ἐβασίλευσε. ἐτυμολογεῖται δὲ πελώριος ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πλησιάζω καὶ ὥρα ἡ φροντίς. τῶν γὰρ μεγάλων πάντες φροντίζουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ πέλας ἤγουν ἐγγὺς εἶναι τοῦ Ὠρίωνος.

152 εἰ γάρ μ᾽ ὑπὸ γῆν εἴθε, φησὶν, οὕτως ἀπηνῶς ὑπολαβών με ὁ Ζεὺς τοιούτοις ἀλύτοις δεσμοῖς ἔπεμψεν ἂν ὑπὸ τὴν γῆν κάτωθεν τοῦ τοὺς νεκροὺς δεχομένου Ἅιδου. λέγει δὲ εἰς τὸν ἀκατανόητον καὶ ἀμέτρητον τάρταρον, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ Ἅιδῃ θεοί εἰσιν, ὁ Πλούτων, ἡ Περσεφόνη καὶ ἄλλοι. εἰ γὰρ εἴθε. νέρθεν ὑποκάτω.

153 ἀπέραντον ἀτελῆ διὰ τὸ βάθος.

154 τάρταρον λέγω. ἦκεν ἔπεμψεν ὁ Ζεύς.

155 ἀγρίως ἀπηνῶς. πελάσας πέμψας, δήσας. ἐκεῖσε. ὡς ἵνα.

156 ἐπεγήθει ἐπέχαιρε. ὅπως μὴ ἐπέχαιρέ τις οἷς πάσχω κακοῖς ὁρῶν με, μήτε τις θεὸς μήτε τις ἄλλος.

157 αἰθέριον κίνυγμ᾽ εἴδωλον. ἐναέριον κρέμασμα ὑπάρχων. νῦν δ᾽ αἰθέριον κίνυγμ᾽ νῦν δὲ πέπονθα ὁ τάλας κίνυγμα ὡσανεὶ κρέμασμα αἰθέριον, ἤγουν εἴδωλον, ἐπίχαρμα τοῖς ἄλλοις θεοῖς καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς. κίνυγμα, τὸ κίνημα, καὶ ἔστι πρωτότυπον τὸ κινῶ, ἐξ οὗ κινύω καὶ κίνυμι· τὸ δὲ κίνυμα ποιὰ φωνὴ ἐν τῷ ἀέρι μετὰ ῥάβδου γινομένη, οὗ χρῆσις ἐν τῷ «κίνυντο φάλαγγες» καὶ κινύμενος, ὅ ἐστι κατὰ νοῦν κινούμενος καὶ λογιζόμενος. ἐκ δὲ τοῦ κινύω παράγεται τὸ κινύσσω, ἀφ᾽ οὗ καὶ κίνυγμα τὸ αἰθέριον εἴδωλον, κατὰ τὸ αἰθύσσω αἴθυγμα, πτύσσω

πτύγμα, νύσσω νύγμα, ἐξ οὗ καὶ ἡ νυγμὴ, ὡς πτύγμα πτυγμή καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ πυγμή, καὶ ξύσμα ξυσμή.

158 ἐπίχαρμα γρ. καὶ ἐπίχαρτα. ἐπίχαρτα εὐφρόσυνα.

159 ὧδε τλησικάρδιος οὕτως σκληρογνώμων καὶ ἀπηνόφρων. τίς ὧδε τλησικάρδιος ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέα, τίς ἀπὸ τῶν θεῶν οὕτως ὑπάρχει λιθοκάρδιος, ᾧτινι ἐπιχαρῇ, ἤγουν πρόξενα χαρᾶς, ὑπάρχουσι ταῦτα ἃ πάσχεις; τίς οὐ συμπάσχει καὶ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς χωρὶς μόνου τοῦ Διός; οὗτος γὰρ θέμενος καὶ οἱονεὶ σχὼν ἀκαμπῆ ψυχὴν ἐπικότως καὶ ὀργίλως δάμναται καὶ δαμάζει τὴν οὐρανίαν γένναν, ἤγουν τὸ γένος τῶν θεῶν, οὐδὲ παυθήσεται τοῦ τυραννεῖν ἕως οὗ λάβῃ κόρον τῆς τυραννίδος καὶ ἐπιθέσεως, ἢ ἐν δυνάμει ἰσχυρᾷ ἀφέληταί τις τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν δυσάλωτον καὶ δυσκόλως ἀφαιρεθησομένην διὰ τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ.

160 ἐπιχαρῆ ἄξια χαρᾶς.

161 ξυνασχαλᾷ συλλυπεῖται.

162 δίχα γ' ἑνός γρ. καὶ Διός. γρ. γ' ἑνὸς, ἤγουν Διός. τεοῖσι ἰδίοις. ἐπικότως ὀργίλως. ἐπὶ σκότος γρ. ἐπικότως οὗτος ὁ Ζεὺς ὀργίλως, ἀγρίως. ὅδ' ἐπικότως αἰεί γρ. ὁ δ' ἐπὶ κότον ὀργίλως, ἤγουν μανικῶς, μανίαν. γρ. ὅδ' αἰεὶ ἐπικότως.

163 ἄγναμπτον ἀκαμπῆ, σκληρὸν, ἀμετακίνητον.

164 δάμναται δαμάζει. οὐρανίαν γένναν τοὺς οὐρανοῦ ἀπογόνους θεούς.

165 οὐδὲ λήξει τοῦ δαμάζειν. κορέσῃ κέαρ ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

166 παλάμᾳ μηχανῇ· παλαμᾶσθαι γὰρ τὸ μηχανᾶσθαι. δυσάλωτον ἕλῃ δυσπόρθητον πορθήσῃ. ἀρχήν αὐτοῦ.

167 ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ ὄντως δὴ ἀκμὴν ἐμοῦ χρείαν ἕξει ὁ πρύτανις, ὁ διοικητὴς καὶ ἡγεμὼν τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, καίτοι αἰκιζόμενός με, ἤγουν δεσμῶν, ἐν ἰσχυραῖς γυιοπέδαις καὶ δεσμοῖς τῶν μελῶν. ἦ, αἰκιζομένου ἐμοῦ παρ' ἐκείνου ἕξει δὴ χρείαν ἐμοῦ, δεῖξαι αὐτῷ τὸν νεωστὶ ἀποσυλήσοντα τὴν

βασιλείαν αὐτοῦ ἢ τὴν ἀρχὴν, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ βούλευμα ὑφ᾽ οὗ τὴν ἀρχὴν μέλλει ἀφαιρεθῆναι. λέγει δὲ τὸν ἔρωτα τῆς Θέτιδος ὃν ἔσχεν ὁ Ζεύς. οὗτος γὰρ ἐρασθεὶς αὐτῆς ἐδίωκεν αὐτὴν ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει, ὅπως συγγένηται αὐτῇ· ἐκωλύθη δὲ ὑπὸ τοῦ Προμηθέως, εἰπόντος αὐτῷ ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἐξ αὐτῆς ἔσται κρείττων κατὰ πολὺ τοῦ ἰδίου πατρός. φοβηθεὶς οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς βασιλείας ἀπέσχετο τῆς πρὸς Θέτιδα συνουσίας. φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς, ἕξει ποτὲ χρείαν ἐμοῦ ὁ πρῶτος τῶν θεῶν, δεῖξαι αὐτῷ τὸν ὑφ᾽ οὗ ἀφαιρεθήσεται τὴν βουλευτικὴν πρόνοιαν, τὴν ἐξουσίαν, τὰς τιμάς. οὐδαμῶς δέ με τοῖς μειλιχίοις καὶ πραέσι καὶ γλυκέσι ῥήμασι τῆς οἰκείας πειθοῦς θέλξει, ἤγουν ἀπατήσει, οὔτ᾽ οὖν δι᾽ ἀπειλῶν πτήξει ἐμὲ εἰπεῖν αὐτῷ, πρὶν ἂν λύσῃ με τούτων τῶν ἀγρίων δεσμῶν, βουληθῇ τε δοῦναι ἐμοὶ ποινὰς καὶ ἀντέκτισιν καὶ ἀμοιβὰς καὶ ἀνταποδόσεις ταύτης τῆς τιμωρίας ἣν ἐτιμωρήσατό με. ἢ μὲν ἔτ᾽ ὄντως εἰς τὸ ἑξῆς. κρατεραῖς ἰσχυραῖς, μεγάλαις.

168 ἐν γυιοπέδαις δέσμαις. αἰκιζομένου κολαζομένου καὶ καταβαλλομένου. δαμαζομένου.

169 μακάρων πρύτανις ὁ θεῶν διοικητὴς καὶ ἄρχων Ζεύς. ὁ σιτοδότης, ὁ παροχεύς.

170 δεῖξαι αὐτῷ. ὅτου τίνος.

171 θέλξει οὐ θέλξει ἐμὲ ταῖς ἐπαοιδαῖς, ὥστε μηνῦσαι τοῦτον, πρὶν ἂν χαλάσῃ, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀποσυλᾶται ἀφαιρεθήσεται. τὸ ἀποσυλᾶται οὐχὶ ἀντὶ τοῦ ἀποσυληθήσεται εἴπομεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. οὐ γάρ ἐστιν ἀντιχρονισμὸς, ὥς τινές φασιν, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀποσυλᾶται εἶπε καὶ οὐκ ἀποσυληθήσεται, ἐπειδὴ ὃ ἀπόκειται γενήσεσθαι, κἂν οὔπω πάρεστι, κατ᾽ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ἀπόκειται, τοῦ ἐνεστῶτος χώραν ἐπέχει.

172 μελιγλώσσοις θελκτικαῖς.

173 ἐπαοιδαῖσι τραγῳδίαις. λόγοις. θέλξει ἀπατήσει καὶ ὑπάξεται.

174 ἀπειλὰς αὐτοῦ. πτήξας φοβηθείς. τόδ᾽ τὸ βούλευμα.

175 καταμηνύσω ἐξείπω αὐτῷ.

176 χαλάσῃ λύσῃ. ποινάς τε τίνειν χάριτας ἀντιδιδόναι.

177 τῆσδ᾽ αἰκίας ἧς πάσχω.

178 σὺ μὲν θρασύς τε σὺ μὲν, ὦ Προμηθεῦ, εὔτολμος καὶ ἀναιδὴς γίνῃ καὶ οὐδαμῶς ἐπικάμπτῃ, ταῖς πικραῖς ταύταις αἰκίαις καταπονούμενος καὶ πιεζόμενος, ἐγὼ δὲ λίαν φοβοῦμαι περὶ ταῖς σαῖς τύχαις, καὶ λογίζομαι ποῖ ποτε παύσασθαί σε τούτων ἀπόκειται καὶ ἰδεῖν τὸ τέρμα αὐτῶν ἐλλιμενισθέντα ἐν τούτῳ, ἤγουν τί δεῖ τέρμα καὶ τέλος ἰδεῖν σε τῶνδε τῶν πόνων· ἀκαμπῆ γὰρ καὶ σκληρὰν ψυχὴν ἔχει ὁ Ζεύς. θρασὺς εἶ.

179 δύαισιν κακοπαθείαις αἷς σύνει. ἐπιχαλᾷς ἐνδίδως.

180 ἐλευθεροστομεῖς σοβαρῶς καὶ ὑπεροπτικῶς φθέγγει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλευθέρων τοιούτων ὄντων· τοῖς γὰρ δούλοις πεπτηχέναι καὶ τρέμειν πάρεστι διὰ τὴν δουλείαν.

181 διάτορος μέγας.

182 δέδια φοβοῦμαι.

183 πᾶ ὅπου. τῶνδε πόνων οὓς πάσχεις. χρὴ ἀπόκειται.

184 τέρμα τέλος. κέλσαντ᾽ ἀντὶ τοῦ παυσάμενον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν προσορμιζομένων νεῶν. δύναται δὲ συνταχθῆναι καὶ οὐδετέρως κέλσαν. κέλσαι κυρίως τὸ τὴν ναῦν προσορμίσαι τινὶ εὐγαλήνῳ καὶ εὐλιμένῳ τόπῳ. ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ τὴν ναῦν ἐκβληθῆναι ὑπ᾽ ἀνέμου ἔξω τοῦ λιμένος. κέλσαντ᾽ καταντήσαντα. ἀκίχητα ἀκατανόητα. ἀκατάληπτα.

185 ἀπαράμυθον οὐ μύθῳ παραγόμενον καὶ πειθόμενον ἑτέρῳ τινὶ, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀρέσκον αὐτῷ δικαίως οἰόμενον ποιεῖν. ἀπαράκλητον λόγοις.

186 οἶδ᾽ ὅτι τραχὺς οἶδα, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ὅτι ἀμείλικτός ἐστιν ὁ Ζεὺς καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον νομίζει εἶναι, ἀλλ᾽ ὅμως ἔσται πραΰς, ὅταν τοῦτον τὸν τρόπον ῥαισθῇ καὶ κρατηθῇ τὰ ἐπιέναι μέλλοντα αὐτῷ. τὴν δὲ σκληρὰν καὶ ἀκατάπαυστον αὐτοῦ ὀργὴν καταπραΰνας ἥξει καὶ συνέλθῃ ἐμοὶ εἰς φιλίαν καὶ συντυχίαν ἀναγκαζόμενος ἀναγκαζομένῳ, ἢ

ποθῶν μαθεῖν τὰ περὶ ἑαυτοῦ συνέλθῃ ἐμοὶ ποθοῦντι λυθῆναι τῶν δεσμῶν. οἶδ᾽ γινώσκω. τραχὺς σκληρός ἐστι. καὶ παρ᾽ ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων τὸ γὰρ αὐτῷ δόξαν δίκαιον ἡγεῖται, κἂν ἀδικώτατον ᾖ.

187 ἔμπας ὅμως. οἴω ὑπολαμβάνω.

188 ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ ὅταν οὕτω τυφθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου ὥσπερ ὑπὸ ῥαιστῆρος, μαλακογνώμων ἔσται. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ σιδήρου. ἤγουν ὅταν καταβιβασθῇ ἀπὸ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας. γράφεται ῥεχθῇ, ἤγουν ὅταν πραχθῶσι τὰ πράγματα οὕτως ὡς λέγω. γράφεται ῥεχθῇ, τυπωθῇ, ἑδραιωθῇ. μαλακογνώμων ταπεινός.

189 ῥαισθῇ οὕτως ὡς ἔφην δαμασθῇ.

190 ἀτέραμνον σκληρὰν καὶ ἄκαμπτον. στορέσας μαλακίσας καὶ καταβαλών.

191 ἀριθμόν γράφεται ἀρθμόν. ἤτοι φιλίαν. Ὅμηρος «Οἱ δ᾽ «ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν» ἀντὶ τοῦ φίλοι. καὶ «διέτμαγον ἀρθμήσαντες» ἀντὶ τοῦ εἰς φιλίαν ἐλθόντες. καὶ ὁ Ἄρατος «καὶ δή που πόλεμον «καὶ δὴ καὶ ἀνάρθμιον αἷμα.» ἀρθμὸν ἕνωσιν.

192 σπεύδων σπουδάζων μαθεῖν τὴν ἐπιβουλήν. ἥξει ἐλεύσεται, ἵνα αὐτῷ ἀπαλλαγὴν φράσω.

193 πάντ᾽ ἐκκάλυψον ἐκκάλυψον καὶ φανέρωσον καὶ εἰπὲ ἡμῖν πᾶσαν αἰτίαν, καὶ τὸν τρόπον, ἐν ποίῳ πταίσματι λαβών σε ὁ Ζεὺς αἰκίζεται καὶ τιμωρεῖ οὕτως ἀτίμως καὶ ὀδυνηρῶς· δίδαξον ἡμᾶς τόδε, εἰ μὴ βλάπτῃ καὶ ὡσανεὶ αἰσχύνῃ τῷ λόγῳ καὶ τῇ φανερώσει. βουλόμενος γὰρ ὁ ποιητὴς διδάξαι τὴν ὑπόθεσιν προσεποιήσατο ἐρωτώσας αὐτὸν τὸν Προμηθέα τὰς Ὠκεανίδας. ἐκκάλυψον φανέρωσον. γέγων᾽ εἰπέ.

194 αἰτιάματι μέμψει.

195 αἰκίζεται κολάζει.

196 δίδαξον τοῦτο. λόγῳ τῇ περὶ τούτων διηγήσει.

197 ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε ἄλγους μὲν αἴτια γενήσονταί μοι ταῦτα διηγουμένῳ, λύπη δὲ πάλιν ἐστὶ σιγᾶν τινα τὰς οἰκείας λύπας καὶ

τοὺς ἑαυτοῦ πόνους. εἰ γάρ τις ἐκκαλύψει πρός τινα τὴν ἑαυτοῦ θλίψιν, δέχεται παρηγορίαν τινὰ, παραμυθούμενος παρ᾽ ἐκείνου, πανταχόθεν δέ μοι δυστυχία ἐπῆλθε· καὶ λεγόμενα ταῦτα λυπηρά εἰσι καὶ σιωπώμενα ἀλγεινά. ἀλγεινὰ λυπηρά.

198 ἄλγος λύπη. πανταχῆ δύσποτμα ἐν τῷ λέγειν καὶ ἐν τῷ μὴ λέγειν δυσχερῆ καὶ βαρύτατα.

199 ἐπεὶ τάχιστ᾽ ἤρξαντο ἐπεὶ, φησὶν, ἔρις καὶ στάσις τοῖς θεοῖς ἐγένετο, τοῖς μὲν ἐθέλουσιν ἐκβαλεῖν τῆς βασιλείας τὸν Κρόνον, τοῖς δὲ μὴ, ἐγὼ συνεβούλευον τούτοις τὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πείθειν οὐκ εἶχον. ἀπὸ τούτων δὲ ἄρχεται τῆς διηγήσεως. προλέγει δέ τινας εὐεργεσίας γενομένας τῷ Διὶ παρ᾽ αὐτοῦ, ἵνα ἀχάριστον καὶ ἀγνώμονα αὐτὸν ἀποδείξῃ. χόλον τὴν πρὸς ἀλλήλους ὀργήν.

200 στάσις μάχη. ἐν ἀλλήλοισι τοῦτο διὰ μέσου. ὠροθύνετο διηγείρετο.

201 ἕδρας τοῦ τῆς ἀρχῆς θρόνου.

202 ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι ἵνα ὁ Ζεὺς βασιλεύοι. τοὔμπαλιν τὸ ἐναντίον. ὡς ἵνα.

204 ἐνταῦθ᾽ εἰς τοῦτο, ἢ τότε. τὰ λῷστα τὰ ὠφέλιμα. πιθεῖν καταπεῖσαι.

206 αἰμύλας αἰμύλος λέγεται ὁ δι᾽ ὑποκρίσεως αἴματος ἤγουν συγγενείας ἀπατῶν τινα· οὗτος δὲ λέγεται παρὰ Λατίνοις πέλαξ. αἰμύλον κυρίως ἐπὶ τῆς γυναικὸς τῆς δυναμένης ἀπὸ τοῦ ἐρυθήματος ἀπατῆσαι. ἐνταῦθα δὲ αἰμύλας ἐκάλεσε τὰς φρονίμους. τὰς γλυκερὰς καὶ φρονίμους. ποταπὰς ἀπατηλάς. μηχανάς ἃς αὐτοῖς ἐμηχανώμην βουλάς.

207 ἀτιμάσαντες φαυλίσαντες. καρτεροῖς σοβαροῖς. ὑπερόγκοις καὶ ἰσχυροῖς.

208 ᾠοντ᾽ ὑπελάμβανον. ἀμοχθεὶ ἀπονητεί.

209 ἐμοὶ δὲ μήτηρ—καὶ Γαῖα ἐμοὶ, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, ἡ μήτηρ προεῖπε τὰ μέλλοντα γενέσθαι. τὸ δὲ, οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις, οὕτω νοητέον, εἰ καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ καὶ Θέμις καὶ Γαῖα λέγεται, οὐ καινόν. καὶ γὰρ μίαν μορφὴν ἔχουσιν οἱ θεοὶ, πολλοῖς δὲ ὀνόμασι καταμερίζονται. Ἄλλως. ἐμοὶ δὲ προεῖπε τὸ μέλλον, ὥσπερ γενήσεται, ἡ μήτηρ, ἡ οὐ καθόλου μόνον Θέμις

λεγομένη, ἐλλειπτικῶς κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀλλὰ καὶ Γῆ, ἡ τῶν πολλῶν ὀνομάτων μία μορφή· λέγεται γὰρ οὐ μόνον Θέμις καὶ Γαῖας, ἀλλὰ καὶ ζείδωρος καὶ βότειρα καὶ βωτιάνειρα. Ἄλλως. τὸ θεῖον φύσει μέν ἐστιν ἓν, ὀνόμασι δὲ πολυμερός. ἢ οὕτως, ἐμοὶ δὲ ἡ Θέμις, ὡς μήτηρ, τὸ μέλλον προεῖπε καθὼς τελεσθήσεται. τὸ δὲ «πολλῶν ὀνομάτων μία μορφή» λέγει ὅτι τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ Γῆν καὶ Θέμιν ὠνόμασε. οὐχ ἅπαξ μόνον οὐ μόνον καλουμένη.

210 μορφὴ μία ἓν πρόσωπον.

211 ᾗ κραίνοιτο ὅπου τελεσθείη. προὐτεθεσπίκει προὐμαντεύσατο.

212 ὡς ὅτι. ὡς οὐ κατ᾽ ἰσχὺν τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω, καὶ οὐ πρὸς τὸ σύναγκες συνάπτεται τῇ ἐννοίᾳ. εἰπὼν γὰρ ἀνωτάτω τὸ «ἐνταῦθ᾽ ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων» τὴν μὲν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὴν δὲ ἔννοιαν οὐκ ἀπέδωκεν· οὐ γὰρ εἶπε τίνες ἦσαν αἱ συμβουλαὶ ἃς πρὸς αὐτοὺς ἐποιήσατο, ἀλλ᾽ ἁπλῶς λῷστα εἶπε· νῦν δὲ πολλὰ διὰ μέσου θεὶς ἀποκαλύπτει ἃ συνεβούλευε, λέγων πρὸς αὐτοὺς ὡς οὐ χρὴ τὸν περιποιούμενον ἑαυτῷ ἀρχὴν ἐν θρασύτητι καὶ γνώμης ὑπερκοτίᾳ καὶ μετὰ δόλου περιποιεῖσθαι, ἀλλὰ μεταχειρίσεσι καὶ ἐπιτηδειότητι.

213 χρὴ ἐνδέχεται. ἢ παρὸ, ἀλλὰ ἐν δόλῳ, παρὸ, ἀλλὰ κολακείᾳ. ὑπερέχοντας τοὺς μεγάλους. κρατεῖν ἄρχειν.

214 ἐξηγουμένου λεπτομερῶς λέγοντος. παραινοῦντος καὶ λέγοντος. τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λέγοντος οὐδὲ ἄξιον ἔκριναν προσβλέψαι με. κρεῖττον δέ μοι τῶν παρόντων τότε ἐδόκει τὸ προσλαβεῖν τὴν μητέρα καὶ συμπαρίστασθαι καὶ βοηθεῖν τῷ Διὶ ἐμοὶ θέλοντι καὶ ἐκείνῳ.

216 παρεστώτων τῶν ἐνισταμένων πραγμάτων.

218 συμπαραστατεῖν συμμαχεῖν.

219 ἐμαῖς δὲ βουλαῖς διὰ δὲ τῶν ἐμῶν βουλῶν, φησὶ, καλύπτει καὶ κατέχει ὁ κατώτατος τόπος τοῦ Ἅιδου ὁ σκοτεινότατος τὸν ἀρχαιότατον Κρόνον σὺν τοῖς συμμάχοις αὐτοῦ Τιτᾶσιν. τοιαῦτα δὲ ὠφεληθεὶς ὁ τῶν θεῶν

τύραννος ὑπ᾽ ἐμοῦ ἠμείψατό με ταῖσδε ταῖς κακαῖς ποιναῖς. μελαμβαθὴς ὁ σκοτεινὸς διὰ τὸ βάθος.

220 κευθμὼν ὁ κατώτατος τόπος. παλαιγενῆ τὸν παλαιὸν κατὰ τὴν γένναν.

221 αὐτοῖσι σύν. συμμάχοισι αὐτοῦ.

222 ὁ τῶν θεῶν τύραννος Ζεύς.

223 ποιναῖς ταῖσδε αἷς σύνειμι. ἀντημείψατο ἀντεδεξιώσατο.

224 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο φυσικῶς πρόσεστι τοῖς τυραννοῦσι, τὸ ἐπιλανθάνεσθαι τῶν οἰκείων φίλων καὶ τιμωρεῖν ἐκείνους ὡς ὑπόπτους. τὸ δὲ τῆς τυραννίδος ὄνομα τοῖς μὲν παλαιοτάτοις ἄγνωστον ἦν, οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς οἶδεν αὐτὸ, πρὸ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀρχίλοχος λέγων, «Μεγάλης δ᾽ οὐκ ἐρῶ τυραννίδος.» νόσημα τὸ ἀμνημονεῖν τῶν φίλων.

226 ὃ δ᾽ οὖν ἐρωτᾶτ᾽ ὅπερ δὲ ἐρωτᾶτέ με, ἤγουν δι᾽ ἣν αἰτίαν κολάζει με ὁ Ζεὺς, λέξω. Ἄλλως. κατ᾽ ἐρώτησιν ἑρμηνευτέον, ἐρωτᾶτέ με — πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησὶ — καθ᾽ ἣν αἰτίαν, τουτέστι δι᾽ ὃν τρόπον ὧδε καὶ οὕτως ὁ Ζεὺς τιμωρεῖ με; τοῦτο σαφηνιῶ καὶ σαφῶς εἴπω. ὃ δ᾽ οὖν ὅπερ. αἰτίαν μέμψιν.

227 αἰκίζεται μαστίζει, Ἀττικόν.

228 ὅπως τάχιστα τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ παραυτίκα, ἡνίκα ἐνιδρύνθη τῷ θρόνῳ τοῦ οἰκείου πατρὸς Κρόνου, ἤγουν ἐδράξατο ὁ Ζεὺς τῆς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου ἐξουσίας, αὐτὸν τῆς βασιλείας ἐξελὼν, τηνικαῦτα μερίζει καὶ διανέμει γέρα τοῖς θεοῖς, ἤγουν ἐξουσίας, τιμὰς, δυνάμεις, ἄλλῳ ἄλλας. καὶ διεστοιχίζετο, ἤγουν ἠσφαλίζετο, ἡδραίου τὴν ἀρχήν· ἢ διεστοιχίζετο ἀντὶ τοῦ διεμέριζε καὶ ἔνεμε τὰς τάξεις τῆς ἀρχῆς. ἢ τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. ὅπως ἐπεί. τὸν πατρῷον θρόνον τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κρόνου.

229 νέμει μεμερισμένως παρέχει.

230 διεστοιχίζετο διεμέριζε κατὰ τάξιν.

231 βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων μισοπονήρως καὶ φιλανθρώπως ταλαιπώρων προσέθηκε. τῶν δὲ τλῃπαθῶν ἀνθρώπων οὐδένα ἔσχε

λόγον, ἀλλ᾽ ἤθελε τὸ πᾶν γένος αὐτῶν, τὸ τότε ὄν, ἀφανίσαι καὶ ἄλλο γεννῆσαι καὶ πλάσαι νέον. καὶ τούτοις τοῖς βουλεύμασι καὶ λόγοις τοῦ Διὸς οὐκ ἄλλος τις ἀνθίστατο καὶ ἠναντιοῦτο. ἐγὼ δὲ ὁ τολμῆς καὶ ὁ τολμηρὸς, ὁ ἐν τόλμαις τολμηρότερος ἐλυτρωσάμην καὶ ἐξέβαλον τοὺς ἀνθρώπους τοῦ μὴ φθαρέντας αὐτοὺς εἰς τὸν Ἅιδην παραγενέσθαι. διὰ τοῦτο καταπονοῦμαι καὶ δαμάζομαι τοιαύταις βλάβαις, ἀλγειναῖς μὲν οὔσαις τοῖς πάσχουσι ταύτας, ἐλέους δὲ ἀξίαις τοῖς βλέπουσι. τοὺς βροτοὺς γὰρ οἰκτισάμενος αὐτὸς οἴκτου οὐκ ἠξιώθην, ἀλλ᾽ ἀπηνῶς ἐρρύθμισμαι, ἧγουν ἐσταύρωμαι καὶ ἐκτέταμαι. λόγον φροντίδα.

232 ἀϊστώσας ἀφανίσας. γένος γρ. θέλων. τούτων

233 ἄλλο γένος. φιτῦσαι ποιῆσαι, γεννῆσαι, ἐξ οὗ καὶ φύτωρ ὁ πατήρ.

234 τοῖσιν τοῖς βουλεύμασι καὶ λόγοις τοῦ Διός. ἧγουν τῇ τοιαύτῃ βουλῇ. ἀντέβαινε ἠναντιοῦτο.

235 ἐγὼ δὲ τινὲς ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ δ᾽ ἐτόλμησα, καὶ τὸ ἑξῆς μετὰ ἦθους. δύναται καὶ τολμῆς εἶναι, ὡς τιμήεις τιμῆς. τολμῆς τολμηρός. ὁ τολμητίας. ἐξελυσάμην ἠλευθέρωσα.

236 διαρραισθέντας φθαρέντας εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἅιδου. φθαρέντας ὑπὸ Διός.

237 τῷ τοι δύναται ἀντωνυμία εἶναι ἐν συμπαθείᾳ κειμένη ἡ τοι. ἐρρύθμισμαι ἐσταύρωμαι. τῷ οὗ ἕνεκα. κάμπτομαι ταλαιπωρῶ, καταβάλλομαι, δαμάζομαι.

238 πάσχειν αὐτάς.

239 οἴκτῳ ἐλέῳ.

241 ὧδ᾽ ἐρρύθμισμαι ἐκτέταμαι, κρέμαμαι. ἡ δὲ μεταφορὰ τοῦ ῥυθμίζειν ἀπὸ τῶν χορδῶν. οὕτως ἢ ἐνταῦθα ἐτάχθην. Ζηνὸς ὑπὸ τοῦ Διός. δυσκλεὴς ἄδοξος.

242 σιδηρόφρων τε ὁ τῶν Ὠκεανίδων γυναικῶν χορὸς ἰδὼν τὸν Προμηθέα κακῶς καὶ ἀθλίως πάσχοντα φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἐστὶν ἄγαν σκληρόψυχος καὶ ἀμείλικτος ὅστις οὐ συναλγεῖ τοῖς σοῖς κακοῖς· ἐγὼ γὰρ οὔτε εἰσιδεῖν

ἤθελον ταῦτα, εἰσιδοῦσά τε ἠνιάθην τὴν ψυχήν. σιδηρόφρων σκληρὸς, ἄκαμπτος τὰ φρονήματα, καὶ ὥσπερ ἀπὸ πετρῶν συμπαγεὶς τὸν νοῦν.

243 συνασχαλᾷ συμπάσχει.

244 μόχθοις δυστυχίαις.

245 ἠλγύνθην ἐλυπήθην, ἔπαθον. κέαρ τὴν ψυχήν.

246 ἐλεεινὸς εἰσορᾶν βλέπειν αὐτοὺς ἐμέ. εἶτα οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ καὶ ὑμεῖς συνηλγήσατε ἐν πρώτοις οὖσαι τῶν φίλων.

247 μή πού τι προὔβης ἐπεὶ προηγήσατο ὁ Προμηθεὺς καὶ εἶπεν ὅτι ἀντέλεγον τῷ Διὶ, καὶ οὐκ εἴασα τοὺς ἀνθρώπους πάλιν διαφθαρῆναι, διὰ τοῦτό με ἐτιμωρήσατο ὁ Ζεὺς οὕτως, ἐρωτᾷ πάλιν αὐτὸν ὁ χορὸς, μὴ γὰρ ἕτερόν τι εἰς αὐτὸν ἥμαρτες ἁμάρτημα; ὁ δέ φησιν, ἐποίησα τοὺς ἀνθρώπους μὴ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν τὸν θάνατον, κατοικίσας ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας τυφλάς· ἤγουν ἐν αὐτοῖς ἐποίησα τὸ νομίζειν καὶ ἐλπίζειν μὴ σήμερον ἢ αὔριον θανεῖν, ἢ τόνδε ἢ τόνδε τὸν καιρὸν, καὶ οὕτω δι᾽ ὅλου βίου κοπιᾶν. τῶν ὧν φῄς. περαιτέρω ἐπέκεινα.

248 θνητούς τ᾽ ἔπαυσα ἀπὸ τοῦ λέγειν, θνητούς τ᾽ ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον, παρεμφαίνει καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν ἀφανῆ οὖσαν· οἱ γὰρ ἄνθρωποι πρώην τὸν μόρον καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν ἐλπίζοντες οὐδ᾽ ὅλως εἰργάζοντο· εἶτα λαβόντες ἀπὸ τοῦ Προμηθέως ἐλπίδας κενὰς, ἤγουν τυφλωθέντες, ἣν πρὶν εἶχον ἐλπίδα θανάτου, ὥστε μὴ προβλέπειν αὐτὸν, δι᾽ ὅλου εἰργάζοντο, ἔχοντες καὶ τὸ πῦρ. πρότερον, φησὶν, οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες τὸν θάνατον οὐκ ἐξήρχοντο εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἢ ναυτίλλεσθαι ἢ ἄλλο τι ποιεῖν, φοβούμενοι μὴ τηνικαῦτα ἐπέλθῃ αὐτοῖς ὁ θάνατος, ἐγὼ δὲ αὐτὸν ποιήσας ἀπρόοπτον καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς ἐνθεὶς τοῦ ζῆν, καὶ μὴ γινώσκειν πότε μέλλει αὐτοῖς ὁ θάνατος ἐπελθεῖν, εἰς ἔργα παρώτρυνα. προδέρκεσθαι προβλέπειν.

249 φάρμακον θεραπείαν.

250 τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα ἵνα τυχὸν ἐλπίζωσι ὅτι σήμερον μέλλομεν ἀποθανεῖν ἢ ἄλλο τι παθεῖν ἢ αὔριον ἢ μετὰ πολὺ ἢ οὔ. εἰ γὰρ

εἶχον οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον, καὶ μὴ ἐλπίσιν ἐβουκολοῦντο, ὁ μὲν προσδοκῶν εὐδαίμων γενήσεσθαι καὶ περιεῖναι καὶ ζῆν ἀεὶ, ὁ δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ ὅτι πλούσιος ἔσται, λύπαις ἂν καὶ ὀδυρμοῖς τὸν πάντα αἰῶνα διέφερον. κατῴκισα ἐνέβαλον.

252 πρὸς τοῖσδε πρὸς τούτοις οἷς εἶπον ἐγὼ, φησὶν, αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις παρέσχον καὶ ἔδωκα τὸ πῦρ. εἶτα ἔφη ὁ χορὸς ὅτι καὶ νῦν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸ φλόγας ἐκπέμπον πῦρ. ὁ δέ φησιν, ναὶ, ἀφ᾽ οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. τοῖς οἷς ἔφην. σφιν αὐτοῖς. ὥπασα παρέσχον.

253 σημείωσαι ὅτι δόξα Ἑλληνικὴ ἦν ὅτι τὰ σώματα προϋπῆρχον, ὕστερον δὲ αἱ ψυχαὶ γεγονυῖαι καὶ ὀργισθεῖσαι παρὰ τοῦ θεοῦ. ἐνέβαλε ταύτας ἐν τοῖς σώμασιν, οἱονεὶ ἐν φρουρᾷ τινι, καὶ κατείχοντο ὑπὸ τῶν σωμάτων, ἐφοβοῦντο δὲ μεταχειρίσασθαί τι πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν. ἐνόμιζον γὰρ ὅτι ἡνίκα προσεγγίσωσί τε θάνατος ἀποβῇ αὐτοῖς ἐξ ἐκείνου τοῦ πράγματος οὗ προσψαύσωσι. καὶ οὕτως ἐφθείροντο ποτὲ μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους, ποτὲ δὲ ὑπὸ τῆς πείνης, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ ἄλλοις συμβάμασι. κατελθόντος οὖν ποτὲ τῶν καιρῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πυρὸς ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ κατακαυθὲν πνέοντες οἱ κάρβωνες μόλις ἐκεῖσε παραγενόμενοι οἱ ὄντες τότε ᾔσθοντο τοῦ πυρός. καὶ σχόντες μικρὰν προμήθειαν, ἤτοι μικρὰν φρόνησιν, ἔλαβον ἐκ τοῦ τοιούτου πυρὸς καὶ ἐφύλαττον. κατὰ μικρὸν δὲ αὐξομένης ἤτοι τῆς φρονήσεως ᾐσθάνθησαν ὅτι οὐκ ἄν ποτε θάνωσιν, ὁποίου ἂν προσψαύσωσι πράγματος. οὐδὲ γνῶσίς τις πότε τὸ τέλος τῆς ζωῆς αὐτοῖς ἔσεται. διὰ τοῦτο φησὶν ὅτι ἔπαυσα τοὺς βροτοὺς μὴ βλέπειν τὸν θάνατον, ἐγκατοικίσας ἐν αὐτοῖς τυφλὰς ἐλπίδας, ἤτοι μὴ γινώσκειν τινὰς ὅτε μέλλει συμβῆναι αὐτοῦ θάνατος. φλογωπὸν δύο εἰσὶν ὀνόματα τῷ πυρὶ, τὸ στοιχειακὸν καὶ τὸ διακονικόν. καὶ στοιχειακὸν μὲν πῦρ αὐτὸ τὸ στοιχεῖον ὁ αἰθὴρ, διακονικὸν δὲ αὐτὸ τὸ πρὸς ὑπηρεσίαν ἡμετέραν χρησιμεῦον· ὅπερ φλογωπὸν ὁ Αἰσχύλος φησὶ, τουτέστι λαμπρὸν, παρὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τῇ ὀπωπῇ καὶ λάμπειν. τὸ γὰρ αἰθέριον οὐχ ὑποπίπτει τῇ ὁράσει. φλογωπὸν λαμπρὸν, φωτεινόν. ἐφήμεροι ἄνθρωποι.

255 τοιοῖσδέ τοί σε—ἐρωτᾷ ὁ χορὸς τὸν Προμηθέα οἰκτείρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ οὐδαμινοῖς πταίσμασι τιμωρούμενον ὅτι ἐπὶ τοιούτοις ἁμαρτήμασι

τιμωρεῖταί σε ὁ Ζεὺς καὶ οὐ παύσεται τῆς ὀργῆς; οὐδ᾽ ἐστὶ τέλος τοῦ δεσμοῦ σοι προκείμενον; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸν χορὸν καί φησιν ὅτι οὐδὲν ἄλλο μοι τέρμα τῆς δέσεως καὶ τῆς κακοπαθείας πρόκειται ταύτης ἢ ὅπερ δόξει ἀρεστὸν ἐκείνῳ. εἶτα πάλιν ὁ χορὸς πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· πῶς δὲ δόξει τῷ Διὶ ἀπολῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ; τίς ἡ περὶ τοῦτο ἐλπίς; οὐ νοεῖς ὅτι ἥμαρτες; ὡς δὲ ἥμαρτες, οὔτε ἐμοὶ ἀποδεκτὸν λέγειν πρός σε, ἵνα μὴ δόξω ὀνειδίζειν σε, σοί τε λυπηρόν ἐστι τοῦτο· ἐλευθερίαν δὲ ζήτει τοῦ δεσμοῦ καὶ τῆς κακοπαθείας ταύτης ἧς ἔχεις.

256 αἰκίζεται κολάζει. χαλᾷ ἐνδίδωσι.

257 ἄθλου τέρμα τοῦ καμάτου τέλος.

258 οὐκ ἄλλο γ᾽ οὐδὲν τέλος.

259 τίς ἐλπὶς ἐστί σοι.

260 ὡς ὅτι. οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν καθ᾽ ἡδονὴν οὐ γὰρ τοῖς σοῖς κακοῖς ἥδομαι. λύπης γάρ εἰσι ταῦτα αἴτια ἐμοὶ, σοὶ δὲ ἀκούοντι πλεῖστον ἄλγος γενήσεται.

261 ταῦτα τὸ περὶ τούτων λέγειν.

262 μεθῶμεν ἀφῶμεν. ἄθλου τοῦ καμάτου.

263 ἐλαφρὸν ἐπεὶ ὁ χορὸς ὡς δῆθεν παραινῶν ἔφη πρὸς τὸν Προμηθέα, τἄλλα λιπὼν ζήτει τῶν δεσμῶν ἀπαλλαγὴ, φησὶν ὁ Προμηθεὺς, παντὶ τῷ ἔξω τῶν κακῶν ὄντι καὶ μὴ ἐμπεσόντι εἰς βλάβας δυνατόν ἐστι τοὺς κακῶς πάσχοντας νουθετεῖν. ἐλαφρὸν ἀνώδυνον. ῥᾴδιον. ὅστις ὁποῖος. πημάτων συμφορῶν. πόδα τὸν αὐτοῦ.

264 παραινεῖν συμβουλεύειν. νουθετεῖν διδάσκειν.

265 ταῦθ᾽ ἅπαντα ἃ νῦν πάσχω.

266 ἑκὼν ἑκούσιος, ἢ θέλων.

267 ἀρήγων βοηθῶν. πόνους λύπας καὶ συμφοράς.

268 οὐ μήν τι ποιναῖς ὅτι μὲν, φησὶν, ἥμαρτον οἶδα καὶ αὐτὸς, οὐ μὴν δὲ ὑπελάμβανον τοιαύταις τιμωρίαις τιμωρηθήσεσθαί με καὶ κατισχανεῖσθαι, ἤγουν κρατεῖσθαι καὶ δεσμεῖσθαι, ἐν πέτραις πεδαρσίοις καὶ ὑπεραιρομέναις τῆς γῆς, ἤγουν ὑψηλαῖς, ἐπιτυχόντα τοῦ πάγου καὶ τοῦ τόπου τούτου μὴ κατοίκους ἔχοντος. ποιναῖς τιμωρίαις. ᾠόμην ἐνόμιζον.

269 κατισχανεῖσθαι κρατεῖσθαι καὶ προσπαλαίειν. πεδαρσίοις ταῖς ὑψηλαῖς, ταῖς ἄνω αἰρομέναις.

270 τυχόντ᾽ ἐπιτυχόντα. ἐρήμου μεμονωμένου. πάγου τοῦ κρημνώδους ὄρους. ἀγείτονος πάγου τοῦ κακογείτονος, ἢ τοῦ ἐρημικοῦ, τοῦ μὴ ἔχοντος γείτονα, ἐν ᾧ τις οὐ γειτνιάζει, ἤγουν προσεγγίζει.

271 μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη μὴ ὀδύρεσθε ἃ νῦν πάσχω κακά. πρὸς τὴν γῆν δὲ βᾶσαι καὶ πορευθεῖσαι — ἀέριαι γὰρ ἐφέροντο — ἀκούσατε ἅπαν τὸ ἐμόν. φησὶ δὲ, πρὸς τὴν γῆν βᾶσαι, ὅτι βούλεται στῆσαι τὸν χορὸν, ὅπως τὸ στάσιμον ᾄσῃ. γέγραπται δὲ καὶ βλάβας ἀντὶ τοῦ τύχας. παρόντα τὰ νῦν ἐνεστῶτα. δύρεσθε θρηνεῖτε. ἄχη θλίψεις.

272 πεδοῖ βᾶσαι ἐν τῷ πεδίῳ ἐλθοῦσαι. τὰς προσερπούσας τύχας τὰς προσερχομένας δυστυχίας. πεδοῖ δὲ βᾶσαι ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀέρι ἐκρέμαντο, διὰ τοῦτο λέγει, πεδοῖ βᾶσαι, ἤτοι κατελθοῦσαι πρὸς τὴν γῆν, ἀκούσατε πάντα, ὅπως βεβαίως μάθητε τὸ πᾶν· οὐ γὰρ ἠδύνατο προσφωνεῖν ἐκείνας εἰς ὕψος πετομένας.

273 ὡς ἵνα. τὸ πᾶν τὸ κατ᾽ ἐμὲ πάθος.

274 πείθεσθε μάθετε. συμπονήσατε συγκοπιάσατε ἐμοί.

275 ταῦτά τοι πλανωμένη οὐκέτι ἡ ὑποκειμένη μοι θλίψις περὶ ἓν ἵσταται, ἤτοι οὐκ ἐφ᾽ ἑνὶ κακῷ ἀνιῶμαι, ἀλλ᾽ ἐν διαφόροις ἀσχάλλω, καὶ τὰ πάντα ὑμῖν ἀφηγήσασθαι βούλομαι. Ἄλλως. τὸ ταῦτα ἀντὶ τοῦ αὕτη ἡ βλάβη, οὐκ ἐπ᾽ ἐμοὶ μόνῳ ἐγένετο, ἀλλὰ περιερχομένη, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πλανωμένη, ἄλλοτε πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον ἐπέρχεται. ἢ στικτέον εἰς τὸ μογοῦντι· τὸ δὲ ταὐτά τῷ ἑξῆς συναπτέον, ἵν᾽ ᾖ, ἡ περὶ τὰ αὐτὰ

περιερχομένη πημονὴ ἢ βλάβη ἄλλοτ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον προσιζάνει. μογοῦντι κακοπαθοῦντι. ταυτά ὅμοια. πλανωμένη προσερχομένη μετὰ πλάνης.

276 πρὸς ἄλλοτ᾽ ἐν ἄλλῳ καιρῷ. ἄλλον πρὸς ἄλλον ἄνθρωπον. πημονὴ ἡ δυστυχία. προσιζάνει προσέρχεται, προσκάθηται. ἡ πημονὴ καὶ ἡ δυστυχία ἄλλοτε πρὸς ἄλλον προσιζάνει πλανωμένη καὶ φερομένη, ἤγουν ἄστατός ἐστι καὶ οὐκ ἂν τοῦ αὐτοῦ καταφέρεται. ἐπεὶ οὖν ταῦθ᾽ οὕτως ἔχει, δεῖ καὶ ὑμᾶς ἐμοὶ συμπονεῖν δυστυχοῦντι, ἵνα καὶ ὑμῖν εἴποτε ἂν συμβαίη, τὸ γὰρ τῆς τύχης ἄδηλον, τὸν ὑμᾶς παραμυθησόμενον ἔχοιτε.

277 οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώυξας τοῦτο, Προμηθεῦ οὐκ ἀκούσαις καὶ μὴ βουλομέναις ἡμῖν τοῦτο εἶπας, ὦ Προμηθεῦ, δηλονότι τὸ, ἔλθετε καὶ ἀκούσατε, ἵνα μάθητε ἅπαν τὸ κατ᾽ ἐμέ· θέλομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς τοῦτο.

279 καὶ νῦν ἐλαφρῷ ποδί νῦν, φησὶν ὁ χορὸς, ἐπεὶ καλεῖς πρὸς σαυτὸν ἐμὲ, ἐν ταχυτάτῳ ποδὶ, τῇ ἀερίᾳ πτήσει, τὸν κραιπνόσσυτον, τὸν ταχινῶς κινούμενον θρόνον, τὸν αἰθέρα καὶ τὸν ἁγνὸν πόρον τῶν οἰωνῶν — ἤγουν τὸν ἀέρα, ἐν ᾧ τὴν πορείαν ποιοῦνται τὰ ὄρνεα — λιποῦσα, προσπελάσω ταύτῃ τῇ τραχείᾳ γῇ — λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Καύκασον. οὐ γὰρ πᾶσα γῆ σκληρὰ καὶ τραχεῖα —, τοὺς σοὺς δὲ πόνους ἀκοῦσαι βούλομαι. κραιπνοσσυτὸν θᾶκον δὲ τὸν αἰθέρα φησί· ἐπ᾽ ἐκεῖνον γὰρ οἷον καθήμεναι ἐπιστηρίζονται. ἐλαφρῷ ποδί ἐν τοῖς πτεροῖς. κραιπνόσσυτον ταχύ. δέον κραιπνοσσύτως προλιποῦσαι εἰπεῖν, κραιπνόσσυτον εἶπε πρὸς θῶκον.

280 θῶκον προλιποῦσ᾽ τὴν ἐν τῷ ἀέρι στάσιν ἀφεῖσαι. αἰθέρα ἁγνὸν τὸν ἀέρα καθαρόν.

281 πόρον οἰωνῶν τὴν πορείαν τῶν ὀρνέων. ὀκρυοέσσῃ χθονί τῇ χαλεπῇ καὶ σκληρᾷ καὶ πετρώδει, λέγω δὲ τῷ Καυκάσῳ.

282 πελῶ πλησιάζω.

283 χρῄζω διαπαντὸς ἀκοῦσαι θέλω δι᾽ ὅλου μαθεῖν.

284 ἥκω δολιχῆς ὁ Ὠκεανὸς ἐλθών φησι πρὸς τὸν Προμηθέα, ἥκω πρός σε, διαμειψάμενος καὶ διελθὼν τὸ τέρμα καὶ τέλος τῆς δολιχῆς καὶ μακρᾶς ὁδοῦ. ἥκω ἦλθον. τῶν Ἀττικῶν τὸ λαμβάνειν τοὺς ἐνεστῶτας ἀντὶ παρῳχημένων. δολιχῆς τέρμα κελεύθου μακρᾶς τέλος ὁδοῦ.

285 διαμειψάμενος διελθών.

286 τὸν πτερυγωκῆ οἰωνὸν τόνδε τὸν πτερυγωκῆ οἰωνὸν τοῦτον, ἤγουν τὸν γρῦπα τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον διευθύνων καὶ ἄγων γνώμῃ καὶ θελήσει οἰκείᾳ χωρὶς χαλινῶν, ἤτοι αὐθαίρετον. ἐπὶ γρυπὸς γὰρ τετρασκελοῦς ὀχεῖται ὁ Ὠκεανός. τὸν πτερυγωκῆ τόνδ᾽ οἰωνόν τὸν ταχὺν ταῖς πτέρυξι γρῦπα ᾧ ἐπῳχεῖτο.

287 γνώμῃ θελήματι ἐμῷ. στομίων ἄτερ χαλινῶν χωρίς. εὐθύνων διεξάγων.

288 ταῖς σαῖς δὲ τύχαις ταῖς σαῖς, φησὶ, κακοπαθείαις, γίνωσκε, ἀνιῶμαι. ἡ γὰρ συγγένειά με ἀναγκάζει λυπεῖσθαι καὶ χωρὶς τοῦ εἶναί με σοῦ συγγενῆ, οὐκ ἔστιν εὑρεθῆναι τίνι ἄλλῳ μείζονα παρέχω φιλίαν ἢ καὶ παρὸ σοί. τύχαις δυστυχίαις. ἴσθι γίνωσκε. ξυναλγῶ λυποῦμαι.

289 δοκῶ ἐπὶ τῶν ῥητόρων βεβαίως καὶ ἐπίσταμαι ὅτι συγγενῆ σε ἔχω. νομίζω. ξυγγενὲς ἡ συγγένεια· Οὐρανοῦ γὰρ ἀμφότερα ἔκγονα.

290 ἐσαναγκάζει συμπάσχειν σοι.

291 οὐκ ἔστιν ἄλλος τίς. ὅτῳ ᾧτινι. μοῖραν μερίδα.

292 νείμαιμ᾽ δώσαιμι. ἢ παρό.

293 γνώσῃ δὲ νοήσεις δὲ, φησὶ, τὴν πρὸς ἐμοῦ διάθεσιν ἀληθῆ, καὶ ὡς οὐ μάτην σοι διὰ λόγου χαρίζομαι· φέρε γὰρ εἰπὲ τί σοι πρέπει συμπράττειν ἐμέ. οὐ γάρ ποτε λέξεις ὡς ἄλλος τις φίλος ἐστί σοι βεβαιότερος παρ᾽ ἐμὲ, τὸν Ὠκεανόν. γνώσῃ μαθήσῃ. ὡς ἔτυμ᾽ ὅτι ἀληθῆ. μάτην ἤτοι ψευδῶς.

294 χαριτογλωσσεῖν μέχρι γλώσσης χαρίζεσθαί σοι καὶ οὐκ ἔργοις. χαρίζεσθαι διὰ γλώττης.

295 σήμαιν᾽ δηλοῦ. συμπράττειν συναγωνίζεσθαι.

296 ἐρεῖς λέξεις. ὡς ὅτι. Ὠκεανοῦ ἐμοῦ.

297 βεβαιότερος ὀρθότερος, κρείττων. μονιμώτερος.

298 ἔα, τί χρῆμα δυσχεραίνει ὁ Προμηθεὺς εἴ πως τὸ ἴδιον ἀξίωμα οὐκ ἐτήρησεν ὁ Ὠκεανός. φησὶ δὲ, τί τοῦτο πρᾶγμα; καὶ σὺ ἥκεις ἰδεῖν τοὺς ἐμοὺς πόνους; πῶς ἐκαρτέρησας καταλεῖψαι τὸ ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα τὸ ὀνομαζόμενον ὠκεάνιον καὶ τὰ αὐτόκτιστα ἄντρα, τὰ αὐτοκατασκεύαστα, τὰ ἐκ πετρῶν ἐστεγασμένα, ἐλθεῖν εἰς τὴν γῆν τὴν σιδηρομήτορα, τὴν γεννῶσαν τὸν σίδηρον. λέγει δὲ τὴν Σκυθίαν· οἱ γὰρ Χάλυβες ἐκεῖσέ που πλησίον οἰκοῦσι ἔθνος ὄντες Σκυθικὸν, ὅπου ὁ σίδηρος ἐφευρίσκεται. ἦ παρεγένου, φησὶ, θεωρήσων τὰς ἐμὰς δυστυχίας καὶ συλλυπούμενος τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; ἴδε οὖν θέαμα, ἤτοι παράδοξον τέρας, τόνδε ἐμὲ τὸν φίλον τοῦ Διὸς, τὸν τὴν τυραννίδα καὶ τὴν βασιλείαν οἰκονομήσαντα καὶ συνεργήσαντα τούτῳ εἰς τὸ λαβεῖν ταύτην, ποίαις βλάβαις ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ Διὸς δαμάζομαι. τί χρῆμα ὁρῶ.

299 ἥκεις ἦλθες. ἐπόπτης θεατής. λιπών ἀφείς.

300 ἐπώνυμον ῥεῦμα τὸ ὠκεάνειον ἀπὸ σοῦ καλούμενον. πετρηρεφῆ ἔχοντα ὄροφον ἀπὸ πετρῶν. πετρώδη.

301 αὐτόκτιτ᾽ αὐτοφυῆ. αὐτοκατασκεύαστα. σιδηρομήτορα τὴν ἐργαζομένην τὸν σίδηρον. τὴν τῆς Σκυθίας Χαλυβικὴν γῆν, ἐν ᾗ πρῶτον ὁ σίδηρος εὕρηται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, περὶ αὐτὸν γὰρ οἱ Χάλυβες.

302 αἶαν τὴν γῆν. ἦ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι καὶ ξυνασχαλῶν κακοῖς ὄντως ἰδὼν τὰς ἐμὰς τύχας ἦλθες καὶ λυπούμενος τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.

304 δέρκου βλέπε. τόνδε τὸν Διὸς φίλον ἐμὲ ὄντα τοῦ Διὸς φίλον. θέαμα παράδοξον τέρας.

305 συγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα συγκατεργασάμενον αὐτῷ τὴν ἀρχήν.

306 οἵαις πημοναῖσι δι᾽ ὁποίων βλαβῶν. κάμπτομαι δαμάζομαι.

307 ὁρῶ, Προμηθεῦ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν Ὠκεανὸν, ἴδε οἷα πάσχω καὶ οἵαις βλάβαις ὑπὸ τοῦ Διὸς δαμάζομαι, φησὶν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς

αὐτὸν, ὁρῶ οἷα πάσχεις, καὶ παραινέσαι σοι ἐθέλω τὰ ἀγαθὰ, καίπερ φρονίμῳ ὄντι, γνῶθι σαυτὸν καὶ νόησον ὅτι ἥττων εἶ τοῦ Διὸς, καὶ ἄλλαξον τοὺς τρόπους, καὶ κτῆσαι ἑτέρους νέους, ἐπεὶ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς νέος. εἰ δὲ οὕτω τραχεῖς καὶ σκληροὺς καὶ ἀναιδεῖς λόγους καὶ τεθηγμένους, ἤγουν δυναμένους λυπῆσαι, ῥίψεις, ἀντὶ τοῦ, ἐκπέμψεις τοῦ στόματός σου, τάχα ἂν καὶ μακράν σου καθήμενος ὁ Ζεὺς ἀκούοι, ὥστε τὴν νῦν προσοῦσάν σοι ὀργὴν αὐτοῦ παίγνιον εἶναι δοκήσεις, ἄλλα δὲ χαλεπώτερα πάθῃς. παραινέσαι συμβουλεῦσαι. τὰ λῷστα τὰ κάλλιστα. ὄντι σοί. ποικίλῳ συνετῷ.

309 γίνωσκε σαυτὸν γνῶθι σεαυτόν· ὡς ὁ ποιητὴς, «Φράζεο, «Τυδείδη, καὶ χάζεο.» γνῶθι σεαυτὸν, ὅτι ἥττων εἶ τοῦ Διός. γίνωσκε σαυτὸν ὡς ἐλάττων Διὸς εἶ. μεθάρμοσαι μετάβαλε. γίνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους τυχὸν ἁρμονία τίς ἐστιν ἐν τοῖς τῆς ψυχῆς ἤθεσι· μεθαρμόζει δέ τις ἑαυτὸν, ὅταν ἐκ τοῦ θυμοῦ γίνηται χαροπὸς καὶ ἐκ τῆς σκληρότητος ἱλαρὸς καὶ εὐμάλακτος, καὶ αὖ πάλιν τοὐναντίον. λέγει οὖν ὁ Ὠκεανὸς ἐνταῦθα τῷ Προμηθεῖ ὅτι μεθάρμοσον τρόπους, ἤγουν μεταλλάχθητι ἐκ τοῦ σκληροῦ εἰς τὸ μαλακὸν καὶ ὕπειξον τῷ Διί. ἔστι δὲ ὁ Ὠκεανὸς συγγενὴς τοῦ Προμηθέως, ὡς εἴρηται λόγῳ τοιῷδε ἀλληγορίας· ἀλληγορεῖται γὰρ ὁ Ὠκεανὸς εἰς τὸν νοῦν ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ ὠκέως ἤγουν ταχέως νάειν τοὺς λογισμοὺς καὶ τὰ διανοήματα. ἡ δὲ προμήθεια καὶ ἡ πρόγνωσίς ἐστι μέρος τοῦ λογισμοῦ καὶ δοκεῖ πως συγγενικῶς διακεῖσθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ νοὸς ναομένοις ῥεύμασιν ἤτοι λογισμοῖς καὶ διανοήμασι.

310 τρόπους νέους ποταπούς. νέον φρόνημα κτῆσαι, τὸ πρῶτον ἀφείς. τεθηγμένους σκληροὺς καὶ ὑβριστικοὺς, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τεθηγμένου σιδήρου καὶ ἐστομωμένου.

312 ῥίψεις λέξεις πρὸς τὸν Δία. ῥίπτειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀφελῶν λόγων, τὸ δὲ βάλλειν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν.

313 θακῶν καθήμενος. χόλον παρόντα μόχθων τὴν λύπην τῶν νῦν δυστυχιῶν.

314 παιδιὰν εἶναι παίγνιον πρὸς τὰ μέλλοντα καταλήψεσθαί σε κακὰ παρ᾽ αὐτοῦ. ὥστε τὸν νῦν παρόντα χόλον τῶν μόχθων καὶ τῶν κακώσεων παίγνιον εἶναί σοι δόξειν· ἤτοι οὐ σωφρονοῦντι βαρύτερα κακά σοι ἐπέλθωσι παρὰ τοῦ Διὸς, καὶ ταῦτά σοι τὰ κακὰ παίγνιον δόξει εἶναι.

315 ὀργὰς κατὰ Διός.

316 πημάτων ὧν πάσχεις. ἀπαλλαγάς ἐλευθερίαν.

317 ἀρχαῖ᾽ ἴσως ἀρχαῖα λέγονται τὰ μωρὰ, διότι οἱ ἀρχαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν, ἁπλούστατοι καὶ εὐήθεις. ἢ ὅτι οἱ γέροντες οἱ ἔξωροι τοιοῦτοί εἰσι. ἀρχαῖ᾽ μωρά. ἀρχαῖα τὰ μωρὰ, παρ᾽ ὅσον οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἁπλῶς καὶ ἀποικίλτως ἔζων, οἱ δ᾽ ὕστερον φρονήσει καὶ περιττότητι νοῦ. λέγων τάδε ἃ λέγω.

318 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν τοιαῦτα, ὦ Προμηθεῦ, τῆς μεγαλορρημονούσης τὰ ἐπιτίμιά ἐστιν οἷα πάσχεις νῦν, αὐτὸς ἀντιλέγων πρὶν τῷ Διί. σὺ δὲ καὶ τοιαῦτα πάσχων οὐκέτι ταπεινὸς εἶ, οὐδ᾽ ὑποτάσσῃ, σὺν οἷς δὲ πάσχεις κακοῖς θέλεις καὶ ἕτερα προσλαβεῖν. ἀλλ᾽ ἐάν μοι πεισθῇς, οὐ βλάψεις σεαυτὸν πρὸς κέντρα τὸν πόδα ἐκτείνων, ὁρῶν ὅτι κυριεύει πάντων χαλεπὸς καὶ ὀργίλος θεὸς ὁ Ζεὺς, ὅτι μόνος ἄρχει τῶν ἄλλων πάντων, οὐδ᾽ ἐστὶν ὑπεύθυνος, ἤτοι παρ᾽ ἄλλου τινὸς ἐξουσιαζόμενος, ἢ ὃν οὐ δύναταί τις τιμωρήσασθαι. καὶ νῦν μὲν ἐγὼ ἀπέρχομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ πειράσομαι ἐὰν τέως ἰσχύσω τούτων ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν. σὺ δὲ μὴ μεγαλορρημόνει, μηδ᾽ ὑπέρογκα καὶ αὐθάδη λάλει. ἢ οὐκ οἶδας, φρόνιμος ὢν, ὅτι βλάπτεταί τις ἐκ γλώσσης ἀκολάστου καὶ φλυάρου; ὑψηγόρου μεγαλαύχου καὶ σοβαροῦ.

319 τἀπίχειρα τὰ ἆθλα καὶ ἐπιτίμια.

320 οὐδέπω ταπεινός ἐγένου. εἴκεις ὑποτάσσῃ καὶ ἐπιχαλᾷς.

321 ἄλλα κακά.

322 οὔκουν οὐδαμῶς.

323 πρὸς κέντρα κῶλον πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτείνει ὁ βοῦς· λακτίζει γὰρ κεντούμενος ὑπὸ κέντρου· ὥστε λακτίζων πρὸς κέντρον καὶ τὸ κῶλον αἱμάσσει· ὁ γὰρ πρὸς κέντρα λακτίζων κατὰ τὴν ἐντεῦθεν παροιμίαν τοὺς

ἰδίους πόδας αἱμάσσει. φησὶν οὖν, ἐάν μοι μὴ πεισθῇς, βλάψεις σεαυτόν. πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς πρὸς ἀκάνθας πόδα ἐξάξεις. ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὄπισθεν καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἱμασσόντων τῷ κέντρῳ.

324 τραχὺς μόναρχος ἀκαμπὴς βασιλεύς. οὐδ᾽ ὑπεύθυνος καὶ οὐκ ἐξουσιαζόμενος παρά τινος. δυνατὸς ὑπ᾽ εὐθύνην ἐλθεῖν, ἐάν τι παρὰ δίκην ἐργάσηται.

325 εἶμι ἀπέρχομαι πρὸς αὐτόν.

326 τῶν ἐκ τούτων. ἐκλῦσαι ἐλευθερῶσαι.

327 ἡσύχαζε ἡσύχως ἔχε. λαβροστόμει θρασυστόμει.

328 οἶσθ᾽ γινώσκεις. περισσόφρων λίαν συνετός.

329 ματαίᾳ τῇ παρὰ καιρὸν κομπαζούσῃ. προστρίβεται προσκολλᾶται. γρ. προσγίνεται, ἐφέπεται, ἐπέρχεται.

330 ζηλῶ σ᾽ ὀθούνεκα θαυμάζω σε πῶς ὑπάρχεις ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως παρὰ τῷ Διὶ, καὶ οὐδὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ δεινὸν πέπονθας ἐμοὶ συναλγῶν. Ἄλλως. ἐπαινῶ σε, φησὶν, ὅτι ἐκτὸς ὑπάρχεις μέμψεως, ὅπερ ἦν σοι δυνατὸν ἐπ᾽ ἐμοὶ ποιήσας καὶ συναλγήσας ἐφ᾽ οἷς πάσχω κακοῖς· καὶ νῦν ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ καὶ δυσωπῆσαι αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀπολύσῃ με τῶν δεσμῶν. πάντως γὰρ οὐ καταπείσεις αὐτόν· σκληρὸς γάρ ἐστι καὶ οὐκ εὐκαμπής. σὺ δὲ ἐπιτήρει καὶ περίβλεπε μή τι ἐν τῇ ὁδῷ βλαβήσῃ. ζηλῶ σ᾽ ὀθούνεκ᾽ ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς θαυμάζω σε, Ὠκεανὲ, ὅτι ἐκτὸς αἰτίας καὶ μέμψεως ὑπάρχεις τῷ Διὶ, καὶ οὐδὲν κακὸν ἀπ᾽ αὐτοῦ πέπονθας συναλγῶν ἐμοί.

331 μετασχὼν τῶν κατ᾽ ἐμὲ κοινωνήσας. τετολμηκὼς ὑπομείνας δι᾽ ὧν συνήλγησας.

332 ἔασον ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. μελησάτω διὰ φροντίδος ἔστω τοῦτο.

333 νιν αὐτόν.

334 πάπταινε προσέχε καὶ ἐπιτήρει. φυλάττου. πημανθῇς βλαβῇς. ὁδῷ τῇ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτόν.

335 πολλῷ γ' ἀμείνων εἰπόντος τοῦ Προμηθέως πρὸς τὸν Ὠκεανὸν, ἄφες τὸ προσελθεῖν τῷ Διὶ ἱκετεύσων αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, οὐ γὰρ πείσεις αὐτὸν, σὺ δὲ πρόσεχε μή τι βλαβηθῇς ἐν τῇ ὁδῷ, φησὶν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς αὐτὸν ὅτι κατὰ πολὺ ἐγεννήθης κρείττων καὶ βελτίων εἰς τὸ φρονίμους ποιεῖν καὶ σωφρονίζειν ἑτέρους παρὰ σεαυτόν· τοῦτο δὲ ἐξ ἔργων αὐτῶν νοῶ ἀληθῶς καὶ οὐκ ἀπὸ λόγου. σεαυτὸν γὰρ μὴ σωφρονίσας ὥστε ὑπείκειν τῷ Διὶ σωφρονίζεις ἑτέρους. ἐμὲ δὲ προθυμούμενον ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δία μηδαμῶς κωλύσῃς. θαρρῶ γὰρ ταύτην τὴν δωρεὰν, ἤτοι τὸ ἀπολῦσαί σε τῶν δεσμῶν, ἐμοὶ δώσειν αὐτόν. ἀμείνων κρείττων. φρενοῦν σωφρονίζειν.

336 τεκμαίρομαι τοῦτο.

337 ὁρμώμενον διεγειρόμενον ἐμέ. κινούμενον ἐλθεῖν ὑπὲρ σοῦ πρὸς αὐτόν. ἀντισπάσῃς κωλύσῃς καὶ ἀποστήσῃς τούτου.

338 αὐχῶ θαρρῶ. ὃ γὰρ θαρρεῖ τις καὶ καυχᾶται.

339 τῶν ἐκ. ἐκλῦσαι ἐλευθερῶσαι.

340 τὰ μέν σ' ἐπαινῶ εἰς ταῦτα μέν σε ἐπαινῶ, ὅτι πᾶσαν προθυμίαν καὶ σπουδὴν δεικνύεις ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ οὐδὲ παυθήσομαί ποτε τοῦ ἐπαινεῖν σε. καὶ μηδὲν πόνει ὑπὲρ ἐμοῦ· εἴ τι γὰρ ἂν καὶ πράξῃς, πρὸς ὠφέλειαν ἐμὴν σπεύδων, μάτην πονήσεις. προγινώσκει γὰρ ὅτι οὐ πείσει τὸν Δία. λήξω παύσω.

341 προθυμίας τῆς ὑπὲρ ἐμοῦ.

342 μάτην—πονήσεις οὐ γὰρ εἰσακουσθήσῃ. οὐδὲν ὠφελῶν ἐμέ.

344 ἐκποδὼν μακρὰν ἐκείνου.

345 ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ ἐγὼ, φησὶ, καὶ ἐὰν δυστυχῶ, καὶ τοιαύτας βλάβας πάσω, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτο, ἵνα καὶ ἄλλοι τὰ ὅμοια ἐμοὶ πάσχωσι

θέλω, ἢ καὶ ἄλλους ἐπιτυχεῖν τῆς ὁμοίας βλάβης. εἰ ἐπειδή. τοῦδ᾽ εἵνεκα τοῦ δυστυχεῖν.

346 ὡς πλείστοισι ἢ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν, ἢ τοιαύτην ἐνταῦθα σημασίαν ἔχει, ὥσπερ φαμὲν τὸ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι· τότε γὰρ τὸ ὡς ὥσπερ ἔμφασιν ἐνέχει καὶ ἔστιν ἐκ παραλλήλου. καὶ τοῦτο μέν φασί τινες, τὸ δὲ ἀληθὲς, τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν ἐστί. σὺ δὲ μὴ ἀκούων λίαν πλείστοις νομίζῃς λέγειν τὸν Προμηθέα μὴ ἐθέλειν μὲν λίαν πολλοῖς βλάβας, ἀλλὰ δηλονότι ὀλίγοις, ἀλλ᾽ οὕτως ἔχει, οὐ θέλοιμι ἂν λίαν πλείστοις ἀνθρώποις πημονὰς, ἤγουν οὔτε πλείστοις οὔτ᾽ ὀλίγοις, τυχεῖν τούτων δηλονότι. ἤτοι πημονὰς πρὸς τὸ τυχεῖν, εὕρηται γὰρ καὶ τὸ τυχεῖν πρὸς αἰτιατικὴν ἅπαξ. πλείστοις ἀνθρώποις. πημονὰς βλάβας.

347 οὐ δῆτ᾽, ἐπεί με καὶ Ἰαπετὸς ὁ τοῦ Κρόνου ἀδελφὸς ἐκ θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανοῦ Κλυμένης λεγομένης ἔσχεν Ἄτλαντα καὶ Μενοίτιον καὶ Προμηθέα, καὶ τὸν μὲν Προμηθέα προσήλωσεν ὁ Ζεὺς εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐπίβουλον αὐτῷ καὶ ἐχθρὸν φανέντα, ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀδελφούς· τὸν δὲ Ἄτλαντα ἐποίησεν ἐπ᾽ ὤμων βαστάζειν τὸν οὐρανὸν, τὸν δὲ Μενοίτιον ἐκεραύνωσε. φησὶν οὖν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς τὸν Προμηθέα, δαμάζουσί με καὶ ἀνιῶσιν αἱ δυστυχίαι τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ Ἄτλαντος, ὅστις πρὸς τοὺς δυτικοὺς τόπους ἵσταται ἐν ὤμοις βαστάζων τοὺς οὐρανοῦ καὶ γῆς κίονας, βάρος δυσμεταχείριστον καὶ οὐ ῥᾳδίως βασταζόμενον. οὐ δῆτ᾽ πεισθήσομαί σοι. κασιγνήτου τύχαι τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ δυστυχίαι.

348 τείρουσ᾽ λυποῦσι. ἑσπέρους δυτικούς.

349 ἕστηκε ἑστάθη. Τί ἔστιν ἄξων; διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα ἐκ τῶν πόλων ἐπεζευγμένη, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα, καὶ περὶ ταῦτα μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται. τὸν ἄξονα συμβέβηκε νοεῖσθαι εὐθεῖάν τινα καὶ ἀσώματον γραμμὴν, ἀπὸ τοῦ βορείου πόλου καὶ τοῦ νοτίου μέχρι καὶ διὰ μέσης πεφυκυῖαν τῆς γῆς· ἣν συμβέβηκε κέντρον εἶναι τοῦ κόσμου, τῇ ἰδίᾳ φύσει, καθ᾽ ἣν ἀμετακίνητός ἐστι καὶ ἀσάλευτον αὐτοῦ μετέχει τὴν θέσιν. τὰ δὲ πέρατα τοῦ οὐρανοῦ, ἃ δὴ παρὰ τοῖς ἄκροις τοῦ ἄξονος ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν

νοοῦνται, πόλοι καλοῦνται. τί ἔστιν οὐρανός; ὁ περιέχων τὰ πάντα πλὴν αὐτοῦ.

350 ἐρείδων βαστάζων. οὐκ εὐάγκαλον ἀλλὰ δυσβάστακτον, κατεδικάσθη γὰρ ὑπὸ Διὸς ὑπανέχειν τὸν οὐρανὸν δίκην κίονος.

351 τὸν γηγενῆ μυθεύεται ὅτι οἱ Τιτᾶνες, τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς παῖδες ὄντες ἀντῆραν πόλεμον τῷ Διὶ καὶ ἀντέστησαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ δέκα ἔτη ἐμάχοντο καὶ λύσις τοῦ πολέμου οὐκ ἦν, ἀλλ᾽ ἴσος ἦν ὁ πόλεμος, ὁ Ζεὺς συνεργοὺς πρὸς τὴν μάχην λαβὼν τοὺς τρεῖς μονοφθάλμους Κύκλωπας, τὸν Βρόντην, τὸν Στερόπην, καὶ τὸν Ἄργον καὶ τοὺς τρεῖς ἑκατόγχειρας, τὸν Κόττον, τὸν Βριάρεων, καὶ τὸν Γύγην· οἵτινες καὶ αὐτοὶ παῖδες τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς ἐχρημάτιζον· καὶ νέκταρ κεράσας ηὔφρανε καὶ πρὸς τὴν μάχην ἠρέθισε. καὶ πόλεμον συναράξας μετὰ μεγάλου κρότου τοὺς Τιτᾶνας κατετροπώσατο καὶ τῇ γῇ προσέδησε καὶ κατεταρτάρωσε. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Γῆ πρὸς εὐνὴν μιγεῖσα τῷ Ταρτάρῳ τὸν ἑκατοντακέφαλον Τυφῶνα ἐγέννησεν, ἁπάντων θηρίων ἀγρίων ἔχοντα κεφαλὰς καὶ τέρας δεινὸν καὶ παμμιγὲς χρηματίζοντα, καὶ ἐξ ὀφθαλμῶν σέλας καταπληκτικὸν ἀστράπτοντα· ὃς πάλιν ἑτέραν μάχην τῷ Διὶ συνῆψε· κεραυνωθεὶς δὲ καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ παρὰ τὴν Αἴτνην τῷ ταρτάρῳ ἐκρύβη. ἐξ οὗ μυθολογεῖται πάντας τοὺς ἀνέμους σφοδροὺς κυΐσκεσθαι, χωρὶς ζεφύρου καὶ βορρᾶ· θεογενεῖς γὰρ οὗτοι. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη ὁ Τυφὼς, ἐκολάσθη δὲ ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἡσίοδος «Τόν «ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον.» τὸν γηγενῆ τὸν γενναῖον καὶ ἀνδρεῖον.

352 δάιον πολεμικὸν ἢ καυστικόν.

353 ἑκατοντακάρηνον φησὶ δὲ ὁ Ὠκεανὸς, ᾠκτείρησα καὶ τὸν Τυφῶνα τὸν οἰκήτορα τῶν Κιλικίων σπηλαίων, τὸν ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα, τὸν ὁρμητικὸν πρὸς πόλεμον· ὃς πᾶσι τοῖς θεοῖς ἀντέστη, καταπληκτικαῖς σιαγόσιν ἠχῶν φόνον ἢ φόβον — γράφεται γὰρ καὶ οὕτως —, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἥστραπτε σέλας καταπληκτικόν. ἀλλ᾽ ἦλθε τὸ τοῦ Διὸς βέλος ὁ κεραυνὸς, καὶ ἔπαυσεν αὐτὸν τῶν κενοδόξων καὶ μεγαλαύχων κομπασμάτων· εἰς αὐτὰς γὰρ τὰς φρένας τυπεὶς καὶ πληγεὶς ὑπὸ τοῦ

κεραυνοῦ κατεκάη· καὶ νῦν κεῖται πλησίον τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ τοῦ μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας, δέμας ἀχρεῖον καὶ παρήορον, ἤγουν ἔκλυτον, ἢ ἐκλελυμένον καὶ ἡπλωμένον. γράφεται δὲ καὶ πανάωρον, ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἀφρόντιστον καὶ μηδεμιᾶς φροντίδος ἄξιον. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ δέμας ἐπὶ τοῦ ἀψύχου λαμβάνει οὗτος ὁ ποιητής. ἑκατοντακάρηνον ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχοντα. πρὸς βίαν χειρούμενον βιαίως πιεζόμενον ἐν Αἴτνῃ.

354 σμερδναῖσι ἤγουν ἐκπληκτικαῖς, παρὰ τὸ μερίζειν καὶ δονεῖν τὸ ταράσσειν· τὸ γὰρ καταπληκτικὸν ποιεῖ τὸν δειλὸν μερίζεσθαι εἰς φόβους καὶ ἄλλας ἐννοίας. Τυφῶνα ὁ Τυφὼς ἐν Κιλικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐν Σικελίᾳ δὲ κεκεραύνωται ἐν τοῖς ποσὶ τοῦ ὄρους τῆς Αἴτνης, ἔνθα φασὶ καθήμενον τὸν Ἥφαιστον χαλκεύειν. καλεῖται δὲ ὁ τόπος οὗτος κρατῆρες, διὰ τὸ μεστὸν εἶναι πυρός. θοῦρον ὁρμητικὸν, θρασύν. ἀντέστη ἠναντίωτο.

355 σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι καταπληκτικαῖς γνάθοις. συρίζων ἐκπνέων. εἰκότως εἶπε τὸ συρίζων, ἐπειδὴ ὀφέων κεφαλὰς εἶχε, τούτων δέ ἐστι τὸ συρίζειν.

356 ἐξ ὀμμάτων αὐτοῦ. ἤστραπτε ἀπέλαμπε. γοργωπὸν καταπληκτικόν.

357 ἐκπέρσων μέλλων καταβαλεῖν.

358 ἄγρυπνον βέλος τὸ πῦρ τὸ ποιοῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀγρυπνεῖν καὶ ἀσχολεῖσθαι περὶ τὰ ἔργα, ἢ πρὸς τὸ θεᾶσθαι αὐτὸ συγκαλούμενον τοὺς ἀνθρώπους νυκτὸς ποιεῖν αὐτοὺς ἀγρύπνους. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ Αἴτνῃ ἡμέρας ἐκθρώσκει καπνὸς, νυκτὸς δὲ φλόξ. αὐτῷ τῷ Τυφῶνι. ἄγρυπνον ἀκάματον, ἄσβεστον.

359 καταιβάτης κεραυνὸς πέντε εἴδη κεραυνῶν· πρηστὴρ, ὁ καὶ πυρόεις καλούμενος, ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος καὶ ἐκπυρωθέντος καὶ λεπτυνθέντος γίνεται· σκηπτὸς, ὁ καὶ καταιβάτης, ὁ κάτω φερόμενος καὶ καταπληκτικὸς, αἰφνίδιος, ὃς γίνεται παχυνθέντος τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πυρώδους πνεύματος· ἀργὴς, ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα οὐ φλέγει, μελαίνει δέ. ψολόεις, ὁ ἐν τῇ ψαύσει ὀλλύων. ἑλικίας ὁ συστροφὰς καὶ

ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσην παχύτητα καὶ ὑγρότητα τῇ πυκνότητι τοῦ ἀέρος ἀντωθούμενος. καταιβάτης τοῦτο ὄνομα κεραυνοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ ψολόεις.

360 ἐξέπληξε μετ᾽ ἐκπλήξεως ἔπαυσε.

361 κομπασμάτων οἷς ἐχρῆτο ἀπειλῶν τῷ Διί. φρένας εἰς αὐτὰς τυπεὶς εἰς αὐτὸν τὸν νοῦν πληγεὶς, παράφορος γενόμενος τῷ ἀπροσδοκήτῳ τῆς πληγῆς.

362 ἐφεψαλώθη κατεκάη. φέψαλος λέγεται ὁ μικρὸς σπινθὴρ, ἀπὸ τοῦ φλέγειν τῷ ἅψασθαι. κἀξεβροντήθη ἤτοι ἐξησθένησε, καὶ ἀφῆκε τὴν δύναμιν ὃν τρόπον καὶ οἱ ἐμβρόντητοι. οἱ γὰρ βροντῆς ξηρᾶς ἀκούοντες ἐκπλήττονται. ἐφεψαλώθη κατεκάη, φέψαλος γὰρ ὁ μικρὸς σπινθήρ. ἐξεβροντήθη παρετράπη, ἐξησθένησε, ὥσπερ οἱ βροντῶν ἤχῳ παταχθέντες.

363 ἄχρηστον ἀρτίως ἔκλυτον. παρήορον γρ. παράωρον, ἤγουν ἠμελημένον, ἠφανισμένον. ἤγουν ἔκλυτον, ἠπλωμένον. ἄτιμον, ἀπόβλητον, μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξιούμενον.

364 στενωποῦ τοῦ Σικελικοῦ.

365 ἰπνούμενος γρ. ἰπούμενος, ἀντὶ τοῦ βαρυνόμενος, ἤγουν σφιγγόμενος, ἤτοι παγιδευόμενος. ἴπος γὰρ ἡ παγὶς τῶν μυῶν, ἀπὸ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω. ἰπνούμενος καιόμενος. ἰπνὸς γὰρ καὶ ἵπνος ὁ φοῦρνος, ἐκ γὰρ τοῦ ἵπτω τὸ βλάπτω οὐ μόνον τὸ ἰάπτω γίνεται, ἀλλὰ καὶ ἵπτος ἡ παγὶς τῶν μυῶν, καὶ ἰπτοῦν ῥῆμα τὸ βλάπτειν, παρά τε ἄλλοις καὶ τῷδε τῷ Αἰσχύλῳ, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὡς τὸ «ἰπτούμενος ταῖς συμφοραῖς.» ἐκ τοῦ ἵπτω δὲ καὶ ἴψ ὁ σκώληξ, ὁ τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενος, ὡς τὸ, «μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν.»

366 μυδροκτυπεῖ χαλκεύει. μύδρος καλεῖται ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος, παρὰ τὸ μή καὶ τὸ ὕδωρ· ὁ γὰρ πεπυρακτωμένος σίδηρος οὐδ᾽ ὅλως ὑγρότητος μετέχει, ἀλλὰ μόνης ξηρότητος· ὁ ἰὸς δὲ τοῦ σιδήρου ἐξ ὑγρότητος γίνεται. κορυφαῖς αὐτῆς τῆς Αἴτνης. ἥμενος καθήμενος. μυδροκτυπεῖ σφυρηλατεῖ.

367 ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε κατὰ τὴν Σικελίαν ὄρος ἐστὶ τὸ καλούμενον Αἴτνη, ἐξ οὗ πῦρ πολὺ ἀναδίδοται ἐκρέον ποταμηδόν. ἐκ τούτου οὖν, φησὶ, ποτὲ ἐκχυθήσονται ποταμοὶ πυρὸς, κατεσθίοντες πᾶσαν γῆν τῆς καλλικάρπου Σικελίας. τοῦτο δὲ ἀκούομεν πάλαι γενέσθαι κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους· τότε γὰρ κατὰ τὸ μέσον ἐκρυέντες οἱ τοῦ πυρὸς ποταμοὶ οὗτοι καὶ πολλὰ χωρία διέφθειραν. τοιοῦτον οὖν, φησὶν, ἀναζέσει ὁ Τυφὼς χόλον ἐν βέλεσι καὶ ῥιπαῖς θερμῆς ἀπλήστου πυρπνόου ζάλης. ζάλην δὲ πυρίπνοον λέγει τὴν ἀνάδοσιν καὶ τὴν ἀνακάχλασιν τοῦ Αἰτναίου πυρός. θερμὴν δὲ αὐτὴν καλεῖ, διὰ τὸ ἐκεῖσε καυθῆναι τὸν Τυφῶνα· ἄπληστον δὲ, διότι τὸ πῦρ ὕλης δραξάμενον οὐ κορέννυται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ πλεῖον καταφλέγει τὰ προστυχόντα καὶ οὐχ ἵσταται. Ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν εἶναι Σικελίαν ἑτέραν μικρὰν νῆσον μεταξὺ Χαλκίδος καὶ Αὐλίδος, καὶ ταύτην εἰρῆσθαι ἄκαρπον, παραβαλλομένην τῇ μεγάλῃ νήσῳ Σικελίᾳ, ἥτις ἐστὶ πολύκαρπος. ἔνθεν ἐκραγήσονται ἐκ τῆς Αἴτνης ἐκσπασθήσονται. τοῦτο δὲ γέγονε κατὰ τοὺς Ἱέρωνος χρόνους, ὅτε καὶ Αἰσχύλος ἤκμαζε.

368 ποταμοὶ ἐπιιστοροῦσι τοὺς ποταμούς. δάπτοντες ἐσθίοντες.

369 λευρὰς γύας πλατείας χώρας.

370 ἐξαναζέσει χόλον ἀναδώσει μανίαν, ὀργήν.

371 ζάλης συστροφῆς, ταραχῆς. θερμῆς καυστικῆς. ἀπλήστου ἀχορτάστου. ἀκορέστου, ἀκρατήτου· τὸ γὰρ πῦρ εὑρὸν ὕλην οὕτω βακχεύει, ὡς μηδένα τῶν πάντων ἐπισχεῖν αὐτὸ δύνασθαι.

372 καίπερ ὅμως. ἠνθρακωμένος κεκαυμένος.

374 ὅπως ἐπίστασαι ὡς γινώσκεις.

375 παροῦσαν ἐμοί. ἀντλήσω καρτερήσω, διέλθω.

376 λωφήσῃ ἡσυχάσῃ. λωφήσῃ παύσῃ. χόλου τῆς κατ᾽ ἐμοῦ ὀργῆς.

377 οὔκουν Προμηθεῦ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ὅτι ἐγὼ τὴν παροῦσαν ὑπομενῶ τύχην, ἕως οὗ ὁ νοῦς τοῦ Διὸς παυθήσεται τῆς ὀργῆς, φησὶν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ τοῦτο γινώσκεις, ὦ Προμηθεῦ, ὅτι οἱ λόγοι οἱ

παρακλητικοὶ θεραπεύουσι τὴν ὀργὴν ἀγριαίνουσαν καὶ ἐπαιρομένην; οὔκουν οὐδαμῶς.

378 εἰσὶν ὑπάρχουσιν.

379 ἐν καιρῷ τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεὺς, ἐάν τις οὐκ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τοῦ θυμοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὸ παυθῆναι καὶ οἱονεὶ μικρόν τι ἡμερωθῆναι, μειλίσσῃ καὶ λόγοις παρακλητικοῖς χρῆται πρὸς αὐτὸν, ἀναγκαίως πείθει αὐτόν. νῦν δὲ ἔτι ἐν ἀκμῇ ἐστιν ὁ τοῦ Διὸς χόλος, καὶ οὐ πείσεται, εἰ μὴ ὥριμος γένηται ἡ ὀργὴ καὶ οἱονεὶ μαλακισθῇ. τοῦτο καὶ Ἱπποκράτης φησὶ, πέπονα φαρμακεύειν καὶ κινέειν μὴ ὠμά. ἐν καιρῷ δέοντι.

380 σφριγῶντα νεάζοντα καὶ αὐξάνοντα. σφριγῶντα αὐξόμενον καὶ ζέοντα. ἰσχναίνῃ ὑποκλίνῃ καὶ παύειν ἐπιχειρῇ.

381 ἐν τῷ προθυμεῖσθαι γράφεται καὶ προμηθεῖσθαι, ἤγουν ἐν τῷ προνοεῖσθαί σου καὶ πειρᾶσθαι τὸν Δία πείθειν τίνα βλάβην ἐνυπάρχουσαν νοεῖς; εἰπέ μοι. προμηθεῖσθαι προβουλεύεσθαι, προνοεῖν. γρ. προθυμεῖσθαι.

382 ἐνοῦσαν ὑπάρχουσαν.

383 μόχθον περισσὸν πόνον μάταιον ὁρῶ. εὐηθίαν μωρίαν. ἐπίθετον δὲ ταύτης τὸ κουφόνουν.

384 ἔα με ἄφες, φησὶν ὁ Ὠκεανὸς, ἐμὲ παρακινδυνεύειν ὑπὲρ σοῦ καὶ δοκεῖν τοῖς πολλοῖς ἄφρονα εἶναι, εὖ φρονοῦντά σοι· ἐπεὶ ἄμεινόν μοί ἐστι καλὰ φρονοῦντα καὶ σοὶ ὠφέλιμα δοκεῖν ἄφρονα τοῖς πολλοῖς. τὴν νόσον τὴν μωρίαν.

385 εὖ φρονοῦντα ὅσον τὸ ἐπὶ σοί. δοκεῖν σοι. φρονεῖν ἐμέ. ἤγουν τὴν ἀλήθειαν.

386 ἐμὸν δοκήσει εἰ γὰρ αὐτὸ τὸ τοῦ Διὸς ἄκαμπτον εἰδὼς σὲ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν σπεύδοντα οὐκ ἐπίσχω, πᾶσιν ἂν δόξω μηδὲν τῶν δεόντων ἐπίστασθαι καὶ Προμηθεὺς μάτην καλεῖσθαι. δοκήσει δόξει. ἀμπλάκημ' ἁμαρτία αὕτη.

387 σαφῶς φανερῶς. στέλλει πέμπει.

388 θρῆνος οὑμὸς τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ θρηνεῖν καὶ ἀποκλαίεσθαι. εἰς ἔχθραν εἰς μεσιτείαν τῷ Διί.

389 ἦ ἄρα. τῷ νέον κρατοῦντι βάλῃ εἰς ἔχθραν. θακοῦντι καθεζομένω. γρ. κρατοῦντι. παγκρατεῖς ἕδρας μονάρχους.

390 τούτου τοῦ Διός. μήποτ' ἵνα. ἀχθεσθῇ λυπηθῇ.

392 στέλλου, κομίζου πορεύου εἰς τὸν σὸν οἶκον, καὶ φύλαττε τὸν παρόντα νοῦν, ἤγουν τὸ δόξαν νῦν ἀγαθὸν καὶ νοηθὲν ἀρτίως, τουτέστι τὸ μὴ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δία. στέλλου ἀπέρχου. τὸν παρόντα νοῦν ὃ νῦν σοι δοκεῖ. λέγω δὴ τὸ μὴ πρὸς αὐτὸν ἀπελθεῖν, ἵνα μὴ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια πάθῃς.

393 ὁρμωμένῳ μοι ἄτοπον ἦν τὸν πάντων γένεσιν ἔχοντα χρονίζειν ἐπὶ τῆς κινήσεως, εἰ καί τις ἥλιον εἰσαγαγὼν ἐπὶ πολὺ τὸν κόσμον ἀνήλιον εἴασε. δεῖ οὖν μεμετρημένως τὰ τοιαῦτα ποιεῖσθαι. τοῦτο δέ φησιν ὁ Ὠκεανὸς πρὸς τὸν Προμηθέα, ὅτι οὐκ ἀκαίρως μοι εἶπας, ἄπελθε, ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ θέλοντι τοῦτο ποιῆσαι καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς τοῦτο. ὁ γὰρ τετρασκελὴς οἰωνός, ἤγουν ὁ γρὺψ, ᾧ ἐποχοῦμαι, διακόπτει τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν τοῦ αἰθέρος ἐν τοῖς οἰκείοις πτεροῖς, ἤτοι ἄρχεται πέτεσθαι. εἴθε δὲ ἄσμενος καὶ χαρίεις ἐν τοῖς τοιούτοις τόποις σταθήσεται. ὁρμωμένῳ πρὸς τὴν ὁδόν. ἐθώυξας εἶπας.

394 ψαύει πτεροῖς γράφεται καὶ ψαίρει. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐνταῦθα ἡ λέξις αὕτη. γράφεται καὶ ψαίρει. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν λαιφῶν τῶν χωρὶς ἀνέμων κινουμένων λέγεται. καταχρηστικῶς δὲ ἡ λέξις αὕτη καὶ ἐνταῦθα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ῥαθύμως καὶ ἀνειμένως ἀπαγόντων. λέγουσι γὰρ οἱ ναῦται, ψαίρει τὸ ἄρμενον, ὅταν μὴ πολὺς ὁ ἄνεμος πνέῃ, ἀλλὰ προσψαύῃ, οὗ παράγωγον τὸ ψαύω. γρ. ψαίρει, ἤγουν ἐπαναβαίνει καὶ κινεῖται. λευρὸν λεπτὸν καὶ πλατύν. οἶμον πορείαν. ψαύει τὸ ψαύει οὐ μόνον γενικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι πᾶσαι αἰσθήσεις, πλὴν τῆς ὁράσεως, ἐκείνη γὰρ μόνη αἰτιατικῇ, ἅτε

βασιλικωτέρα τῶν ἄλλων καὶ ἐφ᾽ ἑνὸς ἱδρῦσθαι μόνον προσήκουσα, ἀλλ᾽ οὐκ ἄνω καὶ κάτω φέρεσθαι. πτεροῖς διὰ τῶν πτερῶν.

395 οἰωνὸς ὄρνεον. ἄσμενος μετὰ περιχαρείας.

396 σταθμοῖς τῇ φάτνῃ αὐτοῦ. κάμψειεν γόνυ κλίνειεν τὸ γόνυ αὐτοῦ.

397 στένω σε τὸ στάσιμον ᾄδει ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων νυμφῶν ἐπὶ τῆς γῆς κατεληλυθὼς, καί φησι πρὸς τὸν Προμηθέα, στενάζω καὶ κλαίω σε, ὦ Προμηθεῦ, ἕνεκα τῆς ὀλεθρίας τύχης ἧς πάσχεις. ἀπὸ δὲ τῶν ὀφθαλμῶν δακρυσίστακτον στάζουσα ῥεῦμα τὴν ἐμὴν παρειὰν ἔβρεξα ὑγραῖς πηγαῖς, ἤτοι δάκρυσιν. ἀμέγαρτα γὰρ καὶ ἀφθόνητα κακὰ, ἃ οὐδεὶς ζηλώσει, δείκνυσιν ἡμῖν ὁ Ζεὺς τοῖς πρώην θεοῖς, ἰδίοις νόμοις ἰσχυροποιῶν τὴν ὑπερήφανον ἀρχὴν ἢ τὴν βίαν, ὥσπερ Πίνδαρος αἰχματὰν κεραυνὸν τὸν βίαιον λέγει. ἅπασα δὲ χώρα ἤδη λέλακε καὶ ἠχεῖ ἦχημα στονόεν, ἤγουν στεναγμοῦ γέμον τε καὶ οἰκτρὸν, καὶ στενάζουσι τὴν μεγάλην τε καὶ περιφανοῦς σχήματος οὖσαν τιμὴν τὴν σὴν καὶ τῶν σῶν ξυνομαιμόνων, ἤτοι τῶν ἀδελφῶν σου, τοῦ Ἄτλαντος καὶ τοῦ Μενοιτίου· ὧν τὸν μὲν Ἄτλαντα ἐποίησε βαστάζειν τὸν οὐρανὸν, τὸν δὲ ἐκεραύνωσε, σὲ δὲ δεσμεῖ ἐνταῦθα εἰς τὸ Καυκάσιον ὄρος. οὗτοι δὲ παῖδες ἦσαν τοῦ Ἰαπετοῦ, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός.

398 οὐλομένας τύχας καθ᾽ ὅλον καὶ μέρος τὰς ἀξίας φθορᾶς.

399 δακρυσίστακτον ἐν δάκρυσι σταζόμενον. τὸ δακρυσίστακτον ἢ πρὸς τὸ ῥέος ᾖ πρὸς τὸ παρειὰν συντακτέον. ἀπ᾽ ὄσσων ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν.

400 ῥαδινῶν εὐκινήτων. γρ. ῥαδινὸν, ἤγουν κινητὸν, λεπτόν. ῥέος ῥεῦμα ἔχον τὴν σύστασιν ἀπὸ τῶν δακρύων. ῥαδινῶν ἁπαλῶν, παρθενικῶν. λειβομένα ῥέος στάζουσα ῥεῦμα.

401 νοτίοις ἔτεγξα πηγαῖς ὑγροῖς ἔβρεξα ῥεύμασι δακρύων.

402 ἀμέγαρτα ἀφθόνητα, μεγάλα ἅπερ πάσχεις.

403 ἰδίοις νόμοις κρατύνων ἤτοι τῷ οἰκείῳ θελήματι ἄρχων.

404 ὑπερήφανον ὑπεροπτικὴν, τραχεῖαν. πάρος πρώην.

405 αἰχμὰν τὴν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν, τὴν βίαν. αἰχμὰν ἐξουσίαν.

406 πρόπασα ὅλη. στονόεν λέλακε χώρα θρηνητικὸν ἦχησε χώρα. ὁ πρῶτον κατὰ ἄθροισιν εἰπὼν χώραν, εἶτα ἐπιμερισμὸν ἐπήνεγκεν ὁπόσοι. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα εἰ καὶ εἶπε πρόπασα χώρα, τοὺς ἀνθρώπους ἐδήλωσεν, οὐ γὰρ ἡ χώρα θρηνεῖ· πῶς γὰρ, ἄψυχος οὖσα; τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα λέγεται πρὸς τὸ σημαινόμενον, καὶ διὰ τοῦτο εἶπε καὶ, στένουσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς χώρας.

408 μεγαλοσχήμονα μεγάλην. ἀρχαιοπρεπῆ τιμὰν τὴν παλαιὰν τιμήν.

410 ξυνομαιμόνων τοῦ Ἄτλαντος καὶ τοῦ Τυφῶνος.

411 ὁπόσοι τ' ἔποικον ὅσοι τε ἄνθρωποι κατοικοῦσι τὸ ἔδαφος καὶ τὸν χῶρον τῆς καθαρᾶς Ἀσίας, συγκάμνουσιν ἡμῖν καὶ συνανιῶνται ταῖς σαῖς βλάβαις ταῖς μετεχούσαις μεγάλων στεναγμάτων. παρθένοι τε αἱ ἐγκάτοικοι τῆς Κολχίδος, ἦγουν αἱ Ἀμαζόνες, αἱ ἄτρεστοι καὶ ἄφοβοι ἐν ταῖς μάχαις, ἀνιῶνται τοῖς σοῖς κακοῖς, καὶ ὁ Σκυθικὸς ὅμιλος, οἵτινες κατοικοῦσι τὸν ἔσχατον πόρον τῆς γῆς περὶ τὴν Μαιῶτιν λίμην. τὸ ἄρειόν τε καὶ πολεμικὸν γένος τῆς Ἀραβίας, λέγει δὲ τοὺς Τρωγλοδύτας, οἵτινές τε πλησίον τοῦ Καυκάσου νέμονται καὶ οἰκοῦσι πόλιν ὑψίκρημνον, στρατὸς πολεμικὸς ὁ βρέμων καὶ ἠχῶν ἐν αἰχμαῖς ὀξείας ἄκρας ἐχούσαις, ἦγουν οἱ Κόλχοι. ἐγκάτοικοι. ἁγνᾶς καθαρᾶς, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν. ἁγνᾶς Ἀσίας ἁγνὴν λέγει τὴν Ἀσίαν διὰ τὸ προφερεστέραν εἶναι πασῶν, καὶ διὰ τὸ μεγάλας πόλεις καὶ πλουσίας ἔχειν, καὶ ὅτι μετὰ πασῶν ἔχει καὶ τὴν ἐξευροῦσαν πάντα τὰ χρηστὰ Αἰθιοπίαν.

412 νέμονται οἰκοῦσι.

413 μεγαλοστόνοισι τῶν μεγάλων δεομένοις στεναγμάτων. πήμασι δυστυχήμασι.

414 συγκάμνουσι συμπάσχουσι.

415 Κολχίδος ἥτις ἔνεστιν ἐν Σκυθίᾳ. ἔνοικοι ἐγκάτοικοι.

416 παρθένοι αἱ Ἀμαζόνες συγκάμνουσι. μάχαις ἄτρεστοι ἀκαταγώνιστοι. Σκύθης ὅμιλος συγκάμνει.

418 ἔσχατον ἀκρότατον. ἀμφὶ περὶ τήν.

419 ἔχουσι οἰκοῦσι.

420 Ἀραβίας πῶς τὴν Ἀραβίαν Καυκάσῳ συνῴκισεν; διότι, ὡς ὁ Στράβων φησὶν, οἱ Τρωγλοδύται μεταξὺ Μαιώτιδος καὶ Κασπίας εἰσίν. ἄρειον ἄνθος τὸ πολεμικὸν καὶ ἐξαίρετον γένος συγκάμνει.

421 ὑψίκρημνον τὸ τραχὺ καὶ κρημνῶδες. πόλισμα κατοικίαν τῆς Κολχίδος.

422 νέμονται οἰκοῦσι.

423 δάιος πολεμικός. στρατὸς οἱ Κόλχοι συγκάμνουσι.

424 ὀξυπρῴροισι ὀξείας τὰς πρῴρας ἐχούσαις. ὀξυκεράτοις. ὀξέα βέλη ἐχούσαις. βρέμων ἠχῶν.

425 πρόσθεν ἄλλων πρότερον.

426 δαμέντ᾽ κολασθέντα. ἀκαμαντοδέτοις μεγάλαις καὶ ἰσχυραῖς.

427 Τιτᾶνα τὸν Τυφῶνα. λύμαις βλάβαις.

428 Ἄτλανθ᾽ εἰσιδόμην, ἀπὸ κοινοῦ. οὐ μόνον Ἄτλας Ἄτλαντος, ἀλλὰ καὶ Ἄτλας Ἄτλα, καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενέων· οἱ πολλοὶ δὲ ἀγνοοῦντες ἐνταῦθα Ἄτλαντα λέγουσι, οὐκ εἰδότες ὅτι τὸ θ᾽ τε ἐστίν. ἢ τὸ Τιτᾶνα μὴ ἐκληπτέον εἰς τὸν Τυφῶνα, ἀλλὰ συναπτέον πρὸς τὸν Ἄτλαντα, καὶ οὕτως οὐκ ἂν τὸ θ᾽ ἀντὶ τοῦ τε εἴποις, ἀλλὰ Ἄτλαντα. ὅτι δὲ μέγα σθένος καὶ τὸ κραταιὸν οὐράνιον πόλον ἐκ παραλλήλου. ἐνέβαλε δὲ διὰ μέσου τὴν τοῦ Ἄτλαντος ἱστορίαν. ὑπείροχον μέγα.

428bis Μῦθος παλαιὸς ὡς Ἄτλας νώτοις φέρει
τὸν οὐρανὸν κάτωθεν ἐκ γῆς ἀνέχων.
σὺ γοῦν ἀκούων γνῶθι τοῦτ᾽ ἀλληγόρως.
ὄρος γὰρ Ἄτλας Λιβύης ἐν ἐσχάτοις,
οὗ τὴν κορυφὴν ἐκ νεφῶν κεκρυμμένην

εἶναι δοκοῦσιν οὐρανῷ συνημμένην.
ἐντεῦθεν οὖν Ἕλλησιν ἡ μυθουργία
Ἄτλαντα νώτοις εἰσαεὶ πόλον φέρειν.

μόνον δὴ πρόσθεν μόνον, φησὶ, πρὸ σοῦ ἢ πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν τὸν Τιτᾶνα Ἄτλαντα εἶδον δαμασθέντα ἐν πόνοις, ἐν λύμαις καὶ βλάβαις ἀκαμαντοδέτοις, τουτέστιν ἰσχυραῖς καὶ μηδέποτε δαπανωμέναις, ὅστις διόλου βαστάζει ἐν τοῖς νώτοις ὑπείροχον καὶ μέγα βάρος, τὸν κραταιὸν οὐράνιόν τε κύκλον. βοᾷ δὲ καὶ στενάζει διὰ τοῦτο ἡ θάλασσα καὶ ὁ βυθὸς καὶ ὁ μέλας τόπος τοῦ Ἅιδου ὑποβρέμει καὶ ὑποστενάζει, ἢ μετὰ στεναγμοῦ ἦχον ἐμφέρει. αἱ πηγαί τε τῶν καθαρῶν ὑδάτων στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. Ἄτλας δὲ ἀλληγορικώτερον ὁ ἄξων ἐστὶ, διακρίνων τὸ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. Ἰαπετοῦ δὲ ἦγουν τῆς κινήσεως τοῦ οὐρανοῦ παῖς ἦν. κατ᾽ ἀρχὰς δὲ συγκεχυμένου τοῦ παντὸς κοσμικοῦ σώματος, συνέβη καθ᾽ Ἕλληνας τὸν ἀέρα ἦγουν τὸν Δία σφοδροτέρας κινήσεως τετυχηκέναι καὶ οὕτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡμισφαίριον καὶ διαρθρῶσαι τὸ πᾶν, ὥστε νοηθῆναι καὶ τὸν ἄξονα. κίονας δὲ, οὓς ὁ ἄξων οὗτος κατέχει, ὁ βόρειος πόλος ἐστὶ καὶ ὁ νότιος· «οἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι» καθ᾽ Ὅμηρον. γέγονε δὲ καί τις ἀνὴρ Λίβυς μαθηματικώτατος, Ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθεύθη τὸν οὐρανὸν ἔχειν.

429 κραταιὸν ἰσχυρόν. οὐράνιον πόλον τὴν οὐρανίαν σφαῖραν.

430 ὑποστενάζει μετ᾽ ὠδῖνος ὑπανέχει. βοᾷ διὰ τὸ σὸν πάθος.

431 ξυμπιτνῶν συμπίπτων, συγκρούων.

432 κελαινὸς μέλας. ὑποβρέμει ὑπηχεῖ.

433 γᾶς γῆς. ἀγνορρύτων τῶν καθαρῶν ῥεόντων.

434 ἄλγος τὸ σόν. οἰκτρόν πικρόν. γρ. πικρόν. ἦγουν τὸ βάρος ὃ βαστάζει. πικρόν γρ. καὶ οἰκτρόν.

435 μή τι χλιδῇ τοῦτο δέ φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν, μὴ τί με δοκεῖτε σιγᾶν ἢ ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ κενοδοξίᾳ ἢ αὐθαδίᾳ, ἤτοι ἐκ κενοδοξίας, μὴ συνομιλοῦντα ὑμῖν, καὶ καταλέγοντα τὰ ἐμὰ, ἐν συννοίᾳ δὲ κάμπτομαι

τὴν ψυχὴν, βλέπων ἐμαυτὸν οὕτως ὑβριζόμενον· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ προσελούμενον. ὅθεν καὶ οἱ Ἀρκάδες πρόσελοι ἢ προσέληνοι. ὕβρισται δὲ ὁ Προμηθεὺς μέμψιν ἀνθρώπων ἔχων. χλιδῇ σπατάλῃ. ἀκκισμῷ, θρύψει, τρυφῇ. αὐθαδίᾳ ὑπεροψίᾳ, ὑπερηφανίᾳ, ἢ μωρίᾳ.

436 συννοίᾳ κατὰ νοῦν φροντίδι. δάπτομαι τιτρώσκομαι.

437 ὧδε προσηλούμενον διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ Διὶ κατὰ τῶν Τιτάνων ὑβριζόμενον. ἐνταῦθα καρφούμενον. προσελούμενον γρ. προσηλούμενον. προσκεκαρφωμένον, ὑβριζόμενον. ἔνθα καὶ οἱ Ἀρκάσι πρόσελοι ἄνδρες ὑβρισταί. λέγουσι δὲ εἶναι τοὺς Ἀρκάδας, ἐξ ὧν χρῆσις προσελούμενον.

438 καίτοι θεοῖσι καίτοι τίς, φησὶ, διώρισε τιμὰς ἄλλος τοῖς νέοις τούτοις θεοῖς; τοῦτο δὲ λέγει αἰνιττόμενος τὸν Δία διὰ τὸ συνάρασθαι αὐτῷ κατὰ τῶν Τιτάνων. ἢ ὅτι εἰ καὶ ὁ Ζεὺς ἐπένειμεν ἑκάστῳ θεῷ τιμὴν, ἀλλὰ σχεδὸν οὐ Διὸς, ἀλλὰ τοῦ Προμηθέως ἦν τὸ κατόρθωμα· οὗτος γὰρ τὸ προσῆκον ἀξίωμα διετάξατο ἑκάστῳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν σιωπῶ, φησίν· ἐν γινωσκούσαις γὰρ ὑμῖν λέγειν τοιαῦτα περισσόν· τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ βλάβας, ἃς εἶχον πρώην, διὰ ἣν τὸ μηδὲν τῶν συμφερόντων εἰδέναι, μάθετε ὅτι αὐτοὺς μωροὺς ὄντας τὸ πρὶν φρονίμους ἐποίησα καὶ γνώσεως παντοίας μετέχοντας. λέξω δὲ ταῦτα οὐχὶ μεμφόμενος τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ διηγούμενος ὅσα τούτοις ἀγαθὰ δέδωκα, οἵτινες πρῶτα μὲν βλέποντες οὐκ ἔβλεπον καὶ ἀκούοντες οὐκ ἤκουον, διότι νοῦν καὶ φρόνησιν οὐκ εἶχον· νοῦς γὰρ ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει· ἀλλὰ διήρχοντο πάντα τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς ὅμοιοι ὀνείροις καὶ φαντάσμασιν, ἤτοι μηδὲν ὄντες, καὶ οὔτε τοὺς διὰ πλίνθων κατεσκευασμένους οἴκους ἔκτισαν ἢ ἔγνωσαν, προσήλους, ἤτοι θέρμην ἔχοντας, ἢ προσηλωμένους ἀντὶ τοῦ ἥλοις πεπαρμένους, οὔτε τὴν διὰ ξύλων κατασκευὴν, ὑποκάτω δὲ τῆς γῆς κατῴκουν ἐν ἐνδοτάτοις τόποις σπηλαίων, ὥσπερ οἱ ἀεὶ συρόμενοι, ἢ ἀεὶ ἕρποντες μύρμηκες. ἦν δὲ αὐτοῖς οὐδὲν σημεῖον καὶ δεῖγμα οὔτε χειμῶνος οὔτε τοῦ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος, οὔτε τοῦ θέρους, ἀλλὰ χωρὶς νοὸς καὶ φρονήσεως ἐποίουν πάντα, ἕως οὗ σφὶν καὶ αὐτοῖς ἀνατολὰς τῶν ἄστρων ἔδειξα καὶ τὰς δυσγνώστους δύσεις, οἷον ὁ Ὠρίων τὸ ἄστρον, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ. καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ

γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα. γέρα τιμάς. ὁ μὲν Ζεὺς ἀπονέμει τὰς τιμὰς, οὗτος δὲ κατὰ τὸ προσῆκον τοῖς πᾶσι διετάξατο. ἢ τὸ θεοῖς τοῖς νέοις διὰ τὸν Δία μόνον νοητέον· αὐτῷ γὰρ τὴν βασιλείαν, ὡς καὶ πρόσθεν ἔφην, Προμηθεὺς συγκατεσκεύασεν, ἵν' ᾖ τὸ διώρισεν ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένα τῶν ἄλλων αὐτῷ παρέσχεν.

439 ἢ παρό. παντελῶς τελείως. διώρισεν διεμέρισεν κατ' ἀξίαν.

440 ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ ἡ σιγὴ ἔχει πολλὰς μεθόδους, οἷον συννοούμενος καθ' αὑτὸν σιγῶ· ἢ δι' ὀργὴν βασιλέως φοβοῦμαι καὶ σιγῶ· ἢ καὶ ἄλλως· ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσιώπα, καὶ οἷον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης, καλοῦντες εἰς μάχην, ἐσίγησεν. εἰδυίαισιν γινωσκούσαις.

441 πήματα ἅπερ ἔπασχον πρότερον, ἢ ἅπερ ἔπαθον ἐξ ἐμοῦ πάθη. λέγει δὲ εἰρωνικῶς.

442 ὡς σφᾶς νηπίους πῶς αὐτοὺς ἄφρονας.

443 ἔννους ἔθηκα φρονίμους. συνετοὺς ἐποίησα. ἐπηβόλους εὐεπιβόλους, τοὺς τοῖς ἔπεσι βάλλοντας, τῶν γνώσεων μετόχους καὶ εὐστόχους. μετόχους.

445 δέδωκ' αὐτοῖς. εὔνοιαν τὸ φίλτρον.

446 βλέποντες τοῖς ὀφθαλμοῖς.

447 ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι ὅμοιοι εἰδώλοις. βίον ζωήν. ἢ χρόνον.

449 ἔφυρον πάνυ εὐφυὲς τὸ ἔφυρον ἐκ μεταφορᾶς τῆς γυναικὸς τῆς, ὅταν μέλλῃ ζυμῶσαι, μιγνυούσης ἄλευρον καὶ ὕδωρ καὶ ζυμούσης τὸν ἄρτον. μὴ οὖν γινώσκοντες ἐκεῖνοι τὸ ποῦ συντελεῖ τὸ καθ' ἓν ἔμισγον ὁμοῦ τὰ πάντα. διά τοι τοῦτο λέγει τὸ ἔφυρον. ἔμισγον, ἐκύκων. ἤγουν οὐ χειμῶνα, οὐκ ἔαρ, οὐ θέρος, οὐ φθινόπωρον ἴσασιν ὡς ἑκάστῳ τὰ πρόσφορα τεχνάζεσθαι. εἰκῆ μάτην.

450 οὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν πεπαρμένους, ἢ θέρμης ἐμποιητικούς. τὸ δὲ ἴσαν ἀντὶ τοῦ ἔκτισαν. τὸ δὲ ξυλουργίαν ἀντὶ

τοῦ ξυλοκατάσκευον οἰκίαν. δόμους προσήλους ἴσαν, οὐ ξυλουργίαν πρόσελοι οἱ Ἀρκάδες· λέγονται δὲ καὶ προσέληνοι· ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης βαλάνους ὀπτῶντες. ἢ ὅτι προσέληνοι οἱ ὑβρισταί· προσελεῖν γὰρ τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ αὐτοὺς ὡς μωροὺς διαβάλλουσιν ὡς ἀρχαιοτέρους εἶναι τῆς σελήνης, ἤγουν παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀλληγορικώτερον οὕτως ἔχει· ἀστρολογίαν γὰρ, ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας καὶ τὰ τοιαῦτα Ἀρκάδων βασιλεὺς ἢ Ἄτλας Λίβυς εὗρεν, ὕστερον δὲ Θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι οἱ Ἀρκάδες θύειν τοῖς θεοῖς κατέδειξαν πρῶτον δρῦν, δεύτερον ἵππον λευκὸν, τρίτον δρυὸς φύλλα· ὅθεν καὶ ἡ Πυθώ· «πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασιν.» δόμους προσείλους ἀντὶ τοῦ θέρμην ποιοῦντας ἐν χειμῶνι, ἐν δὲ τῷ θέρει τῆς θέρμης καὶ τοῦ ἡλίου κωλυτικούς. γράφεται καὶ η, ἵν᾽ ᾖ κεκαρφωμένους.

451 ὥστ᾽ ἀείσυροι μύρμηκες οἱ ἀεὶ συρόμενοι καὶ ἕρποντες. ἢ ἀήσυροι, ἤγουν οἱ κοῦφοι καὶ οἱονεὶ πτερωτοί. ἀείσυροι ἢ ἐν αἴῃ συρόμενοι ἢ ἀεὶ συρόμενοι. ἤγουν ἐν ταῖς ἀήταις συρόμενοι. πᾶν γὰρ λεπτὸν σύρεται ἐν τοῖς ἀνέμοις. κατώρυχες ἔναιον ὑπὸ γῆν κατορωρυγμένοι κατῴκουν. ὡς καθά.

452 ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις εἰσόδοις καὶ ὀπαῖς σκοτειναῖς.

453 χείματος τέκμαρ χειμῶνος σημεῖον.

455 ἀνθεμώδους ἦρος τέκμαρ ἄνθη ἔχοντος ἔαρος. καρπίμου τοῦ τοὺς καρποὺς φέροντος.

456 βέβαιον πιστόν. ἄτερ γνώμης χωρὶς φρονήσεως, σκέψεως.

457 ἔπρασσον ἐποίουν. ἔς τε ἕως ἄν. σφιν αὐτοῖς. ἀντολὰς δι᾽ ὧν τοὺς καιροὺς γινώσκοιεν.

458 δυσκρίτους δυσκαταλήπτους, δυσγνώστους, οἷον ὅτι Ὡρίων, ὅταν δύνῃ, χειμῶνα ποιεῖ. ταύτην τὴν εὕρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆψεν. ἴσως δὲ κἀκεῖνος ὑπὸ Προμηθέως ἔμαθε ταῦτα· οἷον καὶ ἐπὶ Πλειάδων, ὅταν γὰρ αὗται ἀνατέλλωσι τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν τῷ πρωῒ κατὰ τὸν Μάιον μῆνα εἰς τὴν ιβ′ καὶ εἰς τὴν ιγ′, τότε δεῖ ἄρχεσθαι τοῦ ἀμήτου ἢ τοῦ θέρους, καὶ

πάλιν ὅταν δύνωσι τὴν ἑσπερίαν δύσιν, ἤτοι κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον, ποιεῖσθαι χρὴ τὴν τοῦ ἀρότου ἀρχὴν, ἤγουν τοῦ σπείρειν. δυσκρίτους δυσγνώστους. δύσεις αὐτῶν.

459 καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων καὶ δὴ καὶ μηχανήματα ἐξεῦρον αὐτοῖς καὶ γραμμάτων συνθέσεις ἐδίδαξα. γράφεται καὶ νοσφισμάτων· καὶ γάρ τις μέτρον γινώσκων τῶν πραγμάτων αὐτοῦ οὔποτε τοῦ εἰκότος ἐκπέσοι. ἔξοχον σοφισμάτων γρ. νοσφισμάτων. ὑπέρτατον τῶν ἄλλων μηχανημάτων.

460 συνθέσεις συνθήκας.

461 μνήμην θ᾽ ἁπάντων ἐγὼ, φησὶ, καὶ μνήμην ἁπάντων λόγων μητέρα τοὺς ἀνθρώπους ἐδίδαξα, καὶ ἔζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖς βόας τε καὶ ἡμιόνους καὶ ἕτερα ζῷα δουλεύοντα καὶ ἐν ζεύγλαις καὶ ἐν σώμασιν, ὅπως τοῖς ἀνθρώποις κουφισταὶ τῶν πόνων τυγχάνωσι τῶν πολλῶν· καὶ ὑφ᾽ ἅρματα ἤγαγον τοὺς ἡνίαις ὑποτασσομένους ἵππους, ὅπερ ἐστὶ καλλώπισμα τῆς ὑπερπλούτου τρυφῆς. καὶ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ δὲ πλανώμενα καὶ πορευόμενα ὀχήματα τῶν ναυτίλων — ἤγουν τὰς ναῦς — τὰ λινόπτερα, τὰ ἔχοντα τὰ ἄρμενα ὡς πτερὰ, οὐδεὶς ἄλλος ἐφεῦρε πλὴν ἐμοῦ. ἁπάντων ὧν εἶδον καὶ ἤκουσαν. μουσομήτορ᾽ καὶ λόγων μητέρα. τὴν συνετωτάτην μητέρα, ἢ τὴν τῶν Μουσῶν μητέρα· ὁ γὰρ μνημονικώτατος σοφώτατός τ᾽ ἐστὶ καὶ πάνθ᾽ ὅσα βούλεται πράττει. καλῶς εἶπε τὴν μνήμην μητέρα τῶν Μουσῶν· ἂν γὰρ ᾖ τις πολυμαθὴς καὶ οὐκ ἔχῃ τὸ μνημονευτικὸν, οὐ δύναται γράψαι εὐμαρῶς καὶ εὐκόλως. ὁ Ζεὺς συμμιγεὶς τῇ Μνημοσύνῃ ἔτεκε τὰς Μούσας τὰς μητέρας τῶν λόγων.

462 κἄζευξα οὐ μόνον τὸ ζεύγνυσθαι ὑπηρετοῦντα ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῆς γῆς ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπισάττεσθαι καὶ φόρτους ἐπάνω σωμάτων αἴρειν σκευοφοροῦντα. ἢ πρὸς τὸ δουλεύοντα στικτέον, ἵν᾽ ᾖ τὸ σώμασι διὰ τοὺς ἵππους· οὕτω καὶ ὑφ᾽ ἅρματα ἤγαγον φιληνίους ἵππους, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι γένωνται διάδοχοι μεγίστων μοχθημάτων τοῖς θνητοῖς. κρεῖττον δὲ τοῦτο τοῦ προτέρου, ὥστε τὸ δουλεύοντα ἀντὶ τοῦ ὑπείκοντα. κνώδαλα βόας. βόας ἢ ἵππους. κνώδαλα κυρίως οἱ νεβροὶ καὶ οἱ λαγωοὶ καὶ ὅσα θηρευόμενα, ὡς ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας τὰ ὑπὸ κυνῶν

ἁλισκόμενα. ἐνταῦθα δὲ ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῖς βουσί. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ζῴων παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀερίων παρὰ τὸ κνώσσειν ἐν τοῖς δαλοῖς.

463 ζεύγλαισι ζεύγμασι. σώμασι διὰ σωμάτων. ὅπως ἵνα.

464 διάδοχοι ἀνακουφισταί. κουφισταί. ἀπὸ μέρους δεχόμενοι, αἴροντες αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐῶντες κοποῦσθαι.

465 φιλησίους τοὺς φιλοῦντας καὶ ἐθίζοντας τοὺς χαλινούς.

466 ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς καλλώπισμα μεγάλης τρυφῆς.

467 θαλασσόπλαγκτα τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐρχόμενα.

468 λινόπτερ᾽ τὰ δίκην πτερῶν λινᾶ ἱστία ἔχοντα. ναυτίλων ὀχήματα ἅρματα, τὰς ναῦς. τὰ σκάμματα οἷς ἐποχοῦνται οἱ ναῦται.

469 τοιαῦτα μηχανήματ᾽ ἐξευρὼν τάλας προειπὼν καὶ ἀπαριθμησάμενος ὅσα καλὰ καὶ ἀγαθὰ μηχανήματα καὶ τέχνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, νῦν συνελὼν τὰ πάντα φησί· τοιαῦτα ἐξεῦρον τοῖς ἀνθρώποις μηχανήματα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω μηχάνημα δι᾽ οὗ τῆς παρούσης βλάβης ἥγουν τοῦ δεσμοῦ λυτρωθήσομαι.

470 σόφισμ᾽ τέχνασμα καὶ πανουργίαν.

471 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ τούτου τοῦ δεσμοῦ ἐλευθερωθῶ.

472 πέπονθας ἀεικὲς πῆμα ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τοῦ Προμηθέως κατορθωμάτων τῶν ἄνωθεν λεγομένων φησὶ πρὸς αὐτὸν, ἔπαθες βλάβος ἀπρεπὲς, μὴ καλῶς φρονῶν, ἀλλ᾽ ἀφρόνως ἀντιλέγων τῷ Διὶ καὶ ἀνθιστάμενος αὐτῷ. ἢ, ἔπαθες βλάβην ἀπρεπῆ. τὸ δὲ πλανᾷ δηλοῖ ὅτι ἀποσφαλεὶς τῶν φρενῶν ἐν πλάνῃ, ἤγουν παρατραπεὶς ἀπὸ τοῦ καθεστηκότος τῶν φρενῶν καὶ μὴ εὑρίσκων ἐν φρονήσει μηχάνημα, δι᾽ οὗ ἂν ἀπαλλαγείης· ὥσπερ δέ τις ἄτεχνος ἰατρὸς εἰς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ποίοις μηχανήμασι σεαυτὸν θεραπεύσεις. ἀεικὲς ἀπρεπὲς καὶ ἀνάρμοστον. ἀποσφαλεὶς φρενῶν ἐκπεσὼν τοῦ λογισμοῦ.

473 πλανᾷ εὕρηται καὶ πλάνᾳ καὶ πλανᾷ. πρὸς μὲν οὖν τὸ πλάνῃ οὕτω λέγε, ἀποσφαλεὶς φρενῶν ἐν πλάνῃ, τουτέστιν ἐκπεσὼν καὶ πλανηθεὶς τοῦ φρονεῖν· εἰ δὲ πλανᾷ γράψεις πρὸς τὸ πῆμα στίξας, ἀσυνδέτως τὸ λοιπὸν ἐρεῖς, οὕτως ἀποσφαλεὶς καὶ ἐκπεσὼν τῶν φρενῶν πλανᾷ καὶ πεπλανημένους δόλους φέρῃ.

474 ἀθυμεῖς δυσχεραίνεις καὶ ὀλιγοψυχεῖς.

475 ἰάσιμος τεθεραπευμένος ἔσῃ.

476 τὰ λοιπά μου κλύουσαι τὰ ἄλλα μου σοφίσματα ἀκούσασα πλέον θαυμάσεις οἵας τέχνας καὶ μηχανὰς ἐβουλευσάμην. τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἀρρωστήσειεν, οὐκ ἦν οὐδὲν βοήθημα θεραπείας οὔτε διὰ βρώσεως προσφερόμενον οὔτε δι' ἐπιχρίσεως ἔξωθεν οὔτε διὰ πόσεως — τοῦτο δὲ δηλοῖ τὸ πιστὸν, ἀπὸ τοῦ πίω πίσω ῥήματος —, ἀλλὰ πάντες διεφθείροντο τῇ χρείᾳ τῶν φαρμάκων, πρὶν ἂν ἐγὼ ἔδειξα αὐτοῖς κεράσματα θεραπείας τῆς πραϋνούσης τὰς νόσους, αἷς θεραπείαις πᾶσαν ἀποδιώκουσι βλάβην τῶν νόσων. λοιπά περισσότερα. μοι ἐμοῦ. πλέον ἢ νῦν ἐθαύμασας.

477 πόρους γρ. καὶ δόλους, καὶ μηχανάς. μηχανάς. ἐμησάμην ἐνέβαλον αὐτοῖς κατὰ νοῦν πράττειν.

478 μέγιστον μεγαλώτερον. εἴ τις αὐτῶν. πέσοι ἔπεσε.

479 ἀλέξημ' ἀποσόβησις τῆς νόσου, ὃ φαγὼν ῥαΐσει τῆς νόσου καὶ παύσεται.

480 χριστὸν χριόμενον. πιστόν πινόμενον. ποτιστόν γρ. οὐδὲ πιστὸν, ἤτοι πινόμενον, ὅπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πίω πίσω.

481 κατεσκέλλοντο κατεσκελετοῦντο, κατεφθίνοντο. ἀπέθνησκον· οἱ γὰρ θανόντες ξηροί εἰσι.

482 κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων ἐπεὶ αἱ νόσοι σπεύδουσιν ὀλέσαι, τὰ δὲ ἥπια φάρμακα ἐξαμείβονται τὰς νόσους, ἤγουν ἐκλύουσιν· ἃ γὰρ αἱ νόσοι ἀπειλοῦσι, ταῦτα τὰ φάρμακα εἰς αὐτὰς μεταμείβονται. τὸ δὲ ἥπιον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ εὐφραίνομαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἰοῦ εἶναι. κιρνάματα μαλακῶν θεραπευμάτων.

483 αἷς κράσεσι. ἐξαμύνονται καταγωνίζωνται.

484 ἐστοίχισα ἐκόσμησα καὶ διεταξάμην καὶ ἔκρινα πρῶτος αὐτὸς τίνας τῶν ὀνείρων δεῖ εἰς πέρας ἐξελθεῖν καὶ φανερῶς γενέσθαι, καὶ τίνας μή· μαντείας τε τὰς δυσκόλους εἰς κατάληψιν καὶ γνῶσιν ἐγνώρισ᾽ αὐτοῖς, ἤγουν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν γινόμενα σημεῖα καὶ τεκμήρια. καὶ ἀκριβῶς ἐδίδαξα καὶ ἡρμήνευσα τὴν πτῆσιν τῶν ὀρνέων τῶν ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἐχόντων, οἵτινές τε δεξιοὶ καὶ οἵτινες εὐώνυμοι, ἤτοι τὴν δεξιάν τε καὶ τὴν ἀριστερὰν πτῆσιν τῶν ὀρνέων, καὶ τὴν διαγωγὴν ἥντινα ἔχουσιν ἕκαστοι· καὶ τίνες πρὸς ἀλλήλους εἰσὶν ἔχθραι καὶ φιλίαι καὶ μίση καὶ συνελεύσεις. τὸ γὰρ συνδιάγειν ὁμοῦ τοὺς οἰωνοὺς καὶ τὸ ἔχθραν ἔχειν πρὸς ἀλλήλους, ἢ καὶ φιλίαν, σημαντικὰ μαντειῶν καὶ ἀδήλων τεχμήρια παρὰ τοῖς μάντεσι πέφυκεν. ἰστέον δὲ ὅτι πολλὰ καὶ διάφορα εἴδη μαντειῶν καθεστήκασιν, ἐνταῦθα δὲ περὶ τούτων μόνων διαλαμβάνει, περὶ τοῦ ὀνειροκριτικοῦ, τοῦ οἰωνιστικοῦ, τοῦ ἡπατικοῦ, καὶ τοῦ θυτικοῦ, ἤγουν τοῦ κρίνειν ἀπὸ τῶν ὀνείρων τὰ μέλλοντα γενέσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς πτήσεως τῶν οἰωνῶν τῆς τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε ὃ μέλλει συμβῆναι τεκμαίρεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατομῆς τῶν ζῴων τὰ ὅμοια ἐννοεῖν. σχίζοντες γὰρ μέσον τὰ ἱερεῖα ἔβλεπον τὴν θέσιν τῶν ἐντοσθίων πάντων, καὶ ἐκ τούτου ἐτεκμαίροντο τὰ μέλλοντα γενέσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ τῆς χολῆς, ἥτις ἐκβληθεῖσα καὶ ἀνατιναγεῖσα πρὸς τὸ τῶν πολεμίων μέρος ἦτταν τούτων ἐσήμαινεν. ἢ ἀγαθοὶ κατὰ τὴν φύσιν ἢ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτῆσιν, δι᾽ ἧς ἂν τεκμήραιντο τὰ καθ᾽ ὁδὸν συναντήματα. ἡ μαντικὴ διαιρεῖται εἰς ὀνειροκριτικὸν, εἰς οἰωνοσκοπητικὸν, εἰς ἡπατικὸν καὶ εἰς θυτικόν. ἐστοίχισα ἔταξα.

485 ἔκρινα διωρισμένως εἶπον. χρὴ ἀπόκειται.

486 δυσκρίτους δυσνοήτους. ὕπαρ φανερῶς. κληδόνας δυσκρίτους μαντείας δυσγνώστους. κληδὼν λέγεται ἡ μαντεία ἀπὸ τοῦ τινὰς μὲν κλείειν, τινὰς δὲ δοκεῖν.

487 ἐνοδίους συμβολοὺς τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν συναντήματα, δι᾽ ὧν δεῖ συμβάλλειν καὶ μαντεύεσθαι.

488 γαμψωνύχων ἀγκύλους ἐχόντων ὄνυχας. σκεθρῶς ἀκριβῶς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ σκέπτομαι καὶ τοῦ θεωρῶ, ὁ ἐσκεμμένα καὶ μετὰ τοῦ μάλα προσέχοντος τὰ πράγματα βλέπων.

489 διώρισ᾽ διωρισμένως καὶ κεχωρισμένως ἔταξα πρὸς μαντείαν.

490 εὐώνυμοι κακομάντεις· δέον εἰπεῖν καὶ οἵτινές εἰσιν εὐώνυμοι, εὐωνύμους εἶπε πρὸς τὸ διώρισα, ὥσπερ καὶ προϊὼν ἐρεῖ τὸ λειότητα καὶ τὸ ποικίλην εὐμορφίαν. δίαιταν διαγωγήν.

491 ἕκαστοι τούτων.

492 στέργηθρα φιλίαι. συνεδρίαι κοινωνίαι καὶ συναγελασμοί.

493 λειότητα ὁμαλότητα. χροιὰν τίνα μαντείαν ποίαν.

494 δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν εὐαπόδεκτα θεοῖς. εἴη ταῦτα τὰ εὔσπλαγχνα.

495 λοβοῦ τοῦ ἄκρου τοῦ ἥπατος.

496 κνίσῃ δὲ κῶλα συγκαλυπτά τὰ τῶν μηρῶν ὀστᾶ συγκεκαλυμμένα κνίσῃ, ἢ τὰ μηρία πῶς δεῖ συγκαλύπτειν κνίσῃ, τῷ ἄνωθεν ἐπιτεθειμένῳ αὐτῶν λίπει· καὶ τὴν μακρὰν ὀσφῦν, γαστέρα, δηλαδὴ τὴν κοιλίαν, πυρώσας καὶ εἰς πῦρ ἐμβαλὼν ὡδήγησα τοὺς ἀνθρώπους εἰς τέχνην δυσκόλως νοουμένην, ἤτοι τὴν θυτικὴν μαντείαν· εὐκίνητος γὰρ οὖσα καὶ σπέρματα ἔχουσα ἡ γαστὴρ θύεται θεοῖς, ἀφ᾽ οὗ καὶ κλόνις ὀνομάζεται διὰ τὸ ἀεικίνητον. καὶ τὰ φλογωπὰ σήματα, ἤτοι τὰς διὰ πυρὸς μαντείας τυφλὰς οὔσας πρὶν καὶ οὐ φαινομένας, διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι, βλέπεσθαι ἐποίησα καὶ εἰς τοὐμφανὲς ἤγαγον καὶ πᾶσιν ὑπέδειξα. κνίσῃ ἀξουγκίῳ. κῶλα τὰ τῶν μηρῶν ὀστᾶ. συγκαλυπτὰ περικεκαλυμμένα. μακρὰν μεγάλην.

497 ὀσφῦν τὴν κοιλίαν, τὴν κύστιν. πυρώσας καύσας. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην δυσκατανόητον. τὴν θυτικὴν μαντείαν. δυσκαταγώνιστον.

498 ὥδωσα ὡδοποίησα καὶ ὡδήγησα. φλογωπὰ σήματα τὰ διὰ τῆς φλογὸς γινόμενα σημεῖα πρὸς τὸ μαντεύεσθαι.

499 ἐπάργεμα τυφλὰ, ἐκ τοῦ ἀργὸν τὸ λευκόν. λεύκωμα νόσος γίνεται περὶ τὸν ὀφθαλμὸν, ὅπερ ἀβλεψίαν ποιεῖ. διὰ τοῦτο γοῦν τὰ σκοτεινὰ φησὶν ἐπάργεμα, κατὰ ἀντίφρασιν· ἀργὸν γὰρ λέγεται τὸ λευκόν. Ἄλλως. ἐπάργεμα κυρίως τὰ λευκωματισθέντα, παρὰ τὸ ἀργόν. ἐξωμμάτωσα ἐφανέρωσα. ἐπάργεμα σκοτεινὰ, τυφλὰ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς γινομένου ἐπιχύματος.

500 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα ταῦτα μὲν, φησὶν, ὅσα εἶπον, οὕτως ἔχουσιν. τίς δὲ εἴποι ἄλλον τινὰ πρὸ ἐμοῦ ἐξευρεῖν τὰ τοῖς ἀνθρώποις ὠφελήματα κεκρυμμένα ὑποκάτω τῆς γῆς, χρυσὸν, ἄργυρον, χαλκὸν, σίδηρον καὶ ἄλλα τινά; οὐδεὶς εἴποι, τοῦτο σαφῶς γινώσκω, ἐὰν μὴ μάτην θέλῃ φλυαρῆσαι. ἐν ὀλίγῳ δὲ λόγῳ συλλήβδην μάθε ὅτι τὰς πάσας τέχνας ἐγὼ ἐξεῦρον. ταῦτ’ ἃ ἔφην. ἔνερθε ὑποκάτω.

501 ὠφελήματα ἐγνώρισα, ἀπὸ κοινοῦ.

503 πάροιθεν πρόσθεν.

504 μάτην φλῦσαι ψευδῶς φλυαρῆσαι. κατὰ παράχρησιν τὸ φλῦσαι. κυρίως δὲ φλύω ἐστὶν ἐπὶ σιδήρου παφλάζοντος. ἢ καὶ ἄλλως. ποιὰ λέξις τῶν λοπαδίων τὸ φλῦ φλῦ, ὅταν βράζωσιν.

505 βραχεῖ μύθῳ συντόμῳ λόγῳ, συλληπτικῶς καὶ ἡνωμένως.

506 βροτοῖσιν τοῖς ἀνθρώποις.

507 μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει μὴ νῦν, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους ὠφέλει μακρὰν τοῦ προσήκοντος καὶ τοῦ δέοντος, σαυτοῦ δὲ ἀφροντίστει κακῶς πάσχοντος. ὡς λίαν ἐγὼ ἐλπίζω τοῖς λόγοις οἷς λέγεις — τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ εὔελπίς εἰμι τῶνδε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων ὧν λέγεις — ὡς καὶ λυθήσῃ τῶν δεσμῶν καὶ πλέον τοῦ Διὸς ἰσχύσεις. μὴ νῦν βροτοὺς μὴ τὴν σὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλανθρωπίαν διεξιὼν διάτριβε· ἡ γὰρ τοιαύτη διατριβὴ ἔξω τοῦ πρέποντός ἐστιν· ἀλλὰ δεῖ καὶ σαυτοῦ πεποιῆσθαι φροντίδα. καιροῦ πέρα ἔξω τοῦ πρέποντος.

508 ἀκήδει καταφρόνει καὶ ἀφρόντιστον ἔχε. ἀμέλει. ὡς ὅτι.

509 εὔελπίς εἰμι λίαν ἐλπίζω. τῶν ἀπὸ τούτων. ἔτι ἀκμήν

510 μεῖον ἔλαττον.

511 ταῦτα τὸ εὐθῦναί με οὕτως ἤγουν νῦν. τελεσφόρος ἡ εἰς τέλος φέρουσα πάντα. οὐ ταῦτα ταύτῃ οὐ ταῦτα ταύτῃ καὶ οὕτως ἔχουσιν· ἡ μοῖρα δὲ τελεσφόρος καὶ πληρωτικὴ τούτων οὐ ταχέως τὰ κατ᾽ ἐμὲ κρανεῖ καὶ πληρώσει· ὅ ἐστιν, οὔπω με λυθῆναι μεμοίραται· πολλαῖς δὲ βλάβαις καὶ κακοπαθείαις δαμασθεὶς οὕτως ἀπολυθήσομαι· ἡ ἐμὴ δὲ σοφία κατὰ πολὺ ἀσθενεστέρα τῆς εἱμαρμένης.

512 κρᾶναι τελέσαι. πέπρωται μεμοίραται.

513 δύαις καμφθεὶς κακοπαθείαις κατεργασθεὶς, ταλαιπωρήσας. φυγγάνω φεύξομαι.

514 τέχνη δ᾽ ἀνάγκης ἀσθενεστέρα καὶ ἡ ἐμὴ τέχνη πρὸς τὴν τῶν Μοιρῶν ἀνάγκην οὐδέν τι πρᾶξαι δύναται.

515 τίς οὖν ἀνάγκης ἀνάγκην φησὶν ἢ τὴν μοῖραν, ἢ ἀνάγκην νόει τινὰ θεὸν, ἤ τις ἀσθενέστερος τῶν Μοιρῶν καὶ Ἐριννύων, αἳ δουλεύτριαι τῆς ἀνάγκης. οἰακοστρόφος κύριος καὶ διοικητής. εἰπόντος τοῦ Προμηθέως ὅτι ἡ ἐμὴ σοφία τῆς εἱμαρμένης ἥττηται, φησὶν ὁ χορός· τίς οὖν ἐστιν οἰακοστρόφος καὶ κυβερνήτης τῆς ἀνάγκης; ἤτοι τίς ἐστιν ὁ τῆς εἱμαρμένης ἐξουσιαστής; τοῦτο φησὶν ὁ χορός. καὶ λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἱ τρεῖς Μοῖραι, ἡ Κλωθὼ, ἡ Ἄτροπος καὶ ἡ Λάχεσις, καὶ αἱ τρεῖς Ἐρινύες, ἥ τε Τισιφόνη, ἡ Μέγαιρα καὶ ἡ Ἀληκτώ. καὶ πάλιν ὁ χορός φησι πρὸς αὐτόν· ἆρα ὁ Ζεὺς ἀσθενέστερός ἐστι τῶν Μοιρῶν καὶ οὐ δύναταί σε λῦσαι κρατούμενον, ὡς φῂς, ἀπὸ τῆς ἀνάγκης, οἷον εἰ θελήσει ὁ Ζεὺς πρὸ τῆς Μοίρας λῦσαί σε; οὐ δύναται τοῦτο ποιῆσαι, φησὶ δὲ ὁ Προμηθεὺς, ὁ Ζεύς· οὔκουν ἂν οὐδ᾽ αὐτὸς ἐκφύγοι τὴν πεπρωμένην.

516 Μοῖραι Κλωθὼ, Λάχεσις καὶ Ἄτροπος. μνήμονες Ἐριννύες αἱ μνημονεύουσαι τῶν παρ᾽ ἀνθρώποις κακῶν καὶ ἀντιδιδοῦσαι, Ἀληκτὼ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη. Ἐριννὺς ἀπὸ τοῦ ἔρι τοῦ σημαίνοντος τὸ ἄγαν καὶ τοῦ νύσσω, τὸ τιμωρῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν.

518 τὴν πεπρωμένην αὐτῷ μοῖραν.

519 τί γὰρ πέπρωται τί οὖν ἀπόκειται τῷ Διί; οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ ἀεὶ ἄρχειν. φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὡς, εἴτε κρατήσειεν ἀεὶ, εἴτε μὴ, οὐδαμῶς μάθοις ἂν ἐξ ἐμοῦ· μηδὲ παρακάλει με ὑπὲρ τούτου. προαναφωνεῖ δὲ λεληθότως τὸν τῆς Θέτιδος ἔρωτα. τί γὰρ πέπρωται ποῖον πεπρωμένον. πλὴν εἰ μή.

520 πύθοιο μάθοις.

521 ἦν που ὄντως. σεμνὸν ὑπέρογκον. μέγα. ξυναμπέχεις κατέχεις παρὰ σαυτῷ καὶ οὐκ ἐκφαίνεις ἡμῖν. ὄντως σεβάσμιόν ἐστι καὶ μυστηριῶδες ὃ κρύπτεις ἐν ἑαυτῷ.

522 τόνδε τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς πεπρωμένης.

523 καιρὸς γεγωνεῖν πρέπον λέγειν. συγκαλυπτέος ἄξιος ὑπάρχει κρύπτεσθαι.

524 σώζων φυλάττων παρ᾽ ἐμαυτοῦ καὶ μὴ ἐκφαίνων.

525 ἐκφυγγάνω ἐκφεύξομαι· ἵνα γὰρ αὐτὸν εἴπω, ἐκλύσεταί με Ζεὺς τοῦ δεσμοῦ.

526 μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων ὁ πάντα κρατῶν, φησὶ, καὶ διοικῶν Ζεὺς μηδαμῶς ποτε ἀντίπαλον κράτος καὶ οἱονεὶ ἐχθρὸν ποιήσειε τῇ ἐμῇ γνώμῃ, ἤγουν μηδέποτε ἐναντίος μοι γένοιτο· μηδὲ βραδύναιμι νισσομένη καὶ πορευομένη πρὸς τοὺς θεοὺς ἱεραῖς θοίναις, καὶ θυσίαις βουφόνοις, ταῖς μεγάλους ποιούσαις φόνους καὶ σφαγὰς τῶν ἱερείων. ἤτοι, μηδέποτε παυσαίμην τοῦ τιμᾶν τοὺς θεοὺς, καὶ θυσίας τούτοις προσάγειν παρὰ τὸν τοῦ ᾽Ωκεανοῦ πόρον, μηδὲ διὰ λόγων εἰς αὐτούς ποτε τοὺς θεοὺς ἁμαρτήσαιμι, ἀλλά μοι τόδε, τουτέστι τὸ τιμᾶν αὐτοὺς, εἴη διὰ παντὸς, καὶ μήποτ᾽ ἐκτακείη, τουτέστι μηδέποτε πηρωθείη. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κηροῦ· τὸ γὰρ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τοῦ κηροῦ καὶ τῆς χιόνος λέγεται. μηδαμῶς σχοίην ἀντίπαλον τὸν Δία, μηδὲ παυσαίμην θυσίας καὶ ἑορτὰς τοῖς θεοῖς ἄγειν. μηδάμ᾽ εἰς φόβον ἐλθὼν ὁ χορὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν Προμηθέα ὁμιλίαν φησὶ, μήποτε γένοιτο ὁ Ζεὺς ἐχθρὸς ἔμοιγε, μηδὲ παυσαίμην πρὸς τοὺς θεοὺς ἐρχομένη ἐν θυσίαις μεγάλαις ὁσίαις παρὰ τὸν ᾽Ωκεανὸν, τουτέστι, μήποτε παυσαίμην τῆς πρὸς θεοὺς τιμῆς. πάντα νέμων ἐξάγων, ἢ πάντα διοικῶν.

528 ἀντίπαλον ἐχθρόν.

529 ἐλιννύσαιμι ἀργήσαιμι καὶ ἀμελήσαιμι. ἐλιννύσαιμι ὀκνοῖμι, λήγοιμι, σχολάζοιμι, βραδύνοιμι, ἐγχρονίζοιμι. ὁσίαις ἐντίμοις, μεγάλαις.

530 θοίναις θυσίαις. ποτινισσομένα προσερχομένη.

531 βουφόνοις ἢ μεγάλαις, ἢ ταῖς ἐκ βοῶν γινομέναις. πατρός ἡμῶν.

532 ἄσβεστον ἀκατάπαυστον.

533 μηδ᾽ ἀλίτοιμι λόγοις μηδὲ προσκρούσαιμι πρὸς αὐτοὺς ἐν τοῖς πρὸς τὸν Προμηθέα λόγοις.

534 τόδε τὸ τιμᾶν τοὺς θεούς.

536 ἡδύ τι θαρσαλέαις εὐφραντὸν ἐλπίσι θαρραλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον, ἐν εὐφροσύναις φανεραῖς τρέφουσαν τὴν ψυχὴν ἐμέ. τοῦτο πρὸς τὸν κεκρυμμένον λόγον τοῦ Προμηθέως, εἰς ὃν ἐκκρεμῆ τὴν ἐλπίδα ἔχει, φαίνεται λεχθῆναι. εἴρηκε γὰρ ἄνω· «τόνδε γὰρ «σώζων ἐγὼ δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ βίας ἐκφυγγάνω.» ἡδύ εὐφραντόν. θαρσαλέαις ποιούσαις θάρρος.

537 τὸν μακρὸν τὸν πολύν. τείνειν βίον διαβιβάζειν.

538 φαναῖς σαφεστάταις.

539 θυμὸν ἀλδαίνουσαν τὴν ψυχὴν αὔξουσαν. ἐν εὐφροσύναις ἃς ἔχω εἰς τοὺς θεοὺς τιμαῖς.

540 φρίσσω δέ σε δειλιῶ καὶ τρέμω βλέπουσά σε διακοπτόμενον μυρίοις πόνοις. τὸν Δία μὴ φοβούμενος ἐν ἰδίᾳ γνώμῃ καὶ αὐθαιρέτως ἄγαν ὑπερβολικῶς σέβῃ καὶ τιμᾷς τοὺς ἀνθρώπους, ἄγαν φιλάνθρωπος εἶ. φρίσσω τρέμω.

541 διακναιόμενον κατεργαζόμενον.

543 ἰδίᾳ γνώμῃ ἰδίῳ θελήματι. σέβῃ τιμᾷς.

545 φέρ᾽ ἴδε, σκόπησον. ἄχαρις χάρις τῶν βροτῶν ἐστί.

546 ὦ φίλος φέρε, ὦ φίλος, ἐπειδὴ ἦν εἰς τοὺς βροτοὺς πεποίηκας χάριν, ἄχαρις καὶ οὐκ ἀποδεκτὴ ἔδοξε τῷ Διὶ, εἰπὲ τί δύνανται νῦν οἱ ἄνθρωποι βοηθῆσαί σοι κακῶς δι' ἐκείνους πάσχοντι. ἢ οὕτως, ἐπειδὴ ἡ εἰς τοὺς βροτοὺς χάρις ἄχαρις ἔδοξε, καὶ οὐδ' ἡντιναοῦν ἀπ' αὐτῶν ἂν ἔχοις ὠφέλειαν διὰ τούτους παθὼν, λέξον τίς ἄλλη ἀλκὴ καὶ τῶν παρόντων ἀπαλλαγή ἐστί σοι. ἀλκὰ τίς ἐφαμερίων δύναμις ἀνθρώπων.

547 ἄρηξις βοήθεια. ἐδέρχθης ἐθεάσω.

548 ὀλιγοδρανίην ἀσθενῆ δύναμιν. ὀλίγην δύναμιν, ἀπὸ τοῦ δραίνω ἢ δράω. ἄκικυν φαύλην ἰσχύν.

549 ἰσόνειρον ὅτι σκιαῖς ὀνείρων οἱ ἄνθρωποι παρεμφερεῖς, κατὰ τὸν Πίνδαρον. ἀλαὸν γένος ἀπροόρατον τοῦ μέλλοντος. ἰσόνειρον ἰσχὺν ἀνυπόστατον. ᾗ ἧτινι. φωτῶν ἀνθρώπων. ἀλαὸν τυφλὸν καὶ μάταιον.

550 ἐμπεποδισμένον διεστραμμένον κεκρατημένον ἐστί.

551 οὔποτε τὰν Διὸς ὑψηλῶς καὶ τραγικῶς τὸ τῆς εἱμαρμένης ὄνομα Διὸς ἁρμονίαν εἶπεν, ἀλλ' οὐ τὴν εἱμαρμένην. φησὶ γὰρ ὅτι οὔποτε αἱ τῶν ἀνθρώπων βουλαὶ διαφεύγουσι τὴν μοῖραν, ἀλλ' ὃ αἱ Μοῖραι βούλονται, τοῦτο καὶ ποιοῦσιν. ἔμαθον τάδε, ὦ Προμηθεῦ, τὰς σὰς ὀλεθρίας τύχας θεασαμένη. οὔποτε ὃν ὁ Ζεὺς κολάζει οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐξελεῖν δύναται. ἁρμονίαν τὸν ὅρον, τὸ θέλημα.

552 παρεξίασι ὑπερβαίνουσιν.

553 τάδε ἅ φημι.

554 ὀλοὰς ὀλεθρίας.

555 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος τοῦτό φησιν, ὅτι ἐπεγένετο καὶ ἐπῆλθέ μοι τὸ δισσὸν μέλος, τοῦτο ὃ νῦν θρηνῶ ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, καὶ ἐκεῖνο ὅπερ ἐτραγῴδουν περὶ τὸν καιρὸν τοῦ σοῦ γάμου, ὅτε τὴν Ἡσιόνην πρὸς γάμον ἤγαγες· οὐ γὰρ μόνη καθαρά μοι ἡ ἡδονὴ ἐκείνη καθέστηκεν, ἀλλ' ἔχει ἐν ταυτῷ καὶ τὸ λυπηρὸν, τουτέστιν, ὁμοῦ προσεγένετό μοι καὶ ἡ ἡδονὴ καὶ ἡ θλίψις διὰ σέ. Ἄλλως. τὸ δισσὸν μέλος ἐπῆλθε, τόδε καὶ τοῦτο ὃ νῦν ἐτραγῴδουν ἐπὶ τῷ σῷ πάθει, ἐκεῖνό τε ὅπερ ἐτραγῴδουν

περὶ τὰ λουτρὰ καὶ τὴν κοίτην ἐν ἰότητι γάμων, τουτέστιν ἐν συνόδῳ καὶ συνελεύσει, παρὰ τὸ ἰέναι πρὸς συνουσίαν, ὅτε ἤγαγες δάμαρτα καὶ γυναῖκα ὁμόλεκτρον τὴν ὁμοπάτριον ἡμῖν Ἠσιόνην ἔδνοις καταπείσας. ἔδνα δέ εἰσι τὰ ἐπὶ προικὶ διδόμενα πράγματα. ἢ ὅτε τὴν ὁμοπάτριον ἐμοὶ Ἠσιόνην ἤγαγες, πιθὼν τὴν ἑαυτῆς μητέρα ἔδνοις, ἤτοι προικίοις, ἔχειν ἐκείνην ὁμόλεκτρον. Ἠσιόνην δὲ θυγάτηρ ἦν Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. τὸ διαμφίδιον δέ μοι τὸ διπλοῦν μέλος ἐπῆλθέ μοι, τόδε καὶ ἐκεῖνο, ὅτε περὶ τὰ σὰ λουτρὰ ὑμεναίουν, καὶ ὅτε περὶ τὸ σὸν λέχος, ὅτε τὴν Ἠσιόνην καταπείσας ἐν δώροις ἤγαγες γυναῖκα ὁμόλεκτρον, ἥτις ἦν μία τῶν Ὠκεανίδων ὥσπερ καὶ ἡμεῖς. τοῦτο γὰρ λέγει τὸ ὁμοπάτριον. τὸ τόδε καὶ τὸ ἐκεῖνο ἀσύνδετον. προσέπτα ἐπῆλθε κατὰ νοῦν.

556 ὅτε ὁπότε.

557 καὶ λέχος καὶ περί.

558 ἰότητι γάμων πορείᾳ, ἤγουν ἐν συνόδῳ γάμων, παρὰ τὸ ἰέναι πρὸς συνουσίαν. ὑμεναίουν κατὰ τὸν σὸν γάμον ᾖδον. ἰότητι γάμων συνελεύσει. ὁμοπάτριον τὴν ταυτοῦ πατρὸς ἡμῖν.

559 ἔδνοις ἔδνα ἀπὸ τοῦ δεῖν τὴν εὐνὴν ἢ τὸ ἴδιον ἐκ νέου ἐν προιξί.

560 πιθὼν καταπείσας αὐτήν. κοινόλεκτρον ὁμόκοιτον.

561 τίς γῆ, τί γένος τὸ τῆς Ἰοῦς πρόσωπον μονῳδεῖ μὲν, ἔχει δὲ πρὸς ὑποκείμενον συναφὲς, ὅτι μαντεύεται αὐτῇ Προμηθεὺς τὰ μέλλοντα γενέσθαι, ὥσπερ ἀπ᾽ αὐτῆς ἔσται τρισκαιδέκατος κατὰ γενεὰν, ὃς αὐτῷ ὕστερον τῷ χρόνῳ ποτὲ ἐπαμυνεῖ. ἄλλως τε καὶ ὅτι αὐτὴν ὑπὸ Διός φησιν ἠδικῆσθαι, διὰ τοῦτο παραμυθεῖται τὸν Προμηθέα. τρισκαιδέκατον δὲ ἀπ᾽ αὐτῆς τὸν Ἡρακλέα λέγει ὁ Προμηθεύς· οὗτος γὰρ ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν. Ἡ Ἰὼ ἡ τοῦ Ἰνάχου θυγάτηρ, ἡ καὶ Ἰνὼ λεγομένη, ἐρασθεῖσα παρὰ Διὸς, ἐπεὶ τοῦτο ἔγνω ἡ Ἥρα καὶ ἔμελλε καταλαμβάνεσθαι παρ᾽ αὐτῆς, μετεβλήθη παρὰ τοῦ Διὸς εἰς βοῦν, ἵνα μὴ γνωσθῇ τίς εἴη. ἡ Ἥρα δὲ προσελθοῦσα τῷ Διὶ ἐξήτησε ταύτην, καὶ ἔλαβε δῶρον παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν Ἄργῳ τῷ πανόπτῃ φυλάττειν αὐτήν. ὁ δὲ Ζεὺς πάλιν ἐρασθεὶς αὐτῆς ἔπεμψε τὸν Ἑρμῆν, ἀφελέσθαι ταύτην τοῦ

Ἄργου καὶ διακομίσαι αὐτῷ· καὶ ἐπεὶ ἄλλως λαθεῖν Ἄργον τὸν πανόπτην οὐκ ἦν, διὰ βολῆς λιθείας τοῦτον ἀνῄρηκεν. οὗ τὸ φάσμα ἡ Ἥρα τῇ Ἰοῖ καὶ μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον παρεδείκνυεν ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. ἡ δὲ πολλὰ πλανηθεῖσα κατὰ διαφόρους τόπους τὸ τελευταῖον ἀπῆλθε καὶ πρὸς τὸν Καύκασον, ὀψομένη τὸν Προμηθέα. Ἡ Ἰὼ κατὰ χόλον τῆς Ἥρας μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν καὶ οἰστρηλατουμένη, ἐλθοῦσα καὶ εἰς ἑτέρους διαφόρους τόπους, κατήντησε καὶ ἔνθα ἦν ὁ Προμηθεὺς δεδεμένος πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τοῦ Καυκάσου· καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ἐκεῖσε προσηλωμένον ἐν ταῖς πέτραις τοῦ ὄρους, καὶ φησὶ θαυμάζουσα· τίς ἐστιν ἡ γῆ αὕτη; ποία γενεά; τίνα εἴπω βλέπειν τοῦτον τὸν κακοπαθοῦντα ἐν δεσμοῖς πετρίνοις ὀρείοις; εἶτα πρὸς τὸν Προμηθέα λέγει· ὑπὲρ ποινῆς ποίας ἁμαρτίας φθείρῃ; εἰπέ μοι, ποῦ πεπλάνημαι καὶ ἐν ποίᾳ γῇ εἰμί; ὅτε γὰρ συνεζεύχθης τῇ Ἡσιόνῃ, εἴχομεν χαράν· τανῦν δὲ ὁρῶσαί σε οὕτως πικρῶς προσαυαινόμενον λυπούμεθα. τίς γῆ ἐστὶν ᾗ βαίνω. τί γένος τὸ ἐνταῦθα οἰκοῦν. φῶ εἴπω. λεύσσειν βλέπειν.

562 ἐν πετρίνοισι τοῖς ὀρείοις, ἢ στερροῖς. διὰ τὸ τῇ τοῦ Καυκάσου πέτρᾳ προσηλῶσθαι τοῦτό φησι.

563 χειμαζόμενον πάσχοντα. ἀμπλακίης τίνος ἀμπλακίας ἤγουν πταίσματος κολάσεως ὀλέκῃ καὶ φθείρῃ; ἤγουν τί πταίσας καὶ κολασθεὶς ἐνταῦθα προσήλωσαι; καὶ εἰ μὲν περισπᾶται τὸ ποινᾶς, οὕτως· εἰ δὲ βαρύνεται, οὕτως, τίνος πταίσματος ὀλέκῃ καὶ μετὰ φθορᾶς δίδως ποινάς;

564 ὀλέκῃ πάσχεις. σήμηνον ὅπη εἰπὲ ποῦ.

565 ἡ μογερὰ ἡ ἀθλία.

566 ἃ ἄ, ἔα ἔα φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ. τὸ ἆ κλητικὸν ἐπίρρημά ἐστιν, ἢ μᾶλλον προσφωνηματικόν· διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ὦ προσφωνήσεως, ὅτι τοῦτο μὲν ψυχῆς ἀπαθοῦς, τὸ δὲ ᾆ πάθος ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικὸν, οἷον ἢ σχετλιασμὸν ἢ ὄνειδος ἢ ἀγανάκτησιν. ᾆ ᾆ ᾒ ᾔ θαυμαστικὸν καὶ ἐκπληκτικὸν τὸ ᾒ ᾔ, θρηνητικὸν δὲ τὸ ἃ ἄ.

567 χρίει τις κεντρίζει, κεντᾷ μέ τις τὴν ἀθλίαν οἶστρος. τοῦτο δὲ εἶπε παραδηλῶν καὶ δεικνύων τὸ χρίει τις αὖ με. αὐτὴ δὲ ἐμμανὴς οὖσα ὑπὸ

τοῦ οἴστρου φαντάζεται. κεντρίζει κατὰ μετάληψιν. χρίει τίς με τάλαιναν οἶστρος ζωΰφιον. κεντεῖ, διεγείρει, ἤγουν οἰστροῦμαι καὶ ἀναβακχεύομαι, φαντάζομαι τὴν τοῦ Ἄργου εἰκόνα. ἐπειδὴ ὑπὸ Διὸς ἐρασθεῖσα Ἰὼ εἰς βοῦν ὑπ᾽ αὐτοῦ μετεβλήθη, ἵνα λάθῃ τὴν Ἥραν, γνοῦσα αὕτη ταύτῃ ἐπέστησε κύνα Ἄργον καλούμενον, ὃν Ἑρμῆς ἀνελὼν Διὸς προστάγματι Ἀργεϊφόντης κέκληται. Ἥρα δὲ ἐποίησε τὴν Ἰὼ καὶ ἀποθανόντα αὐτὸν δοκεῖν ὁρᾶν, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ τὸν ταὼ ἀνθρώποις ἔδειξε, τῶν αὐτοῦ πεποικιλμένων πτερῶν ὥσπερ τισὶν ὀφθαλμοῖς.

568 εἴδωλον Ἄργου τινὲς οὕτω φασὶν, ἄλευ᾽ ἀντὶ τοῦ ἀναχώρει καὶ ἔκκλινε. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἄλευε. τὸ δὲ ὦ δᾶ ἀντὶ τοῦ ὦ γῆ Δωρικῶς· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν φασὶ καὶ τὸν γνόφον δνόφον. ἄλλοι δὲ γράφουσιν Ἀλευάδα, πατρωνυμικὸν ἀπὸ τῆς Ἀλεύας εὐθείας· ἤτοι φοβοῦμαι τὸ εἴδωλον Ἄργου τοῦ Ἀλευάδα καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεύα· ὁ γὰρ Ἀλεύας πατὴρ ἦν τοῦ πανόπτου. ἢ, ὃν δεῖ φυλάξασθαι καὶ ἐκκλῖναι. φαντάζεται γὰρ αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον φοβουμένη. ἀλευ᾽ ὦ δᾶ φεῦ ὦ γῆ, ἢ τοῦ Ἀλευάδα τοῦ υἱοῦ Ἀλεύα.

569 τὸν μυριωπὸν πολυόφθαλμον. πολλοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς εἶχεν ὁ Ἄργος, ὡς μυθεύεται· ὅθεν καὶ πανόπτης ἐλέγετο. βούταν δὲ αὐτὸν καλεῖ ἤτοι βουκόλον, διὰ τὸ αὐτῆς τῆς Ἰοῦς ἐπιστατεῖν μεταμειφθείσης εἰς βοῦν. τὸν μυριωπὸν τὸν διὰ παντὸς τοῦ σώματος ὀφθαλμοὺς ἔχοντα. βούταν βόσκον.

570 ὁ δὲ πορεύεται πρὸ ὀφθαλμῶν. δόλιον κακὸν, εἰς οἶστρον γάρ με φανεὶς ἐπαίρει.

571 ὃν οὐδὲ κατθανόντα ὃν οὐδὲ θανόντα ἡ γῆ κατέχει, ἀλλ᾽ ἐκ τῶν νεκρῶν ἀνερχόμενος ἐμὲ τὴν ἀθλίαν ὀπίσω καταδιώκει καὶ ποιεῖ πλανᾶσθαι νῆστιν. τὸ γὰρ φάσμα τοῦ Ἄργου μετὰ τὸ ἀναιρεθῆναι παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ αὐτὸν διὰ λίθου παρεδείκνυεν ἡ Ἥρα τῇ Ἰοῖ ἐπὶ τῷ μάλιστα ἐκφοβεῖν αὐτήν. οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει κρύπτει, ἀλλ᾽ ὡς ζῶν μοι φαντάζεται.

572 ἐξ ἐνέρων περῶν ἐκ τῶν νεκρῶν ἐρχόμενος.

573 κυνηγετεῖ, πλανᾷ τε νῆστιν ἀνιχνεύει καὶ πανταχῆ φοιτώσῃ παρίσταται καὶ πλανᾶσθαι ποιεῖ νῆστιν καὶ ἐστερημένην σιτίων ἢ στάσεως.

574 ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὅτι μετὰ κηροῦ ἦν πεπλασμένος ὁ δόναξ. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ὁ ἐν ταῖς ὀπαῖς παρακείμενον ἔχων κηρὸν ὑπηχεῖ αὐλός.

575 ὑπνοδόταν νόμον ἑσπέρα, φησὶν, ἐστὶν ἤδη καὶ ἡ σῦριγξ ἠχεῖ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ δόναξ. τὸ δὲ ἀχέτας, ἀντὶ τοῦ πολυήχητος, ὃς πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν αὐλούμενος τοῖς ποιμέσι διὰ τὴν τῶν ποιμνίων εἰσαγωγὴν καὶ πρὸς τὴν μάνδραν αὐτῶν εἰσέλευσιν. ἑσπέρα οὖν ἐστι, κἀγὼ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ὑπνοδόταν νόμον, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὕπνου, ἤτοι καιρὸν τὸν διδόντα τὸν ὕπνον, τουτέστι τὴν νύκτα. Ἄλλως. ἴσως ὑπνοποιόν τι μέλος πρὸς ἑσπέραν αὐλούμενον, ἢ τὸν ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑσπέρας διδόμενον ὕπνον τοῖς βουσί. φησὶν οὖν ὅτι ἤδη ἑσπέρα ἐστὶ κἀγὼ νῆστις οὖσα ἐλαύνομαι. Ἄλλως. ᾠδήν· ὅθεν καὶ τὸ νόμιον μέλος. τοιαύτην ᾠδὴν ᾄδει οἵαν ᾄδουσιν οἱ ποιμένες, ὁπότε τὰ θρέμματα ἐπὶ τὴν μάνδραν κατάγουσι κοιμηθησόμενα, οὐ μὴν δὲ οἵαν ὁπότε εἰς νομὴν αὐτὰ ἐξάγουσι. ἀχέτας καὶ ἐμμελής. ὑπνοδόταν νόμον διὰ τοῦτο λέγει τοῦτο, ἐπειδὴ νὺξ ἦν ὅτε ἐκεῖσε κατέλαβεν, ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ ποιμένες αὐλοῦσι παυσάμενοι τῆς νομῆς· ἢ ὅτι πᾶν μέλος ἐπαγωγόν ἐστι πρὸς ὕπνον, σαῖνον καὶ κατακλῶν τοὺς ἀκούοντας. ἐστὶ δὲ τὸν νόμον πρὸς τὸ ὑποτοβεῖ. ἰὼ ἰώ, ποῖ ποῖ, ποποῖ ποποῖ φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ φεῦ.

576 τηλέπλαγκτοι πλάνοι μακρὰν πλανῶντες. εὕρηται δὲ οὐ μόνον πλάνη, ἀλλὰ καὶ πλάνος, ὥσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὔθυνος. καὶ μαρτυρεῖ Ἰσοκράτης λέγων τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους.

577 Κρόνιε Ζεῦ.

579 ἐνέζευξας ἐνέβαλες. ἁμαρτοῦσαν πταίσασαν. ἔ ἔ ἐπιφώνημα. πλεονασμός.

580 οἰστρηλάτῳ δείματι δι' οἴστρου ἐλαύνοντι καὶ ἀναβακχεύοντι φοβήματι, ὃ πάσχω Ἄργον φανταζομένη.

581 παράκοπον μανικὴν καὶ παρακεκομμένην τὸν νοῦν.

583 ποντίοις δάκεσι θαλασσίοις θηρίοις. βορὰν τροφήν.

584 εὐγμάτων εὐχῶν.

585 ἄδδην δαψιλῶς καὶ ἀρκούντως. πολύπλαγκτοι πολλαχῆ γῆς φέρουσαι.

586 ὅπη πημονὰς ἀλύξω τὰς παρεστώσας ἐμοὶ κακοδαιμονίας ἐκφεύξομαι.

588 κλύεις πρόσφθεγμα ἀκούεις τοὺς λόγους. βούκερω τῆς εἰς βοῦν μεταβληθείσης. παρθένον λέγει ταύτην οὐχ ὡς οὖσαν παρθένον· ὁ Ζεὺς γὰρ ἔφθειρεν αὐτήν· ἀλλ᾽ ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς τραγικοῖς τὰς μοιχευθείσας βιαίως καὶ μὴ κατὰ τὴν ἰδίαν προαίρεσιν καλεῖν καὶ ταύτας παρθένους.

589 οὐ κλύω οὐκ ἀκούω. οἰστροδινήτου τῆς ἐν μανίᾳ στρεφομένης.

590 τῆς Ἰναχείας διὰ τοῦτο ὁ Προμηθεὺς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς Ἰοῦς Ἰνάχου ἐνέφηνεν, Ἰναχείαν κόρην καλεῖσθαι αὐτὴν, ἵνα δείξῃ εὐθὺς ὅτι μάντις ἐστὶν, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ ὁ Τειρεσίας, «νόστον “δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ᾽ Ὀδυσσεῦ.»” τῆς Ἰναχείης τῆς θυγατέρος τοῦ Ἰνάχου. ἢ Διὸς θάλπει κέαρ ἥτις τοῦ Διὸς μαραίνει, ἐκκαίει τὴν ψυχὴν τῷ ἔρωτι αὐτῆς.

591 ἔρωτι ἔρως, μέθη, ζῆλός τε καὶ δαίμων ἴσα. ὑπερμήκεις δρόμους τὴν μακρὰν πλάνην.

592 στυγητὸς μεμισημένη καὶ ζηλοτυπουμένη. στυγητὸς διὰ τὸν ζῆλον. τὸ δὲ ἰδίωμα Ἀττικόν· εἰώθασι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ διὰ τοῦ ος ἐκφέρειν, ὡς τὸ «κλυτὸς Ἱπποδάμεια.» πρὸς βίαν γυμνάζεται βιάζεται, διέρχεται.

593 ἀπύεις φωνεῖς.

594 εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ εἰπέ μοι τῇ ἀθλίᾳ, τίς ὢν σὺ οὕτως ἀληθῶς προσφωνεῖς καὶ ὀνομάζεις ἐμὲ, τὴν ἐκ θεᾶς τε τῆς Ἥρας ἐπελθοῦσάν μοι νόσον εἴρηκας; — λέγει δὲ τὸν τῆς πλάνης οἶστρον —, ἥτις μαραίνει καὶ καίει με κεντοῦσα βέλεσι φοιταλέοις, τοῖς ποιοῦσιν ἐμὲ ἁπανταχοῦ πορεύεσθαι πλανωμένην. τᾷ μογερᾷ κακοπαθεστάτῃ. τῇ ἀθλίᾳ.

595 μ᾽ πρὸς ἐμέ.

596 ἐτήτυμα ἀληθῆ. προσθροεῖς προσφθέγγῃ, προσαγορεύεις.

597 θεόσσυτον θεόθεν ἀπὸ τῆς Ἥρας ὁρμωμένην.

598 μαραίνει τήκει καὶ καταβάλλει. χρίουσα κεντοῦσα.

599 φοιταλέοισι ὁρμητικοῖς.

600 σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις ἐν μάστιξι δὲ σκιρτημάτων, τῶν ἀπὸ τοῦ οἴστρου κινήσεων καὶ πλανῶν, νήστισιν, ἤγουν ποιούσαις ἐμὲ ἀσιτεῖν, παρεγενόμην λαβρόσσυτος καὶ ταχεῖα καὶ ἄγαν ὁρμητικὴ, δαμασθεῖσα μήδεσι καὶ βουλεύμασι τῆς Ἥρας ἐπικότοις καὶ ὀργίλοις καὶ μανικοῖς. γράφεται δὲ καὶ νήστησιν διὰ τοῦ ή, ἤγουν ποιούσαις ἐμὲ μὴ ἵστασθαι, ἀλλὰ πλανᾶσθαι τῇδε κἀκεῖσε, ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ στάσις ἢ τοῦ ἵστημι στήσω. νήστισιν αἰκίαις ἐστερημέναις τροφῆς καὶ στάσεως. πληγαῖς, μάστιξι.

601 λαβρόσσυτος λίαν ὁρμωμένη.

602 ἐπικότοισι μήδεσι ὀργίλαις βουλαῖς Ἥρας.

603 δυσδαιμόνων ἀπὸ τῶν δυσδαιμόνων εἰσὶν οἵτινες τοιαῦτα μογοῦσιν οἷα ἐγώ. δυσδαιμόνων δέ τινες εἰσὶ, ἤτοι δυσδαίμονες. ἒ ἒ φεῦ φεῦ. μογοῦσιν πάσχουσιν.

604 τορῶς τέκμηρον ἀληθῶς, σαφῶς διασάφησον.

605 ἐπαμμένει ἀπόκειται.

607 χρὴ ἀπόκειται. φάρμακον νόσου θεραπεία καὶ ἀπαλλαγὴ τῆς μορφῆς ἀλλοιώσεως καὶ μανίας.

608 φράζε τᾷ δυσπλάνῳ λέγε ἐμοὶ τῇ κακῶς καὶ μανικῶς πεπλανημένῃ.

609 λέξω τορῶς σοι φανερῶς καὶ διαδήλως εἴπω σοι, οὐκ ἐμπλέκων λόγους ψευδεῖς τῷ πιθανῷ, ὥστε τούτους δοκεῖν ἀληθεῖς ἀλλ᾽ ἁπλῷ λόγῳ καὶ ἀψευδεῖ ταῦτα φράσαιμι, ὥσπερ πρέπει τοὺς φίλους ἀνοίγειν τὸ στόμα πρὸς φίλους, ἤτοι λαλεῖν. τορῶς σαφῶς.

610 οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν πρῶτον μὲν ἐν προοιμίοις καὶ αἰνίγμασιν ἔγραφον, ὕστερον δὲ καὶ καθόλου φανερῷ ἐχρῶντο τῷ λόγῳ. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ' οὐκ αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς φράζω. ἁπλῷ λόγῳ σαφές.

611 ὥσπερ καθά.

612 πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς τοῦτο λέγει δεικνὺς αὐτῇ ὅτι τῷ τῶν ἀνθρώπων εὐεργέτῃ ὁμιλεῖ, καὶ διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ καὶ αὐτὴ ἄνθρωπός ἐστι, οὐκ ἂν ἀπατηθείη.

613 ὦ κοινὸν ὠφέλημα ὦ κοινὴ ὠφέλεια γεγονὼς ὅλου τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἄθλιε Προμηθεῦ, χάριν τίνος καὶ ὑπὲρ ποίου ἁμαρτήματος ἀνταποδίδως ταύτην τὴν τιμωρίαν; τίνος ἕνεκα τιμωρῇ;

614 τλῆμον ἄθλιε διὰ τὰ παρόντα. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε τίνος πταίσματος τὴν τιμωρίαν πάσχεις, τουτέστι τί ἁμαρτὼν πάσχεις ταῦτα τὰ δυστυχήματα, κόλασιν τοῦ πταίσματος; τὸ γὰρ οὕτως ἀθλίως προσηλῶσθαί σε κόλασίς ἐστί τινος ἁμαρτίας· τίς οὖν ἐστὶν αὐτή;

615 ἁρμοῖ πέπαυμαι νεωστὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων τῶν συντιθεμένων καὶ ἁρμοζόντων τῷ νέῳ, ἢ παρὰ τὸ ἁρμόζειν καὶ τῷ μέλλοντι καὶ τῷ ἐνεστῶτι, ἅμα γὰρ εἶπον καὶ ἅμα παρῆλθον. νεωστὶ, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων τῶν νεωστὶ συντεθειμένων. ἔστι δὲ τὸ ἁρμοῖ τοπικὸν κυρίως, ἐνταῦθα δὲ χρονικόν. καὶ γὰρ πρὸ ὀλίγου τὰ αὐτὰ κακὰ ἔλεγε πρὸς τὰς νύμφας. ἁρμοῖ ἀπείρηκα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμάτων.

616 οὔκουν πόροις ἂν οὔκουν παράσχοις ἐμοὶ, φησὶ, τήνδε τὴν δωρεὰν, ἤτοι τὸ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ δεσμεύσας σε ἐν τῷ Καυκάσῳ; τὸ δὲ δωρεὰν ἐπὶ συμφορᾶς λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ κακοῦ, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος «Κρύπτομεν ἀνιηρὰ Ποσειδῶνος ἄνακτος δῶρα.» πόροις παράσχοις.

617 αἰτῇ ζητεῖς. πᾶν γὰρ ὃ θέλοις. μου ἐμοῦ.

618 ὤχμασε ἐποίησεν ἀναβασταχθῆναι. ὀχμὴ λέγεται τὸ μέσον ἐχόμενον, ἢ παρὰ τὸ ἔχειν ἔχημα, καὶ ἔχμα κατὰ συγκοπήν. σήμηνον εἰπέ. ἐν φάραγγι ἐν τῷ κρημνώδει τόπῳ τούτῳ. ὤχμασεν προσεπαττάλευσεν.

619 βούλευμα μὲν τὸ Δῖον πρὸς τὴν τῆς Ἰοῦς ἐρώτησιν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεὺς εἰπούσης τίς σε ὤχμασε καὶ προσέδησεν ἐν τῷ ὄρει, φησὶν ὅτι τὸ δῖον βούλευμα, τουτέστιν ἡ βουλὴ τοῦ Διὸς, τὴν δέσιν ἐπεβουλεύσατό μοι, ἡ χεὶρ δὲ τοῦ Ἡφαίστου ὑπουργήσασα αὐτῷ πρὸς τὴν ἐμὴν δέσιν προσήλασεν ἐμοὶ μοῖραν θανατηφόρον καὶ κῆρα. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον ἡ βουλὴ τοῦ Διός. Ἡφαίστου δὲ χεὶρ οὗτος γὰρ αὐτῷ ὑπηρέτησε.

620 ποινὰς δίκας. τίνεις δίδως, ἄγουν τί ἁμαρτὼν ὧδε κολάζῃ;

621 τοσοῦτον ἀρκῶ διὰ τὸ μὴ ταυτολογῆσαι. τοσοῦτον ὅσον εἴρηκα.

622 καὶ πρός γε τούτοις καὶ σὺν τούτοις δίδαξόν με ποῖος χρόνος γενήσεται πλήρωμα τῆς ἐμῆς πλάνης, ἀντὶ τοῦ ἐν ποίῳ καιρῷ τοῦ πλανᾶσθαι παυσθήσομαι. τέρμα τέλος.

623 δεῖξον φανέρωσον. χρόνος ὁ δοῦναι μέλλων.

624 τὸ μὴ μαθεῖν ὁ Προμηθεύς φησι πρὸς αὐτὴν ὅτι κρεῖσσόν ἐστι μὴ μαθεῖν ταῦτα παρὸ μαθεῖν. ἡ δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν, μηδαμῶς ἀποκρύψῃς ὅπερ μέλλω παθεῖν. Ἄλλως. Ἐπικούρειόν ἐστι τοῦτο τὸ δόγμα, ἀναιροῦν τὴν μαντικήν· εἱμαρμένης γὰρ, φησὶ, πάντων κρατούσης, πρὸ καιροῦ λελύπηκας εἰπὼν τὴν συμφορὰν, ἢ χρηστὸν τὴν ἡδονὴν ἐξέλυσας. λέγουσι δὲ καὶ τὸ «Ἃ δεῖ γενέσθαι, «ταῦτα καὶ γενήσεται.» μὴ μαθεῖν τοῦτο. ἢ παρό. τάδε ταῦτα.

625 μὴ ὅρα ἵνα.

626 μεγαίρω τοῦδε τοῦ δωρήματος φθονῶ σοι τοῦ εἰπεῖν σοι τοῦτο. ἀλλ᾽ οὐ φθονῶ σοι, φησὶ, τούτου τοῦ δωρήματος· δηλονότι τοῦ μαθεῖν σε ἀπ᾽ ἐμοῦ τὰς σὰς συμφορὰς καὶ ἃ μέλλεις παθεῖν. τοῦτο δὲ εἰπόντος τοῦ Προμηθέως, φησὶν ἡ Ἰὼ πρὸς αὐτόν· διὰ τί οὖν βραδύνεις καὶ ἀργεῖς μὴ γεγωνίσκειν καὶ βοᾶν καὶ λέγειν ἐμοὶ ἅπαν ὃ μέλλω παθεῖν; εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὴν ἀποκριθεὶς ὁ Προμηθεύς φησιν· οὐχὶ διὰ φθόνον τοῦτο ποιῶ, τὸ μὴ ἀναδιδάξαι σε πάντα ἃ μέλλεις παθεῖν, ἀλλὰ διότι δειλιῶ ταράξαι τὸν σὸν λογισμόν· ἡ γὰρ τούτων διήγησις ταραγμὸν ἐμποιήσει σοι. πρὸς τοῦτο δὲ ἀντιλέγει ἡ Ἰὼ, μὴ παρὸ δεῖ καὶ πλέον ἢ ἐμαυτὴν ἐλεῶ φρόντιζέ

μου· ὅτι ἐμοὶ λίαν εὐφραντὸν τὸ ἀκούειν τὰς ἐμὰς συμφοράς. τοῦτο δὲ ἔξωθεν λαμβάνεται.

627 τί δῆτα μέλλεις βραδύνεις. τί οὖν ἀναβάλλῃ, ἐπεὶ οὐ φθονεῖς, ὡς λέγεις; φθόνος μὲν οὐδεὶς τοῦτο λέγειν. ὀκνῶ θρᾶξαι ἀναβάλλομαι ταράξαι.

628 θρᾶξαι ἤγουν ταράξαι, τροπῇ τοῦ τ εἰς θ καὶ ἐκβολῇ τοῦ α.

629 μᾶσσον μᾶσσον τὸ μακρότερον, τὸ μὴ ἆσσον. προκήδου φρόντιζε. μᾶσσον μᾶλλον. μεῖζον ἢ δεῖ. ὡς ὅτι. ἐμοὶ γλυκὺ τοῦτο μαθεῖν.

630 προθυμῇ προθυμίαν ἔχεις. χρὴ πρέπει.

631 μήπω γε ὁ χορὸς λέγει, μήπω εἴπῃς τὰ τῆς Ἰοῦς, ἀλλὰ δὸς κἀμοὶ μερίδα ἡδονῆς ἔχειν, τοῦ ἀκοῦσαι τῶν ταύτης παθημάτων. ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ πρῶτον λεγούσης τὰς πολυφθόρους ἑαυτῆς τύχας μάθωμεν καὶ ἀκούσωμεν τὴν αὐτῆς νόσον, τὰ ἐπίλοιπα δὲ τῶν ἄθλων καὶ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν αὐτῆς ὧν μέλλει ἔτι παθεῖν διδαχθήτω παρὰ σοῦ. τοῦτο δὲ λέγει ἅμα σαφηνίζων τῷ ἀκροατῇ τὰ πράγματα διὰ τῶν τῆς Ἰοῦς καὶ Προμηθέα παραμυθούμενος, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ τά τε τῆς Ἰοῦς ῥηθείη, εἶτα πάλιν τὰ παρ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐξαλλαγὴ τῆς τάξεως νεαροποιήσῃ τοὺς ἀκούοντας. μοῖραν μερίδα. πόρε πάρασχε.

632 ἱστορήσωμεν μάθωμεν, ἐρωτήσωμεν.

633 πολυφθόρους τύχας πολυπλάνους. τὰς πολλῆς φθορᾶς καὶ δυστυχίας προξένους.

634 ἄθλων κακοπαθημάτων. τῶν αὐτῆς πόνων. διδαχθήτω μαθέτω.

635 ὑπουργῆσαι διακονῆσαι.

636 καὶ κασιγνήταις πατρὸς εἰκότως φησὶ τὸν Ἴναχον ποταμὸν ἀδελφὸν εἶναι τῶν Ὠκεανίδων, ἐπειδή φασι τὸν Ὠκεανὸν πατέρα εἶναι πάσης ὑγρᾶς οὐσίας. καὶ κασιγνήταις πατρός Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος υἱὸς μὲν Ἴναχος, θυγατέρες δὲ αἱ Ὠκεανίδες νύμφαι λεγόμεναι. τοῦ δὲ Ἰνάχου θυγάτηρ Ἰώ. διὰ τοῦτο οὖν τὰς Ὠκεανίδας ἀδελφὰς τοῦ Ἰνάχου φασίν. Ἴναχος ἦν βασιλεὺς, ἔχων θυγατέρα Ἰὼ, ἀκόλαστον οὖσαν καὶ πρὸς

συνουσίαν ἀρρένων ἐπιρρεπῆ. βλέπων οὖν αὐτὴν ὁ πατὴρ αἰσχρὰ πράττουσαν ἀπεδίωξε τῆς πατρίδος· ἡ δὲ πάσας χώρας διήρχετο μαινομένη καὶ οἷον ὑπὸ οἴστρου κεντουμένη ὑπὸ τῆς ἀκολασίας καὶ ἀσελγείας. ἄλλως τε πάντος ὅτι δεῖ πείθεσθαι τοῖς κελεύουσιν ἃ μὴ βάρος προσφέρει. τὸ δὲ κασιγνήταις πατρὸς λέγει, ἐπειδὴ αὗται μὲν Νηρηΐδες ἦσαν, ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς Ἴναχος ποταμὸς Ἄργους. ἄλλως κατὰ ἄλλον τρόπον. κασιγνήταις πατρὸς ἀδελφαῖς οὔσαις τοῦ σοῦ πατρός.

637 ὡς ἀποκλαῦσαι τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι πᾶς ὅστις μέλλει οἴσεσθαι δάκρυ καὶ οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων ἀξίαν τριβὴν καὶ ἐπιμονὴν τῆς διηγήσεως ἔχει ἐκεῖ. ἡ σύνταξις, ἐνταῦθα ὅπου μέλλει τις οἰκτειρηθῆναι παρὰ τῶν ἀκουόντων, ἤγουν ὅπου εἰσὶν ἀκροαταὶ συμπαθεῖς καὶ οἰκτίρμονες, ἀξίαν καὶ πρέπουσαν σχολὴν ἔχει ἀποκλαῦσαι καὶ θρηνῆσαι τὰς οἰκείας τύχας. ἀποκλαῦσαι αὐτάς. τύχας τὰς σὰς δυστυχίας.

638 ἐνταῦθ’ εἰς ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα. ὅπη ὅπου.

639 πρὸς τῶν κλυόντων παρὰ τῶν ἀκουόντων. ἀξίαν τριβήν ἔγκαιρον διήγησιν. ἀργίαν. εἰς ὃ πρᾶγμα τοὺς συναλγήσοντας ἕξει τις, εἰ διατρίψει διηγούμενος, τοῦτο οὐκ εἰς κενὸν αὐτῷ ἡ διατριβὴ ἔσται.

640 οὐκ οἶδ’ ὅπως ἡ Ἰώ φησι πρὸς τὸν χορὸν ὅτι οὐκ οἶδα πῶς ἀπειθήσω ὑμῖν θελούσαις μαθεῖν τὰ περὶ ἐμοῦ. ἐν λόγῳ δὲ ἀληθεῖ μαθήσεσθε ἅπαν ὅπερ θέλετε. καίτοι καὶ εἰς δάκρυα ἐμβάλλομαι διηγουμένη τὴν ἐκ θεῶν ἐπελθοῦσάν μοι ζάλην καὶ τὸν κλύδωνα τῶν συμφορῶν καὶ τὴν ἀλλοίωσιν τῆς ἐμῆς μορφῆς, ὅθεν μοι ἐπῆλθεν. εἶτα ἀφηγεῖται τὴν πᾶσαν ὑπόθεσιν, τὸν τοῦ Διὸς ἔρωτα πρὸς αὐτήν, τὴν τοῦ πατρὸς Ἰνάχου πρὸς τὴν Πυθίαν ἀποστολήν, τὴν τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείαν, καὶ τὴν ἑαυτῆς ἐκδίωξιν ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς, καὶ τὴν εἰς βοῦν μεταβολήν, καὶ τὴν τοῦ Ἄργου τοῦ πανόπτου φυλακήν, λέγουσα ὅτι ἀεὶ ὄψεις νυκτεριναὶ, ἤτοι ὄνειροι ἀναστρεφόμενοι εἰς τοὺς ἐμοὺς οἴκους, ἔλεγον ἐν λόγοις ὁμαλοῖς πρὸς ἐμὲ, ὦ μεγάλως εὐτυχεστάτη κόρη, τί παρθένος μένεις ἐπὶ πολὺ, δυνατοῦ σοι ὄντος γάμου μεγίστου τυχεῖν; ὁ γὰρ Ζεὺς κατακαίεται βέλει τοῦ σοῦ ἔρωτος καὶ θέλει συμβοηθῆσαι αὐτῷ καὶ τὴν Ἀφροδίτην.

σὺ δὲ μὴ ἀπορρίψῃς τὴν τοῦ Διὸς συνουσίαν, ἀλλ᾽ ἔξελθε πρὸς τὴν πηγὴν τὴν Λέρνην, ἵνα ὁ Ζεὺς παυθῇ τοῦ ἔρωτος. ὅπως πῶς. ἀπιστῆσαι ἀπιθῆσαι. χρὴ πρέπει.

641 σαφεῖ δὲ μύθῳ ἀληθεῖ λόγῳ.

642 πεύσεσθε μαθήσετε.

643 θεόσσυτον χειμῶνα θεοπόρευτον. τὴν ἐκ τῆς Ἥρας ὁρμηθεῖσαν δυστυχίαν.

644 ὅθεν ἀφ᾽ ἧς αἰτίας. προσέπτατο ἐπῆλθε.

645 ὄψεις ἔννυχοι θεωρίαι νυκτεριναὶ, ὀνείρατα. πολεύμεναι ἐπερχόμεναι.

646 ἐς παρθενῶνας εἰς τοὺς οἴκους. παρηγόρουν παρέπειθον, ἠπάτων με.

647 λείοισι μαλακοῖς, θελκτικοῖς. μέγ᾽ εὐδαίμων λίαν εὐτυχής.

648 δαρὸν ἐπιπολύ. ἐξὸν δυνατοῦ ὄντος.

649 ἱμέρου ἐπιθυμίας τῆς σῆς.

650 τέθαλπται ἐξεκαύθη, τέτρωται. ἐπειδήπερ τὸν ἔρωτα καὶ βέλη καὶ πῦρ φέρειν φασὶ, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε τέτρωται πρὸς τὸ βέλει, ἀλλὰ τέθαλπται, παριστὰς ἐντεῦθεν τὸ πῦρ τοῦ θεοῦ. συναίρεσθαι Κύπριν μετὰ σοῦ λαβεῖν εἰς γαμικὴν φιλίαν Ἀφροδίτην. συναίρομαί σοι τοῦδε καὶ συναίρομαί σοι τόδε, ξυναίρεσθαι γρ. ξυνάρασθαι. συναίρομαι τὸ συλλαμβάνω καὶ τὸ συμβοηθῶ. συμβοηθῆσαι, ὑπουργῆσαι εἰς μίξιν καὶ συνελθεῖν.

651 ἀπολακτίσῃς ἀποφύγῃς. ἀπορρίψῃς, ἀτιμάσῃς.

652 Λέρνη πηγὴ Ἄργους.

653 λειμῶνα λιβαδιαστικὸν τόπον. ἄλσος. βουστάσεις πατρὸς προάστια, ἔνθα ἵσταντο οἱ βόες τοῦ πατρός.

654 ὡς ἵνα. λωφήσῃ καταπαύσῃ.

655 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασι τοιούτοις ὀνείροις συνειχόμην ἡ ἀθλία κατὰ πάσας νύκτας ἔς τε καὶ ἕως οὗ ὑπέμεινα ταῦτα ἀναγγεῖλαι καὶ

εἰπεῖν τῷ πατρί μου. ὁ δὲ πατήρ μου εἰς τὴν Πυθὼ καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Δωδώνης, εἰς τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖα, ἔπεμπε πολλοὺς θεοπρόπους, ἢ θεωροὺς μηνυτὰς τῶν μαντείων, ἵνα μάθῃ τί ποιήσει ἢ εἴπῃ. ὑπέστρεψαν δὲ καὶ ἦλθον οἱ ἀποσταλέντες παρ᾽ ἐκείνου, ἀναγγέλλοντες καὶ μηνύοντες μαντείας ποικίλας καὶ αἰνιγματώδεις καὶ ἀσαφεῖς· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἀσήμους, ἀντὶ τοῦ οὐ φανερούς. τὸ δὲ «δυσκρίτως εἰρημένους» ἀντὶ τοῦ αἰνιγματωδῶς καὶ λοξῶς λεχθέντας. ὕστερον δὲ ἦλθε τῷ Ἰνάχῳ μαντεία φανερὰ, λέγουσα καὶ παραινοῦσα ἐκβάλλειν ἐμὲ τῶν τε οἴκων πόρρω καὶ τῶν τῆς πατρίδος χώρων ἀπόλυτον πλανᾶσθαι ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. καὶ ἐὰν οὐ θέλῃ, ἐπελθεῖν εἰς αὐτὸν πυρίνην ὄψιν ἔχοντα κεραυνὸν τοῦ Διὸς, ὃς πᾶν τὸ γένος αὐτοῦ ἀφανίσει. εὐφρόνας τὰς νύκτας.

656 ἔς τε μέχρι ὅτου.

657 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ᾽ ὀνείρατα ὑπέμεινα ἐγὼ εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ νυκτὶ ἐπερχόμενά μοι.

658 Πυθὼ τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. Δωδώνην πόλις ἔνθα Διὸς ἱερὸν ἦν ἔχον δρῦν λαλοῦσαν καὶ μαντευομένην.

659 θεοπρόπους Ὁμηρικὴ ἡ λέξις. θεοπρόπος οὐ μόνον ὁ μάντις, ἀλλὰ καὶ ὁ πεμπόμενος δέχεσθαι παρὰ θεῶν χρησμούς. ἴαλλεν ἔπεμπεν.

660 λέγοντα αὐτόν. δαίμοσι τοῖς θεοῖς. φίλα προσφιλές.

661 ἀναγγέλλοντες δηλοῦντες. αἰολοστόμους ποικίλους, δυσνοήτους.

662 ἀσήμως δυσκρίτως σκοτεινῶς, ἀγνώστως. τὸ ἀσήμως καὶ δυσκρίτως εἰρημένους ἑρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ αἰολοστόμους.

663 ἐναργὴς βάξις φήμη, ἀγγελία. φανερὰ ῥῆσις.

664 ἐπισκήπτουσα παραινοῦσα, προστάττουσα. μυθουμένη λέγουσα.

665 πάτρας ὠθεῖν με τῆς πατρίδος ἐκβάλλειν ἐμέ.

666 ἄφετον ἐλεύθερον.

667 κεἰ μὴ θέλει ὁ Ἴναχος τοῦτο ποιῆσαι. πυρωπὸν καυστικόν. πυρώδη. μολεῖν ἐλθεῖν.

668 πᾶν ὅλον. ἐξαϊστώσει ἀφανίσει.

669 τοιοῖσδε πεισθείς τοιαύταις μαντείαις τοῦ Ἀπόλλωνος πεισθεὶς ὁ πατήρ μου Ἴναχος ἐξεδίωξέ με ἀπὸ τῶν οἴκων ἄκουσαν ἄκων, μήτε ἐκεῖνος θέλων, μήτε ἐμὲ θέλουσαν, ἀλλ᾽ ἐβίαζεν αὐτὸν κατὰ ἀνάγκην ταῦτα ποιεῖν ὁ τοῦ Διὸς χαλινὸς, τὸ βούλημα τοῦ Διὸς καὶ ἡ βία, ἤγουν αὐτὸς ὁ Ζεὺς κατὰ περίφρασιν. τηνικαῦτα δὲ μετάμειψις καὶ ἀλλοίωσις γέγονε τῆς ἐμῆς μορφῆς· μετεβλήθην γὰρ εἰς βοῦν, καὶ αἱ φρένες διεστραμμέναι ἦσαν ἐμοί. οὐ γὰρ εἶχον πεφρενῶσθαι ἀνθρωπίνως. διὰ τούτων καταπεισθείς. Λοξίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

670 ἐξήλασε ἐδίωξε. κἀπέκλεισε ἔξω ἔκλεισε τῶν δωμάτων.

671 ἄκουσαν ἄκων μὴ βουλομένην καὶ μὴ βουλόμενος. νιν αὐτόν.

672 πρὸς βίαν πράσσειν τάδε βιαίως ἐμέ.

673 μορφή ἡ ἐμή. διάστροφοι ἦσαν διεστραμμέναι ἐγένοντο.

674 κεράστις ἤτοι κέρατα ἔχουσα, βοῦς κερασφόρος γενομένη, ὡς βλέπετε, τρωθεῖσα μύωπι ὀξυστόμῳ, τῷ ὀξέως δάκνοντι, μανικῶς ᾖσσον, ὥρμων καὶ ἐκινούμην, πρός τε τὸν ῥοῦν τῆς Κέγχρης, ἥτις κρήνη ἐστὶν Ἄργους, καὶ πρὸς τὴν Λέρνην τὴν πηγήν. κεράστις κερασφόρος. ὡς καθά. ὀξυστόμῳ ὀξὺ στόμα ἔχοντι. μύωπι πλήκτρῳ. χρισθεῖσ᾽ παρακινηθεῖσα.

675 μύωπι χρισθεῖσ᾽, ἐμμανεῖ σκιρτήματι πάνυ ἐπιτηδείως ὁ Αἰσχύλος ἐχρήσατο τῷ λόγῳ τοῦ κέντρου διὰ τὸ περιστᾶν τὴν Ἰὼ βοόμορφον· εἰώθασι γὰρ οἱ βόες κέντροις πρὸς ἐργασίαν νύττεσθαι.

676 ᾖσσον ὥρμησα, ἦλθον. εὔποτον ῥέος τὸ καλῶς καὶ ἡδέως πινόμενον ῥεῦμα.

677 γηγενὴς ὁ ἐκ τῆς γῆς γεννηθείς. βουκόλος δὲ γηγενής βουκόλος δὲ ἀπηνὴς καὶ ἀνήμερος — λέγει δὲ τὸν Ἄργον, τὸν πανόπτην, ὃν βουκόλον καλεῖ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν αὐτῆς μεταβληθείσης εἰς βοῦν — ὠμάρτει καὶ

συνηκολούθει μοι ἐν πυκνοῖς ὀφθαλμοῖς, — πολυόφθαλμος γὰρ ἦν, ὡς προείρηται — δεδορκὼς καὶ ἐπιτηρῶν καὶ βλέπων τὰς ἐμὰς ὁδούς. ἀνέλπιστος δὲ θάνατος αὐτὸν τῆς ζωῆς ἀπεστέρησεν· ὁ γὰρ Ἑρμῆς, πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ διὸς ἐπὶ τῷ ἀναλαβέσθαι τὴν Ἰὼ ἐξ αὐτοῦ, ἀνεῖλεν αὐτὸν διὰ λιθείας βολῆς.

678 ἄκρατος ὁ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ φέρων, ἀλλ᾽ ἄκρατος ὢν τὴν ὀργὴν, ἤτοι ἀκαταπόνητος, μὴ κρατούμενος. ἄκρατος ὀργὴν ὁ πολὺς καὶ ἀκράτητος κατὰ τὴν ὀργήν. ἄκρατον δὲ λέγει αὐτὸν κατὰ τὴν ὀργὴν καὶ λίαν ὀργίλον ὄντα καὶ μηδὲν ἡμερότητος ἐν ἑαυτῷ περιφέροντα. ἐγὼ δὲ, ὑπὸ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη, γῆς πρὸς γῆν ἐλαύνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἀφ᾽ ἑτέρας γῆς εἰς ἑτέραν πορεύομαι καὶ ἐλαύνομαι πλανωμένη.

679 ὅσσοις δεδορκὼς ἠκολούθει πυκνοῖς, συχνοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπων. τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους τὰς ἐμὰς ὁδοιπορείας.

680 ἀπροσδόκητος ἀνέλπιστος. αἰφνίδιος μόρος ἐξαίφνης θάνατος.

681 οἰστρόπληξ οἰστρόπληξ, ὁ ὑπὸ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουπλήξ ὁ τὸν βοῦν πλήσσων. οἰστροπλήξ ὁ πλήσσων οἶστρος, οἰστρόπληξ δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ οἴστρου πλησσόμενος. καὶ βουπλήξ ὁ τὸν βοῦν πλήσσων, βούπληξ δὲ ὁ πλησσόμενος ὑπὸ τοῦ βοός. μαινομένη, τῷ οἴστρῳ πληγεῖσα.

682 θείᾳ ἐκ τοῦ Διός. γῆς ἀπό. πρὸς γῆν ἄλλην. ἐλαύνομαι διώκομαι.

683 κλύεις τὰ πραχθέντα καταλέξασα καὶ προειποῦσα ἃ πέπονθε νῦν φησὶ πρὸς τὸν Προμηθέα, ἤκουσας ἃ πέπονθα, ἀντὶ τοῦ, ταῦτά ἐστιν ἃ εἶπόν σοι, ἤγουν τὰ ἐμὰ παθήματα, εἰ δὲ καὶ ἄλλο τι ἔχεις σὺ εἰπεῖν ἐπίλοιπον τῶν ἐμῶν πόνων, σήμαινε, δείκνυε, λέγε μοι, μηδὲ οἰκτίσας ξύνθαλπε λόγοις ψευδέσι· οἱονεὶ, μή με αἰδούμενος μηδ᾽ ἐλεῶν παρηγόρει λόγοις ψευδέσιν· ὡς τὸ «μηδέ τί μ᾽ αἰδόμενος «μειλίσσεο μηδ᾽ ἐλεαίρων, ἀλλ᾽ εὖ μοι κατάλεξον.» νόσημα γὰρ κάκιστόν φημι τοὺς ψευδεῖς λόγους καὶ μὴ τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶς λέγοντας. τὰ πραχθέντ᾽ τὰ εἰς ἐμὲ, τὰ γενόμενα. εἰ δ᾽ ἔχεις Προμηθεῦ.

684 πόνων τῶν ἐμῶν κόπων. σήμαινε δήλου. οἰκτίσας ἐλεήσας.

685 ξύνθαλπε μύθοις βοήθει, παραμυθοῦ.

686 συνθέτους λόγους ψευδεῖς. ἤγουν τὸ παρὰ τὸ ὂν συντεθέν. συνθέτους τοὺς ψευδεῖς.

687 ἔα, ἔα φεῦ, φεῦ. ἐπιρρηματικόν. ἄπεχε ἀποχώρει.

688 οὔποτ᾽ οὐδέποτε. ξένους ἀλλοτρίους. μολεῖσθαι ἐλθεῖν. οὔποτ᾽ οὔποτ᾽ ηὔχουν ἐθάρρουν, ἤλπιζον, προσεδόκων. γρ. ηὐχόμην. ηὐχόμην ὁ χορὸς ἀκούσας τῶν τῆς Ἰοῦς τληπαθημάτων φησὶ, φεῦ, οὐδέποτε ἔλεγον ἢ προσεδόκων ἢ ἐκαυχώμην εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοὴν ἐλθεῖν λόγους παραδόξους· οὐδ᾽ οὕτως ᾠόμην τὰ δυσθέατα καὶ κάκιστα καὶ δύσοιστα καὶ ἃ δυσκόλως τις ὑπομείνῃ πήματα, ἤτοι βλάβας, ἐν ἀμφήκει κέντρῳ καὶ ἀμφοτέρωθεν τέμνοντι ψύχειν ἤγουν νεκροῦν τὴν ἐμὴν ψυχήν. ξένους σκυθρωποὺς, παραδόξους. γρ. ξύννους.

689 εἰς ἀκοὰν ἐμὰν εἰς τὴν ἀκοὴν ἐμήν. ὧδε δυσθέατα οὕτως δυσθεώρητα.

690 δύσοιστα δυσυπομόνητα. ἀφόρητα.

691 πήματα, λύματα, δείματα βλάβας, φθορὰς, φόβους. λύματα ἢ ὀλέθρια, παρὰ τὸ λυμαίνω, ἢ καθάρσεως δεόμενα, ὡς ἀποτρόπαια. διὸ καὶ ἄπεχε εἶπεν. εἰσὶ μὲν οὖν πήματα τῇ Ἰοῖ, λύματα δὲ τῷ ἀκούοντι χορῷ δεομένῳ καθάρσεως.

692 ἀμφήκει ἀμφοτέρωθεν πλήττοντι. ψύχειν ψυχραίνειν, νεκροῦν, λυπεῖν.

694 ἰὼ φεῦ. μοῖρα τύχη.

695 πέφρικ᾽ ἐφοβήθην.

696 πρό γε στενάζεις ἤτοι πρὶν ἢ μάθοις καὶ τὰ λοιπὰ, δυσφορεῖς καὶ θαυμάζεις ταῦτα καὶ περίφοβος εἶ· καρτέρησον ἕως οὗ καὶ τὰ λοιπὰ μάθῃς. ἡ δέ φησι, λέγε· τοῖς γὰρ κακῶς πάσχουσιν εὐφραντὸν τὸ προγινώσκειν καὶ εἴ τι ἄλλο λυπηρὸν μέλλουσι παθεῖν. στενάζεις θρηνεῖς. πλέα πεπληρωμένη.

697 ἐπίσχες πρόσμεινον, ἢ κράτησον τὸ στενάζειν. προσμάθοις ἐξ ἐμοῦ.

698 λέγε ταῦτα. ἐκδίδασκε ἐμέ. πλατέως λέγε.

699 τὸ λοιπὸν τὸ ὑπόλοιπον. προὐξεπίστασθαι τορῶς γινώσκειν ἀληθῶς, βεβαίως.

700 τὴν πρίν γε χρείαν ὑμεῖς μὲν οὖν οὗ ἐχρῄζετε ἐτύχετε, καὶ ἤδη τὸ παρ᾽ ὑμῶν ζητούμενον ἥνυσται. τοῦτο δὲ ἦν τὸ μαθεῖν τὰ τῆς Ἰοῦς καὶ ὅσα πέπονθε, πλὴν ἐξ αὐτῆς καὶ οὐ παρ᾽ ἄλλου τινός. τοῦ ἀκοῦσαι τῆς Ἰοῦς. ἠνύσασθ᾽ ἐμοῦ πάρα ἐτελειώσατε ὅσον παρ᾽ ἐμοῦ.

701 κούφως ἐλαφρῶς, εὐκόλως. τῆσδε πρῶτ᾽ ταύτης καταρχάς.

702 ἐξηγουμένης διεξηγουμένης.

703 οἷα χρή ὁποῖα ἀπόκειται.

704 τλῆναι ὑπομεῖναι, παθεῖν. πρὸς Ἥρας παρὰ τῆς Ἥρας. τήνδε τὴν Ἰοῦν.

705 Ἰνάχειον σπέρμα ᾧ σπέρμα τοῦ Ἰνάχου.

706 θυμῷ ἐν τῷ σῷ λογισμῷ. ὡς ἵνα. τέρματ᾽ τὰ σημεῖα.

707 ἐνθένδ᾽ ἐκ τούτου.

708 στεῖχ᾽ πορεύου. ἀνηρότους τοὺς μὴ ἀροτριῶντας. γύας ἔθνος.

709 οἳ πλεκτὰς στέγας οἵτινες οἱ Σκύθαι ναίουσι καὶ κατοικοῦσι πλεκτὰς στέγας, πεδάρσιοι δηλονότι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενοι καὶ ὑψούμενοι ἐπὶ τοῖς εὐκύκλοις ὄχοις, ἤτοι ταῖς ἁμάξαις ταῖς εὐτρόχοις. τούτων γὰρ ἄνωθεν οἱ Σκύθαι τὰς ἑαυτῶν ποιοῦνται σκηνὰς ἐξηρτημένοι καὶ θαρροῦντες οἷον ἐν τοῖς ἐκηβόλοις τόξοις. Σκύθας εἰς τοὺς Σκύθας. ἀφίξῃ μέλλεις ἐλθεῖν. νομάδας τὸν νομαδικὸν βίον βιοῦντας. πλεκτὰς στέγας πεπλεγμένας οἰκίας.

710 πεδάρσιοι ἐν πεδίῳ αἰρόμενοι. ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις καλοὺς τροχοὺς ἔχουσι ἐν τοῖς ἅρμασι.

711 ἐκηβόλοις μακρόθεν βάλλουσι. ἐξηρτημένοι παρεσκευασμένοι. τοῖς τόξοις ἐξαρτῶντες.

712 οἷς μὴ πελάζειν οἵστισι Σκύθαις μὴ προσπέλαζε καὶ πλησίαζε, διότι ἀναιρεταὶ τῶν ξένων εἰσὶν, ἀλλὰ χρίμπτουσα καὶ προσεγγίζουσα ταῖς ῥαχίαις καὶ ταῖς παραθαλασσίαις πέτραις ταῖς ἁλιστόνοις ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς στεναζούσαις καὶ ἠχούσαις, ἐκπέρα τὴν χθόνα καὶ τὴν γῆν τῶν Γυπόδων. τὴν γὰρ αἰτιατικὴν τὸ Γύποδας ἀντὶ γενικῆς νόει κατ᾽ ἀντίπτωσιν. Ἄλλως. ὑπὸ ἁλὸς τινασσομέναις. μὴ δι᾽ ὀρεινῶν, φησὶ, τόπων πορεύου, ἀλλὰ δι᾽ ἐναλίων. Γύποδες δὲ ὄνομα ἔθνους. ἕτεροι δὲ ἐν τῷ γύποδας τὸ γυ ποιοῦνται γε καὶ τὸν τόνον καταβιβάζοντες λέγουσιν οὕτως, ἁλιστόνοις γε πόδας χρίμπτουσα ῥαχίαισιν, ἤτοι προσεγγίζουσα τοὺς πόδας ταῖς ῥαχίαις πέτραις, ἤγουν διὰ τῶν οἰκείων ποδῶν περῶσα. ἄλλοι δὲ γυμνόποδας, γυμνοὺς κατὰ πόδας, ἐξεδέξαντο κατὰ συγκοπήν. μὴ πελάζειν μὴ θέλε πλησιάζειν. ἁλιστόνοις ταῖς στεναγμόν σοι ποιούσαις ἐν τῷ πλανᾶσθαι, διέρχεσθαι δι᾽ αὐτῶν.

713 χρίμπτουσα πλησιάζουσα. ῥαχίαισιν διὰ τῶν ῥαχῶν. ῥαχίασιν πᾶς πετρώδης αἰγιαλὸς, ᾧ προσάρακτόν τι κῦμα. ἐκπερᾶν θέλε. χθόνα τὴν αὐτῶν.

714 λαιᾶς δὲ χειρὸς ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, φησὶ, μέρεσι κατοικοῦσιν οἱ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενοι Χάλυβες, οὓς πρέπει φυλάξασθαι ἤγουν ἀποφυγεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν αὐτοῖς, διότι ἀνήμεροί εἰσιν, οὐδὲ τοῖς ξένοις πλησιαζόμενοι, ἤτοι ὑπὸ τῶν ξένων· βλάπτονται γὰρ παρ᾽ αὐτῶν οἱ ἐκεῖσε ἀφικόμενοι. λαιᾶς ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς. σιδηροτέκτονες οἱ τὸν σίδηρον κατασκευάζοντες.

715 οἰκοῦσι κατοικοῦσι.

716 ἀνήμεροι ἄγριοί εἰσι. πρόσπλαστοι ξένοις πλησιαστοὶ τοῖς ξένοις.

717 ἥξεις δ᾽ ὑβριστὴν ὑβριστὴν ποταμὸν τὸν Ἀράξην φησίν. Ἀράξης δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἀράσσειν καὶ ἠχεῖν τὰ κύματα αὐτοῦ. τῷ γὰρ ὀνόματι τούτου καὶ ἡ πρᾶξίς ἐστι συνᾴδουσα. ὅπερ Αἰσχύλος ἐμφαίνων φησὶν οὐ ψευδώνυμον ἤγουν οὐ μάτην κληθέντα Ἀράξην, ὃν μὴ περάσῃς· δύσκολος γὰρ καὶ οὐκ εὔβατός ἐστι περᾶσθαι. Ὕβρισε τὰς ἀρούρας, ἤτοι κατέλυσεν καὶ ἠρήμωσεν. ἀφύβρισε δὲ πέλαγος παρὰ Συνεσίῳ, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε. καὶ ἀφυβρικὼς βοῦς παρὰ τῷ Θεσσαλονίκης, ἤτοι γηραιὸς καὶ

σώφρων καὶ τοῖς ἀφροδισίοις μὴ κάτοχος. ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον ὃς διὰ τὸ ἐξάγεσθαι τῶν ὀρῶν καὶ κατακλύζειν τὰ παρατυχόντα οὕτω καλεῖται. ὑβριστὴς διὰ τὸ τὰ πέριξ ὀλλύειν καὶ διαφθείρειν ἀτάκτῳ φορᾷ, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἀληθῶς ἔσχεν Ἀράξης, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἀράσσω τὸ πλήττω γίνεται.

718 μὴ ὅρα ἵνα. εὔβατος εὔκολος. περᾶν εἰς αὐτόν.

719 πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον ἤτοι πρὸς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ Καυκάσου. ὁ γὰρ Προμηθεὺς ἔν τινι μέρει καὶ ἀκρωρείᾳ τοῦ Καυκάσου ἐσταυρώθη. ὁ δὲ Καύκασος ὄρος ἐπὶ πολὺ διῆκον. πρίν μέχρι. μόλῃς ἔλθῃς.

720 ἔνθα ὅπου. ποταμὸς ὁ ὑβριστής. ἐκφυσᾷ μένος ἐξάγει τὴν ὁρμὴν τοῦ ῥεύματος.

721 κροτάφων ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν ὀφρύων τοῦ Καυκάσου. ἀστρογείτονας τὰς μέχρις ἀστέρων διηκούσας. τοὺς ποταμοὺς οἱ παλαιοὶ βουκράνους ἱστοροῦσιν· ὅθεν Αἰσχύλος ἔφησε ἐνταῦθα τὸ κροτάφων.

722 κορυφὰς τοῦ Καυκάσου. ὑπερβάλλουσαν ὑπερβᾶσαν.

723 ἐνθ᾽ Ἀμαζόνων ὡς τὸ πρῶτον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν. λέγει δὲ ὅπου καταλάβῃς τὸν στυγάνορα καὶ τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα καὶ μισοῦντα στρατὸν τῶν Ἀμαζόνων, αἵτινες Ἀμαζόνες κατοικίσουσι ποτὲ τὴν Θεμίσκυραν πόλιν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν, ὅπου ἐστὶν ἡ τραχεῖα τῆς θαλάττης γνάθος, ἤγουν ὀξύτης, ἢ ἡ σιαγὼν ἡ Σαλμυδησσία, ἡ ἐχθρόξενος τοῖς ναύταις μητρυιὰ νεῶν. γνάθον οὖν εἶπε, διότι Σαλμυδησσία θάλασσα τοιοῦτον σχῆμα ἔχει οἷον καὶ ἡ τοῦ ὄνου γνάθος. τὸ δὲ ἐχθρόξενος καὶ μητρυιὰ νεῶν τροπικῶς εἴρηκεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μητρυιῶν τῶν κακῶς καὶ ἀπεχθῶς διακειμένων πρὸς τοὺς μεθ᾽ ἑτέρας γυναικὸς τῶν οἰκείων ἀνδρῶν γόνους. οἱ γὰρ ἐκεῖσε διαπλέοντες καταποντίζονται. Ἄλλως. τὸ σχῆμα ἀναχρονισμός· τὸ γὰρ πρὸ πολλῶν χρόνων γενόμενον ὡς γενησόμενον λέγει. καὶ γὰρ πρὸ τοῦ Αἰσχύλου αἱ Ἀμαζόνες ἀφεῖσαι τὴν οἰκείαν πατρίδα κατῴκισαν Θεμίσκυραν πλησίον τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ. νῦν δὲ λέγει καὶ μέλλουσι κατοικίσαι, ὡς τὸ πρότερον τῶν Ἀμαζόνων ἐν Σκυθίᾳ οἰκουσῶν. λέγονται δὲ Ἀμαζόνες ἢ

ὅτι μάζαις καὶ ἄρτοις οὐκ ἐχρῶντο, ἢ ὅτι ἔκαιον τοὺς μαζοὺς, ἢ ὅτι οὐδ' ὅλως εἶχον μαζοὺς, ἢ ὅτι μαζὸν οὐκ ἐθήλαζον, ἀλλὰ φοράδων γάλα ἤσθιον, οὖσαι νεογνοί. βῆναι πορευθῆναι.

724 στυγάνορα τὸν τοὺς ἄνδρας στυγοῦντα. Θεμίσκυραν ὄνομα τόπου Ἀρμενίας, ἢ ποταμός. πόλιν Σκυθίας.

725 κατοικιοῦσιν μέλλουσιν οἰκήσειν.

726 Σαλμυδησσία ὀξύτης, ἐξοχὴ τοῦ στόματος. ἡ Σαλμυδησία ἐστὶ ῥαχία ἀκρωτηριώδης ἐοικυῖα ὄνου γνάθῳ. καλεῖται δὲ ἀπό τινος Σαλμυδησοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν ἐκρέοντος εἰς τὴν θάλασσαν. γνάθος ἐοικυῖα.

727 ἐχθρόξενος ναύτῃσι ἐνταῦθα πλεῖστα ναυάγια νεῶν γίνεται. μητρυιὰ φθοροποιός.

728 μάλ' ἀσμένως φιλήσουσιν ὡς γυναῖκα.

729 πύλαις ἐξόδοις. λίμνης τῆς Μαιώτιδος.

730 Κιμμερικὸν ἥξεις δὲ εἰς τὸν Ἰσθμὸν τὸν Κιμμερικὸν ἐπ' αὐταῖς ταῖς στενοπόροις πύλαις τῆς λίμνης, δηλαδὴ τῆς Μαιώτιδος. λέγει δὲ τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον, ὅς ἐστι πλήρωμα τῆς Μαιώτιδος λίμνης.
Τοὺς Κιμμερίους οἱ πολλοὶ ἔθνος φασὶν ὑπάρχειν
περὶ τὸν Ταῦρον Σκυθικὸν καὶ τὴν Μαιῶτιν λίμνην,
οἵπερ ἀφώτιστοί εἰσιν, ἥλιον οὐχ ὁρῶντες,
ἐν σκότῳ δὲ διάγουσιν ἔν τε νυκτὶ βαθείᾳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα· καιρὸς δ' αὐτοῦ τοῦ σκότους,
ὅταν ἐν αἰγοκέρωτι ὁ ἥλιος ὑπάρχῃ·
ἄλλας δὲ τεσσαράκοντα ὁλόφωτοι τελοῦσιν.
τοὺς Κιμμερίους δ' Ὅμηρος περ' Ἰταλίαν λέγει
καὶ ἀφωτίστους εἰσαεὶ τούτους φησὶν ὑπάρχειν.
εἰσὶ δὲ οἱ Κιμμέριον μέρος βραχὺ καὶ δῆμος
ἔθνους τινὸς Ἰταλικοῦ· αἱ δὲ οἰκήσεις τούτων
ἐν φάραγξι καὶ κοίλοις δὲ καὶ καταδένδροις τόποις,
καὶ οὔτε ἥλιος αὐτοῖς οὐδόλως ἐπιλάμπει.
ἐκεῖ καὶ λίμνη τίς ἐστι, Σιάχα καλουμένη·

ᾗ καὶ τὰ φύλλα πίπτοντα βυθίζεται τῶν δένδρων.

θρασυσπλάγχνως θαρσαλέως.

731 αὐλῶν᾽ τὸ στενὸν ὃ πρόσθεν ἰσθμὸν ἐκάλει.

732 ἔσται γενήσεται. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας γενήσεται δὲ τοῖς ἀνθρώποις μεγάλη φήμη τῆς σῆς πορείας. Βόσπορος γὰρ ὀνομασθήσεται ἀεὶ ὁ τόπος ὁ θαλάσσιος, ὃν σὺ περάσεις βοῦς οὖσα. καταλείψασα δὲ τὴν Εὐρώπην ἔλθῃς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀσίας.

733 ἐπώνυμος σοῦ τῆς βοούς.

734 κεκλήσεται οὗτος ὁ ἰσθμός. Εὐρώπης πέδον τὴν δύσιν. περιφραστικῶς τὴν Εὐρώπην.

735 ἤπειρον εἰς γῆν. Ἀσιάδ᾽ ἀνατολῆς.

736 τύραννος ὁ Ζεύς. ὁμῶς ὁμοίως.

737 βίαιος σκληρὸς δυνάστης. τῇδε γὰρ θνητῇ ταύτῃ τῇ Ἰοῖ. θεός ὤν.

738 ἐπέρριψε ἐπέζευξεν. ἐπέφερε.

739 πικροῦ λυπηροῦ, ἀηδοῦς. ἔκυρσας ἔτυχες.

740 μνηστῆρος ἀνδρός.

741 σοὶ μηδέπω ᾽ν προοιμίοις ἤγουν ἅτινα εἶπόν σοι μηδὲ χώραν ἔχουσι προοιμίου πρὸς ἃ μέλλεις παθεῖν. διττόν ἐστι τοῦτο· ἃ εἶπον, ἀληθῆ λίαν νόμιζε, καὶ γὰρ οἱ σοφοὶ ἐν τοῖς προοιμίοις τῶν λόγων αὐτῶν ἔλεγον ψευδῆ· ἡνίκα δὲ περὶ τῶν πραγμάτων γυμνῶς ἔλεγον, γυμνῇ τῇ ἀληθείᾳ ἐν τούτοις ἐχρῶντο. ἢ ὅτι οὐδὲ χώραν ταῦτα ἔχουσι προοιμίου· ἃ γὰρ εἶπον, μικρά ἐστι πρὸς τὰ ἄλλα. ὁ τὴν προλεχθεῖσαν οὖν δεχόμενος ἔννοιαν συντασσέτω καὶ προοιμίους ἤγουν ψευδεῖς κατὰ πτῶσιν αἰτιατικήν. σὺ δὲ κλαίεις καὶ στενάζεις· τί ποιήσεις, ἐὰν καὶ τἄλλα μάθῃς κακά; δόκει ἀληθῶς ὑμῖν ὑποπτεύεται, πρὸς τὸν χορόν φησι τοῦτο ὁ Προμηθεὺς, ὁ τῶν θεῶν τύραννος καὶ ἐξουσιαστὴς Ζεὺς ὁμοίως εἰς πάντας εἶναι βαρὺς καὶ βίαιος. ταύτῃ γὰρ τῇ ἀνθρώπῳ ἤγουν τῇ Ἰοῖ ὁ

Ζεὺς θέλων συμμιγῆναι τὰς τοιαύτας πλάνας ἐπέθηκεν. εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἰὼ καί φησι, σὺ δὲ, ὦ παρθένε, πικροῦ μνηστῆρος ἐπέτυχες, ὅσους γὰρ ἀκήκοας λόγους, εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω ᾽ν προοιμίοις. ἔστι δὲ τοῦτο διττόν. ἢ ἃ εἶπον ἀληθῆ νόμιζε καὶ μηδὲ ψευδῆ· οἱ γὰρ σοφοὶ—πρὸς τὰ ἄλλα. δόκει σοὶ νόμιζε. μηδέπω ᾽ν προοιμίοις τοσοῦτοι γάρ εἰσιν οὓς μέλλεις ἀκοῦσαι, ὡς οὐδὲ προοίμια τούτων εἶναι οὓς ἤκουσας.

742 ἰὼ ἰώ φεῦ φεῦ. ἒ ἔ φεῦ.

743 σὺ δ᾽ αὖ κέκραγας ἀποκλαίεται ὁ Προμηθεὺς, βλέπων αὐτὴν κακῶς πάσχουσαν παρὰ τοῦ Διός. ἀναμυχθίζῃ ἀχθομένη.

744 ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ τὰ ἐπίλοιπά σοι μάθῃς.

745 ἦ γάρ τι λοιπὸν ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρὸς τὴν Ἰὼ, σὺ δὲ κλαίεις ἐπὶ τούτοις οἷς ἤκουσας, τί ποιήσεις λοιπὸν ἐὰν μάθῃς καὶ ἃ μέλλεις ἔτι παθεῖν; φησὶ πρὸς αὐτὸν κατ᾽ ἐρώτησιν, ἆρα λέξεις τι ἐπίλοιπον τῶν βλαβῶν ταύτῃ; ἀντὶ τοῦ, ἄλλο τι λυπηρὸν εἴπῃς αὐτῇ; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀποκριθεὶς λέγει, ναὶ τὸ δυσχείμερον πέλαγος τῆς ἀτηρᾶς καὶ βλαβερᾶς δύης καὶ κακοπαθείας εἴποιμι ἂν, ἤτοι τὸ πλῆθος τῶν ἐσομένων αὐτῇ κακῶν. τὸ δὲ δυσχείμερον πρὸς τὴν τῶν κακῶν αὐτῆς ποιότητα ἔφη. ἦ ὄντως, ἄρα. τῇδε τῇ Ἰοῖ. γρ. καὶ τῶνδε.

746 δυσχείμερον τὸ ἄγριον. ἀτηρᾶς δύης σκληρᾶς καὶ ἀφορήτου δυστυχίας.

747 τί δῆτ᾽ ἐμοὶ ζῆν κέρδος ἀκούσασα ἡ Ἰὼ τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι καὶ ἄλλα πολλὰ κακὰ μέλλει παθεῖν αὐτὴ, φησὶ, ποία μοι ὠφέλεια τοῦ ζῆν, ἀλλ᾽ οὐ ταχέως ἔρριψα ἐμαυτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς τραχείας πέτρας καὶ ὑψηλῆς — ὅπου ἦν ἐσταυρωμένος ὁ Προμηθεὺς — ὡς ἂν εἰς τὴν γῆν καταπεσοῦσα καὶ ἐκ τούτου φονευθεῖσα ἀπηλλάγην τῶν πολλῶν πόνων; κρεῖσσον γὰρ καὶ βέλτιον ἅπαξ ἀποθανεῖν παρὸ ζῆν καὶ τὰς ὅλας ἡμέρας κακοπαθεῖν. ζῆν κέρδος τὸ ζῆν ὠφέλεια. ἐν τάχει συντόμως.

748 στύφλου σκληρᾶς.

749 σκήψασα πεσοῦσα βαρέως.

750 ἀπηλλάγην ἠλευθερώθην.

752 ἦ δυσπετῶς ὁ Προμηθεὺς ἰδὼν τὴν Ἰὼ λυπουμένην δι᾽ ἃ πάσχει κακὰ, φησὶ πρὸς αὐτὴν, ὄντως ἂν δυσχερῶς τὰς ἐμὰς κακοπαθείας ὑπέμεινας καὶ ἐκαρτέρησας. τὸ γὰρ φέροις ἀντὶ τοῦ ἔφερες· τοῦτο δὲ Ἀττικὸν, τὸ τοὺς εὐκτικοὺς ἐνεστῶτας ἀντὶ τῶν παρῳχημένων λαμβάνεσθαι. ᾧτινι ἐμοὶ οὐκ ἔστι πεπρωμένον ἀποθανεῖν, οἷα θεῷ. τοῦτο γὰρ ἂν, ἤτοι τὸ θανεῖν, ἦν μοι ἐλευθερία τῶν δεινῶν· νῦν δὲ οὐδέν μοι τέλος πρόκειται τῶν ἐμῶν κακοπαθειῶν, πρὶν ἂν ὁ Ζεὺς ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας. ἦ ὄντως, ἄρα. δυσπετῶς δυσκόλως. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους τὰς ἐμὰς δυστυχίας δίκην ἀγῶνος ὑφίστασαι.

753 ὅτῳ ἐμοί. πεπρωμένον μεμοιρασμένον.

754 αὕτη τὸ ἀποθανεῖν. ἀπέδωκε τὴν σύνταξιν πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴ, ὥσπερ τὸ, «ξύλινον μόρον εὑρόντες, ἣν καλέουσι παγίδα.» αὕτη πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἀπαλλαγὴ, καὶ γὰρ οὐδέτερον ἔμελλε πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἀλλ᾽ εἶπε πρὸς τὸ ἀπαλλαγὴ θετικὸν τὸ αὕτη.

755 τέρμα τέλος. προκείμενον φανερόν.

757 ἦ ὄντως.

758 τήνδ᾽ ἰδοῦσα συμφοράν ἤτοι ἐκπεσεῖν τὸν Δία τῆς βασιλείας τῶν θεῶν συμφορὰν λέγει, τὴν σύμβασιν, ὡς ἀπιστοῦσα τῷ μέλλειν πεσεῖν τὸν Δία ἐκ τῆς βασιλείας. πῶς οὐκ ἂν εὐφράνθην ἐγὼ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ κακὰ καὶ ἐπαχθῆ πάσχουσα; ἥδοιμ᾽ ἂν εὐφρανθείην.

759 ἐκ Διὸς ὑπὸ τοῦ Διός.

760 ὡς τοίνυν ὄντων ἤτοι ὡς βεβαίων καὶ ἀληθινῶν καὶ ἡδρασμένων καὶ ἐνεστώτων τούτων ὄντων πάρεστί σοι μαθεῖν. τῶνδ᾽ ὧν ὁ Ζεὺς πείσεται, λέγω τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν.

761 πρὸς τοῦ παρὰ τίνος, φησὶν, ἀφαιρεθήσεται τὰ σκῆπτρα, τύραννα, τουτέστι τυραννικῶς· οὕτως γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν· νῦν δὲ πρὸς τὸ σκῆπτρα τὴν σύνταξιν ἀπέδωκεν. ἢ τὰ τύραννα σκῆπτρα ἀντὶ τοῦ βασιλικά.

762 αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων οὐκ εἰδὼς γὰρ, φησὶν, λήψεται τὴν Θέτιν, ἥτις τέξεται τὸν μέλλοντα ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ τινὲς λέγουσι τὸ πρός οὐ πρὸς τὸ αὑτοῦ, ἀλλὰ πρὸς τὸ βουλευμάτων, οὕτω, αὐτὸς πρὸς τῶν βουλευμάτων αὑτοῦ τῶν κενοφρόνων· σὺ δὲ πρὸς τὸ αὑτοῦ σύναπτε, ἵν' ᾖ τὸ κενοφρόνων βουλευμάτων ἑρμηνεία τοῦ πρὸς αὑτοῦ. αὑτοῦ παρανοίᾳ. κενοφρόνων ἐκ τῶν ματαιοφρόνων.

764 γαμεῖ γάμον τῶν Ἀττικῶν ἔνθα λήγει τὸ ῥῆμα ἄρχεται τὸ ὄνομα. ἀσχαλᾷ λυπηθήσεται.

765 θέορτον, ἢ βρότειον ζηλοτυποῦσα ἐρωτᾷ ἡ Ἰὼ τὸν Προμηθέα εἰ ὁ γάμος, ὃν μέλλει γαμῆσαι ὁ Ζεὺς, ἔσται ἤτοι θεᾶς τινος, ἢ ἀνθρώπου. εἰπέ μοι, εἰ ἐστί σοι δυνατὸν ῥηθῆναι τοῦτο. ὁ δέ φησι πρὸς αὐτὴν, τί δ' ὄντινα; ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ἐρωτᾷς ὄντινα καὶ ποῖον γάμον γαμήσει ὁ Ζεύς; οὐ γὰρ πρέπει λέγεσθαι τοῦτο. εἶτα πάλιν ἐρωτᾷ ἡ Ἰὼ, ἆρα παρὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἥρας ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας; ὁ δὲ Προμηθεὺς ἀξυμφανῶς φησιν, ἥτις τέξεται παῖδα κρείττονα αὐτοῦ, ἥγουν τοῦ Διὸς, ἐκεῖνος τῆς βασιλείας καταβιβάσει αὐτόν. θέορτον, ἀπὸ τοῦ θεοῦ κινηθέντα, ἐκ τοῦ ὄρω τὸ διεγείρω καὶ τοῦ θεός. θέορτον θεόρμητον. ἐκ θεοῦ ὁρμώμενον, ἤτοι θεῖον. ῥητὸν δυνάμενον ῥηθῆναι.

766 τί δ' ὄντινα ἐρωτᾷς. ῥητὸν αὐδᾶσθαι ἄξιον λέγεσθαι.

767 πρὸς παρά. ἐξανίσταται εἰκότως εἶπε τὸ ἐξανίσταται. ἐπειδὴ γὰρ θρόνων εἴρηκεν, ἐν δὲ τοῖς θρόνοις καθήμεθα, διὰ τοῦτο ἐξανίσταται εἶπεν, ἀντὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσεται.

768 ἢ τέξεται ἥτις τέξεται. φέρτερον ἰσχυρότερον. πατρός τοῦ σκοτεινοῦ.

769 οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῷ Διὶ τίς ἀποδίωξις τῆς τοιαύτης τύχης, ἤτοι τοῦ μὴ συνελθεῖν τοιούτῳ γάμῳ; τίς οὖν ἐστιν ὅστις μέλλει λῦσαί σε ἀπὸ τῶν δεσμῶν, μὴ βουλομένου τοῦ Διὸς καὶ θέλοντος; ἀποστροφὴ ἀποφυγή.

770 οὐ δῆτα οὐδαμῶς. λυθῶ ἐλευθερωθῶ.

771 ἄκοντος μὴ θέλοντος.

772 τῶν ὑπό. ἐκγόνων ἀπό. χρεών πρέπον.

773 ἦ ’μὸς ὁ ἐμός. κακῶν ἀπὸ τῶν.

774 τρίτος δὲ γένναν πρὸς δέκ’ τρισκαιδέκατος. ἀπὸ Ἰοῦς Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς, οὗ Ὑπερμνήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν Λυγκέα τὸν ὁμόζυγον, ἧς Ἄβας, οὗ Προῖτος, οὗ Ἀκρίσιος, οὗ Δανάη, ἧς Περσεὺς, οὗ Ἠλεκτρυὼν, οὗ Ἀλκμήνη, ἧς Ἡρακλῆς. τρίτος δὲ γένναν πρὸς δέκ’ ἄλλαισιν γοναῖς τρισκαιδέκατος γόνος εὑρεθείη ὁ Ἡρακλῆς. εἰ οὕτως ἀριθμοίη καὶ γενεαλογοίη ὁ ἐρευνῶν ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τοῦ πρώτου γόνου, τοῦ γεννηθέντος ἐκ τῆς Ἰοῦς, ποιούμενος τὴν ἀρχὴν καὶ λέγων· ἐκ τῆς Ἰοῦς Ἔπαφος· οὗ Λιβύη· ἧς Βῆλος· οὗ Δαναός· οὗ Ὑπερμνήστρα, ἡ μὴ κτείνασα τὸν ὁμόζυγον· ἧς Ἄβας· οὗ Προῖτος· οὗ Ἀκρίσιος· οὗ Δανάη· ἧς Περσεύς· οὗ Ἠλεκτρυών· οὗ Ἀλκμήνη· ἧς Ἡρακλῆς. τρισκαιδέκατος, φησὶν, ἔσται ἀπὸ σοῦ κατὰ γενεὰν ὁ μέλλων λῦσαί με τῶν δεσμῶν. λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα· οὗτος γὰρ τρισκαιδέκατος ἀπὸ τῆς Ἰοῦς οὕτως. πρώτη ἡ Ἰὼ, ἀφ’ ἧς Ἔπαφος· οὗ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. οὗ ἡ θυγάτηρ Ὑπερμνήστρα, ἡ φυλάξασα τὸν ἄνδρα αὐτῆς Λυγκέα· ἧς Ἄβας· οὗ Προῖτος· οὗ Ἀκρίσιος· οὗ Δανάη· ἧς Περσεύς· οὗ Ἀλκαῖος· οὗ Ἠλεκτρυών· οὗ Ἀλκμήνη· ἀφ’ ἧς καὶ Ἀμφιτρύωνος ἢ Διὸς τρισκαιδέκατος Ἡρακλῆς. ὡς μὴ νοήσασα τὸ ῥηθὲν τοῦτο λέγει ἡ Ἰώ· αὕτη ἡ χρησμῳδία, οὗτος ὁ λόγος, ὃν λέγεις, οὐδαμῶς ἐστιν εὐκόλως καὶ καλῶς νοούμενος.

775 εὐξύμβλητος νοητή. εὔγνωστος.

776 μηδὲ ἐπεὶ ἃ λέγω οὐ γινώσκεις.

777 προτείνων λέγων τὰ πρὸς ἡδονὴν καὶ ὠφέλειαν καὶ εἰς μέσον ταῦτα προθεὶς, εἶτα μὴ ἀφαίρει τὴν ἐκ τούτων ἡδονὴν καταλέγων μοι ἅπαντα. ἐξαπλῶν, διδούς.

778 δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι ἤτοι ἐκ δύο τινῶν λόγων καὶ ὑποθέσεων σὲ τῷ ἑτέρῳ καὶ τῷ ἑνὶ τούτων δωρήσομαι, ἤγουν δεξιώσομαι. εἶτα φησὶν ἡ Ἰὼ, ποίοιν λόγοιν εἶπας; αὐτὸς πρόδειξον καὶ οὕτως ἐμοὶ αἵρεσιν δίδου, ποῖον ἂν ἐκ τούτων λάβοιμι. εἶτα πρὸς αὐτὴν λέγει ὁ Προμηθεὺς, ἰδοὺ, δίδωμί σοι αἵρεσιν· πρόκρινε γὰρ, ἢ τὰ ἐπίλοιπα

τῶν σῶν πόνων λέξω σαφῶς, ἢ τὸν μέλλοντα λῦσαι ἐμὲ ἀπὸ τῶν δεσμῶν. δωρήσομαι δεξιώσομαι. ἀντιστροφὴ τὸ σχῆμα.

779 ποίοιν λόγοιν. αἵρεσιν ἐκλογὴν, πρόκρισιν.

780 πόνων τῶν σῶν κόπων.

781 σαφηνῶς ἀληθῶς. φανερῶς.

782 τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε ἀκούσας ὁ χορὸς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος πρὸς τὴν Ἰὼ ὅτι ἑλοῦ δυεῖν θάτερον, ἢ τὰ ἐπίλοιπα τῶν σῶν πόνων εἰπὲ, ἢ τὸν λύσοντά με τῶν δεσμῶν μαθεῖν, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορὸς, τὴν μὲν μίαν χάριν θέλησον πληρῶσαι τῇ Ἰοῖ, ἤτοι τὸ εἰπεῖν αὐτῇ τὴν λοιπὴν πλάνην ἣν ἔτι μέλλει πλανηθῆναι· ἐμοὶ δὲ ἑτέραν δὸς χάριν, ἤτοι εἰπεῖν μοι καὶ ἀναδιδάξαι με τίς ὁ μέλλων λῦσαί σε· τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. εἶτα κοινῶς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰώ φησιν ὁ Προμηθεὺς, ἐπεὶ θέλετε καὶ προθυμεῖσθε μαθεῖν, οὐκ ἀντιστῶ ὑμῖν εἰς τὸ μὴ εἰπεῖν πᾶν ὅσον θέλετε μαθεῖν. καὶ πρῶτόν σοι, ὦ Ἰοῖ, εἴπω τὴν πολύστροφον πλάνην, ἥντινα ἐγγράφου σὺ ἐν ταῖς δέλτοις καὶ βιβλίοις τῆς διανοίας σου. τῇδε τῇ Ἰοῖ.

783 μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους μὴ ἀπορρίψῃς καὶ οὐκ ἐθελήσῃς εἰπεῖν.

784 γέγωνε εἰπέ.

785 τὸν λύσοντα τὸν ἐλευθερώσοντα. ποθῶ ἀγαπῶ.

786 προθυμεῖσθ' προθυμίαν ἔχετε. οὐκ ἐναντιώσομαι ὑμῖν.

787 γεγωνεῖν λέγειν.

788 Ἰοῖ ὦ. πολύδονον πολυτάραχον. πολύδινον πολύστροφον· γρ. πολυτάραχον.

789 μνήμοσιν ταῖς μνήμοσι καὶ ταῖς μνημονευτικαῖς· τοῦτο δὲ καὶ Πίνδαρός φησι λέγων «Πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται,» τὴν ἀκριβῆ κατάληψιν αἰνιττόμενος. τότε γὰρ, φησὶν, ἐγγράφου ταῖς σαῖς διανοίαις τὴν σὴν πολύστροφον πλάνην, ὅταν περάσῃς τὸν ποταμὸν τὸν Τάναϊν· τοῦτον γὰρ λέγει ὅρον καὶ ὁρισμὸν καὶ διαχωρισμὸν τῶν ἠπείρων, ἤτοι τῶν δύο γαιῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ὡς καὶ ὁ περιηγητὴς «Εὐρώπην δ'

Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον «ὁρίζει.» ὁ δὲ Νεῖλος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Λιβύην πρὸς ἀνατολάς. ἐγγράφου ἐγχάραττε. μνήμοσι μνημονευτικαῖς.

790 ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον τὸν Ἑλλήσποντον· τὸν Τάναϊν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης ὁρισμόν.

791 φλογῶπας, ἡλιοστιβεῖς ἤγουν πρὸς τὴν ἀνατολὴν, ἔνθα βαδίζει ὁ ἥλιος.

792 Πόντου τοῦ Βοσπόρου. φλοῖσβον τὸν Εὐφράτην. ἐξίκῃ ἐξέλθῃς.

793 πρὸς Γοργόνεια πεδία ἥτις Κισθήνη πόλις ἐστὶ Λιβύης ἢ Αἰθιοπίας, περὶ τὰ μέρη δὲ αὐτῆς κατοικοῦσιν αἱ Φορκίδες καὶ αἱ Γοργόνες οὕτω καλούμεναι, θυγατέρες Φόρκυνος, τοῦ υἱοῦ Πόντου καὶ τῆς Γῆς, καὶ Κητοῦς τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς· αὐτῇ γὰρ συμμιγεὶς ταύτας ἀπέτεκε. καὶ αἱ μὲν Φορκίδες ἦσαν τρεῖς, ἡ Ἐνυὼ, ἡ Πεφρηδὼ καὶ ἡ Δεινώ· ἃς καὶ κυκνομόρφους φησὶν, ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς λευκὰς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν τραχήλους μακροὺς, ἢ διὰ τὸ ἔχειν εἶδος κύκνου. ἦσαν δὲ καὶ μονόδοντες· εἶχον δὲ καὶ αἱ τρεῖς ὀφθαλμὸν ἕνα, καὶ ἑτέρα παρ’ ἑτέρας λαμβάνουσα τὸν ὀφθαλμὸν ὅτε ἤθελεν ἔβλεπε καὶ πάλιν ἀπεδίδου τῇ ἑτέρᾳ. αἱ δὲ Γοργόνες ἦσαν, ἡ Σθενὼ ἡ Εὐρυάλεια καὶ ἡ Μέδουσα· εἶχον δὲ καὶ αὗται ἕνα ὀφθαλμὸν, ὥσπερ καὶ αἱ Φορκίδες. ἦσαν δὲ πτερωταὶ καὶ τρίχας δράκοντος ἔχουσαι, ἃς εἴ τις εἶδεν ἄνθρωπος, εὐθὺς ἐτελεύτα· εἶχον δὲ καὶ συῶν μεγάλων ὀδόντας, χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας αἷς ἐπέτοντο. Κισθήνη δὲ πόλις Λιβύης, ἢ Αἰθιοπίας. φησὶ δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς, τοιοῦτο μέν σοι λέγω τοῦτο ἄξιον φυλάξασθαι, ἄλλην δὲ μάθε δυσχερῆ καὶ κακίστην ὄψιν, φύλαξαι δὲ καὶ πρόσχες μή πως ἀπέλθῃς ἔνθα εἰσὶν οἱ ἀκραγεῖς κύνες, ἤγουν οἱ γρῦπες, οἱ ἀεὶ κράζοντες λίαν, ἢ οὐ κράζοντες· περὶ ὧν Ἡσίοδος πρῶτος ἐτερατεύσατο. φύλαξαι δὲ καὶ τὸν μουνῶπα στρατὸν, ἤτοι τὸν μονόφθαλμον, τὸν Ἀριμασπὸν, τὸν ἐν τοῖς ἵπποις βαίνοντα, ἤτοι τὸν πολεμικὸν, οἵτινες οἰκοῦσι περὶ τὸ νᾶμα τοῦ πόρου καὶ τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ Πλούτωνος. Πλούτων δέ ἐστι ποταμὸς Αἰθιοπίας. οὕτω δὲ λέγεται διὰ τὸ πολὺν ἐκεῖσε καταρρεῖν τὸν χρυσόν. Κισθίνης Κισθίνη πόλις Αἰθιοπίας, περὶ δὲ αὐτὴν εἰσὶ τὰ Γοργόνεια πεδία, ἐν οἷς κατοικοῦσι Δινὼ, Πεφριδὼ καὶ Ἐνυὼ, αἱ τοῦ Φόρκυνος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Γῆς, ὃς μιγεὶς τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ Κητοῖ ταύτας ἀπέτεκε.

κατῴκουν δὲ ὑπὸ γῆν, καὶ οὔτε ἡλίῳ οὔτε σελήνῃ ἦσαν θεαταὶ, κυκνόμορφοι δὲ ἦσαν διὰ τὴν λευκότητα.

794 δηναιαὶ πολυχρόνιοι. ἀθάνατοι.

795 ἐκτημέναι κτησάμεναι.

796 προσδέρκεται βλέπει αὐτάς.

797 μήνη ἡ σελήνη.

798 κατάπτεροι πτερωταί.

799 δρακοντόμαλλοι ἀντὶ γὰρ πλοκάμου ὄφεις ἔχουσιν ἐξαπτομένους ταῖς κεφαλαῖς.

800 οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοὰς λιθοῦται γὰρ αὐτίκα.

801 φρούριον καταγωγὴν, ἣν ὀφείλεις φυλάξασθαι. τοῦτο φρούριον ἐνταῦθα τὸ ὅταν ἀποδίδοται, καὶ οὐχ ὡς φασί τινες ὄπισθε, λέγοντες οὕτω, ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσι δέλτοις φρενῶν, τοῦτο, ὅταν περάσῃς τὸν τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης διορισμὸν Τάναϊν. ἀλλ᾽ εἰπὼν ὅταν περάσῃς τὸν Τάναϊν ἔστ᾽ ἂν εἰς τὰς Φόρκυνος θυγατέρας καὶ ἐς τὰς Γοργόνας ἀφίξῃ, ἐπιφέρει τοῦτο· τοιοῦτον μέν σοι φρούριον λέγω, τουτέστιν ἃς ἄνωθεν εἶπον Γοργόνας καὶ Φορκίδας δεῖ σε φυλάττεσθαι, ἵνα μὴ τὸ ζῆν ἀπολέσῃς. δόξει δὲ τισὶ τοῦτο δυσχερὲς, πλὴν οὐ τοῖς ἄριστα μεταχειριζομένοις τοὺς λόγους.

803 ὀξυστόμους ὀξυόδοντας. ἀκραγεῖς τοὺς ἀεὶ κράζοντας. ἀφώνους.

804 μουνῶπα μονόφθαλμον.

805 Ἀριμασπὸν Ἀριμασπὸς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἄρει καὶ τοῦ μασπῶ τὸ μετὰ αὐθαδείας κινεῖσθαι. Ἀριμασποὶ καλοῦνται διὰ τὸ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχειν. ἄρι γὰρ κατὰ γλῶσσαν τὸ ἓν, καὶ μασπὸς ὁ ὀφθαλμὸς, καὶ αὐτὸ κατὰ γλῶσσαν. ἱπποβάμονα ἱππικόν.

806 νᾶμα Πλούτωνος τοῦ Πακτωλοῦ, ἤγουν τοῦ πλουτοποιοῦ. ἀπὸ τοῦ πολὺν ἐν τούτῳ χρυσὸν εὑρίσκεσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα ἐσχηκώς. ἕτεροι δὲ τὸν

Πλούτωνα οὐκ ὄνομα ποταμοῦ φασιν, ἀλλὰ τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ὃς διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον πλούτων καὶ χρυσορρόας καλεῖται· σὺ δὲ μὴ τοῦτο νόει, ἀλλ᾽ ἕτερον.

807 τούτοις σὺ μὴ πέλαζε τούτοις, φησὶν, οἷς εἶπον Ἀριμασποῖς μὴ πέλαζε, ἤγουν μὴ πλησίαζε, εἰς μακρὰν δὲ γῆν ἔλθῃς εἰς τὸ κελαινὸν φῦλον, ἤτοι εἰς τὸ μέλαν γένος. λέγει δὲ τοὺς Αἰθίοπας, οἵτινες κατοικοῦσι πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ ἡλίου, ἔνθα ἐστὶ καὶ ὁ ποταμὸς ὁ λεγόμενος Αἰθίοψ. καὶ παρὰ τὰς ὄχθας καὶ τὰ χείλη τούτου τοῦ Αἰθίοπος ποταμοῦ ἕρπε καὶ βάδιζε, ἕως ἂν ἐξέλθῃς τὸν καταβασμόν. ὁ δὲ καταβασμὸς ὅρος ἐστὶν ὁρίζον καὶ διαχωρίζον Λιβύην καὶ Αἴγυπτον, ὅπου εἰς τὸν καταβασμὸν τοῦ ὄρους ἐκπέμπει ὁ Νεῖλος γλυκὺ ῥεῦμα, τίμιον τοῖς ἐκεῖ, ἀπὸ τῶν ὀρῶν τῶν Βυβλίνων. ἡ δὲ Βύβλος πόλις ἐστὶν Αἰγύπτου περὶ τὰ τοιαῦτα κειμένη ὄρη. φησὶ δὲ ταῦτα Βύβλινα ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς φυομένης βοτάνης βύβλου καλουμένης. Βύβλινα ὄρη ἐκλήθησαν ἀπὸ τῶν δένδρων τῶν βυβλίνων τῶν ὄντων ἐν αὐτοῖς· ἀφ᾽ ὧν τῶν δένδρων ἐλάμβανον οἱ ἄνθρωποι τὰ δείματα αὐτῶν καὶ ἔγραφον πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τὰς νῦν χάρτας. ἀφ᾽ ὧν καὶ βυβλία τὰ νῦν γραφόμενα καλοῦμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τούτων τῶν δένδρων. τηλουρὸν μακράν.

808 κελαινὸν φῦλον τοὺς Σαρακηνούς. μέλαν.

809 πηγαῖς ἀνατολαῖς. ταῖς ἀρχαῖς. Αἰθίοψ ὁ Γάγγης.

810 ἕρφ᾽ βάδιζε. ἐξίκῃ ἐξέλθῃς.

811 καταβασμὸν ὅρος διορίζον Λιβύην καὶ Ἀσίαν.

812 σεπτὸν σεβάσμιον διὰ τὸ πιαίνειν τὴν Αἴγυπτον.

813 οὗτός σ᾽ ὁδώσει οὗτος, φησὶν, ὁ καταβασμὸς ὁδηγήσει σε καὶ ἄξει εἰς τὴν γῆν τὴν Νειλῶτιν, ἤγουν τὴν Αἰγυπτίαν, καὶ τὴν τρίγωνον. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τρίγωνος αὕτη, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Νεῖλος ἐξερχόμενος κατὰ καιρὸν τὰ τῆς Αἰγύπτου πάντα πεδία κατήρδευεν. ἔνθα καὶ ἦν ἰδεῖν ἔριν πρὸς ἀλλήλους τῶν Αἰγυπτίων, φιλονεικούντων ὡς τοῦ μὲν τὴν γῆν πλεῖον, τοῦ δὲ ἧττον ἢ οὐδ᾽ ὀλίγον κατήρδευσε. ταῦτ᾽ ἄρα καὶ οἱ Αἰγύπτιοι, ὅρους ταῖς αὐτῶν γαῖς ἐπιθεῖναι σπουδάζοντες,

σχηματογραφοῦντες αὐτὰς ἐνεχάρασσον, τὴν μὲν τρίγωνον, ἑτέραν δὲ τετράγωνον σχηματίζοντες, ἀφ᾽ ὧν καὶ τοῖς φιλοσόφοις τὰ γραμμικὰ σχήματα ἐφευρέθησαν. ὁδώσει ὁδηγήσει. τρίγωνον ἐς χθόνα τὴν Αἴγυπτον, ἢ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. τὴν Αἴγυπτον, ἣν καὶ Δέλτα καλοῦσιν.

814 Νειλῶτιν ὑπὸ Νείλου ἀρδευομένην. ἀποικίαν ἀποικία ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἐπλήθυναν οἱ ἄνθρωποι ἐν οἵᾳ δή τινι χώρᾳ καὶ ἐξέβαλον ἀπ᾽ αὐτῶν τινας, καὶ οἱ ἐκβληθέντες ἐν ἄλλῃ χώρᾳ κατῴκησαν. μετὰ ταῦτα δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα ἐκείνη, ἧς ἐξῆλθον, τούτων μητρόπολις.

815 κτίσαι ποιῆσαι.

816 ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον ἀπὸ τούτων ὧν σοι εἶπον εἴ τι δύσγνωστον καὶ ἀσαφές ἐστιν — ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παιδίων καὶ ἄγνωστον ποιούντων τὸ λαληθέν —, πάλιν ἐρώτησον, καὶ διασαφηνίσω σοι τοῦτο. ψελλόν παρακεκομμένον καὶ δύσκολον εἰς τὸ γνωσθῆναι. δύσγνωστον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ψελλιζόντων παίδων.

818 σχολὴ ἄδεια. ἢ παρό.

819 εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ὁ χορός φησι πρὸς τὸν Προμηθέα, εἰ μέν τι καὶ ἕτερον μέλλεις εἰπεῖν τῇ Ἰοῖ, καὶ οὐκ ἔφθης εἰπεῖν παραδραμὸν ἴσως τὸν σὸν λογισμὸν καὶ οἷον ἀποφυγὸν ἢ παρειμένον, ἀντὶ τοῦ μέλλον μὲν λεχθῆναι, καταλειφθὲν δὲ διά τι παρεμπεσὸν, πάλιν εἰπὲ αὐτῇ καὶ τοῦτο· εἰ δὲ πάντα εἶπας, πλήρωσον καὶ ἡμῖν τὴν χάριν ἥν σε ζητοῦμεν. μέμνησαι δέ που τίς ἐστιν αὕτη. λέγει δὲ τὸ εἰπεῖν τίς ἐστιν ὁ μέλλων λῦσαι αὐτὸν τοῦ δεσμοῦ. παρειμένον ὃ παρῆκας. φιλανθρώπως δὲ αἱ Ὠκεανίδες ἡγοῦνται χάριν ἰδίαν τὸ ἀκοῦσαι περὶ τῆς λύσεως αὐτοῦ. παρειμένον παροφθὲν, παραλελειμμένον.

820 γεγωνεῖν λέγειν.

821 εἴρηκας εἶπας. αὖ πάλιν.

822 αἰτούμεσθα σέ. δέ που ἴσως.

823 τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾽ ἀκήκοεν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορόν φησιν, ἡ Ἰὼ ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς οἰκείας πλάνης μεμάθηκεν· ἵνα δὲ γνῷ καὶ

μάθῃ ὅτι οὐ ψευδῶς ταῦτα εἶπον αὐτῇ, φράσω καὶ διηγήσομαι καὶ ἃ ἐκακοπάθησε πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἐνταῦθα, δοὺς τεκμήριον καὶ σημεῖον τῶν ἐμῶν λόγων ὅτι ἀληθεῖς εἰσι, τοῦτο τὸ εἰπεῖν τὰ προγεγονότα εἰς αὐτήν. τοὺς μὲν οὖν πολλοὺς λόγους ἐάσω, πρὸς αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν σῶν πλανημάτων πορεύσομαι. λέγουσι δὲ τὴν Ἰὼ πλανωμένην ἐλθεῖν καὶ πρὸς τὴν Δωδώνην, ἔνθα εἰσὶν αἱ μαντευόμεναι δρύες, κἀκεῖθεν ἀκοῦσαι παρὰ τῶν δρυῶν φανερῶς εἰπουσῶν, αὕτη ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσα ἔσεσθαι. τὸ πᾶν ὅλον. ἥδε αὕτη. τέρμα τέλος.

824 εἰδῇ γνώσῃ.

825 μολεῖν δεῦρ' ἐλθεῖν ἐνταῦθα. φράσω λέξω.

826 τεκμήριον τοῦτο σημεῖον καὶ παράστασιν. τὸ τὰ πρόσθεν ἐρεῖν. μύθων ἐμῶν οὓς ἔφην αὐτῇ περὶ τῆς λοίπης πλάνης.

827 ὄχλον ὄχλησιν καὶ πολυλογίαν. τὸ πλῆθος. ἐκλείψω καταλείψω. ἐάσω.

828 εἶμι ἐλεύσομαι. τέρμα σῶν πλανημάτων τέρμα λέγεται ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ ἄκρον· ἐνταῦθα δὲ τὴν κεφαλήν φησι.

829 ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς τὴν γῆν τῶν Μολοσσῶν καὶ περὶ τὴν Δωδώνην τὸ ὄρος. ἐπεὶ ἀφ' οὗ. Μολοσσὰ τὰ μαντικά· ἢ εἰς τὰ Θεσσαλικὰ, ἀπὸ ἔθνους τινὸς Μολοσσῶν λεγομένου ἀπὸ τοῦ μολεῖν ἐκεῖσε τὴν ὅσσαν καὶ τὴν μαντείαν. μεταξὺ Θετταλίας καὶ Αἰτωλίας οἱ Μολοσσοί.

830 τὴν αἰπύνωτον ὑψηλὴν, ὅπου μαντεῖά εἰσι. ὄρος, ἐξ οὗ καὶ ἡ Δωδώνη πόλις. τὴν αἰπύνωτον τὴν ὑψηλήν. ἀμφὶ περί.

831 θῶκος θρόνος τοῦ Θεσπρωτοῦ Διός. Θεσπρωτοῦ Διὸς ἀπὸ Θεσπρωτίδος γῆς ὠνομασμένου.

832 προσήγοροι αἱ προσαγορεύουσαι καὶ μαντευόμεναι δρύες, αἱ ἔμφωνοι — ἄπιστον γὰρ τέρας τὸ τὰς δρῦς ἐκπέμπειν φωνὰς —, ὑφ' ὧν μαντείων καὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν ἐλέχθη σοι φανερῶς καὶ οὐκ αἰνιγματωδῶς ὅτι μέλλεις γενέσθαι γυνὴ τοῦ Διὸς κλεινή. τέρας τ' ἄπιστον αἱ προσήγοροι

δρύες ἀπιστοῦσι γὰρ οἱ ἄνθρωποι εἶναι δρῦν φωνικὴν, καὶ ἰδόντες ἐκπλήττονται. τὸ δὲ προσήγοροι ἀντὶ τοῦ φωνικαί.

833 ὑφ' ὧν δρυῶν. λαμπρῶς φανερά. αἰνικτηρίως αἰνιγματωδῶς καὶ ἀσαφῶς.

834 προσηγορεύθης ἐκλήθης. κλεινὴ δάμαρ ἔνδοξος γυνή.

835 προσσαίνει εἰς μνήμην ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε, διὰ τὸ εἶναι ἀληθῶς δάμαρτα Διός· χαίρεις γὰρ ὀνομασθεῖσα γυνὴ τοῦ Διός. εἰς μνήμην σου ἔρχεται καὶ εὐφραίνει σε διὰ τὸ εἶναι ἀληθὲς καὶ ὑπομιμνήσκει τὰ παρὰ σοῦ πραχθέντα πρώην. τῶνδε ἐκ τούτων. προσσαίνει εἰς ἡδονὴν ἄγει σε καὶ εὐφραίνει. κολακεύει. τοῦτο διὰ μέσου· λέγει δὲ ὅτι προσσαίνει σέ τι τούτων ἀντὶ τοῦ θέλγει καὶ κατέχει καὶ οὐκ ἄλλης τινὸς ἢ σοῦ ταῦτα γνωρίζεις πάθη.

836 οἰστρήσασα ὑπὸ οἴστρου βακχευθεῖσα.

837 μέγαν κόλπον Ῥέας ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τούτου παραγενομένη τὴν παραθαλασσίαν ὁδὸν ἐβάδισας πρὸς τὸν μέγαν κόλπον τῆς Ῥέας, ἀφ' οὗ κλυδωνίζῃ ἐν πλανωμένοις δρόμοις. λέγει δὲ τὸν νῦν καλούμενον Ἰόνιον· πάλαι γὰρ οὗτος Ῥέας κόλπος ἐλέγετο. καὶ Ἀπολλώνιος Κρονίην ἄλα τὸν Ἰόνιόν φησιν· οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο. κέλευθον ᾖξας ὁδὸν ἦλθες. κόλπον Ῥέας τὸν Ἰόνιον κόλπον, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι.

838 ἀφ' οὗ καιροῦ, ἢ τοῦ Ἰονίου. παλιμπλάγκτοισι εἰς τοὐπίσω στρεφομένη κλυδωνίζῃ. ἀφ' οὗ κλυδωνίζει ἐν δρόμοις πλανωμένη. πολυστρόφοις.

839 χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα εἰς τὸν μετὰ ταῦτα δὲ καιρὸν, ἀντὶ τοῦ ὕστερον, ὁ θαλάσσιος οὗτος κόλπος Ἰόνιον πέλαγος ὀνομασθήσεται ἀπὸ σοῦ, μνημόνευμα τῆς σῆς πορείας καὶ πλάνης. χρόνον μέλλοντα εἰς τόν. πόντιος μυχὸς τῆς θαλάσσης τὸ βάθος.

840 ἐπίστασ' γίνωσκε. κεκλήσεται ὀνομασθήσεται.

841 πορείας διαβάσεως. μνῆμα μνήμην.

842 σημεῖά σοι τάδ’ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς ταῦτά σοί ἐστι σημεῖα καὶ ὑποδείγματα τῆς ἐμῆς διανοίας, ὅτι μαντική ἐστι καὶ προορᾷ πλέον τι τοῦ γενομένου καὶ φαινομένου, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτων πιστώθητι, ὅσα σοι εἶπον εἰς τὸ μετέπειτα σὲ παθεῖν, ὅτι ἀληθῆ εἰσι.

842bis φρενὸς διανοίας.

843 τοῦ πεφασμένου τοῦ φανεροῦ. ἀντὶ τοῦ, καὶ τὰ κρυπτὰ οἶδεν ἡ ἐμὴ φρήν. ὡς δέρκεται ὅτι βλέπει. τοῦ πεφασμένου τοῦ φανέντος.

844 τὰ λοιπὰ δ’ ὑμῖν τῇδέ τ’ ἐς κοινὸν φράσω κοινὸν ποιεῖται τὸν λόγον ἐνταῦθα ὁ Προμηθεὺς πρός τε τὸν χορὸν καὶ τὴν Ἰώ, καί φησιν ὅτι τὰ ἐπίλοιπα εἰς κοινὸν ἤγουν κοινῶς εἴπω ὑμῖν καὶ ταύτῃ τῇ Ἰοῖ τῆς πρώην ἁψάμενος διηγήσεως. εἶτα ἀναλαμβάνει τὰ προειρημένα καὶ οἱονεὶ ἀναγνωρισμὸν ποιεῖται τῆς Αἰγύπτου καὶ λέγει πρὸς τὴν Ἰὼ ὅτι πόλις ἐστὶ λεγομένη Κάνωβος εἰς τὰ ἔσχατα τῆς χθονὸς ἤγουν Αἰγύπτου κειμένη ἐν αὐτῷ τῷ χείλει τοῦ Νείλου καὶ τῷ προσχώματι.

844bis φράσω εἴπω.

845 ἐς ταυτὸν ἐκεῖσε ὅθεν τοὺς λόγους ἀφῆκα.

846 ἐστιν πόλις Κάνωβος ἀναχρονισμός. ἔστι δὲ καὶ σχῆμα διηγηματικὸν τῆς τῶν Αἰγυπτίων χθονὸς, οὐχὶ πάσης. ἐστι ὑπάρχει. Κάνωβος ὀνομαζομένη. Κάνωβος ἦν κυβερνήτης τῶν νεῶν Μενελάου, ὃν μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἀπόβασιν ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὄφις δακὼν ἀναιρεῖ, καὶ Μενέλαος νεὼν αὐτοῦ καὶ πόλιν κτίζει ἐπώνυμον. ἐσχάτη χθονὸς τελευταία τῆς γῆς.

847 προσχώματι ἀναχωματίσματι. οἱονεὶ τῷ ἀναχωματισμῷ. λέγονται δὲ προσχώματα οἱ ἀναχωματισμοὶ καὶ οἱονεὶ ὑπερανεστηκότες τόποι. λέγεται δὲ πρόσχωμα κἀκεῖνο ἔνθα καταρρέον ὕδωρ ἰλὺν περιττὴν καὶ ψάμμον τίθησι σωρηδόν. ἐνταῦθα ἤγουν ἐν τῷ Κανώβῳ πάλιν ὁ Ζεὺς εἰς ἄνθρωπον μεταμείψει σε ἔμφρονα καὶ νοῦν ἔχουσαν, ἀφόβῳ χειρὶ ἁψάμενός σου.

848 ἐνταῦθα ἐν τῷ στόματι τοῦ Νείλου.

849 ἐπαφῶν ἐφαψάμενος. ἀταρβεῖ χωρὶς φόβου. τὸ ἀταρβεῖ χειρί λέγει ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἀλλ᾽ ἐπὶ καλῷ αὐτῆς θιγών.

850 τῶν ἀπό. γεννημάτων τῶν παιδίων. γεννημάτων Διὸς λέγει περὶ τῆς ἐπαφῆς, αὕτη γὰρ ἀντὶ σπέρματος ἤρκεσεν.

851 τέξεις τέξεις δὲ καὶ παῖδα Ἔπαφον ὀνομαζόμενον, ἐπώνυμον τῆς ἐπαφήσεως τοῦ Διός· ὃς κυριεύσει πάσης τῆς γῆς, ὅσην ἄρδει Νεῖλος ὁ ποταμὸς, ἤγουν τῆς Αἰγύπτου πάσης. Ἰστέον δὲ ὅτι ὅπερ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ποιεῖ, τοῦτο καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ῥέων ποταμός. ἄρδει γὰρ καὶ οὗτος τὰ ἐκεῖσε πεδία. διαφέρει δέ τι τοῦ Νείλου. μετὰ δὲ τὸ ἀρδεῦσαι τοῦτον τὰ ἐκεῖσε χωράφια, συνελθόντες οἱ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦντες φωνὰς εὐχαριστηρίους μετὰ κυμβάλων καὶ ἤχων ὀργάνων τούτῳ τῷ ποταμῷ ἀναπέμπουσι. τέλος δὲ ποιήσαντες μέδιμνον χρυσοῦν ἐμβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ὥσπερ ἀνάθημά τι εὐχαριστήριον. μέλλεις γεννῆσαι. κελαινὸν τὸν μέλανα. καρπώσεται κτήσεται.

852 χθόνα τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν ἄλλην Αἰθιοπίαν.

853 πέμπτη πέμπτη δὲ, φησὶ, γέννα ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου πεντήκοντα παῖδας ἔχουσα πάλιν μὴ θέλουσα παραγενήσεται εἰς τὸ Ἄργος, φεύγουσα τὸν συγγενικὸν γάμον τῶν ἀνεψιῶν. πέμπτην δὲ γενεὰν λέγει ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου τὰς πεντήκοντα θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ. πῶς δὲ πέμπτη γενεὰ ἦσαν αὗται ἀπὸ τοῦ Ἐπάφου μάνθανε. πρώτη γενεὰ Ἔπαφος, οὗ Λιβύη, ἧς Βῆλος, οὗ Δαναὸς, οὗ αἱ πεντήκοντα θυγατέρες, ἃς Αἰσχύλος πέμπτην γενεὰν εἶπεν. ἱστορεῖται δὲ ἀδελφοὺς εἶναι Αἴγυπτον καὶ Δαναὸν, παῖδας δὲ Ἀγχινόης καὶ Βήλου υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ᾽ ἧς καὶ ἡ χώρα Λιβύη ὠνόμασται, ὃς Βῆλος τὸν μὲν ἕνα παῖδα αὐτοῦ Δαναὸν ἐν Αἰγύπτῳ κατῴκισεν, τὸν δὲ ἕτερον ἤγουν τὸν Αἴγυπτον ἐν Ἀραβίᾳ. γίνονται δὲ τῷ μὲν Αἰγύπτῳ, ὃς τοὺς Μελάμποδας χειρωσάμενος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὴν χώραν αὐτῶν ὠνόμασεν Αἴγυπτον, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ δὲ πεντήκοντα θυγατέρες. ἐπεὶ δὲ μέσον αὐτῶν φιλονεικία ἐγένετο, ἑκάστου τῆς ἀρχῆς ὄγκον ἐφέλκοντος πρὸς ἑαυτὸν, φοβηθεὶς ὁ Δαναὸς μή πως ἀναιρεθήσεται ὑπὸ τῶν υἱῶν Αἰγύπτου — ἦν γὰρ χρησμὸς αὐτῷ δοθεὶς πάλαι περὶ τούτου — ναῦν κατεσκεύασε τὴν κληθεῖσαν

πεντηκόντορον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὧν ἐγέννησε θυγατέρων· ᾗ τὰς οἰκείας κόρας ἐνθέμενος εἰς τὸ Ἄργος ἀπῄει, φυγὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴγυπτον· ὃς, ὡς εἴπομεν ἄνωθεν, εἶχεν υἱοὺς πεντήκοντα, οἳ τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἐζήτουν ἐπὶ τῷ συνοικῆσαι αὐταῖς. καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τῆς ἱστορίας οὕτως ἔχει· ὁ δὲ παρὼν ποιητής φησι, διὰ τοῦτο ἐλεύσεται εἰς τὸ Ἄργος ἡ θηλύσπορος γέννα, ἡ πέμπτη ἀπὸ Ἐπάφου, ἦγουν αἱ πεντήκοντα θυγατέρες τοῦ Δαναοῦ, διὰ τὸ μὴ θέλειν συνελθεῖν εἰς γάμον τοῖς ἐξαδέλφοις αὐτῶν. ὕστερον οὖν σπεισαμένων τοῦ τε Δαναοῦ καὶ τοῦ Αἰγύπτου ἔδωκεν ὁ Δαναὸς τὰς οἰκείας θυγατέρας εἰς γάμον τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς ἐν τῷ Ἄργει ἐλθοῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἐπτοεῖτο κατὰ τὸν χρησμὸν μὴ ὑπὸ ἑνὸς ἐκείνων ἀναιρεθείη, παρήγγειλε ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ ἀνελεῖν νυκτὸς τοὺς νυμφίους. καὶ αἱ μὲν ἄλλαι πᾶσαι οὕτως ἐποίησαν, μία δὲ θελχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἔρωτος οὐκ ἀνεῖλε τὸν οἰκεῖον νυμφίον, ὃς ἦν Λυγκεύς, ἀλλ᾽ εἴασε ζῆν· περὶ ἧς ὁ Αἰσχύλος ἐνταῦθά φησι. πέμπτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ γέννα πέμπτην γένναν τὸν Δαναὸν λέγει φεύγοντα εἰς Ἄργος διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τῶν αὐτοῦ θυγατέρων γάμον συνάψαι τοῖς αὐτοῦ ἀδελφοῦ Αἰγύπτου παισί. γεγράφαμεν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐν τῇ Εὐριπίδου Ἑκάβῃ.

854 πάλιν ἐκ δευτέρου.

855 θηλύσπορος ὁ Δαναός.

856 ἀνεψιῶν ἐξαδέλφων. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἠσχολημένοι περὶ τὰ ἐρωτικά. σημείωσαι ὅτι τὸν ἐξάδελφον ἀνεψιὸν λέγει, τὸν δὲ ἀνεψιὸν ἀδελφιδοῦν. ἐπτοημένοι περιεσπασμένοι καὶ πεφροντισμένοι.

857 κίρκοι πελειῶν πελείας τὰς νύμφας, ἤτοι τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας — ἀφροδισιαστικὸν γὰρ τὸ ὄρνεον τοῦτο ἡ περιστερὰ — κίρκους δὲ, ἤτοι ἀετοὺς, τοὺς νυμφίους, ἤγουν τοὺς υἱοὺς τοῦ Αἰγύπτου, διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, λέγει. καθὰ καὶ ἀετοί. κίρκοι ὀξύπτεροι ἀετοί. πελειῶν περιστερῶν. οὐ μακρὰν οὐ πολύ. λελειμμένοι ἐναπολειφθέντες.

858 θηρεύσοντες κυνηγήσοντες. ἐκεῖνοι γὰρ ἠγρεύθησαν ὑπ᾽ αὐταῖς. οὐ θηρασίμους οὐκ ἀξίους ὄντας ὥστε θηραθῆναι ἤγουν γενέσθαι.

859 φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεὸς ἤτοι ὁ Ἄρης. ἀντὶ τοῦ φθονήσει τοῖς τῶν νυμφίων σώμασιν. πρὸς τῶν σωμάτων τῶν θηλυτέρων φειδὼ καὶ ἔλεον. ἢ μέμψις κατὰ τῶν ἀρσένων. ἡ Ἀφροδίτη ἢ ἡ Ἥρα. ἢ ὁ Ἄρης ἢ ἡ Ἥρα· ἡ Ἀφροδίτη ἢ ὁ Ἔρως, ἢ καὶ ἄλλως. φθονήσας τοῖς αὐτοῖς σώματα ἀπώλεσεν αὐτά.

860 Πελασγία ἡ γῆ, ἤτοι τὸ Ἄργος. δέξεται τὰ αὐτῶν σώματα. θηλυκτόνῳ αἱ Δαναΐδες γὰρ αὐτοὺς ὤλεσαν ἐν νυκτί. δέξεται θηλυκτόνῳ λάβῃ τὰ σώματα.

861 Ἄρει δαμέντων πολέμῳ δαμασθέντων. νυκτιφρουρήτῳ νυκτὸς γὰρ ἐπιτηρήσαντες αὐτοὺς ἀνεῖλον. ἐν τῇ νυκτὶ φρουρουμένῳ.

862 αἰῶνος τῆς κατ᾽ αὐτὸν ζωῆς.

863 δίθηκτον δίστομον, ἄμφηκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον. δίστομον. βάψασα ἐκβαλοῦσα. θήσασα.

864 τοιάδ᾽ ἐπ᾽ ἐχθροὺς ἡ Ἀφροδίτη ἐπιστάτις τῶν ἀφροδισίων ἐστίν· αὕτη γὰρ γάμων ἔφορος, ἡδείας τὰς συνουσίας ποιοῦσα. νῦν δὲ λέγει ὁ Προμηθεὺς ὅτι αἰτία θανάτου γένοιτο Ἀφροδίτη τοῖς ἐμοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν τοῖς τοῦ Αἰγύπτου υἱοῖς. ἐχθροὺς δὲ καλεῖ αὐτοὺς ὡς καταγομένους ἀπὸ τοῦ Διός. εἴποι δ᾽ ἄν τις τοῦτο λεχθῆναι καὶ διὰ τὸν Δία· οὗτος γὰρ ἐλύπει τότε τὸν Προμηθέα. τοιάδ᾽ τοιαύτη. Κύπρις Ἀφροδίτη, ἔρως.

865 μίαν δὲ τὴν Ὑπερμνήστραν. αὕτη γὰρ μιγεῖσα ἔλεον ἔσχεν αὐτοῦ. ἵμερος θέλξει ἐπιθυμία κρατήσει.

866 σύνευνον τὸν Λυγκέα. ἀπαμβλυνθήσεται ἐξασθενήσει κτεῖναι τὸν ἄνδρα. λεπτυνθήσεται, παύσῃ. ἀσθενὴς μείνῃ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. γρ. ἐπαμβληθήσεται, ἤγουν ἐκκοπήσεται τοῦ φόνου.

867 δυεῖν δυῶν. βουλήσεται θελήσει.

868 κλύειν ὀνομάζεσθαι. ἢ παρό.

870 τορῶς σαφῶς καὶ καταληπτῶς.

871 σπορᾶς ἐκ τῆς. φύσεται θρασὺς γεννηθήσεται ἰσχυρὸς Ἡρακλῆς. ἐκ τῶνδε γρ. ἐκ τῆσδε, ἤγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἄβαντος, τῆς Ὑπερμνήστρας.

872 κλεινὸς ἔνδοξος.

873 λύσει ἐλευθερώσει τοξεύσας τοὐμὸν ἦπαρ ἐσθίοντα ἀετόν· τοῦτο διὰ μέσου εἴρηται.

874 Τιτανὶς Θέμις ἡ καταχθόνιος δαίμων.

875 ὅπως δὲ χῶπη ὅπως δὲ ἔχω τύχης καὶ δι' ἣν αἰτίαν λυθήσομαι, μακροῦ καὶ πολλοῦ λόγου ἂν τοῦτο εἴη. ὅπως δὲ γενήσεται ταῦτα. τὸ ὅπως καὶ τὸ ὅπη ἀντὶ τοῦ πῶς ἐστὶν, οὐκ ἐκ παραλλήλου, ἀλλὰ τὸ μὲν πρῶτον ἔμφασιν ἔχει, τὸ καθ' ὅντινα τρόπον ἡ λύσις ἔσται, εἴτε δι' ὅπλων, εἴτε διὰ χειρῶν· τὸ δὲ δεύτερον παριστᾷ τί βουλόμενος Ἡρακλῆς παραγένηται Καυκάσῳ. δεῖ χρεία ἐστί.

876 ἐκμαθοῦσα ἐξ ἐμοῦ.

877 ἐλελελελελεῦ ἐπίφθεγμα θρηνῶδες. φεῦ φεῦ.

878 σφάκελος σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. πάθος κατὰ τὸν ἐγκέφαλον. ἰστέον ὅτι ὁ ἐγκέφαλος ἀεικίνητός ἐστιν. ὅταν δὲ εἰς αὐτὸν γίνηται πλείων θόρυβος ἢ κτύπος, τότε πάσχει σπασμὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ λέγεται καὶ ὁ σφάκελος οἱονεὶ σπάκελός τις ὤν, ἀπὸ τοῦ σπῶ. «Τῷ σφακέλῳ τῶν γραμμάτων ἠνώχλησα, ἤγουν ἐπιστημόνως εἶδον, ἠρεύνησα.» σφάκελος νόσος καὶ σφακελίζω καὶ σφακελισμὸς ἡ παραπληξία καὶ ἡ σῆψις τῶν μελῶν. λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων, καὶ σφακελίσαι τὸ κατασαπῆναι καὶ ἀπονεκρωθῆναι. φάκελος δὲ ἡ συλλογὴ τῶν ξύλων. διαφέρει δὲ σφάκελος φακέλου· σφάκελος μὲν γάρ ἐστιν ὁ σπασμὸς τῆς κεφαλῆς, φάκελος δὲ ὁ δεσμός· ἀφ' οὗ καὶ φακιόλιον. φάκαι γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ δεσμά.

879 θάλπουσ' ἐκκαίουσι, καὶ διεγείρουσι. ὑπεκκαίουσι. ἄρδις ἄρδις τὸ ξίφος, τὸ ἀρὰς καὶ βλάβας διδοῦν. βέλος.

880 ἄπυρος πολύπυρος, διὰ τὸ σφοδρὸν καὶ πολὺ τοῦ πάθους· ἢ δίκην πυρὸς ἐμπιπρῶσα καὶ κατακαίουσα, πῦρ δὲ μὴ ἔχουσα. χρίει κεντεῖ, νύττει.

881 καρδία δὲ φόβῳ ἀντὶ τοῦ, παράφρων γίνομαι ἀπὸ τοῦ φόβου, ἡ καρδία μου διαπαντὸς ἐκ τοῦ φόβου λακτίζει, σφύζει καὶ πάλλεται καὶ λακτίζει τὴν φρένα μου· περὶ γὰρ τὴν καρδίαν αἱ φρένες εἰσί. τινὲς δὲ τὸ λακτίζειν φρένα φασὶν ἀντὶ τοῦ παραφρονεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους. καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει τύπτει. φόβου γὰρ τῇ καρδίᾳ συμβάντος ἥδε παλλομένη τὰς γείτονας φρένας πλήττει. φρένες δέ εἰσιν ὁ περὶ τὸ ἦπαρ ὑμενοειδὴς τυλιγμός. ἢ ὅτι τῆς καρδίας πασχούσης ἀχλὺς ἀναθυμιάσεως πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἀνιοῦσα συνθολοῖ τὰς φρένας καὶ τοῦ καθεστηκότος ἐξίστησι. φρὴν δὲ ἐστὶν ὑμήν τις διήκων ἀπὸ τοῦ φάρυγγος μέχρι τῶν ὑπογαστρίων μερῶν. διερχόμενος οὖν ἔνθεν κἀκεῖθεν ὥσπερ τι ζῶσμα γίνεται· ὃ καὶ διάφραγμα καλεῖται. ἔστι δὲ μέσον τῶν ἀναπνευστικῶν καὶ τῶν θεραπευτικῶν. ἀναπνευστικὰ δὲ εἰσὶ πνεύμων, καρδία, θεραπευτικὰ δὲ σπλὴν, ἦπαρ. μέχρις ἂν οὖν σώζηται ὁ ὑμὴν οὗτος, ὑγιαίνει τὸ ζῷον· ὅταν δὲ πάθῃ κοπὴν, τότε παραφρονεῖ, καὶ συμβαίνει καὶ ἡ φρενῖτις νόσος. ἐξ αὐτοῦ καὶ μετάφρενα τὰ τῆς ῥάχεως ὄπισθεν λέγονται.

882 τροχοδινεῖται οὐκ εἰμὶ ἐν τῷ καθεστῶτι. τροχοδινεῖται περιφέρεται. ἑλίγδην συστροφικῶς. περιεστραμμένως.

883 δρόμου τοῦ καθεστηκότος. τοῦ ὀρθοῦ.

884 γλώσσης ἀκρατὴς ὑπὸ τῆς μανίας μὴ κατέχουσα τὴν γλῶτταν, μὴ κυριεύουσα ταύτης, ἀλλὰ παραπαίουσα, λάλος εἰμί. πνεύματι μάργῳ διὰ τῆς φορᾶς τῆς μανικῆς τῆς ἐμῆς. γλώσσης ἀκρατὴς οὖσα.

885 θολεροὶ δὲ λόγοι λόγοι δὲ προσκρούουσι πρὸς κύμασι στυγνῆς καὶ χαλεπῆς μανίας θολεροὶ καὶ συγκεχυμένοι, τουτέστιν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς μανίας ἀναταραχθεῖσα τὸν λογισμὸν θολεροὺς λόγους προΐεται. θολεροὶ τεταραγμένοι, ἄδηλοι. παίουσιν εἰκῆ ταράττουσι μάτην. θολεροί λόγοι δὲ θολεροὶ καὶ ὑβριστικοὶ καὶ λυπηροὶ καὶ μάρανσιν ἐμποιοῦντες τῷ ἀκούοντι καὶ τῆξιν σαρκὸς παίουσι καὶ ὁρμῶσι καὶ μετὰ ῥύμης ἐκπέμπονται πρὸς κύμασι τῆς ἐμῆς ἄτης, ἤτοι τῷ κλύδωνι καὶ τῇ τρικυμίᾳ τῶν ἐμῶν κακῶν.

886 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης ταραχαῖς. λυπηρᾶς κινήμασιν βλάβης.

887 ἦ σοφὸς τὸν Πιττακὸν λέγει, ὅν ποτε τὶς βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας πενεστέρας καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἠρώτησε ποίᾳ χρήσεται γυναικί· τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας τοὺς πλησίον ἡμῖν τοὺς βέμβικας παίζοντας, ὅ ἐστι τὰς στρόμβας, καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικὶ, ἀπελθὼν ἐκεῖνος ἠκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρόμβαν, τὴν καθ' ἑαυτὸν ἔλαυνε· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικὶ, τῇ καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίᾳ. τοῦτο οὖν ὁ χορὸς ἐνθυμούμενος λέγει ὅτι σοφὸς ἦν ἐκεῖνος ὁ εἰπὼν τὸ ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ καὶ ἀριστεύειν καὶ εὐημερεῖν τοὺς τοῖς ἀξίοις τοῦ γένους αὐτῶν ἐπιγαμβρεύοντας· ἐὰν γὰρ ἡ Ἰὼ συνεμίγη τινὶ ἀνδρὶ ἀξίῳ ὄντι τοῦ γένους αὐτῆς, καὶ πόρρω ἦν τῆς μίξεως τοῦ Διὸς, οὐκ ἂν νῦν ἐπλανᾶτο. Ὁ χορός φησι τοῦτο· ὄντως σοφὸς ἦν ὅστις πρῶτος ἐν διανοίᾳ ἐβάστασε καὶ γλώσσῃ διεμυθολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι κατὰ πολὺ κάλλιστόν ἐστι τὸ τινὰ γυναῖκα συνελθεῖν νυμφίῳ ὁμοίῳ αὐτῇ, ἤγουν ἐὰν ἐστὶ πένησσα, πένητι, εἰ δὲ πλουσία, πλουσίῳ· ἢ καὶ τὸ ἕκαστον ἄνδρα συνελθεῖν γυναικὶ ὁμοίᾳ ἐκείνῳ κατὰ τὸ γένος καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς διὰ τὴν Ἰὼ, ἰδὼν αὐτὴν πάσχουσαν μυρία κακὰ διὰ τὸ σχεῖν ἐραστὴν τὸν πρώτιστον τῶν θεῶν Δία, ἄνθρωπον οὖσαν φθαρτήν. καλὸν οὖν φησὶν ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων καθ' ἑαυτὸν κηδεῦσαι, ἤτοι ὁμοίως ἑαυτῷ κατὰ τὴν αὐτοῦ εὐτέλειαν εἰς γάμον συνελθεῖν, καὶ μήτε γάμων τῶν θρυπτομένων καὶ τρυφώντων τῷ πλούτῳ ἐπιθυμῆσαι τὸν ὄντα χερνήταν, ἤγουν τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελῆ καὶ ἄσημον καὶ τῶν κάτω, μήτε τῶν μεγαλαυχούντων τῷ γένει ἤτοι τῶν εὐγενῶν. ἦν γὰρ καὶ ἡ Ἰὼ πόρρω τῆς μίξεως ἦν τοῦ Διὸς, οὐκ ἂν τοσαῦτα δεινὰ ἔπασχε. ἦ ὄντως. ἦν ὑπῆρχε.

888 ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ καὶ καταρχὰς ἐνόησε τοῦτο.

890 ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ὅτι συγγένειαν ποιήσασθαι οἷος αὐτός ἐστι. ἀριστεύει μακρῷ ἄριστόν ἐστι καταπολύ.

891 διαθρυπτομένων τρυφώντων, σοβούντων.

892 μεγαλυνομένων μεταιρομένων καὶ μεγαλαυχούντων.

893 χερνήταν εὐτελῆ. ἔστι δὲ τροπικὸν ἀπὸ τῶν ἀπόρων γυναικῶν, αἵπερ οἰκείαις μογοῦσαι χερσὶ καὶ νήθουσιν ἔρια ἢ λίνον ἑαυταῖς ἐκ τούτων κομίζονται τὴν τροφήν. Ἄλλως. εὐτελῆ, διὰ τῶν χειρῶν νήθοντα, ἢ ἄλλως ἐργαζόμενον. κυρίως δὲ ἐπὶ γυναικὸς, ἡ νήθουσα ταῖς χερσὶ τὰ πρὸς τροφὴν κομίζεται. χερνήταν χειροτεχνίτην. ἐραστεῦσαι ἐπιθυμῆσαι· τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Ἰὼ ὁμιλήσασαν Διὶ τὰ ἐρωτικὰ, διὰ τοῦτο ταῦτα παθοῦσαν.

895 μήποτε μήποτέ μ', ὦ Μοῖραι ὁ χορός φησι βλέπων τὴν Ἰὼ κακῶς πάσχουσαν διὰ τὸ ἐρασθῆναι αὐτῆς τὸν Δία, εἴθε, ὦ Μοῖραι, μὴ ἴδοιτέ με ποτὲ ὑπάρχουσαν εὐνάτειραν καὶ σύγκοιτον τοῦ Διός· ἤτοι μὴ ἐρασθείη μου ὁ Ζεύς ποτε, μηδὲ πλασθείην καὶ προσπελάσω καὶ προσεγγίσω τινὶ γαμέτῃ τῶν ἐξ οὐρανοῦ, ἤγουν τινὶ οὐρανίωνι θεῷ ἔχοντι γυναῖκα· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γαμέτᾳ. ἢ, μηδὲ δι' ἔχθρας γενοίμην ὁμευνέτῃ τινὶ τῶν οὐρανίων. φοβοῦμαι γὰρ βλέπουσα τὴν τῆς Ἰοῦς παρθενίαν τὴν ἀστεργάνορα· ἣν οὐ στέργει ὁ γενόμενος αὐτῆς ἀνήρ· ἢ, τὴν ὑπὸ ἀρσένων λίαν στεργομένην· τῷ γάμῳ τοῦ Διὸς δαπτομένην καὶ δακνομένην ἐν ἀλητείαις καὶ πλάναις πόνων τῆς Ἥρας δυσπλάγχνοις, ἤτοι ἀφορήτοις, ἃς οὔτις ὑπενεγκεῖν ἐν τοῖς αὐτοῦ σπλάγχνοις δυνήσεται. μηδὲ ὁ ἔρως τῶν κρειττόνων θεῶν ἐπίδοι με. εἶτα παρακατιὼν, ἐφερμηνεύων τὸ ἔρως, φησὶν ὅτι τὸ ὄμμα φημὶ τὸ ἄφυκτον τῶν θεῶν, ὅπερ οὐκ ἐκφεύξομαι καίπερ μηχανησαμένη πολλά.

896 εὐνάτειραν ἔγκοιτον. πέλουσαν ὑπάρχουσαν.

897 πλασθείην πλησιάσαιμι.

898 ταρβῶ γὰρ ἡ δὲ σύνταξις οὕτω, ταρβῶ γὰρ καὶ φοβοῦμαι τὴν ἀστεργάνορα παρθενίαν τῆς Ἰοῦς, εἰσορῶσα αὐτὴν δαπτομένην καὶ δαμαζομένην ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Διός. ἢ τὸ ἀστεργάνορα ἐπίθετον παρθενίας· πᾶσα γὰρ παρθενία οὐ στέργει τοὺς ἄνδρας, ἡ γὰρ μὴ πρὸς αὐτοὺς τὸ παράπαν συνάφεια οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἢ παρθενία ἐστίν. ἢ πρὸς

μὲν τὸ ταρβῶ ὑποστικτέον, παρὰ δὲ τὸ ὁρῶσα συναπτέον τὸ ἀστεργάνορα παρθενίαν. ἀστεργάνορα ἣν οὐκ ἔστερξεν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ὁ Ζεύς.

899 γάμῳ δαπτομέναν ἅμα τῷ γάμῳ· λείπει γὰρ τὸ ἅμα. γάμῳ δαπτομέναν τὴν παρθενίαν δηλοῖ ἀφανιζομένην.

900 δυσπλάγχνοις Ἥρας ἀλατείαισι κακοσπλάγχναις ἤτοι ὀργίλαις πλάναις, ἃς Ἰοῖ περιέβαλλε.

901 ὁμαλὸς ἥσυχος, κακῶν ἄπειρος.

902 ἄφοβος ἀπτόητος. εἰμί. οὐ δέδια οὐ φοβοῦμαι.

903 ἄφυκτον ὃ οὐδεὶς δύναται φυγεῖν. προσδέρκοιτο θεάσαιτο.

904 ἀπόλεμος ἀκαταμάχητος, ὃν καὶ πολλὰ μηχανησαμένη οὐ φεύξομαι. ἄπορα πόριμος οἷον, οὗτος ὁ πόλεμος ὁ ἐρωτικός ἐστι πόρον διδοὺς καὶ εἰς τὰ ἄπορα, καὶ οἷον εἰπεῖν, καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν, καὶ πόριμος αὐτοῖς. ψαύουσι γὰρ καὶ τῶν ἀψαύστων οἷς λίχνοι οἱ ὀφθαλμοί. ἄπορος πρὸς ἀπορίαν, ὅ ἐστι πολλὴν ἔχων ἀπορίαν· ὅτι ὁ πρὸς κρείσσονας πόλεμος ἀκαταμάχητος. ἰσχυρὸς εἰς τὸ ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀπόρους καὶ μὴ δυναμένους εὑρεῖν τινα μηχανὴν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ τῆς ἐρωτοληψίας κακοῦ. Ἄλλως. πολυπόλεμος οὗτός ἐστιν ὁ ἔρως καὶ πόριμος ἀπόρων, τουτέστι χαλεπῶν καὶ μεγάλων κακῶν, ἐν οἷς οὐκ ἔστι πόρον εὑρεῖν. ἀπόλεμος ἀκαταμάχητος. ἄμαχος.

905 πόριμος ὁ τῶν θεῶν. ἐφευρεταὶ μηχανῶν· ἔνθα γὰρ οὐ δύναταί τις εὑρεῖν μηχανὴν, οἱ θεοὶ εὑρίσκουσιν ἐρῶντες· καὶ μαρτυρεῖ Ζεὺς χρυσὸς γενόμενος καὶ καταρρυεὶς ἀπὸ τοῦ τέγους πρὸς τὴν Ἀκρισίου Δανάην ἐντὸς οὖσαν πύργου χαλκοῦ. ὁ γὰρ πατὴρ Ἀκρίσιος χρησμὸν λαβὼν ὡς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ καθελεῖ αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καθεῖρξε τὴν παῖδα.

906 μῆτιν βουλήν. ὅπη ὅπου.

907 ἦ μὴν ἔτι ὅπερ προείρηκεν ὁ Προμηθεὺς ἐν οἷς ἔλεγεν ὅτι ὁ Ζεὺς ἐκβληθήσεται τῆς βασιλείας εἰς γάμον συνελθὼν τῇ Θέτιδι, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα πάλιν φησί. λέγει οὖν ὅτι ὄντως δὴ ὁ Ζεὺς, καίπερ αὐθάδης καὶ

ἐπηρμένος ὢν καὶ ὑπέρογκος, ἔσται ταπεινός. ἑτοιμάζεται γὰρ γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν βασιλείας ῥίψει. καὶ τότε πληρωθήσεται ἡ τοῦ Κρόνου κατάρα, ἣν εἶπεν ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ Διὶ ἐκπίπτων τῶν μακροχρονίων καὶ παλαιῶν θρόνων τῆς βασιλείας. ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποφυγὴν καὶ φύλαξιν τῶν ἀπὸ τοῦ εἰρημένου γάμου κακοπαθειῶν μελλουσῶν αὐτῷ ἐπελθεῖν οὐδεὶς τῶν θεῶν ἰσχύσει ἀποδεῖξαι χωρὶς ἐμοῦ. ἐγὼ ταῦτα γινώσκω, καὶ ποίῳ τρόπῳ γενήσεται. πρὸς ταῦτα οὖν καθήσθω νῦν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ τῆς γῆς ὑπεραιρομένοις τόποις — ἢ ἐν τῷ ὑψηλῷ Ὀλύμπῳ —, πιστὸς καὶ θαρρῶν, ἢ πυστὸς, περίπυστος καὶ διάδηλος, καὶ ἔντιμος ἐν βρονταῖς, ἤγουν διὰ τὸ ποιεῖν βροντὰς, μεγαλυνόμενος καὶ ἐκπέμπων βέλος πυρπνόον καὶ πυρὸς πνέον· λέγει δὲ τὸν κεραυνόν· οὐδὲν γὰρ ταῦτα αὐτῷ βοηθήσει εἰς τὸ μὴ καταπεσεῖν πτώματα ἀνυπομόνητα καὶ ἀφόρητα. τοιοῦτον ἀντίπαλον καὶ ἀντίμαχον νῦν εὐτρεπίζει αὐτὸς ἑαυτῷ, ὅστις καὶ ὑπὲρ κεραυνὸν καταφλέξει αὐτὸν καὶ τὸν γενναῖον κτύπον τῆς βροντῆς καὶ τὴν τρίαιναν, αἰχμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, δι᾽ ἧς σαλεύει τὴν γῆν, διασκεδάσει καὶ ἀφανίσει καὶ διαλύσει. λέγει δὲ ὃν ἔμελλε γεννῆσαι ὁ Ζεὺς μιγεὶς τῇ Θέτιδι. ἦ μὴν ὄντως. αὐθάδης ἀκρατόστομος.

908 ἔσται γενήσεται. ἐξαρτύεται ἑτοιμάζεται, κατασκευάζει.

909 ὃς ὁ γάμος.

910 ἄιστον ἀφανῆ.

911 κρανθήσεται τελεσθήσεται.

912 ἐκπιτνῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐκπίπτων. ἠρᾶτο αὐτῷ. δηναιῶν τῶν παλαιῶν, ἀρχαίων.

913 μόχθων ἐκτροπὴν ἐκφυγὴν καὶ ἀποσόβησιν. δυστυχιῶν ἐκφυγήν.

914 αὐτῷ τῷ Διί. σαφῶς φανερῶς.

915 οἶδα γινώσκω. ᾧ τρόπῳ ἐκφύγοι.

916 θαρσῶν ἐπαιρόμενος καὶ κομπάζων. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις ταῖς ἐν τῷ ὑψηλῷ ὑπ᾽ αὐτοῦ γινομέναις βρονταῖς.

917 πιστὸς θαρσαλέος, βέβαιος ὤν. τινάσσων κινῶν. πυρπνόον βέλος τὸν κεραυνόν.

918 ταῦτ᾽ αἱ βρονταὶ καὶ ὁ κεραυνός.

919 οὐκ ἀνασχετὰ μὴ δυνάμενα ἐπανορθωθῆναι. ἀλλ᾽ ἀφόρητα.

920 τοῖον τοιοῦτον. παρασκευάζεται εὐτρεπίζει.

921 ἐπ᾽ αὐτὸς ὑπερβατὸν κατὰ λέξιν. δυσμαχώτατον δυσκαταγώνιστον.

922 ὃς δὴ κεραυνοῦ ταῦτα αἰνιγματωδῶς φησι, καὶ διὰ τοὺς Κύκλωπας τὸν Βρόντην καὶ τὸν Στερόπην, οἳ ἀδελφοὶ ἦσαν τοῦ Κρόνου τοῦ πατρὸς τοῦ Διός. εἶχον δὲ ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν πρὸς τοῖς μετώποις. οὓς ὁ Κρόνος μὲν τῷ ταρτάρῳ προσέδησεν, ὡς ἐπιβούλους πτοούμενος, ὁ δὲ Ζεὺς τῆς βασιλείας κρατήσας τὸν μὲν πατέρα Κρόνον εἰς τάρταρον κατάγει, τοὺς δὲ εἰρημένους ἀνάγει καὶ συνεργοὺς τοῦ κράτους ἐσχήκει, τὸν μὲν Βρόντην βροντὴν μηχανώμενον αὐτῷ, τὸν δὲ Στερόπην ἀστραπὴν εἰς ἐκφόβησιν πάντων τῶν ἄλλων θεῶν. φησὶν οὖν ὁ Προμηθεὺς ὅτι ὁ μέλλων γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ Διὸς συνευνασθέντος τῇ Θέτιδι καὶ ὕστερον ὑπὲρ τὸν Στερόπην καὶ τὸν Βρόντην ἔσται. ἐπεὶ δὲ ᾤετο καὶ τὸν Ποσειδῶνα βοηθῆσαι αὐτῷ τῷ Διὶ, ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ ὄντα, φησὶν ὅτι οὐδὲ ἡ τὴν γῆν σαλεύουσα τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος ἔσται τῷ Διὶ εἰς βοήθειαν. τρίαιναν δὲ λέγουσι κρατεῖν τὸν Ποσειδῶνα ἢ διὰ τὸ τρίτον στοιχεῖον εἶναι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ εἰς τρία διαιρεῖσθαι τὸ ὕδωρ, εἰς ποτάμιον, εἰς θαλάσσιον καὶ εἰς λιμναῖον. κρείσσον᾽ ἐπικρατέστερον.

923 καρτερὸν ἰσχυρόν.

924 θαλασσίαν ἐκ τῆς θαλάσσης. τινάκτειραν νόσον δυναμένην ἁπλοῦν ἢ διδόναι.

925 τρίαιναν γρ. τριαίνας. κάμακα. αἰχμὴν βίαν. σκεδᾷ σκορπίσει.

926 πταίσας προσκρούσας. τῷδε πρὸς κακῷ παρὰ τοῦ κακοῦ. ἐμπέσῃ γὰρ ἂν τῇδε τῇ δυστυχίᾳ ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ. ἢ τὸ πρὸς κακῷ ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ προσπταῖσαι καὶ δυστυχῆσαι καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. πρὸς μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑπόστιξον εἰς τὸ πρὸς κακῷ, πρὸς δὲ τὸ δεύτερον εἰς τὸ τῷδε.

927 ὅσον καλὸν ὑπάρχει. δίχα κεχωρισμένως.

928 ἐπιγλωσσᾷ τῇ γλώττῃ κατηγορεῖς, ἐποιωνίζῃ κατὰ τοῦ Διὸς ἃ βούλῃ γενέσθαι αὐτῷ. ἔστι δὲ τὸ «ἐπιγλωσσᾷ Διὸς» κατ᾽ ἐρώτησιν. χρῄζεις ἐπιποθεῖς. ἐπιγλωσσᾷ καταβοᾷς. σὺ θὴν ἃ χρῄζεις, ταῦτ᾽ ἐπιγλωσσᾷ Διός ὁ χορὸς ἀκούων τοῦ Προμηθέως κακὰ προλέγοντος περὶ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ δὴ, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα ἐπιγλωσσᾷ ἤτοι λέγεις καὶ στρέφεις ἐν γλώσσῃ, ἃ χρῄζεις, ἤγουν ἃ θέλεις καὶ ἀποδέχῃ. ὁ δὲ Προμηθεύς φησι πρὸς τὸν χορόν· ταῦτα λέγω, ἅπερ μέλλει γενέσθαι, σὺν τούτοις καὶ ἃ βούλομαι παθεῖν αὐτὸν τὸν Δία. ὁ δὲ χορός φησι· καὶ ἐνδέχεταί ποτε προσδοκήσειν τινὰ δεσπόσειν τοῦ Διός; ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· οὐ μόνον ἄλλοι κυριεύσουσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πόνους ἕξει δυσχερεστέρους καὶ χαλεπωτέρους.

929 ἅπερ ἐκεῖνα λέγω.

930 προσδοκᾶν ἐλπίζειν. χρὴ πρέπει.

931 τῶνδε ὧν λέγω. δυσλοφωτέρους ἀφορητοτέρους καὶ δυσβαστακτοτέρους. λόφος ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ περὶ τὸν τράχηλον ἄνωθεν· ὅθεν καὶ τὸ καταλοφάδια ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ὑπὸ ζυγὸν νῶτον εὐκόλως φέρειν. ὡς λόφου ἐν τοῖς ζῴοις ὄντος τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

932 πῶς οὐχὶ ταρβεῖς πῶς οὐχὶ φοβῇ τοιαῦτα ὑβριστικὰ λόγια κατὰ τοῦ Διὸς πέμπων τῆς ἰδίας γλώττης; ὁ δὲ Προμηθεύς φησι, διὰ τί φοβοίμην ἐγὼ, ᾧ οὐ πεπρωμένον ἐστὶν ἀποθανεῖν; ταρβεῖς εἰς φόβον πίπτεις.

933 μόρσιμον μεμοιρασμένον.

934 ἀλλ᾽ ἆθλον ἄν σοι ἀλλὰ καὶ εἰ μή ἐστι σοὶ πεπρωμένον ἀποθανεῖν, πόροι καὶ παράσχοι ἤγουν δώσει σοι πόνον ἀλγίω καὶ ἀλγεινότερον καὶ λυπηρότερον τούτου οὗ νῦν πάσχεις. ὥσπερ δὲ ὁ βελτίων τοῦ βελτίονος κλίνεται καὶ ὁ καλλίων τοῦ καλλίονος, ἔχουσι δὲ τὰς αἰτιατικὰς βελτίω καλλίω, οὕτω καὶ τὸ ἀλγίω αἰτιατική ἐστιν ἀπὸ τῆς ἀλγίων εὐθείας. τοῦδ᾽ ἢ ἐὰν θάνῃς. ἆθλον κάματον.

935 πάντα ὅσα ἂν ποιήσει. προσδοκητὰ ἐλπιστά.

936 οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν οἱ σέβοντες, οἱ τιμῶντες τὴν Ἀδράστειαν, ἤτοι τὴν τύχην, ἣν οὐκ ἐκφεύγει τις. ἢ τὴν τύχην τὴν μὴ ἐῶσαν ἡμᾶς δρᾶν τὸ θελητόν. ἢ τὴν Δίκην τὴν Ἄδραστον τιμωρήσασαν. θεὰ γὰρ ἦν τις τοὺς ὑπερηφάνους τιμωροῦσα. Ἄλλως. παραινεῖ πτοεῖσθαι μή ποτέ τις νεμεσήσῃ δικαίως αὐτῷ ὡς τὸν Δία ὑβρίζοντι. Ἀδράστεια ἡ Νέμεσις. Ἀδράστεια ἔφορος μέμψεως. λέγει οὖν ὡς οἱ μὴ μεμφθῆναι σπουδάζοντες φρονιμοί εἰσι.

937 σέβου, προσεύχου σὺ σέβου καὶ κολάκευε καὶ θέλγε τὸν Δία τὸν ἀεὶ κρατοῦντα· — τοῦτο δὲ κατ᾽ εἰρωνείαν φησίν· ἐλπίζει γὰρ ὅσον οὔπω ἀπὸ τῆς βασιλείας ἐκπεσεῖν αὐτὸν — ἐμοὶ δὲ μικρὸν καὶ ὀλίγον ἢ οὐδ᾽ ὅλως φροντίς ἐστι τοῦ Διός. τοῦτον τὸν καιρὸν δράτω καὶ πραττέτω ἃ βούλεται καὶ βασιλευέτω εἰς τὸν βραχὺν χρόνον. ἐπὶ πολὺ γὰρ οὐκ ἄρξει καὶ βασιλεύσει τοῖς θεοῖς. σέβου τίμα. θῶπτε κολάκευε. ἀεὶ τὸ ἀεὶ πρὸς τὸ σέβου καὶ οὐ πρὸς τὸ κρατοῦντα· οὐ γὰρ ἀεὶ τὸν Δία λέγει κρατοῦντα, ἐπεὶ τάχιστ᾽ αὐτὸν ἐκπεσεῖσθαι τῆς ἀρχῆς διατείνεται.

938 Ζηνὸς περί.

939 τὸν βραχὺν τὸν ὀλίγον.

940 ὅπως θέλει καθὰ θέλει. δαρὸν ἐπιπολύ. θεοῖς δέον θεῶν εἰπεῖν, θεοῖς εἶπεν Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ἐκεῖνος γάρ τινα δὲ τοῖς Ἀχαιοῖς λέγει· ἔστι δὲ πλαγιασμός.

941 τρόχιν ἄγγελον, ἀπὸ τοῦ τρέχειν. δηλοῖ δὲ τὸν σπουδαῖον οἰκέτην τὸν σπουδαίως πράττοντα τὰ προστάγματα τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ μὴ βραδύνοντα καὶ χρονίζοντα. ἀλλὰ βλέπω τοῦτον τὸν ἄγγελον τοῦ Διὸς, τὸν ὑπηρέτην τοῦ νέου τυράννου, ἤτοι τοῦ Διός. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν. πάντως τι νέον ἦλθε μηνύσων ἡμῖν. ὁ πατὴρ τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, φησὶν ὁ Ἑρμῆς, κελεύει σοι εἰπεῖν οὕστινας μετ᾽ ἀλαζονείας λέγεις γάμους, παρ᾽ ὧν ἐκεῖνος τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ. καὶ ταῦτα μέντοι λέγε μηδόλως αἰνιγματωδῶς, ἀλλ᾽ αὐτὰ ἐκεῖνα ἕκαστα φανερά. τὸν ἄγγελον.

942 τυράννου τοῦ Διός. διάκονον ὑπηρέτην.

943 πάντως ὁμολογουμένως. καινὸν νέον. ἀγγελῶν μηνύων.

944 σὲ τὸν σοφιστὴν ἀπατεῶνα. εἰρωνικῶς τοῦτο λέγει.

945 τὸν ἡμέροις ἀνθρώποις. ἢ τοῖς ἡμέροις, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀγρίων. γράφεται τὸν ἐφημέροις. τὸν ἐξαμαρτόντ᾽ τὸν πταίσαντα. ἐφημέροις ἀνθρώποις.

946 πορόντα παρασχόντα.

947 ἄνωγε ἐκέλευσε. κομπεῖς φλυαρεῖς.

948 αὐδᾶν λέγειν. ὧν ἀφ᾽.

949 μηδὲν αἰνικτηρίως μηδαμῶς αἰνιγματωδῶς.

950 μηδέ μοι διπλᾶς μηδ᾽ ἐμοὶ, ὦ Προμηθεῦ, προσβάλῃς καὶ προξενήσῃς καὶ δώσῃς διπλᾶς ὁδοὺς, ἀντὶ τοῦ μὴ ποιήσῃς ἀπελθεῖν με κενὸν καὶ πάλιν ἐλθεῖν πρὸς σέ. βλέπεις γὰρ ὅτι τοῖς τοιούτοις ὁ Ζεὺς οὐ καταπραΰνεται. Ἄλλως. μὴ κάματόν μοι διπλοῦν προξενήσῃς δεύτερόν με ποιῶν ὑποστρέψαι. τοῦτο δὲ αἰνίττεται διὰ τοῦ λόγου, μὴ βούλοιό με αὖθις ἀπελθεῖν κενὸν πρὸς τὸν Δία. ἤγουν, ἅπερ εἶπας κατὰ τοῦ Διὸς, μὴ κρύψῃς, ἵνα μὴ κἀκεῖνος πάλιν με πρὸς σὲ πέμψῃ. αὖθ᾽ ἕκαστα φανερά. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς εἰ γὰρ ἀσαφῶς εἴποις, πέμψει με πάλιν ὁ Ζεὺς πρὸς σὲ, ἵνα σαφῶς εἴποις.

952 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις τοῖς μὴ πειθομένοις αὐτῷ, ἢ τοῖς ψευδέσι λόγοις χρωμένοις οὐ κάμπτεται, οὔτε μειλίσσεται, ἀλλ᾽ ἐπὶ πολὺ θυμοῦται καὶ ἀμείλικτος γίνεται τοῖς τοιούτοις. τοῖς τοιούτοις τοῖς ἀσαφέσι. μαλθακίζεται ἀπατᾶται καὶ παράγεται.

953 σεμνόστομός γε κατ᾽ εἰρωνείαν ὁ Προμηθεὺς, μὴ, φησὶν, ὁ μῦθος καὶ ὁ λόγος οὗτος προσήκων τῶν θεῶν, τοῦ Ἑρμοῦ. ταῦτα δὲ λέγει καταγελῶν αὐτοῦ. ἤτοι ἐστὶ καὶ καλῶς εἰρημένος καὶ φρονήματος γέμων, ὡς ῥηθεὶς ὑπὸ ὑπηρέτου τῶν θεῶν. ἢ τὸ σεμνόστομος ἀντὶ τοῦ κενόδοξος καὶ ἐπηρμένος καὶ γέμων οἰήσεως. σεμνόστομος εἰρωνικῶς. φρονήματος ἀλαζονείας. πλέως πεπληρωμένος.

954 ὁ μῦθος ὁ λόγος. ὡς καθά.

955 νέον νέοι νῦν νέοι θεοὶ βασιλεύετε καὶ νομίζετε χωρὶς πένθους ἀεὶ κατοικεῖν τὰς τοῦ Ὀλύμπου ἀκρωρείας καὶ μέρη· ἐκ τούτων δὲ τῶν τοῦ Ὀλύμπου μερῶν καὶ ἀκρωρειῶν κατενόησα καὶ εἶδον δύο τυράννους ἐκπεσόντας καὶ ἐκβληθέντας τῆς βασιλείας — λέγει δὲ τὸν Ὀφίωνα καὶ τὴν Εὐρυνόμην καὶ τὸν Κρόνον, ὃν ἔρριψεν ὁ Ζεὺς — τρίτον δὲ καὶ τὸν νῦν τυρραννοῦντα Δία θεάσομαι ἐκπεσόντα καὶ κακῶς καὶ ἐφυβρίστως καὶ συντόμως. μὴ δοκῶ σοι φοβεῖσθαι τοὺς νέους θεούς; ἐγὼ πολλοῦ ἐλλείπω τοῦ φοβεῖσθαι αὐτούς. σὺ δὲ τὴν ὁδὸν ἣν ἐβάδισας ἐρχόμενος ἐνταῦθα πάλιν βάδιζε. οὐδὲν γὰρ εἶπω σοι ὧν ἐμὲ ἐρωτᾷς. νέον νεωστί· οὐ γὰρ ἀρχαία ὑμῶν ἡ βασιλεία.

956 ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα ἐπειδὴ ναίειν εἶπε, ὁ δὲ ναίων ἐντὸς τοίχους ναίει, διὰ τοῦτο πέργαμα εἶπε· λέγει δὲ τὸν οὐρανόν. πέργαμα τὰ ὑψηλά. ἀπενθῆ ποταπά.

957 ᾐσθόμην ἔγνων.

958 τρίτον ἐβασίλευσε πρῶτον μὲν ὁ Ὀφίων καὶ Εὐρυνόμη, ἔπειτα Κρόνος καὶ Ῥέα, μετὰ ταῦτα δὲ Ζεὺς καὶ Ἥρα. τὸν νῦν τυραννοῦντ᾽ τὸν Δία. ἐπόψομαι ἐκπεσεῖν.

961 πολλοῦ γε καὶ σημείωσαι, πολλοῦ ἐλλείπω, ἀντὶ τοῦ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, ἤ, πολλοῦ γε καὶ δέω.

962 ἐγκόνει πάλιν σπεύδων ἀπέρχου.

963 ἂν ἱστορῇς ζητῇς.

964 τοιοῖσδε ἐν ταύταις ταῖς κενοδοξίαις καὶ ὑπερηφανίαις καὶ ἀναισχυντίαις καὶ πρὶν σαυτὸν εἰσήγαγες καὶ ἐνέδησας εἰς τὰς βλάβας ἃς πάσχεις νῦν. πρὶν ὅτε τὸ πῦρ κέκλοφας. αὐθαδίσμασιν κομπάσμασιν· ἔλεγ᾽ ὡς δικαίως κέκλοφε.

965 ἐς τάσδε ἐν αἷς νῦν τυγχάνεις.

966 τῆς σῆς λατρείας τοῦτό φησιν ὁ Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἑρμῆν, σαφῶς γίνωσκε ὅτι οὐκ ἂν ἀλλάξαιμι τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. ἤγουν, οὐ προτιμήσομαι τὸ λατρεύειν τῷ Διὶ καὶ ὑπηρετεῖν αὐτῷ καὶ εἶναι ἄγγελος αὐτοῦ, ὥσπερ σὺ, τοῦ πάσχειν οὕτω κακῶς. τουτέστι, κρεῖσσον ἡγοῦμαι τοῦ λατρεύειν καὶ ἀγγελιαφορεῖν τῷ Διὶ ὡς σὺ τὸ προσηλῶσθαι τῇ πέτρᾳ ταύτῃ καὶ πάσχειν κακῶς.

967 ἀλλάξαιμ᾽ οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀλλάττω τὸ διδόμενόν ἐστι γενικὴ καὶ τὸ λαμβανόμενον αἰτιατικὴ, ἀλλὰ καὶ τοὔμπαλιν, ὡς κἀνταῦθα καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ τὸ «χρύσεα χαλκείων ἀλλάξατο.» ἐκεῖ γὰρ ὁ Γλαῦκος χρύσεα δοὺς χάλκεα ἔλαβεν.

968 λατρεύειν προσταλαιπωρεῖν.

969 φῆναι λέξαι.

970 τοὺς ὑβρίζοντας Ἑρμῆς γὰρ πρόσθεν τοῦτον ὑβρίσας τοιαῦτα παρ᾽ αὐτοῦ ἤκουσεν.

971 χλιδᾶν ἔοικας ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι κρεῖσσον ἡγοῦμαι τὸ προσηλῶσθαι τῇδε τῇ πέτρᾳ παρὸ ἀγγελιοφόρον εἶναι ἐμὲ τοῦ Διὸς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἔοικας τρυφᾶν καὶ χαίρειν τοῖς κακοῖς οἷς πάσχεις. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Προμηθεύς φησι πρὸς αὐτὸν, τρυφῶ καὶ χαίρω τοιαῦτα πάσχων κακά; οὕτως εἴθε τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἴδοιμι τρυφῶντας, καὶ σὲ μετὰ τούτων. ἄμποτε ἴδοιμι. χλιδᾶν τρυφᾶν καὶ εἰς οὐδὲν ταῦτα λογίζεσθαι. τοῖς παροῦσι πράγμασι ταῖς προσούσαις σοι νῦν δυστυχίαις.

973 οὕτως ὧδε.

974 ἦ ὄντως.

975 ἐχθαίρω μισῶ.

976 παθόντες εὖ παρ᾽ ἐμοῦ. κακοῦσι κακοποιοῦσι. ἐκδίκως ἀδίκως.

977 κλύω σ᾽ ἐγὼ νοῶ σε, φησὶν, ἐγὼ μεμηνότα καὶ παραφρονοῦντα καὶ πάσχοντα νόσον κακήν. ὁ Ἑρμῆς ταῦτα λέγει πρὸς τὸν Προμηθέα, ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, ἔστω νοσεῖν με, κατὰ σὲ κριτὴν, εἰ νόσημά ἐστι καὶ

παραφροσύνη καὶ μανία τὸ στυγεῖν τοὺς ἐχθρούς. οὔ φησιν, ὁρῶ, ἀλλὰ κλύω· οὐ γὰρ δι᾽ ἔργων ὕβριζεν ὁ Προμηθεὺς τοὺς θεούς, ἀλλὰ διὰ λόγων. κλύω αἰσθάνομαι. μεμηνότ᾽ μαινόμενον.

978 νοσοῖμ᾽ ἂν ἄμποτε νοσοίην. εἶ ἐὰν ὑπάρχει. στυγεῖν μισεῖν.

979 εἴης φορητὸς οὐκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς, καὶ εἶχες καλῶς κατὰ τὰς φρένας, οὐκ ἂν ὑπέμεινας ταῦτα, ἅπερ πάσχεις, ἀλλὰ δηλονότι ἂν ἐβόας. εἰ τοσούτοις συνὼν κακοῖς θρασύνῃ, τί ποτ᾽ ἂν ἔδρασας εὐτυχῶν; φορητὸς ὑπομονητός.

980 ᾤμοι φεῦ. τόδε τὸ ὤμοι.

981 ἀλλ᾽ ἐκδιδάσκει πάνθ᾽ ὁ μακρὸς καὶ πολὺς χρόνος διδάσκει ἡμᾶς ἃ οὐ γινώσκομεν. καὶ τὸν Δία γοῦν ὁ χρόνος διδάξει τὸ στενάζειν. ὥστε κἀκεῖνος τοῦτο μαθήσεται. ὁ γηράσκων ὁ παλαιὸς, ὁ μακρός.

982 καὶ μὴν σὲ οὐδὲ ὁ χρόνος ἐδίδαξε σωφρονεῖν. οὔπω σωφρονεῖν ἐπειδὴ δυστυχῶν οὐχ ὑποκλίνῃ ταῖς συμφοραῖς, ἀλλὰ τοῦ Διὸς καταφέρῃ, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σου μείζων ἰσχύει. ἐπίστασαι γινώσκεις.

983 σὲ γὰρ καλῶς λέγεις μὴ φρονεῖν ἐμέ· εἰ γὰρ ἐγὼ ἐφρόνουν, οὐκ ἂν προσεφώνουν σε καὶ διελεγόμην πρὸς σὲ ὑπηρέτην ὄντα καὶ οὐ θεόν. εἰκότα λέγει.

985 καὶ μὴν ὀφείλων τίνοιμι καὶ ἀποδώσω αὐτῷ χάριν ὑπὲρ ὧν ἐποίησεν εἰς ἐμὲ ὥσπερ χρεωστῶν αὐτῷ. τοῦτο δὲ κατ᾽ εἰρωνείαν λέγει. εἰπόντος Ἑρμοῦ πρὸς τὸν Προμηθέα ὡς ἔοικας οὐδὲν ἐρεῖν ὧν χρῄζει πατὴρ, οὗτος εἰρωνευόμενός φησι πρὸς αὐτὸν, καὶ μὴν ὀφείλων καὶ χρεωστῶν αὐτῷ χάριν τίνοιμι ἂν καὶ ἀνταποδοίην· ὅπερ ὁ Ἑρμῆς γνοὺς ἐν εἰρωνείᾳ ῥηθὲν — οὐ γὰρ ὤφειλε Προμηθεὺς οὐδ᾽ ὁτιοῦν τῷ Διὶ — αἰτιᾶται τοῦτον κερτομήσαντα εἰρωνευσάμενον αὐτὸν ὡς παῖδα ὄντα, εἰ μηδὲν ἐπῄσθετο ὅτι ψεύδεται. παῖδα ἀντὶ τοῦ δοῦλον νοοῦσιν, ἵν᾽ εἴη ὁ λόγος διὰ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ δουλείαν, ὅτι σὺ μὲν ὡς δοῦλος πάντα ὀφείλεις ὑπηρετεῖν αὐτῷ, ἐγὼ δὲ οὔ. ὅπερ ἐξελέγχεται διὰ τῆς τοῦ Προμηθέως κατασκευῆς. χάριν ἀντίχαριν καὶ ἀμοιβήν.

986 ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ’ ὄντ’ ἐμέ ὕβρισας ὡσανεὶ δοῦλον. παῖς γὰρ λέγεται καὶ ὁ νέος καὶ ὁ δοῦλος· ὡς τὸ «Ὀφθαλμοὶ παιδίσκης» ἤγουν δούλης. καὶ τὸ «Ἐγένοντό μοι παῖδες καὶ «παιδίσκαι,» ἀντὶ τοῦ, δοῦλοι καὶ δουλίδες. ὡς καθά.

987 παῖς δοῦλος. ἀνούστερος μωρός.

988 πευσεῖσθαι μαθεῖν.

989 αἴκισμ’ τιμωρισμός. κόλασις.

990 προτρέψεται παρακινήσει, διεγερεῖ. γεγωνῆσαι φωνῆσαι.

991 χαλασθῆ δεσμὰ λυμαντήρια τοῦ προσόντος ἐμοὶ δεσμοῦ ἐκλυθῶ.

992 πρὸς ταῦτα, ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσα φλόξ πρὸς ταῦτα καταφερέσθω μὲν ἄνωθεν ἀστραπὴ καὶ κεραυνὸς, ἐν νιφάδι δὲ καὶ χιόνι λευκοπτέρῳ καὶ λεπτῇ κατερχομένῃ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐν βρονταῖς ταραττέτω πάντα· οὐδὲν γὰρ ἀπὸ τούτων κάμψει καὶ πείσει με, ὥστε εἰπεῖν αὐτῷ πρὸς τίνος ἀπόκειται τῆς τυραννίδος ἐκβληθῆναι αὐτόν. αἰθαλοῦσα φλὸξ ἀστραπαί τε καὶ κεραυνός.

993 νιφάδι χιόνι. βροντήμασι χθονίοις σεισμοῖς· ἐπειδὴ αἱ βρονταὶ ἄνωθεν γίνονται ῥηγνυμένων νεφῶν, διὰ τοῦτο βροντήμασι χθονίοις εἶπεν ἀντὶ τοῦ τῷ τὴν γῆν κινοῦντι σεισμῷ. βροντήμασι γρ. ἐκβροντήμασι. αἱ γὰρ βρονταὶ καὶ οἱ σεισμοὶ καὶ αἱ νιφάδες χθονός εἰσιν ἤτοι τῶν βροτῶν καταπληκτικά. τοῖς δὲ θεοῖς οὔ — γράφεται ἡμῖν δὲ τοῖς θεοῖς, οὔ. —

994 κυκάτω ταρασσέτω.

995 γνάμψει ἐπικλάσει. φράσαι εἰπεῖν.

996 χρεὼν ἀποκείμενον. νιν αὐτόν.

997 ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ’ ἀρωγὰ φαίνεται ὁ Ἑρμῆς φησι πρὸς τὸν Προμηθέα, βλέπε καὶ πρόσεχε, ἐάν εἰσί σοι ταῦτα ὠφέλιμα καὶ δυνάμενα λῦσαί σε τοῦ δεσμοῦ. ὁ δὲ Προμηθεὺς πρὸς αὐτόν· ταῦτα ἔκπαλαι ἐμελετήθησαν καὶ ἐβουλεύθησαν. ταῦτα ἃ φῄς. ἀρωγὰ κερδαίνεις γὰρ οὐδὲν ταῦτα βοῶν.

998 βεβούλευται τάδε ὅτι οὐδὲν ὠφελοῦμαι ἐκ λόγων.

1001 ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ᾽ ὅπως, παρηγορῶν μάτην με, φησὶ, βιάζῃ, ὥσπερ εἰς κῦμα λαλῶν ἤγουν ἀναισθήτῳ προσδιαλεγόμενος. ὁ δὲ, εἰσελθέτω μήποτε, φησὶ, σοὶ ἔννοια ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς τὴν ἀπηνῆ γνώμην τοῦ Διὸς μαλακισθήσομαι καὶ θηλύνους γενήσομαι, ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν, καὶ παρακαλέσω τὸν ἐμοὶ μεγάλως μισούμενον Δία ἐν ὑπτιάσμασι χειρῶν γυναικομίμοις, ἤγουν ἐν ἐκτάσεσι χειρῶν ἀσθενέσιν, ὥστε λῦσαί με τῶνδε τῶν δεσμῶν. παρηγορῶν παρ᾽ ἃ φρονῶ πείθειν ἐπιχειρῶν.

1002 εἰσελθέτω ἔννοια, γνῶσις. ὡς ὅτι.

1003 γνώμην φοβηθείς καὶ συντάσσεται οὕτω· μὴ εἰσελθέτω σε γνώμη καὶ ἐνθύμησίς ποτε ὅτι ἐγὼ φοβηθεὶς ἕνεκα τοῦ Διὸς θηλύνους ἤτοι θῆλυς καὶ ἄνανδρος τὸν νοῦν γενήσομαι.

1004 λιπαρήσω παρακαλέσω. στυγούμενον μισούμενον.

1006 λῦσαι ἐλευθερῶσαι. δέω ἐλλείπω.

1007 λέγων ἔοικα πολλὰ, φησὶ, λέγω, καὶ ἔοικα ταῦτα λέγειν μάτην. οὐδὲν γὰρ μαλθάσσῃ καὶ πραΰνῃ καὶ τέγγῃ καὶ ἐνδίδως τῆς ἐνστάσεως, ἀλλ᾽ ὥσπερ νεωστὶ ἀχθεὶς εἰς τὸν ζυγὸν πῶλος, δάκνων τὸν χαλινὸν, βιάζῃ σὺ καὶ ἀνθίστασαι, καὶ πρὸς τοὺς χαλινοὺς ἀντιμάχῃ, καὶ σφοδρύνῃ, καὶ θρασύνῃ ἐν οὐδαμινῷ σοφίσματι καὶ μὴ δυναμένῳ ὠφελῆσαι. ὃ εἶπε περὶ τοῦ Διός. καὶ μάτην ἐρεῖν γράφεται, ἀλλ᾽ ἐρεῖν μάτην.

1008 τέγγῃ μεταβολὴν δέχῃ. μαλθάσσῃ λιταῖς εἴκεις.

1011 σφοδρύνῃ κομπάζῃ καὶ ἐπαίρῃ. ἀσθενεῖ σοφίσματι ψευδεῖ ἀπάτῃ.

1012 αὐθαδία ἡ ἔπαρσις. μωρία.

1014 σκέψαι δὲ σκόπησον ποταπὸς χειμὼν καὶ ζάλη τῶν ἀθλίων καὶ τῶν κακῶν τρικυμία ἄφυκτος, ἣν οὐ δυνήσῃ ἐκφυγεῖν, ἔπεισι καὶ ἐπέρχεται ἐπὶ σέ. πρῶτα μὲν τὴν ὀκρίδα φάραγγα — τραχεῖαν δὲ λέγει φάραγγα τὸ τραχὺ ὄρος τὸν Καύκασον — βροντῇ καὶ κεραυνῷ διασχίσει ὁ Ζεὺς, καὶ ἔνδον ταύτης καλύψει τὸ σὸν σῶμα. ἡ πετραία δὲ ἀγκάλη καὶ κοιλότης σὲ

βαστάσει καὶ δέξεται. πολὺ δὲ μῆκος χρόνου τελειώσας ἄψορρον καὶ ὀπισθορμήτως ἥξεις ἐς φῶς. πεισθῇς καταπεισθῇς.

1015 οἷος ὁποῖος. τρικυμία ἦχος.

1016 ἔπεισ᾽ ἐπεισέρχεται. ὀκρίδα τραχεῖαν καὶ χαλεπήν.

1019 πετραία δ᾽ ἀγκάλη σὲ ἀγκάλη λέγεται τὸ ἀπόρρηγμα καὶ κοίλωμα τῆς πέτρας. τοῦτο γοῦν φησι, χάσματος γενομένου μετέωρος ἔσῃ, κρεμάμενος τῶν χειρῶν. πετραία δ᾽ ἀγκάλη σε βαστάσει ἐντὸς αὐτῆς τριβήσῃ.

1020 ἐκτελευτήσας ἐκτελέσας ἐντός.

1021 ἄψορρον ὀπισθόρμητον.

1022 πτηνὸς κύων μυθεύεται ὅτι ὁ Ζεὺς εἰς ὄρος τὸν Καύκασον προσηλώσας τὸν Προμηθέα μέσον κίονος ἐποίησεν ἀετὸν κατέρχεσθαι καὶ ἐσθίειν καθ᾽ ἡμέραν τὸ ἦπαρ αὐτοῦ, διὰ πάσης μὲν ἡμέρας βιβρωσκόμενον, νυκτὸς δὲ πάλιν ἀναπληρούμενον καὶ οἷον ἀνακαινιζόμενον, ἕως οὗ ὁ Ἡρακλῆς τοξεύσας τὸν ἀετὸν ἀπέκτεινε, τὸν Προμηθέα δὲ κακῆς μερίμνης ἀπέλυσε. ταῦτα δὲ ἦν πάσχων ὁ Προμηθεὺς διὰ δύο αἰτίας, μίαν μὲν ὅτι τὸ πῦρ κεκρυμμένον ὃν παρὰ τοῦ Διὸς δολίως ἀποκλέψας οὗτος ἐν νάρθηκι κατήγαγε καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τοῦτο, δι᾽ οὗ αἱ τέχναι πᾶσαι ἀνύονται· ἑτέραν δὲ, ὅτι βοῦν μέγαν θύσαντες οἱ θεοὶ περὶ τὴν Σικυῶνα τὴν πόλιν τὸν Προμηθέα μεριστὴν τῶν κρεάτων ἐποίησαν, οὗτος δ᾽ ὀστᾶ μόνα τῇ πιμελῇ δολίως συγκαλύψας, εἰς μὲν τὰς τῶν ἑτέρων θεῶν μοίρας ἔγκατα καὶ σάρκας παρέθετο, τῷ δὲ Διὶ μόνα τὰ ὀστᾶ πρὸς εὐωχίαν παρέθετο, ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατ᾽ αὐτοῦ οὕτως αὐτὸν ἐτιμώρησεν. Ἄλλως. τοῦτό φησιν, ὅτι τοῦ Διὸς κύων ἀετὸς — τῷ Διὶ γὰρ ὁ ἀετὸς ἀνατίθεται, ὡς ζῷον βασιλικὸν — διακόψει μέγα ῥάκος τοῦ σώματος, τουτέστι μέρος καὶ ἀπόκομμα, ἐρχόμενος ἀκάλεστος εὐωχητής· ἐκθοινήσεται δὲ καὶ φάγεται τὸ ἦπαρ τὸ ἐκ τῆς βρώσεως μελαινόμενον. τοῦ τοιούτου δὲ δεσμοῦ καὶ τῆς τοιαύτης κακοπαθείας μηδέν τι προσδόκα τέλος, πρὶν ἄν τις τῶν θεῶν διάδοχος φανῇ τῶν σῶν πόνων καὶ εἰς τὸν σκοτεινὸν Ἅιδην θελήσῃ παραγενέσθαι καὶ εἰς τὸν τάρταρον. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ βοηθοῦντος αὐτῷ πεισομένου ταῦτα πάντα. ὁ μέλλων

βοηθῆσαί σοι, φησὶ, καὶ ἀπολυτρῶσαί σε τοῦ πόνου τούτου εἰς τὸν Ἅιδην ἥξει καὶ ταρταρωθήσεται. δαφοινὸς ἄγαν φονικός. αἰετὸς ὁ ἀετὸς ἀνάκειται τῷ Διί· κύνα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τὸ ἁρπακτικὸν, ἢ διότι ἀναιδῶς ἔμελλε τῷ Προμηθεῖ ἐπιτίθεσθαι. ὃν ἐτόξευσεν Ἡρακλῆς, ὅτε τὸν περὶ τῶν μήλων ἆθλον ἐπόνει, ὃς ἑνδέκατος ἦν αὐτῷ. ἴσθι δὲ ὡς διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τὸ Προμηθέως ἦπαρ τῷ ἀετῷ βιβρωσκόμενον, ἀνεπληροῦτο πάλιν νυκτὶ καὶ ἄρτιον ἦν. λάβρος λαιμαργός.

1023 διαρταμήσει διακόψει. ἀρταμὸς δὲ κυρίως ὁ δαιτρός. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον, καὶ τοῦ τέμνειν· ὁ τὰ ἄρτια ἤγουν τὰ ὁλόκληρα καὶ ἀκέραια τεμμαχίζων. ῥάκος τὸ δέρμα.

1024 δαιταλεὺς πανήμερος δαιτυμὼν διὰ πάσης τῆς ἡμέρας.

1025 κελαινόβρωτον τὸ μελαινόμενον ὑπὸ τῆς βρώσεως. διὰ τὸ αἷμα δὲ τοῦτο λέγει. μέλαν. ἐκθοινήσεται καταφάγῃ.

1026 τοῦ σοῦ δὲ μόχθου τῆς σῆς δυστυχίας. τέρμα μή τι προσδόκα μὴ ἀπαλλαγὴν ἔλπιζε τῆς συμφορᾶς ταύτης, εἰ μή τις τῶν θεῶν ἐθελήσει κινδυνεῦσαι ὀλόμενος ἀπαλλάξαι τῶν κακῶν, οὐδέποτε ἔσται ὡς τοῦδ’ αὐτὸς, εὖ ἴσθι, λελύσῃ.

1028 ἀναύγητον ζοφερὸν, σκοτεινόν.

1029 κνεφαῖα σκοτεινά.

1030 πρὸς ταῦτα βούλευ’ πρὸς ταῦτα βουλεύου καὶ σκόπει τὸ προσῆκον, ὅτι ταῦτα ἅ σοι λέγω, οὐκ εἰσὶ πεπλασμένα καὶ ψευδῆ, ἀλλὰ λίαν ἀληθῆ. τὸ γὰρ Δῖον στόμα, ἤτοι τὸ τοῦ Διὸς, οὐκ ἐπίσταται ψευδολογεῖν, ἀλλὰ πᾶν ὃ ἂν εἴπῃ εἰς τέλος καὶ πλήρωμα ἄγει. σὺ δὲ ἐπιτήρει καὶ πρόσεχε, μηδὲ τὴν ἀναίδειαν ἡγήσῃ ποτὲ κρείττονα τῆς εὐβουλίας. βούλευ’ τὰ συμφέροντά σοι. ὡς ὅτι.

1031 κόμπος τὸ κόμπος εἶπε κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως δόξαν· ᾤετο γὰρ Ἑρμῆν μάτην πρὸς αὐτὸν ταῦτα κομπάζειν. λίαν εἰρημένος μετ’ ἐπάρσεως λεγόμενος. ἀληθὴς καὶ οὐ μάταιος.

1032 ψευδηγορεῖν γὰρ ψευδῆ λέγειν οὐκ ἐπίσταται. ἐκεῖνος γὰρ προσέταξέ μοι ταῦτά σοι φάναι.

1033 πᾶν ἔπος ὃ ἂν εἴποι.

1034 πάπταινε ἐπιτήρει. σκόπει. φρόντιζε τοῦ λυσιτελοῦντος.

1035 ἀμείνον᾽ κρείττονα.

1036 οὐκ ἄκαιρα ἀλλὰ ἔγκαιρα. ἀνάρμοστα.

1038 ἐρευνᾶν ζητεῖν.

1039 σοφῷ οἷος αὐτὸς εἶ. αἰσχρὸν ἄσχημον.

1040 εἰδότι γινώσκοντι.

1041 ἐθώυξε εἶπε.

1042 ἀεικὲς ἀπρεπές.

1043 πρὸς ταῦτ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν ἐπ᾽ ἐμοὶ ἡ ἑλικοειδὴς τοῦ πυρὸς καταφορά· ἀμφήκης δέ ἐστιν ὁ ὀξύς· βόστρυχον δὲ εἶπε διότι δίκην βοστρύχου πίπτει ὁ κεραυνός. ὁ αἰθὴρ δὲ καὶ ὁ ἀὴρ ἐρεθιζέσθω καὶ κινείσθω ἐν βροντῇ, σφακέλῳ τε ἀγρίων ἀνέμων, τουτέστι συντόνῳ κινήσει. σφάκελος δὲ κυρίως ἡ σῆψις τοῦ ἐγκεφάλου. τὴν γῆν δὲ ἐκ τῶν πυθμένων καὶ τῶν κατωτάτων τόπων σὺν αὐτοῖς θεμελίοις κραδαίνοι καὶ κινήσειεν. τὸ κῦμα δὲ τῆς θαλάσσης ἐν τραχεῖ ῥεύματι συγχώσειεν ἐμὲ καὶ τὸ σῶμα τὸ ἐμὸν ἀναρρίψῃ εἰς τὰς διόδους τῶν οὐρανίων ἄστρων, ἤτοι εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου εἰσὶ τὰ ἄστρα. ἢ εἰς τὸν μέλανα Ἅιδην. πρὸς ταῦτ᾽ διὰ τοῦτο.

1044 ἀμφήκης ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένος, συνεχὴς ὄμβρος. δι᾽ ὅλου καυστικός. αἰθὴρ ἀήρ.

1045 ἐρεθιζέσθω βροντῇ κινείσθω ἐν βροντῇ. σφακέλῳ συστροφῇ.

1046 πυθμένων τῶν βαθυτάτων τόπων.

1047 κραδαίνοι κραδαινέτω καὶ κινείτω. ταράσσοι, τινάσσοι.

1048 τραχεῖ ῥοθίῳ σφοδρῷ ῥεύματι.

1049 συγχώσειεν συγχωσάτω αὐτήν.

1050 διόδους εἰς τὰς διεξόδους. κελαινὸν σκοτεινόν.

1051 ἄρδην ῥίψειε ὁμοῦ ῥιψάτω. ἄρδην σφοδρῶς.

1052 δίναις συστροφαῖς.

1054 τοιάδε μέντοι ἀκούσας ὁ Ἑρμῆς τοῦ Προμηθέως εἰπόντος ὅτι, εἴ τι βούλεται ὁ Ζεὺς ἐπ᾽ ἐμοὶ, ποιησάτω· ἐμὲ γὰρ οὐ θανατώσει· πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησὶ, τοιαῦτα μέντοι τῶν φρενοπλήκτων καὶ τῶν εἰς νοῦν βεβλαμμένων καὶ παραφρονούντων τὰ βουλεύματα καὶ λόγια ἔστιν ἀκοῦσαι· τί γὰρ ἐλλείπει πρὸς τὸ μὴ παραφρονεῖν αὐτὸν, ὦ Ὠκεανίδες; ἢ διὰ τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν, εἰ τάδ᾽ εὐτυχῆ ὑπάρχουσιν; φρενοπλήκτων τῶν μανικῶν.

1056 παραπαίειν παραφρονεῖν. αὐτόν.

1057 εἰ δ᾽ εὐτυχῆ, τί χαλᾷ μανιῶν ἔνι δὲ ὁ λόγος ὅλος τοῦ Ἑρμοῦ· ἡ ἔννοια δὲ τοιαύτη· εἰ ταῦτα εὐτυχῆ δοκοῦσι τῷ Προμηθεῖ, τί διαφέρει τοῦ μαινομένου; Ἄλλως. εἰ τὰ τοῦδε εὐτυχῶς ἔχουσι, τί χαλᾷ καὶ ἐνδίδωσι τῶν μανιῶν; Ἄλλως. εἰ τοῦδε εὐτυχεῖ, τί χαλᾷ μανιῶν; γράφεται καὶ εἰ τοῦδ᾽ εὐτυχῆ εἰσί σοι, τί χαλᾷ ἐλλείπει μανιῶν. εἰ δ᾽ εὐτυχῆ σοί. ἤγουν εἰ τὴν παροῦσαν συμφορὰν ἐν εὐτυχίας ἡγοῖο μέρει, τί μανιῶν ὑφίεσαι, τουτέστιν ἀτεχνῶς μαινόμενος εἶ καὶ οὐ καθ᾽ ὁτιοῦν σωφρονεῖς; τί χαλᾷ ὑφίεσαι.

1058 ἀλλ᾽ οὖν ὑμεῖς γ᾽ αἱ πημοσύναις πρὸς τὰς Ὠκεανίδας φησὶν ὁ Ἑρμῆς, ἀλλ᾽ οὖν ὑμεῖς γε, ὦ γυναῖκες συλλυπούμεναι καὶ συγκακοπαθοῦσαι ταῖς τοῦ Προμηθέως βλάβαις, ὑποχωρεῖτε ταχύτατα ἐκ τῶν ἐνταῦθα τόπων, μὴ τὰς φρένας ὑμῶν ματαιώσῃ καὶ μωρὰς ἢ παραπλῆγας ποιήσῃ τὸ ἦχημα τῆς τοῦ Διὸς βροντῆς, τὸ ἀτέραμνον καὶ σκληρὸν καὶ μέγα. πημοσύναις βλάβαις. δυστυχίαις.

1059 συγκάμνουσαι κοπιῶσαι.

1060 μετά που χορεῖτ᾽ εἰκότως ἐνταῦθα πεποίηκε τὸ ὑπερβατὸν κίνησιν παρεγγυώμενος καὶ μετανάστασιν τῷ χορῷ. θοῶς ταχέως.

1061 ἠλιθιώσῃ εἰς ἀναισθησίαν ἄξῃ.

1062 μύκημα κτύπημα. κτύπος. ἀτέραμνον σκληρὸν, σφοδρόν.

1063 ἄλλο τι φώνει ἄλλο τι λέγε καὶ παραμυθοῦ καὶ παραλογίζου καὶ ἀπάτα ἐμὲ, εἰς ὅπερ καὶ πείσεις καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. οὐ γὰρ τοῦτο τὸ ἔπος, δηλαδὴ τὸ, μὴ ἠλιθιώσῃ τὰς φρένας ὑμῶν τὸ τῆς βροντῆς ἦχημα, τλητὸν καὶ ὑπομονητὸν καὶ καρτερητὸν παρέσυρας καὶ παρέρριψας καὶ παρήγαγες εἰς τὸ πεῖσαι καταλεῖψαι τὸν Προμηθέα. παραμυθοῦ παράπειθε.

1065 τλητὸν γρ. λητὸν, ἤγουν λαθαστόν. ἀνεκτὸν ἡμῖν. παρέσυρας ἐξήνεγκας. παρέρριψας.

1066 πῶς με κελεύεις κακότητ᾽ ἀσκεῖν πῶς με κελεύεις κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον; διά τινα Ἰφικράτην στρατηγόν. λαβὼν γὰρ δῶρα προὔδωκε τὸν οἰκεῖον στρατὸν τοῖς ἐναντίοις. Ἄλλως. τοὺς προδότας μισῶ, καὶ πῶς προδώσω τὸν ἐμοὶ φίλον καὶ τούτῳ συμπονήσω; κακότητ᾽ ἀσκεῖν κακίαν ἀγαπᾶν καὶ μισεῖν τοῦτον. τὸ γὰρ προδιδόναι τοὺς φίλους εἰς τοῦτο φέρει.

1067 χρὴ ἀπόκειται.

1068 προδότας τῶν φίλων.

1070 τῆσδ᾽ προδοσίας.

1071 ἀλλ᾽ οὖν μέμνησθ᾽ ἄττ᾽ ἐγὼ ἀλλ᾽ οὖν μέμνησθε ἅπερ προλέγω ὑμῖν, μηδὲ παρ᾽ ἄτης θηραθεῖσαι, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμπεσοῦσαι, μέμψησθε τὴν δυστυχίαν ἣν μέλλετε παθεῖν· μηδὲ εἴπητε ποτὲ ὅτι ὑμᾶς ὁ Ζεὺς εἰς ἀπροσδόκητον ἢ ἀνέλπιστον καὶ αἰφνίδιον βλάβος εἰσέβαλεν, μηδαμῶς εἴπητε τοῦτο. αὐταὶ δὲ ὑμᾶς αὐτὰς, λείπει τὸ αἰτιᾶσθε. εἰδυῖαι γὰρ καὶ ἐπιστάμεναι καὶ οὐκ ἀγνοοῦσαι, οὐδὲ ἐξαίφνης καὶ λαθραίως ἐμπλεχθήσεσθε εἰς τὸ δίκτυον τῆς βλάβης τὸ ἀπέραντον, οὗ τέλος οὐχ εὑρήσετε. μέμνησθ᾽ ἐνθυμεῖσθε.

1072 θηραθεῖσαι κρατηθεῖσαι.

1073 μέμψησθε κατηγορήσητε.

1074 ἀπρόοπτον ἄσκοπον.

1076 ὑμᾶς αὐτὰς ἐμβαλεῖτε.

1078 ἀπέραντον ἀδιέξοδον.

1079 ὑπ᾽ ἀνοίας τῶν ὑμῶν.

1080 καὶ μὴν ἔργῳ καὶ μὴν ἐν ἔργοις αὐτοῖς, οὐκ ἐν μύθῳ — ὡς ἁπλῶς Ἑρμοῦ λέγοντος ὅτι μέλλει γενέσθαι τάδε — ἡ γῆ σεσάλευται· ἡ τῆς βροντῆς δὲ φωνὴ ἡ βρύχουσα παραμυκᾶται καὶ ἠχεῖ καὶ βοᾷ. ἐκλάμπουσι δὲ καὶ αἱ πολύπυροι ἕλικες τῆς στεροπῆς, ἤτοι αἱ ἑλικοειδεῖς κατὰ τὰ νέφη τῶν ἀστραπῶν κινήσεις· οἱ στρόμβοι δὲ καὶ αἱ κινήσεις ἢ αἱ ἑλίξεις τῶν ἀνέμων ἑλίσσουσι καὶ συστρέφουσι τὴν κόνιν· σκιρτᾷ δὲ τῶν ἀνέμων πάντων τὰ πνεύματα ἀποδεικνύντα πρὸς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν· ἤγουν τῇ ἐναντίᾳ ἀλλήλων πνοῇ πρὸς ἄλληλα ἀνθιστάμενα· ξυντετάρακται δὲ ὁ ἀὴρ ἐν τῇ θαλάσσῃ. τριαύτη ἐπ᾽ ἐμοὶ ἐπέρχεται καὶ κινεῖται ῥιπὴ καὶ κίνησις καὶ ζάλη καὶ τρίχωμα ἀπὸ τοῦ Διὸς, κατασκευάζουσά μοι φόβον. μύθῳ λόγῳ.

1081 χθὼν ἡ γῆ.

1083 ἕλικες συστροφαί.

1084 στεροπῆς ἀστραπῆς. ζάπυροι λίαν καυστικοί. στρόμβοι καταιγίδες ἀέρων.

1087 στάσιν ταραχήν. ἀντίπνουν ἐναντίαν ἀλλήλοις.

1088 αἰθὴρ ἀήρ.

1089 ῥιπὴ ὁρμή.

1090 τεύχουσα κατασκευάζουσα.

1091 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας περιφραστικῶς, ὦ μῆτερ ἐμὴ Γῆ, ὦ Θέμις. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας σεβασμία μήτηρ. ὦ πάντων Θέμις Δίκη, ἣ ἣν πάντες Θέμιν

ἡγοῦνται, ἢ ἡ τὸ δίκαιον πᾶσι ποιοῦσα, ἢ ᾧ δικαιοσύνη πάντ᾽ ἐσορῶσα· ὃ καὶ κρεῖττον.

1092 κοινὸν φάος εἱλίσσων ὁ φωτίζων, συστρέφων, κινῶν. εἰς πάντας φῶς συστρέφων.

1093 ὡς πῶς. πάσχω κάμνω.